

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்

சென்னை
16/12/18

ரூபா 300/=

100 வது இதழ்

ஏப்ரல் - ஓக்டோபர் 2020

கிருபா லேர்னர்ஸ் KIRUBAA LEARNERS

D.S 589

அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற கனரக (A) தர
சாரதியப் பயிற்சி மாதிரி

இல.226, கஸ்தூரியாள் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
021 222 4353, 021 492 3200, 071 4546 960

விரைவான சாரதி அனுமதிப்பத்திரம்.
இரவு நேர வாகனப் பயிற்சி.
தவணை முறைக் கட்டணங்கள்.
சகல களைகளிலும் வாகனப் பயிற்சி.
விசேட பரிட்சை ஒழுங்குகள்.

L No.
Driving School

யாழ்ப்பாணம்

- 227/6 கே.கே.எஸ் வீதி, கன்னாகம். (மதவாடி அருகில்)
021 224 2022, 071 4546 956
- முதலாம் கி.வி சந்தி, பருத்தித்தொழை.
021 492 3201, 071 4546 961
- 36, கச்சேரி நல்லூர் வீதி, யாழ்ப்பாணம். (கச்சேரி அருகில்)
021 222 6699, 076 722 5292
- ஒம்பிவாசல, பருத்தித்தொழை வீதி, ஆவாங்காள்.
021 222 6688, 071 777 6969
- கே.கே.எஸ் வீதி, தெல்லிப்பாளையந்தி, தெல்லிப்பாளையம்.
021 224 3737, 071 4546 959
- கண்டி வீதி, சாவகச்சேரி. (மீதமனாள் அருகில்)
021 227 0700, 071 4546 957

- பிரதான வீதி, போலீஸ் நிலையம் முன்பாக) தெல்லிப்பாடி.
021 300 6550, 071 4546 958
- அராமநாதன் வீதி, திருநெல்வேலி. (பல்கலைக்கழகம் முன்)
021 221 4488, 077 722 7740
- காணாநகர் பிரதான வீதி, சித்தம்பாளையம்.
021 225 2500, 076 2121 299

வவுனியா

- 216, ௭9 வீதி, வவுனியா. (வசந்த திரையரங்கம் முன்பாக)
024 222 7777, 0777 100 444

மன்னார்

- 94, பிரதான வீதி, மன்னார்.
023 225 1656, 077 847 2732

கேள்விகள்

- ௭9 வீதி, கன்னாகம். (கச்சேரி அருகில்)
021 224 5505, 071 4546 955
- புலம்பாடி சந்தி, முல்லை வீதி, விசுவாமிநாதர்.
021 320 1515, 077 8585 263
- நாமக்கல் சந்தி, மன்னார் வீதி, முழங்காள்.
021 300 6544, 070 333 6161
- வாய்பாடி சந்தி, புறநகர்.
021 320 1818, 070 333 7171

KEEP THE PRESENT FOR THE FUTURE...!

OFFSET - DIGITAL - SCREEN

*Your
Printing Partner....*

- Flex Printing
- Hoarding Printing
- Vinyl Printing
- One Way Vision Printing
- Backlit Printing

 <https://www.facebook.com/MickeyPrintingSpecialist/>

Mickey
Printing Specialist

Passion | Quality | Innovation

OFFSET PRINTING PRESS

Head Office

No.325, A9 Road, Sangathanai, Chavakachcheri. Phone: 021 227 17 07

Sub Office

Post Box Junction, Palaly Road, Thirunelvely. Phone: 021 222 37 07

Digitized by Noofaham Foundation
 www.mickeyprint.com printmickey@gmail.com

செல்வ மஹால்

WEDDING HALL

FOR YOUR SPECIAL OCCASSION

WEDDING | BIRTHDAY | PUBERTY | GETOGETHER | CATERING SERVICE
CONFRENCE | OCCASION APARTMENT FOR RENT

1229 , K.K.S Road , Poonari Marathadi , Jaffna ☎ 021 221 9779
www.chelvagroups.com ✉ chelvamahall@gmail.com

செல்வா பாலஸ்

021 222 8123
077 805 1823

திவ்யா மஹால்

0212 221 022 ☎

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavan Jaffna - Kankesanturai Rd, Jaffna

ஓம் விரவ் விஜயப் விரம்மஜே நமஹ

கனக கலைக் கூடம்

யாழ் வீதி , மானிப்பளம் .

ஆலயத்திற்கு தேவையான தேர் , சப்பரதம் , மஞ்சம் , கைலாச வாகனம்
மற்றும் அனைத்து வாகனங்களும் அவற்றிற்குரிய விதிகளி்ற்கு அமைவாகவும்
உரிய நேரத்திலும் செய்து கொடுக்கப்படும்

(அனைத்து விதமான மர சிற்ப வேலைப்பாடுகளும் செய்து கொடுக்கப்படும்)

உரிமையாளர் - ம . பானுதன் (கண்ணன்)

ஆனைக்கோட்டை 077 555 7503

VMK Jewellery

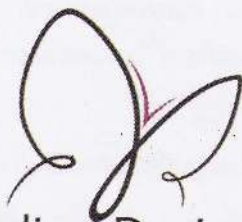
Chavakachcheri

Dealers in 22 Kt. gold Jewellery

0777849369 | 0212271616

New VMK Jewellery

No.80/03, Kasthuriar Road Jaffna 0212222515

Dazzling Designers

Wedding , Birthday , Mehndi Function , Surprise Party
Farm House Partys , Home Decoration Items

0762882545 0774588454

Better Super Mart

Navaly Road , Anaicoddai .

076 696 4647

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான இதழ்

உள்ளே...

முதல் இதழிலிருந்து...

சில்லையூர் செல்வராசன்	21
புதுவை இரத்தினதுரை	22
முருகு கந்தராசா	24
பேராசிரியர் க. கைலாசபதி	25

கவிதைகள்

சிவசேகரம்	05
சோ. பத்மநாதன்	34
ஹொபின்	50
செ. சுதர்சன்	65
அராலியூர் நிலா	70
சா. கா. பாரதிராஜா	76
வளவை வளவன்	80
சுதேசி	83
சுழிபுரம் வ. அ. மணி	84
எ. எட்வீனா	84
த. ஜெயசீலன்	101
தம்பா	107
மாதவி உமாசுதர்மா	112
சிவ. இராஜேந்திரன்	153
கருணாகரன்	160
அதீதன்	166
த.வி. ரிஷாங்கன்	167

சீறுகதைகள்

சிவ. இராஜேந்திரன்	29
இதயராசன்	58
க. சிவகரன்	67
ஸ்ரீலோக்கா பேரின்பகுமார்	77
சாந்தன்	102
சு. தவச்செல்வம்	163

குறுங்கதை

வள்ளியம்மை சுப்பிரமணியம்	85
--------------------------	----

கட்டுரைகள்

ஆசிரியர் குழு	06
சி. ஓசாநிதி	35
சிவ. இராஜேந்திரன்	52
அநாதரட்சகன்	71
ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ	87
பி. முத்துலிங்கம்	98
இரா. ஹிரசான்	108
பாமரன்	113
சி. குருபரநாத்	119
க. தணிகாசலம்	146
சிவ. இராஜேந்திரன்	154

நூல் அறிமுகம்

ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா	81
---------------------	----

விமர்சனம்

எம். எம். ஜெயசீலன்	128
--------------------	-----

நாடகம்

குழுந்தை ம. சண்முகலிங்கம்	117
---------------------------	-----

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

இல 62, கொக்குவில் சந்தி

கொக்குவில்

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான இதழ்

புதிய ஜனநாயகம் புதிய வாழ்வு

புதிய பண்பாடு

இதழ் 100 ஏப்பிரல்-ஒக்டோபர் 2020

பிரதம ஆசிரியர்

க. தணிகாசலம்

தொ.பே எண்: 94 765283003

ஆசிரியர் குழு

சி. சிவசேகரம்

குழுநதை ம. சண்முகலிங்கம்

சோ. தேவராஜா

அழ. பகீரதன்

தெ. ஞா. மீநிலங்கோ

வே. தினகரன்

லோ. நிளா

க. ஆதித்தன்

பக்க வாடிமைப்பு

தி. அனோஜன்

அட்டை ஒவியம்

பிருந்தாயினி பிரபாகரன்

உள் ஒவியங்கள்

இணையத்திலிருந்து

அட்டை வாடிமைப்பு

எஸ். ரி. அனாஜன்

விளம்பரங்கள்

கு. ஸாரங்கசர்மா

அருந்தவராசா ஹிரித்யா

தொடர்பு முகவரி

ஆசிரியர்.

ஆடியபாதம் வீதி, கொக்குவில்

மின்னஞ்சல் : thajaham@gmail.com

ISSN NO : 2335-9492

அச்சுப் பதிவு :

JS PRINTERS

SILLALAI ROAD, PANDATHARIPPU

பயணிக்காத பாதை

‘தாயகம்’ கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான இதழ் தனது நூறாவது இதழை சுயவிமர்சன மீள்நோக்குடன் வெளியிட விளையும் இவ்வேளையில்

எமது தேசத்தைப் பற்றிய விமர்சனத்தையும் கருத்திற் கொள்வது இன்றியமையாததாகிறது. இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தின் 2020ம் ஆண்டு தேர்தல் கொரோனாப் பெருந்தொற்றுக்கு மத்தியில் அதனையும் ஒரு வாய்ப்பாக வைத்து நடந்து முடிந்துள்ளது. இத்தேர்தலை தலைமைதாங்கி நடாத்தி முடித்த தேர்தல் ஆணையாளர் மகிந்த தேசப்பிரிய தேர்தல் முடிந்ததும் பத்திரிகையாளர் மாநாட்டில் இலங்கையை ஒரு “தோல்வி அடைந்த நாடு” எனக் குறிப்பிட்டார். அவரது கூற்றுக்கான அர்த்தம் எதுவாக இருப்பினும் இலங்கையில் ஜனநாயகத் தேர்தல் முறைமை தொடர்ந்து நடைபெற்றாலும் அதன் அடைவுகளும், பெறுபேறுகளும் ஜனநாயக விழுமியங்களைப் பாதுகாக்கும் அளவிற்கு வளர்ச்சி பெறவில்லை என்ற வெளிப்படையான உண்மையையே புலப்படுத்தி நிற்கிறது. மக்களின் சமூக அரசியல் விழிப்புணர்வால் அன்றி சட்டங்களால் மட்டும் இவற்றில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முடியாது. இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்வதானால் இன முரண்நிலையை வெளிப்படையாக வலியுறுத்தி நடந்த தேர்தலின் பெறுபேறுகள் தொடர்ந்தும் இலங்கையில் ஜனநாயகமற்ற நிலை தொடர்வதற்கான சூழ்நிலையையே தோற்றுவித்துள்ளது.

இதற்கான காரணங்கள் கூட மிக வெளிப்படையானவை. ஆனாலும் மக்கள் இவற்றை அறியாத வகையில், இலங்கையின் அதிகார வர்க்கங்கள் போலி ஜனநாயகப் போர்வைக்குள்

எழுபத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் இதனை மூடி மறைத்து வருகின்றன. இனவாத அரசியல் எனும் இருட்திரையால் மூடி, உண்மைகளைத் திரித்து மறைத்து, மக்களின் உணர்வுகளை திசைதிருப்பி, குறுகிய அரசியல் நலன்களுக்கு மக்களின் வாழ்வை இரையாக்கி வருகின்றன. இதன் மூலம் தாம் வரலாறுதோறும் பாரம்பரியமாக அனுபவித்து வரும் தமது அதிகார வர்க்க நலன்கள் அனைத்தையும் இழந்துவிடாமல் இவர்களால் பாதுகாக்க முடிகிறது. இன்றைய மக்கள் யுகத்திலும் நிலப்பிரபுத்துவ மன்னராட்சிக்கால மதப் பண்பாட்டுக் கருத்தியல் மேலாதிக்க சிந்தனைகளை மக்களிடம் தமது கல்வித் திட்டங்கள் மற்றும் சமூக நடைமுறைகளுக்கு ஊடாகவும் அரசு திணித்து வருகிறது. இதனால் ஆண்டாண்டு காலமாக பழகிப்போன அறியாமையும், அடிமை மனப்பாங்கும் நிறைந்த வாழ்வை, தமிழர்கள் உட்பட இலங்கை மக்கள் தாமாகவே விரும்பி, தலை வணங்கி ஏற்று வாழும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். இதற்கு வாய்ப்பாக அரசு பேணிப் பாதுகாத்துவரும் முதலாளித்துவப் பொருளாதார, பண்பாட்டுச் சமூக அமைப்பும் துணைபுரிகிறது. தனிமனிதப் போட்டிப் பொருளாதார முறைமையால் ஏற்படும் ஏற்றதாழ்வுகளையும், வெற்றி தோல்விகளையும், மானிடக் கூட்டுணர்வால் எதிர்கொள்வதற்குப் பதிலாக, மக்களிடம் விதிவாதத்தை ஏற்றுச் சகித்து வாழும் மனநிலையே தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. மானிட அன்பையும், மனித, சமூக உறவுகளையும், சீரழித்து, தனித்தனித் தீவுகளாக மனிதர்களை ஆக்கும், உலகமயமாகிவிட்ட அதீத தனிமனித வாத, நுகர்வுப் போட்டிப் பொருளாதார சமூக அமைப்பு இத்தகைய ஆட்சிகளுக்கு, அடித்தளமாக அமைந்து பலம் சேர்த்து வருகிறது.

இத்தகைய காரணங்களை மக்கள் கண்டுகொள்ளாமல் மறைக்கப்படுவதன் மூலம் மிக இலகுவாக இனவாத அரசியலுக்குள் வைத்து பேரினவாதத்தால் மக்களைத் தொடர்ந்தும் அடிமைப்படுத்தி அதிகாரத்தைத் தொடர முடிகிறது. இதனால் உரிமையா? அபிவிருத்தியா? என்ற இருமை நிலையில் எவருக்கான உரிமை? எவருக்கான அபிவிருத்தி? என்ற கேள்வி எழாமலே, தேசிய இனங்கள் “கண்ணிரண்டும் விற்றுச் சித்திரம் வாங்கும்” நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. முள்ளிவாய்க்காலின் பின்னரும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் விழிப்புணர்வை மக்களிடம் ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக இலகுவான உணர்ச்சி அரசியலை முன்வைத்து அரசியல் இலாபம் பெறவே முனைகின்றனர். இது தரகு முதலாளித்துவ அபிவிருத்தி அரசியலை நோக்கி, மேலும் மக்களை நகர்த்திச் செல்லவே வழிவகுக்கும். தேசத்தின் எல்லைக்குள் உழைக்கும் மக்களின் சமூக, பொருளாதார, அறிவியல், பண்பாட்டு விழிப்புணர்வை மேம்படுத்தி, மக்களின் ஒன்றிணைந்த பலத்தை கட்டி வளர்க்காமல் அந்நிய, பிராந்திய ஆதிக்கங்களின் மீது நம்பிக்கை கொள்ள வைப்பது மக்களை “சட்டிக்குள் இருந்து நெருப்புக்குள் விழ” வைக்கும் முயற்சியாகும். நடந்து முடிந்த போரிலும், முள்ளிவாய்க்காலில் இருந்தும் பெறவேண்டிய முதன்மையான படிப்பினை இதுவே ஆகும். பேரினவாதம் தன்னை பலமாகக் கட்டி வளர்ப்பதற்கு இத்தகைய தூரப்பார்வையற்ற அரசியலும் துணைபுரிந்து வருகிறது. மக்களது நலன்களைக் கருத்தில் கொள்ளாது அரசு உட்பட அந்நிய, பிராந்திய ஆதிக்கங்களைச் சார்ந்து, அவர்களின் கைப்பாவைகளாகி அரசியல் நடத்துவது மிக இலகுவானதாகும். தென்னிலங்கை அரசியலிலும் இப்போக்கு நவகொலனித்துவ, நவதாராளவாத பொருளாதாரத்தை பாதுகாக்கும் ஆட்சிகளாகத் தொடர்ந்து வருவதை அவதானிக்க முடியும்.

ஒடுக்கப்படும் வர்க்கங்களதும், தேசிய இனங்களதும் விடுதலை அரசியல் இத்தகைய ஆதிக்க நலன்கள் சார்ந்த அரசியலாக என்றும் இருக்க முடியாது. அனைத்து ஒடுக்குதல்களிலும்

இருந்து மக்கள் தம்மைத் தாமே விடுவித்துக் கொள்ளும் வெகுஜன மார்க்க அரசியலாகவே இருக்க முடியும். எமது சமூகத்தில் நிலவும் வர்க்க, இன, சாதிய, பெண்ணடிமை உள்ளிட்ட அனைத்து ஒடுக்குமுறைகளையும் எதிர்த்து எழும் மக்களின் ஒன்றுபட்ட வெகுஜனப் போராட்ட மார்க்கமே உழைக்கும் மக்களின் விடுதலைக்கான அரசியலாகும். இத்தகைய அரசியலை முன்னிலைப்படுத்துவதன் மூலம் பேரினவாதத்தின் கீழ் ஒடுக்குதலுக்குள்ளாகும் சிங்கள உழைக்கும் மக்களையும், ஏனைய முற்போக்குச் சக்திகளையும் ஒன்றிணைத்து பேரினவாதத்தை தோற்கடிக்க முடியும். இலங்கை அரசியலில் பரீட்சித்து தோல்வியடைந்த பல பாதைகளில், இதுவரை பெருமளவில் பயணிக்காத பாதையாக இதுவே உள்ளது. கொள்கை அடிப்படையிலான மாற்றுப்பாதை இது என்ற வகையில், பயணிக்கும் போதே மக்கள் மத்தியில் புதிய மாறுதல்களை ஏற்படுத்தும் பாதையாவும் இது உள்ளது. சிரமமான பாதை எனினும், இலங்கையில் மக்களாட்சியின் அர்த்தத்தை - புதிய ஜனநாயகத்தை - உருவாக்கும் அறிவார்ந்த, சமூக அறம் சார்ந்த பாதையாகவும் இதுவே இருக்க முடியும்.

“கலை இலக்கியங்களை வெறும் பொழுதுபோக்காக்கி மக்களது ரசனையைத் தரங்குறைத்துக் கீழ்மையான சமுதாய விழுமியங்களைக் கொண்ட ஒரு நுகர்வுக் கலாசாரம் உருவாக்கப்படுவதை மறிக்கும் பணி, புரட்சிகர, முற்போக்குச் சக்திகளின் தோள்களிலேயே தங்கியுள்ளது. சமூக அக்கறையற்ற தனிமனிதர்களை உருவாக்குவதில் எசுமானர்கள் மிகவும் முனைப்புடன் செயற்படுகிற காலம் இது. தனிமனிதவாதம் ஒரு உயர்ந்த பண்பாய்ப் போற்றப்படுகிறது. இங்கும் கலை இலக்கியத் தூய்மைவாதிகளின் தனிமனித வாதத்தைப் போற்றி மக்களுக்கான கலை இலக்கியங்களைக் கும்பல் கலாசாரம் என்று இழிவு செய்கிறார்கள். தனி மனித சுதந்திரம் என்பது தனிமனிதவாதமல்ல. அது சமூகம் என்ற ஒரு சுவட்டமையில் சமூக நலனை அனுசரித்துத் தனிமனிதர் தம்மையும் தமது சமூகத்தையும் உயர்விக்கும் நோக்குக்கு நெருக்கமானது. தனிமனித சுதந்திரமும் கருத்துச் சுதந்திரமும், முழுச் சமுதாயத்திற்கும் உள்ள சுதந்திரத்தினின்றும் பிரித்தும் பார்க்க இயலாதவை. இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டே எசுமான வர்க்கத்திற்கெதிரான கலை இலக்கியப் போராட்டப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

எதிர்ப்பு இலக்கியமும் எசுமானர்களும்

ஊரடங்கு

-சீவசேகரம்

உங்கள் நன்மைக்காகவே யாதையுள்
செய்வதாக
ஒவ்வொரு அரசாங்கமுள் சொல்கிறது.
கொள்கையும் நடைமுறையும் தம்முள்
முரண்படினும்
அரசாங்கங்கள் மாறிக்
கொள்கையும் நடைமுறையும் மாறினும்
எவர் உம்மை ஆளினும்
அவர் உமக்கு எதைச் செய்யினும்
அரசாங்கம் அதை உங்கள் நன்மைக்காகவே
செய்வதென
எல்லா மொழிகளினும் எல்லாச்
செய்தியேடுகளும் சொல்வன.
வானொலியும் அதையே
தொலைக்காட்சியும் அதையே
இணையத் தளங்களும் அதையே
தவறாமற் சொல்வன.
அந்நியரிடமிருந்து உம்மைக் காக்கவும்
பயங்கரவாதிகளிடமிருந்தும்
பிரிவினைவாதிகளிடமிருந்தும்
ஆர்ப்பாட்டக்காரரிடமிருந்தும்
உம்மைக் காக்கவும்
அரசாங்கம் ஊரடங்கைப் பிறப்பிக்கிறது.

இம்முறை
உம்மிடமிருந்து உம்மைக் காக்க
அரசாங்கம் ஊரடங்கைப் பிறப்பித்தது.
நடுநடுவே உம்மைச் சிறை நீக்கி அவிழ்த்து
விடுகையில்
வாயையும் மூக்கையும் மூடி உரையாடவும்
ஒவ்வொரு கதவையும் தாண்டுகையில்
மறுப்பின்றிச்
சவர்க்காரத்திலும் சனிற்றைசரிலும் கைகளை
நனைக்கவும்
தவறாது உடல் வெப்பத்தைச் சோதிக்கவும்
பயின்றுள்ளீர்.
தடுக்கி விழுந்தாலும் பிறர் மேல் முட்டாமல்
ஆறடி இடைவெளி விலகி நிற்கவும் நடக்கவும்

நன்றே பழகியுள்ளீர்.
வைரஸ் தொற்று நாட்டை நீங்கினும்
வைரஸ் அச்சம் நீங்காமல்
செய்தியேடுகளும் வானொலியும்
தொலைக்காட்சியும்
இணையத் தளங்களும் சேர்ந்து கவனிப்பன.
வேலை நிறுத்தங்களையும்
ஆர்ப்பாட்டங்களையும்
சாலை மறியல்களையும் சத்தியாக்கிரகத்தையும்
நிறுத்த
இனித் துப்பாக்கி தேவையில்லை
வைரஸ்/ம் தேவையில்லை
வைரஸ் அச்சம் போதும்.
கொரோனா தொற்றின் பயனாக மரிப்போர் பலரல்ல
எனவும்
தொற்றின் பெயரால் நடப்பன தொற்றினுங்
கொடியன எனவும்
நன்கறிவீர். எனினும்
சுற்றாடல் பற்றி
அரசியல் உரிமைகள் பற்றி
குறைந்தபட்ச ஊதியம் பற்றி
ஏறும் விலைவாசிகளும் வாழ்க்கைச் செலவும் பற்றி
நீவீர் உரத்துப் பேசின
இவ் வைரஸினுங் கொடிய இன்னொன்று வரலாம்.
அது வைரஸாக இருக்கத் தேவையில்லை.
எனவே
மோனங் காப்பீராயின
உம்மைத் தற்காத்தோர் ஆவீர்.

ஊரடங்கு சாதித்தது ஏதெனக் கேளாதீர்.
அதன் நன்மையை அனுபவித்தோர்
அதை விரும்பார்.

'தாயகம்' இதழும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும்

தேசிய கலை இலக்கியப்பேரவையின் வெளியீடான 'தாயகம்' கலை, இலக்கிய இதழ் 1974ம் ஆண்டிலிருந்து பல்வேறு நெருக்கடிகள் மத்தியிலும் மக்கள் கலை இலக்கியத்தை முன்னெடுக்கும் நோக்குடன் வெளிவந்துள்ளது. அதன் வரவுடன் இன்று தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வடக்கு, மலையகம், கொழும்பு, வவுனியா என பல பிரதேசங்களிலும் விரிந்து பரந்து இயங்கி வருகிறது. போர்க்கால நெருக்கடிகளின் போதும் அனைத்துப் பிரதேசங்களும் ஒருமித்து தமது பணிகளை அர்ப்பணிப்புடன் செய்து வந்துள்ளன. கலை இலக்கியப் பேரவையின் கொழும்புக் கிளை தனது ஏனைய பணிகளுடன், போர்க்காலத்தில் பயன்தரவல்ல நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களைப் பொறுப்பேற்று வெளியிட்டுள்ளது. மலையகப் பிரதேசக் கிளையும் தமது மக்கள் இலக்கியப் பணிகளுடன் கவிதை நூல்கள், இசைநாடா என்பவற்றை வெளியிட்டுள்ளன.

கால இடைவெளிகளில் பல்வேறு தடங்கல்கள் ஏற்பட்ட போதும், 'தாயகம்' அதன் இலக்கை நோக்கிய பயணத்தில் தளராது தொடர்கிறது. அறுபதுகளில் இடதுசாரி அரசியலில் ஏற்பட்ட பெருமாற்றம் வடக்குக் கிழக்கிலும், மலையகத்திலும் தொழிலாளர், விவசாயிகளிடம் தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களை

யும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடம் வெகுஜன எழுச்சிகளையும் தோற்றுவித்தன. இதன் தாக்கங்கள் மக்கள் கலை இலக்கியத்தின் தேவையை முன்தள்ளின. இதனால் 'வசந்தம்' உட்பட பல மக்கள் சார்பு இதழ்கள் உருவாகின. இவற்றின் தொடர்ச்சியாகவே 1974ல் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் உருவாக்கத்துடன் 'தாயகம்' இதழ் புதிய ஜனநாயகம், புதிய வாழ்வு, புதிய பண்பாடு என்ற இலக்குகளை முன்வைத்து வெளிவர ஆரம்பித்தது.

'தாயகம்' இதழ் தனிமனித முயற்சியால் வெளிவருவதல்ல. கூட்டு முயற்சியால் வெளிவருவதாகும். 46 ஆண்டுகள் நீண்ட காலப்பரப்பில், இவற்றோடு பயணித்து, பங்களித்து இதற்கான உழைப்பை தமது எழுத்துக்களாலும், சுயநலமற்ற பணிகளாலும் சுமந்து வந்தவர்கள் தொகை அதிகம். அவர்களின் பெயர்கள் நீண்ட பட்டியலைக் கொண்டதாகும். அவர்களில் பலர் இயற்கை எய்திவிட்டனர் ஏனையோர் தாயகத்துடன் இன்றும் அதே உணர்வுகளுடன், புதிய தலைமுறைகளுடன் இணைந்து பயணித்து வருகின்றனர். மக்கள் இலக்கியப் படைப்பாளிகள், கவிஞர்கள், கலைஞர்கள், முற்போக்கான புத்திஜீவிகள், சமூக மாற்றத்திற்கான கல்வியாளர்கள், பேராசிரியர்கள், மாணவர்கள் என அனைவரும் இதன் வருகையில் பெரும் பங்கு கொண்டு வந்துள்ளனர். அனைவரையும் தாயகம் தனது நூறாவது இதழ் வரவின்போது நன்றியுடன் நினைவு கூர்கிறது. அவைபற்றியும், பேரவையின் செயற்பாடுகள், அனுபவங்கள் பற்றியும் முழுமையாகப் பகிர்வதற்கான களமாக இது அமைய முடியாது. அவை தனித் தனியாகச் சில ஆண்டு மலர்களிலும், 'புதுவசந்தம்' இதழ்களிலும் முன்னர் பதியப்பட்டுள்ளன. ஏனையவை மேலும் வெவ்வேறு களங்களில் பகிரப்பட

வேண்டும். குறிப்பாகப் போர்க்கால நெருக்கடிகள் மத்தியில் தாயகமும், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும் எவ்வாறு பயணித்து வந்துள்ளது என்பது பற்றி இங்கு பகிர்வது பேரவையினதும், தாயகத்தினதும் தொடர்ச்சியான பணிகளை முன்னெடுப்பதற்கு உந்துதலாக அமைய முடியும்.

தாயகம் 'கலை கலைக்காக' என்பதையும், வணிக நோக்குக்கு நிகரான, மிக மலினப்படுத்தப்பட்ட இலக்கியப் போக்கையும் நிராகரித்து மக்கள் இலக்கியக் கோட்பாட்டை முன்னிறுத்தி சமரசமற்ற பாதையில் வழிநடந்து வந்துள்ளது. அதே வேளை அனைத்து முற்போக்கு, ஜனநாயக மக்கள் சார்புக் கலை இலக்கியங்களை என்றும் வரவேற்று வருவதுடன், படைப்பாளிகளுக்கு இடையேயான புரிந்துணர்வையும், ஒருமைப்பாட்டையும் வலியுறுத்தி வந்துள்ளது.

இன்று மனிதப் பேரழிவுகளையே பொருட்படுத்தாது மனித உழைப்பையும், இயற்கை வளங்களையும் இலாப வெறியுடன் அபகரிக்கும், சுட்டற்ற நுகர்வுப் பண்பாடு உலகமயமாகி உள்ளது. அதன் வெளிப்பாடு உயிரினங்களின் வாழிடமான புவியின் இருப்பையே கேள்விக்குள்ளாக்கிவருகிறது. மனிதகுலத்தையே பலியாக்கும் கோவிட் 19 - கொரோனா பெருந்தொற்று உட்பட உயிர் கொல்லிகளின் தொடர்ச்சியான பரவல், மனிதர்களை அழிப்பதோடு, உடன் வாழும் மனிதர்களின் உயிர்களையும், இறக்கின்ற மனிதர்களையும், கருத்தில் கொள்ளாத, மனிதத்தன்மையற்ற முதலாளித்துவ உலக அமைப்பில், மக்களை மேலும் கொடுந்துயரில் தள்ளுகின்றது. மனிதர்களின் செயற்பாடுகளை முடக்கி வருகின்றது.

இப்பாதுகாப்பற்ற உலக வாழ்க்கைச் சூழலின் தாக்கங்களுடன்தான், அமெரிக்க கறுப்பினக்

குடிமகனான ஜோர்ஜ் பிளெயிட்டின் நிறுவெறிக் கொலைக்கு எதிரான அனைத்தின மக்களின் ஒன்றுபட்ட எழுச்சிகள், வர்க்க உணர்வுடன் இணைந்த, மக்களின் அறிவியல் பண்பாட்டு உணர்வின் வெளிப்பாடாக உலகெங்கும் எழுச்சியுறுகிறது. இவையாவும் இணைந்து வரலாற்றில் மீண்டும் ஒரு புதிய விழிப்பு மக்களிடம் ஏற்படும் சூழலை உருவாக்குகிறது. இக்கொடுமான பேரழிவு நிலைமைகளை எதிர் கொள்வதில் மக்களின் அறிவியல் விழிப்புணர்வும், ஒன்றுபட்ட சமூகச் செயற்பாடுகளுமே மாற்றங்களைத் தரும் என்ற நிலை இன்றைய வரலாற்றின் யதார்த்தமாக உள்ளது. இவற்றை ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் இன்று மக்கள் வீதிகளில் இறங்குகிறார்கள். பல்லாயிரக் கணக்காக, இலட்சக் கணக்காக ஒன்று கூடுகிறார்கள். பாதிப்புக்களுக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்புகிறார்கள். தமது நல்வாழ்வுக்கும், அதற்கான சிந்தனைக்கும் தடையாக உள்ளவற்றைத் தகர்த்து எறிய முற்படுகிறார்கள். இதுபோன்று மக்களிடம் எழுச்சியுறும் புதிய பண்பாட்டு விழிப்புணர்வை முன்னிலைப்படுத்தும் கலை இலக்கிய வடிவங்கள் வெளிவருவதும், அவை மக்களிடம் பரவலாகக் கொண்டு சேர்க்கப்படுவதும் இன்றைய தேவையாகின்றன.

இத்தகைய இலக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவான தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் நடவடிக்கைகள் பற்றியும், அதன் வெளியீடான தாயகம் இதழின் வருகை பற்றியும் விமர்சன அடிப்படையிலான ஒரு மீள் நோக்கைச் செய்வது மாற்றங்களை ஏற்று முன்செல்ல உதவுவதாக அமையும்.

கலை இலக்கியம் என்பன பண்பாட்டின் கூறுகள் என்ற வகையில், மக்களின் வாழ்வில் இருந்தும், சமூக அரசியல் பொருளாதாரச் சூழலில் இருந்தும் முற்றாக விலகியவை அல்ல. ஆன்மீகத் தேடலாக இருந்தாலும்

அதற்குள் ஓர் அரசியல் சார்பை அடையாளம் காணமுடியும். நாம் வாழும் சமூக பொருளாதார அமைப்பு இன, மத, சாதி, பால், நிற, வர்க்க ஒடுக்குதல்கள் நிறைந்த சமூக அமைப்பாகவே இன்றும் உள்ளது. கலை இலக்கியங்கள் மக்களின் யதார்த்த வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கின்றன படைப்பாளிகள் யதார்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்வதிலும், விளக்குவதிலும், வெளிப்படுத்துவதிலும் உள்ள வேறுபாடுகளே கலை, இலக்கியங்களில் வர்க்கச் சார்பு - மக்கள் சார்பு - நிலைகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. பல்வேறு நிலைகளிலும் ஒடுக்குபவர்கள், ஒடுக்கப்படுபவர்கள் என்ற பிளவுகளும் போராட்டங்களும் நிறைந்த இச்சமூக அமைப்பை அதிகார வர்க்க சக்திகள் தமது நலன்களுக்காக, அடிப்படைச் சமூக மாற்றம் ஏற்படாத வகையில் கலை பண்பாட்டு மேலாதிக்கத்தை முன்வைத்துப் பதுகாத்து வருகின்றன.

இதனால் பல்வேறு சமூக ஒடுக்குதல்களையும் இயல்பானவை என மக்கள் ஏற்று வாழும் நிலை தொடாகிறது இவ்வகையில் நவீனமடைந்துள்ள வர்க்க சமூகத்தில் கல்வியாளர்களும், கலை, இலக்கியப் படைப்பாளிகளும் 'தமது சுதந்திரமான செயற்பாடுகளால்' ஒடுக்குபவர்கள், ஒடுக்கப்படுபவர்கள் என்ற இவ்விரு அணிகளில் ஏதோ ஒரு அணிக்கு வலுச் சேர்ப்பவர்களாகவே உள்ளனர். ஒடுக்குதல்கள் நிறைந்த சமூகத்தில் நடுநிலை என்பது மட்டுமல்ல, ஒதுங்கி நின்றல் கூட மக்களை ஒடுக்கும் அதிகார வர்க்கத்தினருக்குச் சார்பாக அமைவது இயல்பாகும். இது அனைத்து சமூக அமைப்புக்கள் உட்பட, கலை இலக்கிய அமைப்புக்களுக்கும் பொருந்தும். அந்த அளவிற்கு அனைத்துத் தளங்களிலும் ஒடுக்குதல்களுக்கு எதிரான மக்களின் விழிப்புணர்வு மேன்மையுற வேண்டிய காலமாக இது உள்ளது.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் மக்கள் சார்புநிலை இத்தகைய புரிதலின் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளது. இதன் அடிப்படையில் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கை முன்தள்ளி வந்துள்ள, இலங்கையின் அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு, அறிவியற் சூழலின் வரலாற்று வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப மாற்றம் அடைந்து வந்துள்ள பல்வேறு இலக்கியப் போக்குகளை நாம் அடையாளம் காணமுடியும். இவைபற்றி மேலோட்டமாகவேனும் மீட்டுப் பார்ப்பதன் மூலமே தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் உருவாக்கம், 'தாயகம்' சஞ்சிகையின் வருகை என்பவற்றின் தேவை பற்றிக் குறிப்பிட முடியும்.

மறுமலர்ச்சி இலக்கியம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு உலகெங்கும் ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கங்களினதும், ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களினதும் விடுதலைச் சங்கொலியுடன் விடிந்தது.

“எங்கும் சுதந்திரம் என்பதே பேச்சு

நாம் எல்லோரும் சமமென்பது உறுதியாச்சு
சங்குகொண்டே வெற்றி ஊதுவோமே - அதை
தரணிக்கெல்லாம் எடுத்து ஒதுவோமே”

இது பாரதியின் கடந்த நூற்றாண்டினது ஆரம்ப காலத்தினதும், சூழலினதும் உணர்வுப் பதிவாகும். பிரித்தானிய கொலனித்துவ அடிமைத்தனத்தில் இருந்து விடுபட முனைந்த இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம் இலங்கையிலும் பாதிப்பைச் செலுத்தியது. ஆரம்பத்தில் காந்திய சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் ஓரளவு பரவி இருந்தாலும், ஆங்கிலக் கல்வியையும், தமிழகத் தொடர்பையும் பெற்றிருந்த வடபகுதியில் இருந்த கல்வியாளர்கள் பலரிடம் அவை சற்று அதிகமாகக் காணப்பட்டது. அதன் வெளிப்பாடாக “யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ்” என்ற அரசியல் சமூக அறிவியல் பண்பாட்டு அமைப்பு 1920களில் உருவாகியது. இவர்களிடம் விவேகானந்தர், பாரதி போன்றவர்களின் பாதிப்பும் இருந்தது. சுவாமி விபுலானந்தரும் இவ்வமைப்புடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்.

வடபகுதியில் வலிமை பெற்றிருந்த சாதியத் தீண்டாமைக்கு எதிரான கருத்துக்களை முன் வைத்ததுடன் “சமபந்தி போசனம்” ஆகியவற்றையும் எதிர்ப்புக்கள் மத்தியில் அவர்கள் அன்று முன்னெடுத்தனர். பிரித்தானியரிடமிருந்து இலங்கைக்கு முழுமையான சுதந்திரம் கோரி, தேர்தல் பகிஸ்கரிப்பிலும் ஈடுபட்டனர். இத்தகைய இயக்கப் போக்கின் தொடரா கவே “ஈழ கேசரி” பத்திரிகை, “ஈழத்து மறுமலர்ச்சி இலக்கியம்” என்பவை தோற்றம் பெற்றன. “சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோரத்துவம்” என்ற பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் கொள்கை முழுக்கத்தை அடியொற்றிய மறுமலர்ச்சி இயக்கங்கள் வரலாற்றுப் போக்கில் மேலை நாடுகளிலும், கீழைத் தேச நாடுகளிலும் பெருந்தேசிய, குறுந் தேசிய முதலாளித்துவ உணர்வெல்லைக்குள் குறுகி அர்த்தமிழந்து, சிதைந்து அனைத்து மக்களதும் விடுதலை வாழ்வுக்கு எதிரானவையாக அமைந்தன.

முற்போக்கு இலக்கியம்

இலங்கையிலும் மறுமலர்ச்சிக் கருத்துக் களுடனான சமூக, இலக்கியச் செயற்பாடுகள் அனுபவங்களுக் கூடாக அதன் போதா மையை வெளிப்படுத்தின. அதற்கு மாற்றான தொடர் வளர்ச்சிப் போக்கான இடதுசாரி அரசியல் மீது சமூகச் செயற்பாட்டாளர்களதும், கல்வியாளர்களதும், கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளதும் கவனம் சென்றது.

இலங்கையில் நாற்பதுகளில் இருந்து எழுபதுகளின் நடுப்பகுதிவரை இடது சாரி இயக்கங்கள், மக்கள் மத்தியில் பரவலான ஆதரவைப் பெற்றிருந்தன. கொலனித்துவத்துக்கு எதிரான விடுதலை உணர்வும், தொழிற்சங்க இயக்கங்களும், பல்வேறு ஒடுக்குதல்களுக்கும் உட்பட்ட மக்களுடன் கொண்ட அர்ப்பணிப்பு மிக்க தொடர்புகளும் இத்தகைய ஆதரவு நிலையைத் தோற்றுவித்தன. இடதுசாரி அரசியலாளர்கள் சிலர் பாராளுமன்றம், நகரசபை, பட்டினசபைகளில் உறுப்பினர்களாகத் தலைவர்களாகப் பணிபுரியும் நிலையும் ஏற்பட்டது. இத்தகைய சூழலில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் 1950களில் உருவானது. சமூக மாற்றத்தில் அக்கறை கொண்ட அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் அதில் இணைந்து பங்காற்றினர். அதன் செயற்பாடுகளால் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் சமூக அக்கறையும், வர்க்க முனைப்பும் கொண்ட எழுத்தாளர்கள் பலர் உருவாகினர். கே. கணேஸ் வெளியிட்ட ‘பாரதி’ இலக்கிய இதழ் முதல் டொமினிக் ஜீவாவின் ‘மல்லிகை’ உட்பட அதற்கு அப்பாலும் பல்வேறு இலக்கிய இதழ்கள் வெளிவந்தன. அவற்றில் இடம்பெற்ற பல்வேறு எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்தன. அத்துடன் ஈழத்து இலக்கியத்தின் தனித்துவத்தைப் பேணி முற்போக்கு

கலை இலக்கிய மரபை உருவாக்குவதிலும் பங்களித்தன. எனினும் இக்காலப் படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களில் பெரும் பாலானவை சமூகத்தில் நிலவும் ஒடுக் குதல்களைக் கண்டிப்பதுடனும், அம்பலப்படுத்துவதுடனும், சில சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை முன்வைப்பதுடனும் நின்று கொண்டன. அடிப்படைச் சமூக மாற்றத்துக்கான உணர்வுந்தலைத் தருவதிலும், யதார்த்தத்தின் இயங்கியலை அழகியலோடு முழுமையகப் பிரதிபலிப்பதிலும் பின்நின்றன. வாழும் சமூகத்தில் வலிமை பெற்றிருக்கும் பண்பாட்டு மேலாதிக்கக் கருத்தியல்களைக் கடக்கத் தயங்கின.

அவர்கள் சார்ந்த அரசியல் கட்டமைப்பான இலங்கைப் பொதுவுடமைக் கட்சி காலப்போக்கில் ஒடுக்குதல்கள் நிறைந்த இச்சமூக அமைப்பை விடுதலை உணர்வுடன் மாற்றி அமைத்து, உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு வழி வகுக் காமல், முதலாளித்துவப் பாராளுமன்ற எல்லைகளுக்குள் மட்டும் முடங்கிக் கொண்டது. முதலாளித்துவ ஜனநாயக வழிமுறையை மட்டுமே பின்பற்றி மக்களுக்குச் சில சலுகைகளைப் பெற்று வழங்கும் மார்க்கத்தைத் தொடர்ந்தது. அத்துடன் பேரினவாத நிலைப்பாட்டில் நின்று இலங்கையின் தேசிய இனங்கள் மீதும், அனைத்து இன மக்கள் மீதும் வர்க்க, சமூக ஒடுக்குதல்களைத் தொடர்ந்த தேசிய முதலாளித்துவக் கட்சியுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து மக்கள் விடுதலைக்கான தனது வர்க்க அரசியலின் முதன்மையையும், நேர்மைத் தன்மையையும் இழந்தது. இதன் எல்லைப்பாடுகளும், உலகக் கண்ணோட்டமும் கலை இலக்கியங்களிலும் பிரதிபலித்தன. இதனால் இவற்றில் இருந்து வேறுபட்டு மக்களின் விடுதலை வாழ்வுக்கான மக்கள் இலக்கியத்தை முன்னெடுக்க வேண்டியமை காலத்தின் தேவை ஆகியது.

மக்கள் கலை இலக்கியம்

மக்களுக்கான கலை இலக்கியம் என்பது வெறும் பொழுது போக்கான அழகியல் ரசனைக்கும், அதீத தனிமனித ஆன்மீகத் தேடலுக்கும் உரியவையாக இருக்கவியலாது. அது மக்கள் கலை இலக்கியங்களுக்குரிய சிறப்புக் குணாம்சமான கூட்டுணர்வும், “பிறர் ஈனநிலை கண்டு துள்ளும்” ஆத்மார்த்த விரிதலுடன் கூடிய அழகியல் பண்பையும், மகிழ்வூட்டும் இயல்பையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். அத்துடன் மக்கள் தம்மைத்தாமே தமது ஒடுக்குதல்களில் இருந்து விடுபட உதவும் சமூக அறிவியல் விழிப்புணர்வு, சமூக ஒருங்கிணைவு, விடுதலைப் பண்பாடு என்பவற்றை மக்களின் வாழ் நிலையில் கற்று மக்களிடம் கொடுப்பதாக அவை அமைய வேண்டும். அத்துடன் காலம் காலமாக மக்களை ஒடுக்கிவரும் இவ்வமைப்பின் கொடூரங்களையும், அதற்கான காரணங்களையும், அதனை மக்கள் புரிந்து கொள்ளவிடாமல் தடுக்கும் சாதனங்கள் எனவை என்பது பற்றிய தெளிவையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். மக்களின் சிந்தனையை மழுங்கடித்து, ஒடுக்கும் வர்க்கங்களுக்குச் சார்பாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும் கல்வி, மத, பண்பாட்டு மேலாதிக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக, அவர்களுக்குச் சார்பான கலை இலக்கியங்களும் அமைகின்றன. அவைகளும் மக்கள் மீதான ஒடுக்கு முறைகளைத் தொடர உதவுகின்றன என்ற உண்மை உணரப்படுவதன் மூலமே மக்கள் கலை இலக்கியத்துக்கான தளத்தைப் பலப் படுத்த முடியும்.

இத்தகைய அனுபவப் புரிதல்களோடு மக்களியக்கங்கள் உருவாகும் போதே இதற்கான தேவை உணரப்படும். இலங்கைப் பொதுவுடமைக் கட்சிக்குள் அடிப்படைச் சமூக மாற்றக் கருத்துக்களை முன்வைத்து தோழர் நா.சண்முகதாசன், தோழர் கே.ஏ. சுப்பிரமணியம், தோழர் பிரேமலால்

குமாரசிறி, தோழர் மு. கார்த்திகேசன் பேன்ற பல தோழர்கள் பழைய பொதுவுடமைக் கட்சியிலிருந்து வெளிவந்து புதிய அமைப்பை உருவாக்க மக்கள் மத்தியில் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்ட போது இவைகளுக்கான உணர்வுத் தளம் விரிவடைய ஆரம்பித்தது. மக்கள் விடுதலையை நோக்கிய அடிப்படைச் சமூக மாற்றக் கருத்துக்களைக் கொண்ட கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் வெளியீடாக, இளம் படைப்பாளிகள் முன்னின்று செ. யோகநாதனை பிரதம ஆசிரியராகக் கொண்டு 'வசந்தம்' இதழ் அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் வெளிவந்தது. ஓராண்டு தொடர்ந்து வெளிவந்த பின் நிதி நெருக்கடியினால் அது நின்றிருந்தது. அதற்குப் பின்னர் 1973ல் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை உருவாக்கப்பட்டு 1974 சித்திரையில் 'தாயகம்' கலை இலக்கிய இதழ் வெளிவந்தது.

கலை இலக்கியப் பேரவையும், 'தாயகம்' இதழும்

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை உருவாவதற்கு முன்னரான ஏழு ஆண்டு கால இடைவெளியிலும் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்பட்டன. 1966ல் வடபகுதியில் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கப் போராட்டங்கள், தொழிற்சங்கப் போராட்டங்கள், விவசாயிகளின் போராட்டங்கள், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் என பல்வேறு மக்கள் போராட்டங்கள் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்றன. இவைகளின் உணர்வுத் தடங்களை, கருப்பொருட்களாக வெளிப்படுத்தும் கலை இலக்கியப் படைப்புக்கள் வெளிவந்தன. நாடக ஆற்றுகைகள், ஓவியக் கண்காட்சிகள், இலக்கிய விழாக்கள், கருத்தரங்குகள், கலை நிகழ்ச்சிகள், எழுத்துப் பட்டறைகள் எனப் பல்வேறு கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்தன.

இவற்றுடன் கியூப மக்களின் விடுதலையும், அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான வியட்னாம் மக்களின் வீரம் செறிந்த விடுதலைப் போராட்டமும் அறிஞர்கள், மாணவர்கள், இளைஞர்கள், உழைக்கும் மக்கள் மத்தியில் பொதுவுடமைக் கருத்தியல் மீது பெரும் ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தின. கலை இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்கள் நம்பிக்கையும், உற்சாகமும் அடைந்தனர். மக்கள் சீனக் குடியரசில் அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் ஆரம்பித்துத் தொடர்ந்த பாட்டாளி. வர்க்க கலாசாரப் புரட்சியும் சில தவறுகள், பின்னடைவுகளைச் சந்தித்த போதும் மனிதகுல விடுதலையின் வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கில் மிகுந்த கவனத்துக்கு உரிய முன்னுதாரணமான ஒரு நிகழ்வாக அமைந்தது. போராடிப் பெற்ற விடுதலை வாழ்வைப் பாதுகாப்பதில் மக்கள் பெருந்திரள் கொண்டிருக்க வேண்டிய விழிப்புணர்வையும், பொறுப்புணர்வையும் அது அழுத்திச் சென்றது. அவற்றில் கலை இலக்கியமும், பண்பாட்டுச் சிந்தனையும் வகித்து வரும் பெரும் பங்கையும் அது உணர்த்தி நின்றது.

இலங்கை அரசியலிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. தெற்கில் ஜே. வி. பி. யினரின் ஏப்ரல் 71 கிளர்ச்சி தோல்வியில் முடிந்தது. வடபகுதியிலும் தமிழ்த் தேசிய அரசியலில் முன்னணியில் நின்ற பல தலைவர்கள் தீண்டமை ஒழிப்பு வெகுஜனப் போராட்டங்களின் தாக்கங்களால் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் தோல்வி அடைந்தனர். தமிழ் இளைஞர்கள் தமிழ்த் தலைவர்களை விமர்சிக்க ஆரம்பித்தனர். அவர்களுள் பலர் மாக்கிய கருத்துக்களால், இயக்கங்களால் ஈர்க்கப்பட்டவர்களாகவும் இருந்தனர். பொன். சிவகுமாரன் பொதுவுடமை இயக்கத் தோழர்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த துடன், தீண்டாமை ஒழிப்பு இயக்கச் செயற்பாடுகளின் தாக்கத்தால், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் கல்வியை முன்னெடுப்பதிலும் தன்னளவில் அக்கறை கொண்டிருந்ததை உதாரணமாக இங்கு குறிப்பிடலாம்.

தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கான தீர்வையும் உட்படுத்திய, அடிப்படைச் சமூக மாற்ற அரசியல் விழிப்புணர்வு மக்களிடமும், இளைஞர்களிடமும் பரவலாக ஏற்படும் சூழல் உருவாகிய போது இத்தகைய மாற்றங்களின் பின்விளைவுகள் தமது அரசியலிலும் பாதிப்பைச் செய்யலாம் என்று தமிழ்த் தலைவர்கள் எண்ணினர். அவற்றையும் கருத்திற்கொண்டே வட்டுக் கோட்டைத் தீர்மானத்தை பிரிவினை அரசியலாக, பாராளுமன்ற இனவாத அரசியல் எல்லைக்குள் நின்று முன்னெடுக்க முனைந்தனர். தமிழர்களில் பெரும்பான்மையாக உள்ள உழைக்கும் மக்களின் உரிமைகளை அங்கீகரித்து, அவர்களை அரசியல் விழிப்புணர்வு பெறவைத்து, முற்போக்கான தேசிய இன விடுதலை அரசியலை முன்னெடுப்பதற்கு அவர்கள் விரும்பவில்லை.

இலங்கையின் புவிசார் அரசியற் சூழலில் பிரிவினையின் சாத்தியம், இலங்கையின் சாதாரண உழைக்கும் மக்களை மேலும்

பிளவுபடுத்துதல் இதனால் ஏற்படப்போகும் சாதக பாதக விளைவுகள், அந்நிய, பிராந்திய வல்லாதிக்க சக்திகளை நம்பி மக்களை அழித்துக் கொள்ளும் நிலை, இவைகளை ஏப்ரல் 71 இலும், பல உலக நாடுகளின் அனுபவங்கள் மூலமும் முன்னுணரும் ஒரு சூழல் உருவாகி இருந்தது. இதனால் இதற்கு மாற்றாக தேசபக்த வாலிப இயக்கம், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை போன்ற அமைப்புக்கள் மக்களுக்கான அடிப்படைச் சமூக மாற்ற விடுதலை அரசியலுடன், தேசிய இன விடுதலையை முன்னெடுக்கும் நோக்குடன் உருவாக்கப்பட்டன. 1974ல் வெளியான அதன் கலை இலக்கிய இதழின் பெயரும் "தாயகம்" என்பதாகவே அமைந்ததுடன், இலங்கைப் படத்தையும் குறியீடாக இணைத்த வகையில் அதன் முகப்பு அமைந்திருந்தது. அதன் முதலாவது இதழில் "இங்கிருந்து எங்கே?" என்ற கட்டுரையில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி மக்கள் கலை இலக்கியச் செல்நெறி பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார். 1975ல் வெளியான 'தாயகம்' ஆசிரியர் தலையங்கம் "பிரிவினை நியாயமானதா? என்ற தலைப்பில் அதன் பாதிப்புக்கள் பற்றித் தெளிவுபடுத்தியதுடன்

“இனப்பிரச்சினையின் நிகழ்காலத் தன்மைகளை நிதானமாக விஞ்ஞான பூர்வமாக அலசி ஆராய்ந்து சரியான வழிகளில் செயற்படுவதே தமிழினத்துக்கும் எமது நாட்டுக்கும் உசிதமானது.” எனப் பதிவிட்டிருந்தது.

1975ம் ஆண்டுடன் தாயகத்தின் வருகை பல்வேறு காரணங்களாலும் நின்றபோதும் 1983 சித்திரை மாதத்தில் மீண்டும் தாயகம் வெளிவரும் வரை தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை பல்வேறு கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வந்தது, 1978ல் ‘தேசிய இனப் பிரச்சினைக்குச் சுயநிர்ணய அடிப்படையில் தீர்வு என்பதையும், சுய நிர்ணயம் சமன் பிரிவினை அல்ல என்பதையும்’ மீள உறுதிப்படுத்திக் கொண்ட பின்னர் கிராமங்களை நோக்கி அதன் செயற்பாடுகள் மேலும் விரிவடைந்தன. அவை இலக்கியப் பயிலரங்குகள், கருத்தரங்குகள், நாடக ஆற்றுகைகள் எனப் பலவாக அமைந்தன. 1980தில் மக்கள் சீனத்தின் தலைசிறந்த எழுத்தாளர் ‘லூசுன்’னின் நூற்றாண்டு தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையால் யாழ்ப்பாணத்திலும், கொழும்பிலும் சிறப்பாக முன்னெடுக்கப்பட்டது. அது போன்றே பேரவையால் 1982ல் பாரதி நூற்றாண்டு பயன்மிக்க ஆய்வுத் தலைப்புகளில் தொடர் கருத்தரங்குகளாக யாழ். நிம்மர் மண்டபத்தில் மாதம் தோறும் நடைபெற்றது. அதனை பேராசிரியர் கைலாசபதி ஆரம்பித்து வழிநடத்தி வந்தார். தேசிய இன விடுதலை பற்றிய உணர்வுகள் இளைஞர்களிடம் பரவலாக வளர்ந்து வந்த சூழலில், உலகெங்கும் கொலனித்துவ ஒடுக்கு முறைகளுக்கு எதிரான தேச விடுதலைப் போராட்ட காலங்களில் வாழ்ந்து, அவற்றில் பங்குகொண்ட 20ம் நூற்றாண்டின் தலை சிறந்த கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்களை நினைவு கூர்வது இளைஞர்களிடம் துளிர்விட்ட விடுதலை உணர்வை

விரிவாக்கி செழுமைப்படுத்த உதவும் என்ற பயன் நோக்குடனும் இந்நிகழ்வுகள் அமைந்தன. பேரவையுடன் இணைந்து, இருபாலை, பாரதி கலா மன்றம் நடத்திய பாரதி நூற்றாண்டு விழாவில் ஊரே விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது. பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அங்கு சிறப்புரை ஆற்றினார். கிராம மக்களின் மத்தியில் ஆற்றிய ‘மக்கள் கவிஞன் பாரதி’ என்ற தலைப்பில் அமைந்த அச்சிறந்த உரையே அவரது இறுதி மேடை உரையாக அமைந்தது.

இத் தொடர் நிகழ்வுகளின் தாக்கங்கள், உந்துதல்களும், நாடும் மக்களும் எதிர்கொண்டிருந்த வர்க்க, இன முரண்பாடுகள் என்றும் இல்லாத வகையில் கூர்மையடைந்து வந்த சூழலும் தாயகத்தின் மீள் வருகையை இயல்பாக்கியது. புதிய ஆசிரியர் குழுவின் முன் முயற்சியுடன் 1983 சித்திரை இதழாக அது மீள மலர்ந்தது. அவ்விதழின் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில், அன்று மக்கள் எதிர் நோக்கி இருந்த ஒடுக்குதல்களுக்கு எதிராக “ஜனநாயக சக்திகளையும், இயக்கங்களையும். பொது எதிரிக்கு எதிராக ஒன்றிணைப்பதும், முன்னெடுப்பதும் அதற்காகச் செயற்படுவதும் தாயகத்தின் கடமையாகிறது. அதையே ‘தாயகம்’ துணிவோடு முன்னெடுக்கத் திடசங்கற்பம் பூண்டிருக்கிறது.” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தது பாரதி நூற்றாண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தொடர் கட்டுரைகளாகத் தாயகத்தில் வெளியிட ஆரம்பித்தது. ஆய்வரங்குத் தொடர் நிகழ்வுகளின் அனுபவத் தொகுப்பாக ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் “கலை இலக்கியங்களின் கடந்த காலமே வெறும் இருட்டுத்தான். நாங்கள் மட்டுமே பகலில் நிற்கிறோம் என்று இலக்கிய மமதையுடன் ஆய்வுரை என்ற பெயரில் காலத்தால் சூழலால் ஏற்படும் பலயீனமான அம்சங்களை மட்டுமே தூக்கி நிறுத்தி

நிராகரிப்பதல்ல எமது நோக்கம். அந்த இருண்ட காலங்களில் கூட எத்துனை பலத்துடன் எழுந்து நின்று மனித குலத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகக் குரல் கொடுத்தார்கள் என்பதை உணரும் போதுதான் பட்டப் பகலிலே கூட ஏற்பட்டு விடும் குருட்டுத் தனங்களையும் குணப்படுத்த முடியும்” என வரலாற்று இயங்கியல் பார்வையின் வளமான பயன்பாட்டின் இன்றைய தேவை பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தது.

1983ன் ஆடிக் கலவரம் உருவாக்கப்பட்டது. அதன் தொடர் நிகழ்வுகள் படிப்படியாக மக்களைப் போர்க்கால வாழ்வுக்குள் தள்ளியது. அதற்கான முன் நகர்வின் காரணங்களாக இவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

1977 வரை ஆட்சியில் இருந்த “தேசிய அரசு” கொலனித்துவத்தில் இருந்து முற்றாக விடுபடும், குடியரசு யாப்பைக் கொண்டு வந்தது, ஆனால் அதனால் உருவான தேசிய இனப் பிரச்சனைக்கு அது தீர்வு எதனையும் ஏற்படுத்தவில்லை. வட்டுக்கோட்டை தீர்மானத்துக்குப் பின்னரும் சாதக நிலையைத் தோற்றுவிப்பதற்குப் பதிலாக சிறுபான்மை தேசிய இனங்களுக்குச் சிறிய அளவிலாவது சாதகமாக இருந்த யாப்பின் சரத்தையும் நீக்கியது. தேசத்தை இனபேதமின்றி ஒன்றுபடுத்தாமலே தேசிய பொருளாதாரத்தை கட்ட நினைத்தது. இதனால் அவ்வரசு தோல்வி அடைந்தது அதனை வாய்ப்பாகக் கொண்டு 1977ல் பதவிக்கு வந்த யூ.என்.பி. அரசு மீண்டும் தீவிர வலதுசாரி போக்குடன் இலங்கையில் நவகொலனித்துவ சார்பான திறந்த சந்தைப் பொருளாதாரத்தை இந்தியா முன்னெடுப்பதற்கு முன்னரே இங்கு அறி முகப்படுத்தியது. மேற்குலக ஆலோசனையுடன் அன்னிய மூலதனங்களைப் பாதுகாத்து அதனை வலுப்படுத்துவதற்குப் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. அவற்றில் ஒன்றாக நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமை

அமைந்தது. பல்தேசியக் கொம்பனிகளின் வருகைக்கு எதிராகப் பலமடைந்து வந்த தொழிற்சங்கப் போராட்டங்கள், வர்க்க அடிப்படையிலான போராட்டங்களை ஒடுக்கி பலமிழக்கச் செய்வதற்கு இனரீதியான போராட்டங்களை முனைப்படுத்த வேண்டிய தேவை அரசுக்கு எழுந்தது. “போர் என்றால் போர், சமாதானம் என்றால் சமாதானம்” என இனவாதத்தைத் தூண்டி அந்நிய மூல தனங்களைப் பாதுகாக்க ஆயுதப் படைகளைப் படிப்படியாகப் பலப்படுத்திக் கொள்வதும் அதன் இலக்காக இருந்தது.

1983 கலவரத்தை தொடர்ந்து தமிழ் மக்கள் மீதான அரசின் ஒடுக்குதல்கள் அதிகரித்தது. இந்தியாவுக்கும், மேற்கு நாடுகளுக்கும் ஈழத்தமிழர்கள் அகதிகளாகப் புலம்பெயர்ந்து செல்லும் நிலை ஏற்பட்டது. இச்சூழலில் முதலில் உருவாகிச் செயற்பட்ட இயக்கங்களுக்கும், மேலும் உருவாகிய பல இயக்கங்களுக்கும் இந்திய அரசின் உதவியும் ஆதரவும் கிடைத்தது. இதனால் அரசுக்கும் விடுதலை இயக்கங்களுக்கும் இடையே மோதற் களங்கள் விரிவடைந்தன. இதன் தொடர் விளைவுகளால் நீண்ட போர்காலச் சூழலுக்குள் மக்கள் வாழவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

பிரிவினைக் கொள்கையை முன்னர் குறிப்பிட்டபடி தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை ஏற்றுக் கொள்ளாத போதும், தேசிய இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு எதையும் முன்வைக்காது மக்களை ஒடுக்கும் அரசின் நடவடிக்கைகளை எதிர்ப்பது என்றும், தமது உயிர்களை அர்ப்பணித்து ஒடுக்குதல்களுக்கு எதிராகச் செயற்படுபவர்களுக்கு இடை யூறாக இருப்பதில்லை என்ற முடிவையும் எடுத்திருந்தது. அதற்கு ஏற்பவே தனது செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தது. இதனை வெளிப்படையாக உறுதிப்படுத்திய ஒரு நிகழ்வை இங்கு குறிப்பிடலாம். போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த பல இயக்கங்கள்

ஒன்றிணைந்து யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் நடாத்திய ஒரு கூட்டத்திற்கு தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கு கூட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் ஏற்பாட்டாளர் ஒருவர் எழுந்து “நடைபெறும் போராட்டத்தை தேசிய விடுதலைப் போராட்டமாக அங்கீகரிக்காதவர்கள் எழுந்து செல்லலாம்” என்று இரண்டாது முறையும் அழுத்திக் கூறினார். அக்கூற்று அதில் கலந்து கொண்டிருந்த பேரவை உறுப்பினர்களுக்குத் தமது நிலைப்பாட்டை தெளிவுபடுத்த வேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்தியது. “தேசிய இனவிடுதலைப் போராட்டத்தை நாம் ஆதரிக்கிறோம், இதனை விடுதலைப் போராட்டமாக அங்கீகரிக்கும் இயக்கங்கள் ஒரே எல்லையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. மலையகம், புத்தளம் வரை இணைத்துள்ள இயக்கங்களும் உண்டு. அதுபோல எதிரி பலமாக இருப்பதால் வீழ்த்துவதற்கு ஏற்ற வகையில் எங்களது எல்லை மேலும் விரிவானதாக, முழுத்தேசமாக உள்ளது” என்று கூறியதுடன், தொடர்ந்து எமது உறுப்பினர்கள் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர்.

அதுபோன்ற பிறிதொரு நிகழ்வையும் இங்கு குறிப்பிடலாம். நல்லூர், இளங்கலைஞர் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற கலைபண்பாட்டுக் கழகம் ஏற்பாடுசெய்த மாநாட்டின் பொதுநிகழ்வுகளில் கலை இலக்கியப் பேரவைக்கும் அழைப்புத் தரப்பட்டிருந்தது. அதில் எமது உறுப்பினர்களும் கலந்து கொண்டனர். அங்கு நடைபெற்ற ஆய்வுரை ஒன்றில் உரையாற்றிய பாலகுமாரன் தாயகத்தில் வெளிவந்த ஆக்கங்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தார். அதற்குப் பின்னர் உரையாற்றிய எழுத்தாளர் செம்பியன் செல்வன் ‘இடதுசாரிகள் எங்கே இருக்கிறார்கள்?’ என்ற கேள்வியை எழுப்பி தனது உரையைத் தொடர்ந்தார். அதற்குப் பதிலளிக்கும் நிலைக்குக் கலை இலக்கியப்

பேரவையினர் தள்ளப் பட்டபோது, மறுநாள் உரையாற்ற இருந்த பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் தாம் அப்பொறுப்பை ஏற்பதாகக் கூறினார். மறுநாள் தனது உரையின் இறுதியில் ‘அவர்கள் எங்கும் போகவில்லை, இங்கேதான் இருக்கிறார்கள்’ என்று பேரவையின் இருப்பையும் செயற்பாடுகளையும் உணர்வுபூர்வமாக எடுத்துக் கூறினார்.

போர்க்காலச் சூழலிலும் கலை இலக்கியப் பேரவை செயற்பட்டு வந்தமையால் மக்களின் பாதிப்புகளுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கும் நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொன்றிலும் பேரவை உறுப்பினர்கள் பங்கு கொண்டனர். ‘மனித உரிமைகளுக்கான வெகுஜன இயக்கம்’ குடாநாட்டின் பலபாகங்களிலும் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தை நீக்கும்படி கோரி முன்னெடுத்த வெகுஜன நடவடிக்கைகளில் பேரவை உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டனர். யாழ். கோட்டையில் இருந்து மக்களின் வாழிடங்களை நோக்கிய எறிகணை வீச்சுக்களைக் கண்டித்து வடபகுதியின் தொழிற்சங்கங்கள், தொழிற்சங்கக் கூட்டுக் குழுவாக இணைந்து நடத்திய பெரும் எண்ணிக்கையான மக்கள் கலந்துகொண்ட ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலத்திலும் பேரவை தனது பங்களிப்பைச் செய்திருந்தது.

அது போன்றே இயக்கங்களின் நடவடிக்கைகளால் மக்கள் பாதிக்கப்படும்போது அவற்றை ‘தாயகம்’ சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் தலையங்கம், கவிதைகள், சிறுகதைகள் மூலம் வெளிப்படுத்தி இருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக மக்கள்மீது ஆயுத மிரட்டலைச் செய்வதைக் குறிப்பதாக அமைந்த முருகையனின் “முனைப்பும் முதிர்ச்சியும்” என்ற சர்ச்சைக்குட்பட்ட கவிதையை இங்கு குறிப்பிடலாம். “இல்லாத ஊருக்கு, நாளை புறப்பட்டு, நேற்றிரவு போய்ச்சேர,” என்ற கவிதையில் தாயகத்தின் நிலைப்பாட்டைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்திய கவிஞர்

சிவசேகரம் “ஹிட்லரின் சொற்கள் உயிர்த்துத் தங்கள், நிழலுருநீங்கி நிசங்களாவன” என ‘ஹிட்லரின் டயறி 83’ கவிதையிலும் வேறு பல கவிதைகளிலும் அரசின் ஒடுக்குதல்களைத் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தியிருந்தார். ரஜனி திரணகம சுடப்பட்டபோது அவரது “நெடுமரங்களுக்கு அஞ்சலி” என்ற கவிதையும் தாயகத்தில் பிரசுரமாகி இருந்தது. ‘தெருப்புமுதியிலே உன் உடம்பு’ என்னும் சர்வமங்களம் கைலாசபதியின் கவிதை தாயகத்தில் அதற்கு முன்னர் வெளிவந்திருந்தது. பல்வேறு இயக்கங்கள் இயங்கிய காலப் பகுதியில் எவற்றையும் சாராது மக்கள் நலனைக் கருத்திற் கொண்டு பேரவை செயற்பட்டு வந்தது. விஜிதரன் என்ற பல்கலைக்கழக மாணவன் கடத்தப்பட்டபோது, அதற்கு எதிரான நடவடிக்கைகளிலும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டு, மக்கள் மீதான இயக்க நடவடிக்கைகளின் பாதிப்புகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தனர். அதேபோன்று யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து முஸ்லிம் மக்கள் வெளியேற்றப்பட்ட பொழுது நேரடியாகச் சென்று ஒரு பொறுப்பாளரிடம் தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தமையும் குறிப்படத்தக்கது. அதுபோன்று வடபகுதியில் இயங்கிய தொழிற்சங்கங்கள், அரசுகார்பற்ற நிறுவனங்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர் சங்கம் போன்ற அமைப்புகள் இணைந்து உருவாக்கிய இணைப்புக் குழுவிலும் பேரவை இணைந்து பங்களித்திருந்தது.

அமைதியான வழிமுறைகளில் உதவாமல், ஆக்கரமிப்புப் படைபோல் நடந்து கொண்ட இந்தியப் படையின் வருகை பற்றியும், மக்களுக்கு எதிரான அதன் பாதக விளைவுகள் பற்றியும் தாயகத்தில் வந்த ஆக்கங்கள் தெளிவுபடுத்தி இருந்தன. “குரங்கும் பூனையும்” என்ற குரங்கு அப்பம் பிரித்த கதை பாட்டுக் கூத்து வடிவில் கிராமங்களில்

அரங்கேற்றப்பட்டது. இத்தகைய நிகழ்வுகளின் பின்னர் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை சுபமங்களா ஆசிரியர் கோமல் சுவாமிநாதனை இலங்கைக்கு வரவழைத்ததுடன் பல்வேறு சிரமங்கள் மத்தியிலும் வடபகுதிக்கும் அழைத்திருந்தது. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மண்ணைப் பார்வையிடவும், மக்களையும், கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகள், ஆர்வலர்களைச் சந்திக்கவும், அவர்களின் உணர்வுகளைத் தமிழக மக்களுக்கு எடுத்துச் செல்லவும் இது வழிவகுத்தது. அத்துடன் அன்றைய சூழலில் சுபமங்களாவுடன் இணைந்து நடாத்திய “ஈழக் குறுநாவல் போட்டி”யும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். போர்க்காலச் சூழலிலும் புத்தக வெளியீடுகள், இசைநாடா வெளியீடுகள் என்பவை தொடர்ந்தன. ‘புதுவரலாறும் நாமே படைப்போம்’ என்ற கண்ணனின் இசையமைப்பில் உருவான தாயகத்தில் வெளியான போர்க்காலக் கவிதைகளின் இசைநாடாவும், மலையகத்தில் வெளியான ‘குன்றத்துக் குமுறல்’ எனும் இசைநாடாவும் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையின் 150வது நினைவு நிகழ்வும், அதற்காகக் கவிஞர் முருகையன் அவர்களால் எழுதப்பட்டு தேவானந்தால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்ட “எல்லாம் சரிவரும்” என்ற நாடகமும் யாழ். பல்கலைக் கழகத்திலும்,

நகர்ப்புறப் பாடசாலைகளிலும் அரங்கேற்றப்பட்டன. பேராசிரியர் கைலாசபதி நினைவு நிகழ்வுகள், கவிஞர் முருகையனின் அகவை அறுபதை நினைவு கூரும் “அகவை அறுபதில் முருகையனின் ஆக்கங்கள்” ஒரு அறிவியல் பண்பாட்டு நிகழ்வு என பல நிகழ்வுகள் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் கைலாசபதி கலையரங்கில் நடைபெற்றன.

போர்க்காலத் தடங்கல்களில் தாயகம்

மக்கள் எதிர்கொண்ட போர்க்கால நெருக்கடிகளை, இழப்புக்களைப் போர்க் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களிடம் நேரிலும், போர்க்கால இலக்கியங்கள், கலைப் படைப்புக்கள் மூலம் ஓரளவு அறிய முடியும். ‘தாயகம்’ போன்ற கலை இலக்கிய இதழ்களும், செய்தி ஏடுகளும் தாம் எதிர்கொண்டவற்றைத் தாமே வெளியிடுவதே பொருத்தமானது. போர்க்கால நிலைமைகளில் ‘தாயகம்’ இதழ் பல நெருக்கடிகளைச் சந்தித்துள்ளது. முதலில் பிரிவினையை அடிப்படையாகக் கொண்டே அனைத்து இயக்கங்களும் உருவாகிச் செயற்பட முனைந்ததால் ஆரம்பத்தில் ‘தாயகம்’ இனியும் வருமா?” என்று நேரடியாகவும், மொட்டைக் கடித மூலமும் மிரட்டும் நிலை இருந்தது. சிலர் ‘பரமசிவன் கழுத்திலிருந்து பாம்பு கேட்பதாக’ எண்ணி பேரவை உறுப்பினர்களுடன் பேசியும், நடந்தும் கொள்வர். எமது உறுப்பினர்களோ பரமசிவனை நம்பாததாலும், கருடன் களாகத் தம்மைக் கருதாததாலும் இவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் தமது மக்கள் கலை இலக்கியப் பணிகளைச் செய்து வந்தனர். தாயகம் இதழை அச்சடிப்பதில், அதற்கான விடயதானங்களைப் பெறுவதில், நிதிச் செலவைப் பெறுவதில் சாதாரண நாட்களைவிடப் போர்க்காலம் பெரும் நெருக்கடியாகவே இருந்தது. கவிஞர் அழ.பகீரதன் மற்றும் நண்பர்களின் அர்ப்பணிப்பாலும், கூட்டுழைப்பாலும் இவற்றை ஈடு செய்ய முடிந்தது. குறிப்பாகத்

தாயகத்தை வெளியிடுவதில் மட்டுமல்ல விநியேகத்திலும் தோழர்களின் கூட்டுழைப்பு இருந்தது. விநியோகத்தின்போது தோழர் நவரட்ணம், தாயகம் வெளியீட்டில் பங்களித்த தோழர் இ. ரவீந்திரன் இருவரும் ஒருநாள் இந்திய இராணுவ முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டு இருந்தமையை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

நகர்ப் புறத்தில் தாயகம் இதழை அச்சடித்து உதவிய அச்சகம் விமானக் குண்டு வீச்சில் சேதமான போது ஒரு இதழுக்காக அச்சடிக்கப்பட்ட பிரதிகள், விடயதானங்கள் யாவும் அழிந்து போயின. தாயகம் இதழை அச்சிடும், அதற்கு உரிய அச்சக இயந்திரம் மின்வலுத் தடைப்பட்ட போதும் மனிதவலுவில் இலகுவாக இயங்கக்கூடிய நிலையில் இருந்தமை தாயகத்தை வெளியிடுவதற்கு உதவிகரமாக அமைந்தது. அத்தகைய வாய்ப்பைக் கருத்திற்கொண்டு விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவ் வியந்திரத்தை கட்டாயப்படுத்தி எடுத்துச் சென்றனர். அதற்கான எதிர்ப்பை பேரவையினர் தெரிவித்தபோது, ஓரிரு இதழ்களை அடிப்பதற்கு வாய்ப்பளித்த துடன், வலிகாமம் இடப்பெயர்வுடன் அந்த அச்ச இயந்திரத்தை ‘தாயகம்’ துக்காகப் பேரவையால் மீளப்பெற முடியவில்லை.

சமாதான காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த வசதியீனங்கள் காரணமாக ‘தாயகம்’ அட்டைப்படத்தை மட்டும் கொழும்பில் அச்சடித்து எடுத்து வர நேர்ந்தது. அதற்கு வரிகட்டாததால் அப்பொதியை எடுத்துவர புலிகளால் அனுமதிக்கப் படவில்லை. கடும் முயற்சியின் பின்னர் வரிகட்டாமலே இரண்டு கிழமைகள் சென்றபின் அதனைப் பெற முடிந்தது.

போர்க்கால நெருக்கடியின் போது ஏற்படுத்தப்பட்ட காகிதத் தட்டுப்பாடு

தாயகத்தின் வருகையையும் பாதித்தது. அதனை ஈடுசெய்ய மூன்று இதழ்களைக் கொப்பித் தாள்களில் அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டி இருந்தது. அத்துடன் இதழ்களுக்கான படங்கள், தலைப்பு எழுத்துக்களை 'புளொக்' செய்வதற்கான மூலப்பொருட்களும் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தன. இதனால் மர 'புளொக்'குகளை மரவேலைச்சிற்பக்கலைஞர்கள் சிரமத்துடன் உருவாக்கித் தந்தனர். இவற்றில் ஓவியர்கள் மார்க், கைலாசநாதனின் ஓவியங்களுடன் பல ஓவியர்களின் ஓவியங்கள் மரப்பலகைகளில் செதுக்கப்பட்டு தாயகத்தின் முகப்புப் படங்களாக அச்சாகி வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவை போர்க்காலத்தில் உருவான 'மரச்செருக்கற் புடைச்சிற்ப' வடிவங்களாக புதிய கலை முயற்சியாகவும் அமைந்தன. இதுபோன்ற பல தடங்கல்களையும் எதிர்கொண்டு பேரவை உறுப்பினர்களின் தளராத கூட்டுழைப்பால் 'தாயகம்' இதழைத் தொடர்ந்து வெளியிட முடிந்தது

கலை இலக்கிய அமைப்புகளும் செயற்பாடுகளும்

அரசியற் தீர்வின்றித் தமிழ் மக்கள் மீது அரசின் ஒடுக்குமுறை அதிகரித்துச் சென்றபோது அதன் ஆரம்பத்தில் எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், இலக்கிய அமைப்புகள் யாழ் வின்ஸர் படமாளிகையின் ஒருபகுதியில் ஒன்றுகூடி அரசு தரும் சாகித்ய மண்டலப் பரிசுகளைப் புறக்கணித்தல் பற்றித் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அவற்றில் கலந்து கொண்ட கலை இலக்கியப் பேரவையின் உறுப்பினர்கள் "நீதியான இக்கோரிக்கையை நாம் ஆதரிக்கிறோம், ஆனால் அதற்கு வலுச்சேர்ப்பதற்கு தமிழ் எழுத்தாளர் கலைஞர்களை மட்டுமல்ல, சிங்களக் கலைஞர்களில் அத்தகைய நிலைப்பாட்டை எடுக்கக்கூடியவர்கள் இருப்பதால் அவர்களையும் இணைத்த கோரிக்கையாக அது அமையவேண்டும்" என்ற திருத்தத்தை முன்மொழிந்தனர். அது

ஏற்கப்படாமலே அதற்கான கையெழுத்தைப் பின்னர் கோரியபோது "திருத்தத்தை இணைத்திருந்தால் கையெழுத்திடலாம். இணைக்காமையால் பேரவையின் சம்மதத்தைப் பெறவேண்டும்" என்று கூறப்பட்டது. பேரினவாத அரசையும் சாதாரண சிங்கள மக்கள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்களை வேறுபடுத்திப் பார்க்கும் கொள்கை நிலைப்பாட்டில் பேரவை என்றும் உறுதியாக இருந்தது.

தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம்

வடபகுதியில் இயங்கிவந்த பல இலக்கிய அமைப்புகளை ஒன்றிணைத்துப் போர்க்காலத்தில் உருவான புதிய அமைப்பாக எழுத்தாளர் ஒன்றியம் 90களின் முற்பகுதியில் உருவானது. இவற்றில் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும் இணைந்திருந்தது. இதன் உருவாக்கத்தில் செங்கையாழியானும் மற்றும் பலரும் பங்களித்திருந்தனர். யாழ் மண்ணின் இளம் எழுத்தாளர் முதல் மூத்த எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் யாவரும் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், மனம் திறந்து கலந்து ஒன்று கூடும் இடமாக அது அமைந்தது. அதன் அன்றைய இருப்புக்கும், வளர்ச்சிக்கும் உழைத்தவர்கள், அதன் செயற்பாடுகள் பற்றிய பதிவுகள் தனியாகச் செய்யப்பட வேண்டும். கலை இலக்கியப் பேரவையும் அதன் செயற்பாடுகளில் தனது பங்களிப்பைச் செய்திருந்தது. பயனுள்ள பல நிகழ்வுகளை மாதந்தோறும் நடத்தி இருந்தது. அவற்றில் 17-10-93ல் நடந்த "தாயகம் இலக்கியப் பயிலரங்கு"த் தொடர்பயன் மிக்கதாக அமைந்தது. முதலாவது உரையாக 'வழமையான கோட்பாடுகள்' என்ற தலைப்பில் கவிஞர் முருகையன் ஆற்றிய உரையும், 'பின்நவீனத்துவம்' பற்றிய பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் இருநாள் கருத்துரைகளும் குறிப்படத்தக்கவையாகும். மேலும் பின்நவீனத்துவம் பற்றிய புதிய அறிமுகத்தை மேலும் தெளிவுறுத்தும் நோக்குடன், தேசிய கலை

இலக்கியப் பேரவை 'பின்நவீனத்துவம் மாயைகளைக் கட்டவிழ்த்தல்' எனும் தலைப்பில் கோ.கேசவன், சி. சிவசேகரம், இ. முருகையன், என். வேணுகோபால் ஆகியோரின் கட்டுரைகள் அடங்கிய தொகுப்பு நூலை வெளியிட்டிருந்ததும் குறிப்பிடத் தக்கது. மேலும் தமிழ் எழுத் தாளர் ஒன்றியத்தின் சார்பற்ற நடுநிலைத் தன்மையைப் பேணுவதிலும், அதன் வளர்ச்சியைப் பாதுகாப்பதிலும் கலை இலக்கியப் பேரவை தனது பங்களிப்பை இறுதிவரை செய்திருந்தது.

90களின் நடுப்பகுதியில் ஆறுமாதப் போர் ஓய்வுக்குப் பின்னர் மீண்டும் பலாலியில் இருந்து படைகள் முன்னேற முயன்றது. மீண்டும் மக்களுக்குப் பெரும் இழப்பைத் தரும் போராக அது அமையும் என்பதை உணர்ந்து அதனை நிறுத்தி சமாதான வழிமுறைகளைத் தொடருமாறு கோரி வடபகுதியில் இயங்கிய கலை இலக்கிய அமைப்புக்கள், யாழ். பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கம், பல்கலைக்கழக ஊழியர் சங்கம் போன்ற பல அமைப்புக்கள் ஒன்றிணைந்து அரசுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் கடிதத்தை அனுப்பி இருந்தது. அவற்றை முன்னெடுப்பதில் கலை இலக்கியப் பேரவை தனது பங்களிப்பைச் செய்திருந்தது. அதுபோன்றே அரசு சார்பற்ற இணையங்கள் ஒன்றுகூடி வடபகுதியில் இயங்கிய தொழிற் சங்கங்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர் அமைப்புக்கள், இலக்கிய அமைப்புக்களை ஒன்றிணைத்து ஒரு இணைப்புக்குழுவை ஏற்பாடு செய்து போர்க்கால நிலைமைகளில் மக்களைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தது. அவற்றிலும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை அங்கம் வகித்துத் தனது பங்களிப்பைச் செய்திருந்தது.

வலிகாமம் இடப் பெயர்வுக்குப் பின்னர் சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா அரசு முன்வைத்த தீர்வுத் திட்டம் ஓரளவு முன்னர் முன்வைத்தவைகளை விட

சில திருத்தங்களுடன் தீர்வுக்கும் சமாதானத்துக்கும் உகந்ததாக இருந்தது. எனவே அதனை சில திருத்தங்களுடன் வரவேற்று அதனை அமுல்நடத்தக் கோரி ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா அவர்களுக்கு தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை ஒரு மனுவை அனுப்பி இருந்தது. அத்தீர்வுத் திட்டத்தைப் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவந்த போதுதான் ரனில் விக்கிரம சிங்க முன்னிலையில் ஐ.தே.கட்சியினரால் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது.

மக்களின் பாதுகாப்பற்ற நிலைமைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் படைகள் முன்னேறிய போது, ஒரு போரை எதிர் கொள்ளும் வகையில் மக்களைப் பாதுகாக்கும் நிலையில் இருந்து பல நிலைகளிலும் செயற்படுவதற்கான மூத்த அறிஞர்கள் தலமையிலான ஒரு சதந்திரமான அமைப்பின் தேவைபலராலும் உணரப்பட்டது. அதனைத் தோற்றுவிக்கும் நோக்குடன் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை பேராசிரியர் சிவத்தம்பி உட்பட பல்கலைக்கழக அறிஞர்கள், கல்வி யாளர்கள் பலரையும், கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளையும் ஒன்றிணைத்து ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டியது. அக்கூட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியாத சூழல் ஏற்பட்டதால் அம்முயற்சி தடைப்பட்டு நின்றது.

அதன் அனுபவத்தை முன் உதாரணமாகக் கொண்டே 90களின் பிற்கூறில் வலிகாமத்தில் இருந்து மீண்ட பின்னர் நிலவிய அச்சம் தரும் சூழலில் தொடர்ந்த மௌனத்தைக் கலைத்து 'சமூக விஞ்ஞானப் படிப்பு வட்டம்' தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது

வெண் விடுதலைச் சீந்தனை அமைப்பு

போர்காலச் சூழலால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் நிலையைக் கருத்திற் கொண்டு பேரவையின் பெண் உறுப்பினர்களின் பங்களிப்புடன் இவ்வமைப்பு உருவாகியது. பாடசாலைகளிலும், கிராமங்களிலும்

விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகளை இவ்வமைப்பு நடாத்தியது.

சமூக விஞ்ஞானப் படிப்பு வட்டம்

‘சமூக அறிவியல் பண்பாட்டு விழிப்புணர்வை மக்களிடம் ஏற்படுத்தல்’ என்பதை அடிப்படை நோக்காகக் கொண்ட சுதந்திரமான அமைப்பாக சமூக விஞ்ஞானப் படிப்பு வட்டம் இயங்கியது. கவிஞர் முருகையனை தலைவராகவும், வே. சேந்தனை செயலாளராகவும், ஏ. ஜே. கனகரட்னா அவர்களை காப்பாளராகவும், பல்கலைக்கழக அறிஞர்கள், கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளை பொதுச்சபை உறுப்பினர்களாகவும் கொண்டு இது அமைந்திருந்தது. அன்று கவிஞர் சோ. பத்மநாதன் அதிபராக இருந்த திருநெல் வேலி, பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப் ‘படிப்பு வட்டம்’ நிகழ்ச்சிகள் மாதந்தோறும் பௌர்ணமி நாட்களில் பல சமூகப் பயனுள்ள தலைப்புக்களைத் தாங்கி நடைபெற்றன. இதனைப் பரவலாக்கும் நோக்குடன் பல்வேறு இடங்களிலும், கிராமங்களிலும் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற இவை இன்றும் யாழ்ப்ப. கொக்குவிலில் அமைந்திருக்கும் கலை இலக்கியப் பேரவை, கவிஞர் முருகையன் கேட்போர் கூடத்தில் பௌர்ணமி நிகழ்வாக நடைபெற்று வருகிறது. ‘படிப்பு வட்டம்’ ஆரம்பித்ததிலிருந்து ‘தாயகம்’ இதழ் ‘கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான இதழாக’ வெளிவருகிறது. கொழும்பு கலை இலக்கியப் பேரவை கைலாசபதி மண்டப அரங்கில் வாராந்த நிகழ்வாக ‘சமூக விஞ்ஞானக் கற்கை வட்டம்’ நடைபெறுகிறது. மலையகத்திலும், வவுனியாவிலும் செயற்பட ஆரம்பித்துள்ளது.

சமூக நீதிக்கான வெகுஜன இயக்கம்

சமூக விஞ்ஞானப் படிப்பு வட்டத்தின் கற்றலை நடைமுறையுடன் இணைக்கும் செயற்பாட்டுக் களமாகவே ‘சமூக நீதிக்கான வெகுஜன இயக்கம்’ உருவாகியது. இன்று அது மக்கள் இயக்கமாகப் பரிணமித்துப் பல்வேறு சமூக ஒடுக்குதல்களுக்கும் எதிராகச்

செயற்படுகிறது. அதன் கிளைகளும் கூடக் கிரமப்புறங்களை நோக்கி விரிவடைந்து யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, மலையகம், வவுனியா என பரந்து இயங்குகிறது.

இவை யாவற்றுக்கும் அமைப்பு வாயிலாகவும், சமூக விஞ்ஞானக் கோட்பாட்டு நிலையிலும் உரிய வழிகாட்டல் இருந்து வருகிறது என்பது வெளிப்படையானது. ஆனால் மேலே குறிப்பிட்ட ஸ்தாபனங்கள் ஒவ்வொன்றும் அடிப்படைச் சமூக மாற்றத்தை விரும்பும் எவரும் சுயவிருப்புடன் இணைந்து செயற்படுவதற்கான, சுதந்திரமான யாப்பு விதிகளுக்குட்பட்ட செயற்பாட்டுக் களங்களாகவே இருந்து வருகிறது. மக்கள் கலை இலக்கியமும், மக்கள் ஜனநாயக (புதிய ஜனநாயக) அரசியலும் வெவ்வேறு கட்டமைப்பையும், தளத்தையும், செயல்முறைப் பரிமாண, வெளிப்பாட்டு வடிவ வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருந்தாலும் உழைக்கும் மக்களின் விடுதலை என்ற ஒரே அடித்தளத்தில் இருந்தே அவை எழுகின்றன. ‘மக்களிடம் இருந்து கற்று மக்களுக்குக் கொடுப்பது’ என்பதே மக்கள் கலை இலக்கியத்தின் செயல்முறைப் பண்பாகும். உழைக்கும் மக்களால், உழைக்கும் மக்களுக்கான ஆட்சி முறைமையை உருவாக்குவது மக்கள் ஜனநாயகமாகும். செயல் பூர்வமான மானுட நேயத்துடன் இணைந்த மாக்கிய இயங்கியல், சமூக விஞ்ஞான உலக நோக்கு இவை இரண்டுக்கும் பொதுவான வழிகாட்டும் சமூக உந்துணர்வுடன் கூடிய அறிவியல் தத்துவமாக உள்ளது. இதன் அடிப்படையில் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் தோற்றத்தையும் அதன் செயற்பாடுகளையும், அதன் வெளியீடான ‘தாயகம்’ கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான இதழ்களில் வெளிவந்த ஆக்கங்களையும் விமர்சன நோக்கோடு இங்கு மீட்டுப் பார்ப்பது, அதன் செயற்பாடுகளை மேலும் பயனுற முன்தொடர்வதற்கு நம்பிக்கையும் வலுவும் சேர்ப்பதாக அமையும்

1974 சித்திரையில் மலர்ந்த 'தாயகம்' முதல் இதழில் வெளிவந்த கவிதை

மண் உயர மார்க்கம்

—சீல்வையூர் செல்வராசன்

வரப்புயர நீருயரும்
நீருயர நெல்லுயரும்
நெல்லுயரக் குடியுயரும்
குடியுயரக் கோலுயரும்
கோலுயரக் கோலுயர்வான்...

அச்சாக்கவிதை!
அருமந்த பொன்மொழிகள்!
ஒளவை சொன்ன ஐந்து வரி
அருமை, அது வரைக்கும்

வரப்புயர்த்தி நீருயர்த்தி
நீருயர்த்தி நெல்லுயர்த்தி
நெல்லுயர்த்தி நெஞ்சுயர்த்தி
நெஞ்சுயர்த்திப் பாடுபடும்
குடிமக்கள் தம் உழைப்பே
கோலுயரக் காலாகும்...
கோலுயர்ந்த பின்னர்...!
கோலுயர்ந்த பின்னர் என்ன?

கோலுயர்ந்த பின்னும்
குடியுயர வேணுமன்றோ?

கோலுயர்ந்த பின்தான்
குளறுபடி ஆரம்பம்!

கோலுயர்ந்த பின்னர்
குடியுயரக் காணோமே!
கோலுயர்ந்த பின்னும்
குடிமக்கள் தம்முடைய
ஊனுயிர்க் கான
உணவின் விலை உயரக்
கண்டதல்லால் குடியுயரக்
காணோமே! காணோமே!

பஞ்சத்தால் வாடுகிற
பஞ்சைகளின் வாழ்விற கண்
ணீருயரக் கண்டதல்லால்
நீருயரக் காணோமே!

இல்லையென்று குடிமக்கள்
இருகை விரித்தேந்தும்
இரப்புயரக் கண்டதல்லால்
வரப்புயரக் காணோமே!

கோலுயர்ந்த பின்னரும் அக்
கோலுயரக் காலானோர்
வாழ்வுயரக் காணோம்! கோன்
வர்க்கம் உயர்கிறது!

கோலுயரக் கோனின்
கொடியுயரும்! குலமுயரும்!
கொடிசுலத்தார் 'குடியுயரும்!
குதங்களிலே நெல்லுயரும்!
'நீர் உயரும், நீர் உயரும்'
என்று தமக்குள்ளே
சேருகிற சேர்வுயரும்!
சேர்ந்து நிலவுடைமை

சேர்த்துப் பெருக்கித் தம்
சேமத்தைப் பேணு நிலப்
பரப்புயரும்! தங்கள் உயர்
வர்க்க நலம் காப்பதற்கு,
கோனும் குலத்தவரும்
கூட்டாளிப் பேர்களுமாய்ப்
பேணுகிற சட்டப்
பிடிப்புயரும்! வரி, வாழ்க்கைச்
செலவு, கெடு பிடிகள்
சேட்டை, இவ்வாறாய் நமக்குப்
பலவுயரும்! உயராது
பாட்டாளி வாழ்க்கை மட்டும்!

பாடுபடும் பாட்டாளிப்
பாமரரின் வாழ்வுயர,
வீடுயர, நாடுயர
வேண்டுமெனில் என்ன வழி!

கோனை முறித்தாட்சி புற்றி
குடி மக்கள் தம் கரத்துக்
கோலுயர வேண்டும்
குடியுயர மார்க்கம் இதே!

தடி உயர வேண்டும்! மேற்
தட்டு வர்க்கம் வீழ்த்துகிற
அடி உயரவேண்டும்! பின்
ஆட்சியின் மீதேழை மக்கள்
பிடி உயர வேண்டும்! ஒரு
பேதமிலாப் பொதுவுடைமைக்
கொடி உயர வேண்டும்! மண்
குடி உயர மார்க்கம் இதே!

ஒரு பரம்பரையின் சரித்திரம்

-புதுவை அரத்தினதுரை

கப்பலிலே வந்து, காற்றுக்கொதுங்கியதால் அப்பனுக்கு அப்பன் ஆங்கிலத்துத் துரையெனவோர் எண்ணம் எமக்குள்ளே, எழுந்திருந்த காலமதில் விண்ணர்கள் இந்த விதானை உடையார்கள் வந்திருந்த வெள்ளையற்கு, வால்பிடித்த காரணத்தால் சொந்த நிலபுலன்கள், சேர்த்துப் பெருக்கெடுத்தார் மன்னர் பிரபுக்கள் மார்காலம் போய்முடியப் பின்னர் உள்ளூரீன்ற பெருஞ்சாதித் திமிர்க்காரர் உடையார் விதானைகளாய், உட்கார்ந்த காலமதில் அடையாத காணி அனைத்துக்கும் தம்பேரில் சொல்லிப் புரியாத, தோம்பெழுதி வைத்தார்கள் கள்ளவறுதிக் கணக்கெழுதி வைத்தார்கள் பொன்னன், பண்டாரி, பேய்க்கந்தன் மதவடியான் என்னும் உழைப்பாளரை, இழிசாதி என்றொதுக்கித் தங்கள் வயல்களிலே, சாகடித்து அன்னவரின் அங்கம் சொரிந்துவிட்ட, அனல்வேர்வைத் தண்ணியினால் பொங்கி யெழுந்த புதுவயலின் விளைச்சலிலே பத்துப் பதினாறு, பத்தாயம் நிறைந்தார்கள் கொத்துக் கணக்காகக் கோயிலுக்கும் கொடுத்தார்கள் சட்டங்கள் விதிமுறைகள் சர்வசன வாக்குரிமைத் திட்டங்கள் எல்லாமே திட்டமிட்டுச் செய்தார்கள் ஆண்டவனைச் சொல்லி, அலங்காரத் திருவிழாக்கள் ஓம் நீம் எனப்புலம்பி, உழுறுகின்ற வடமொழிகள் சாந்தி சமஸ்கிருத, சகஸ்நாம அருச்சனைகள் எல்லாம் உழைப்பவரை, ஏமாற்றத் திட்டமிட்டே வல்லான் அதிகார, வழித்தோன்றல் வகுத்தவிதி இந்த விதிகளையே, இறைவனை ஏமாந்து வந்த உழைப்பவரும், வாய்பொத்திக் கிடந்தார்கள் தங்கள் உழைப்பையெல்லாம், தாரைவார்த்துக் கொடுத்தார்கள்

காலம் உருண்டதினால் கடுகதியில் மாற்றவிசை
 ஞாலப் பரப்பினிலே... நடந்ததினால் சமதருமப்
 பூங்காவில் ஒருகோடி, பூக்கள் மலர்ந்ததினால்
 ஆங்காங்கு பொதுவுடமை, அரசுகள் நிமிர்ந்ததினால்
 விதியென்று சும்மா, விழியிழுந்த மானுடர்கள்
 சதியென்று புரிந்துபுதுச் சரித்திரத்தைத் தொடங்கியதால்
 உதிரத்தை வியர்வையதாய், உருமாற்றும் மானுடர்கள்
 புத்துலகைக் காணப் புறப்பட்ட காரணத்தால்...
 மெத்தைகட்கும் சுரண்டுகின்ற, முதலாளிக் கும்பலுக்கும்
 உடையார் பரம்பரைக்கும், ஊரைக் கருவறுக்கும்
 விடையேறி யப்பனையும், வேலேந்தும் முருகனையும்
 சொல்லிச் சுரண்டுகின்ற, திருக்கூட்ட வேதியர்க்கும்
 சதிரம் நலுங்காத, சள்ளையர்க்கும் இப்பொழுது
 எதிலும் புதுப்புதிய, இடிகளதே விழுவதினால்
 ஒதிகள் சரிகிறது, உழைப்பவரே வையமதில்
 விதியைத் திருப்புகின்ற, விசைகருவி யாகிடுறார்
 பற்றைகளை வெட்டி, பலசெய்து நீர்பாய்ச்சி
 முத்தையன் கட்டில், மூச்சிரைக்க வேலைசெய்வோர்
 உச்சிற் பகற்பொழுதில், உங்களுக்காய் உழுவவர்கள்
 பச்சைக் களனியிலே..., பசித்திருந்து பாடுபட்டோர்
 இரும்பைப் பிழிந்தெடுத்து, இயந்திரங்கள் செய்திடுவோர்
 அரும்பு வியர்வை சொரிந், தகிலத்தைக் காத்திடுவோர்
 வண்டி இழுத்திடுவோர், வாகனங்கள் ஓட்டிடுவோர்
 கண்டி மலைச் சரிவில் கசங்கிக் கொழுந்தெடுப்போர்
 இந்த உடலங்கள், எழுந்தொருநாள் நீதிபெற
 வந்தால் அவர்க்கெதிராய், வருபவர் யார்? மாடியிலே
 குந்தியிருப்பவரா? கொம்பனிகள் ஆள்பவரா?
 மந்திரியா? அன்றி மந்திரியின் பிள்ளைகளா?
 பத்துக் கிணற்றடியைப் பரம்பரையாய் ஆண்டெமக்கு
 குத்தகைக்குக் காணி, கொடுக்கின்ற பெரியவரா?
 சட்ட விதிமுறையா? தனிநபரே தீர்ப்பளித்துக்
 கொட்டும் விளையாட்டுக் கோட்டு வழக்குகளா?
 எல்லாம் உழைப்பவர்க்கு எதிராக நின்றிடிலும்
 வல்லார் உழைப்பவர்கள், வரலாற்றை வென்றெடுப்பார்.

காலையிலே சேவல் கூவிக்குரல் கொடுக்க
வேலைதனைச் செய்வதற்கு வேக நடை தினம் போட்டு
மாலை யிலேமதி யொளிதான் மேதினியில் ஒளி பரப்ப
சாலை யினின்றும் சலிப்புடனே திரும்புகின்ற
ஏழைகளே! என்னருமைத் தோழர்களே!! எண்ணிடுவீர்!
கோழைகளா நாம் இன்னும்? மிடிமையிலே உழலுதற்கு
கோடிக்கால் பூதமென்றே குறித்திடுவார் நம் தொகையை
வாடி வதங்குவதேன்? வழியுண்டு துயர் போக்க
குட்ட குட்ட நாம் குனிந்துவிட்ட காரணத்தால்
எட்டநின்றே நாயை விட்டுத் துரத்துகிறார்
பட்டமரமல்ல நாம் பார்வையில் குருடரல்ல
தெட்டத் தெளிவாக தெரிந்து கொண்டோம் அத்தனையும்
"இந்த முறை "வாக்கு" தந்தால் நாம் நிச்சயமாய்
செந்த மிழர் வாழ்வில் சிறப்புகளைக் காண வைப்போம்"
என்று பல கூறிப் பித்தம் பிடித்தவர்போல்
எத்தனையோ கூறியெமை ஏமாற்றி வந்தார்கள்
இந்த ஈனரெல்லாம் இவ்வலகப் பிணக்குகளை
வந்து தீர்ப்பதற்கு வல்லமைதான் உள்ளவரோ?
உள்ளவரேல்...? வந்து தீர்க்கட்டும் வடிவாக மறுப்பில்லை
சொல்பவரே யன்றி செயலில் இறங்கிடா
மன்னர் வரிசையின் மதிப்பினை உடையவர்கள்
சொன்னதை எப்படித் செய்து முடிப்பீரோ?
"நீண்டுவரும் துன்பங்கள் பாராளு மன்றத்தால்
மாண்டு மடிந்திடுமே! மறுமலர்ச்சி தோன்றிடுமே!"
என்றெல்லாம் எதிர்பார்த்தோம் எத்தனையோ வருஷங்கள்
இன்றும் விடிந்ததுவா? விடியவழி பிறந்ததுவா?
நன்றாக நாமிதனை ஆராய்ந்து பார்த்திட்டால்
ஒன்றும் நடக்கவில்லை ஒருவழியும் பிறக்கவில்லை
ஆதலினால்... தோழர்களே! எங்கள் மிடிமைகளை
மோதலினால் மட்டும் மேதினியில் போக்கிடலாம்
உழைப்பாளத் தோழர் தலைமையிலே... அவர்களுடன்
பிழைப்பின்றி வாடும் விவசாயி
புத்தினைக் கொண்டு பிழைக்கின்ற புத்திஜீவி
மத்திய தரவர்க்கம் மற்றும்மில் வர்க்காங்களின் மத்தியிலே
காலைப் பரிதியின் ஒளிக் கதிர்போல் இளமைபுடன்
நாளைப் பொழுதே புத்துலகு காணுகின்ற
எண்ணம் மிகக் கொண்ட வாலிபர்கள், மாணவர்கள்
வண்ணப் பொதுச் சோலை வையகத்தே காண்பதற்காய்
அனுதினமும் உரமிட்டு உறுதியுடன் காத்துவந்த
வெகுஜனங்கள் வெற்றிக்காய் எங்களுடன் நிற்கையிலே
எமக்கெதற்கு மனக் கலக்கம்? எம் பணியை நாம்
துவக்கிலொரு வெற்றியுண்டு நிச்சயமாய் முடித்திடுவோம்!

1974 சித்திரையில்
மலர்ந்த 'தாயகம்' முதல்
இதழில் வெளிவந்த
கவிதை

எம் பணியை நாம் துவக்கில்...

—முருகு கந்தராசா
மட்டுவல்

1974 சித்திரையில் மலர்ந்த 'தாயகம்' முதல்
இதழில் வெளிவந்த கட்டுரை

இங்கிருந்து எங்கே?

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி

இலக்கிய உலகிலே காலத்துக்குக் காலம் புதிய பிரச்சினைகள் தோன்றுவதுண்டு. அதேபோல, காலங்காலமாக எழுப்பப்படும் சில வினாக்களும் உண்டு. அத்தகைய நித்தியமான வினாக்களில் ஒன்று, 'இலக்கியம் எதற்காக' என்பதாகும். காலத்தின் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப இவ்வினாவிற்கு வேறுபடும் விடைகள் அளிக்கப்படலாம். ஆயினும் இலக்கியம் சம்பந்தமான அடிப்படைக் கேள்விகளில் மேலே குறிப்பிட்டதும் ஒன்றாகும்.

இலக்கியத்தின் குறிக்கோள் பற்றிக் கருத்து ரீதியாக விடை கூறுவதிலும் பார்க்க, இலக்கிய கர்த்தாக்களின் நோக்கையும் போக்கையும் விவரிப்பதனால் விளக்கம் தேடுதல் விரும்பத்தக்கதாகும். தனிப்பட்ட ஒரு எழுத்தாளன் காதல், புகழ், பணம், சமய நம்பிக்கை, அரசியல் ஈடுபாடு முதலிய பல்வேறு காரணங்களில் ஒன்றோ பலவோ உந்துவதால் எழுதுகிறான் எனக் கூறலாம். எனினும் எழுத்தாளரைப் பொதுவாக நோக்குமிடத்து மூன்று நிலைப்பாடுகளைக் கவனிக்கலாம்.

எழுத்தாளன் தனித்து இருந்து வாழும் ஒருவன் அல்லன். அவன் சமூகப்பிராணி. சமுதாயத்தில் எல்லாக் காலங்களிலும் முரண்பாடுகளும், போராட்டங்களும், இயக்கங்களும் இடைவிடாது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றின் மத்தியிலே எழுத்தாளனும் வாழ்கின்றான். இந்நிலை

யில் மூன்று நிலைப்பாடுகளைப் பொதுவாக எழுத்தாளரிடையே காணக்கூடியதாய் உள்ளது.

ஒரு பிரிவினர், பிரச்சனைகளையும், முரண்பாடுகளையும், துன்ப துயரங்களையும் எதிர்நோக்காதவராய், அவற்றுடன் சம்பந்தப்படாமல், இன்பமூட்டுவதையே எழுத்தின் தலையாய நோக்கமாய்க் கொண்டு அதற்கியையக் கற்பனைச் சம்பவங்களையும், கதைகளையும் உணர்ச்சி களையும் இலக்கியமாக்குபவர்கள். இவர்களின் சிலர் கூறும் வாதம் சுவையானது. "வாழ்க்கை பலருக்குத் துன்பமயமாயுள்ளது என்பதை நாமும் அறிவோம். எனவே துன்ப மயமாயமைந்த வாழ்க்கைக்கு மேலும் துயர் கூட்டுவதுபோல, சஞ்சலத்தையும், அவலத்தையும், அருவருப்பையும் இலக்கியத்தில் எதற்காகப் புகுத்த வேண்டும்? ஆகவே, துன்பத்தின் மத்தியில் துளிநேர மாற்றத்தை அளிப்பதாய், கற்பனையிலேனும் களிப்பையும் கவர்ச்சியையும் நாம் கொடுத்து உதவ விரும்புகிறோம் முயல்கிறோம்". இவ்வாறு அவர்கள் தமது நிலைப்பாட்டிற்குச் சமாதானமும் விளக்கமும் கூறுவர். நடைமுறையில் பெருவணிக நிறுவனங்களின் குரலாகவே, இது இருப்பதைக் கண்டு கொள்ள அதிகநேரம் பிடிக்காது. தென்னிந்தியாவில் பெரும் தொழில் துறையாக வளர்ந்துள்ள சினிமா இத்தகைய வாதத்தின் துணையுடனேயே, 'அபினி'யாக மக்களுக்கு ஊட்டப்படுகிறது என்பதனை நாம் அறி

வோம். பல லட்சக் கணக்கில் வெளியிடப் படும் குழுதம், ஆனந்தவிகடன் முதலிய சஞ்சிகைகளும் “துன்பப்படும் மக்களுக்கு மகிழ்வூட்டுவதற்காகவே” வெளிவருகின்றன எனக் கூறப்படுவதுண்டு. “எனது குறிக்கோள் மக்களை மகிழ்விப்பது ஒன்றே” என்றுதான் ஜெமினி அதிபரும் ஆனந்தவிகடன் வெளியீட்டாளருமான வாசன் எப்பொழுதும் கூறிவந்தார்.

இப்பிரிவினர் அனைவருமே பெரு வணிகர் என்றோ, திட்டமிட்டு மக்களை ஏமாற்றிப் பணஞ்சம்பாதிப்போர் என்றோ நாம் கூறவேண்டியதில்லை. இலக்கியம் தூய்மையானது, பேருணர்ச்சிகளுக்கு வாகனமாய் அமைய வேண்டியது கற்பனை சார்ந்ததாய் இருக்கவேண்டியது என்று உண்மையாகவே நம்பும் எழுத்தாளரும் இருக்கக்கூடும். எவ்வாறாயினும் சமூகப் பிரச்சனைகளைப் பிரதிபலிக்காமல் மானசீக உலகில் இருந்து கொண்டு எழுதுவோர் ஒரு பிரிவினர் எனலாம்.

வரலாற்று அடிப்படையில் நோக்கும் பொழுது, மன்னராட்சிக் காலங்களிலும், நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாய அமைப்பிலும், பாராட்டப் பெற்ற ‘அலை’ இலக்கியங்கள் இத்தகையன என்று பொதுப்படக் கூறலாம். குறிப்பாக உயர் மட்டத்தினரின் காதல் வாழ்க்கை, இன்பக்கேளிக்கை, உல்லாசப் பொழுதுபோக்கு என்பவற்றை மையமாகக் கொண்டு எத்தனையோ சிற்றின்ப நூல்கள் தோன்றின. இவற்றின் மிச்ச சொச்சத்தை நவீன காலத்திலே ஐயத்துக்கிடமின்றி நாம் காணக்கூடுமாயினும், முதலாளித்துவ சமுதாயத்திலே, வாழ்க்கையை முற்று முழுதாகப் புறக்கணிக்கும் இலக்கியங்கள் தோன்றுவது குறைவு என்றே கூறவேண்டும்.

இன்னொரு பிரிவினர், மேலே நாம் விவரித்த சமுதாய முரண்பாடுகளையும்

பிரச்சனைகளையும் ஓரளவுக்கு நோக்கி அவற்றைத் தமது எழுத்தின் பொருளாகக் கொள்பவர்கள். சமுதாயத்திலே பரவலாய்க் காணப்படும் துன்ப துயரங்களை உணர்ச்சியின் அடிப்படையிலே அநுதாபத்துடன் பார்க்கும் இப்பிரிவினர், முந்திய பிரிவினரோடு ஒப்பு நோக்குமிடத்து தம்மைச் சுற்றியுள்ள யதார்த்தத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர் என்பதில் ஐயமில்லை. எனினும் சமுதாய நிலைமைகளைப் பிரதிபலித்தாலே போதும் என்னும் எண்ணம் இவர்களிற் பெரும்பாலானோரைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதிலும் ஐயமில்லை. அதாவது முதற் பிரிவினர் பிரச்சனைகள் இருப்பதையே எழுத்தில் பிரதிபலிக்கவில்லை அதனால் அப்பிரச்சினை இலக்கியத்துக்கு உகந்த-உரிய-பொருள்கள் அல்ல என்னும் கருத்தைக் கொண்டவராய் உள்ளனர். இரண்டாவது பிரிவினரோ இதற்கு மாறாக, சமுதாயப் பிரச்சினைகள் இலக்கியத்தில் இடம்பெறுவதை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். எனினும் தமது கடமை, அல்லது பொறுப்பு அவற்றைத் தத்ருபமாகச் சித்தரித்து விடுவதே என்று கருதுகின்றனர். காலப் போக்கில் சமுதாயம் திருந்தும் என்ற நம்பிக்கையும் இவர்களுக்குண்டு.

வரலாற்று அடிப்படையில் நோக்கும் பொழுது, நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தை யடுத்து வந்துள்ள முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பில், சந்தைக்குப் பொருள் தயாரிப்போருள் ஒருவனாக மாற்றப்பட்டுள்ள எழுத்தாளன், வாழ்க்கைப் போராட்டத்தின் அடிப்படையில் வேலைத் தட்டுப்பாடு, மோசடி, ஏற்றத்தாழ்வு, சுரண்டல் முதலிய கொடுமைகளை அநுபவரீதியாகவும், அறிவுரீதியாகவும் ஓரளவு கண்டு அவற்றை இலக்கியத்திலும் பிரதிபலிக்கிறான். ஆயினும் இவற்றையெல்லாம், அவன் எழுத்தாளன் என்னும் வகையில் தனிப்பட்ட மாந்தரின் அவலங்களாகவுமே கண்டு எழுதுகிறான்.

இதன் விளைவாக துன்பதுயரங்களைக் கண்டு கண்ணீர் வடித்து, இரங்கி ஏங்கும் நிலைக்குப் பெரும்பாலும் அவன் தள்ளப் படுகிறான். யதார்த்தத்தைக் கண்டு மனம் நொந்து வெம்புகிறான்: சில சமயங்களில் சினங்கொண்டு சீறவும் செய்கிறான். எனினும் அதற்குமேல் அவன் நோக்குப் பெரும்பாலும் போவதில்லை.

நவீன உலகிலே பரவலாகப் பொதுமைச் சிந்தனைகளும், சோஷலிசக் கருத்துக்களும் நிலவுவதால் அவற்றாலும் இரண்டாம் பிரிவு எழுத்தாளர்கள் சிலர் ஈர்க்கப்படுவதுண்டு. எனினும் அவர்களிடத்தும், இலக்கியத்தைப் “பிரச்சார”மாக்குதல் கூடாது என்னும் சில ஐயங்களும், அச்சங்களும் ஆழமாக வேரூன்றியிருப்பதைக் காணலாம்.

எனினும் சமீப காலத்தில் பல இளைஞர்களிடையே - குறிப்பாகக் கிராமப் பக்கங்களில் வாழும் எழுத்தாளர்களிடையே பிரச்சனைகளை இன்னும் நுணுக்கமாகவும், தூலமாகவும் ஆராய்ந்து, அவற்றுக்குப் பரிசாரம் கூறும் இலக்கியப் படைப்புக்கள் வேண்டும் என்னும் கருத்து வேகம் பெற்று வருதலைக் கவனிக்கக் கூடியதாய் உள்ளது. இதற்குத் தருக்கரீதியான காரணங்களும் இல்லாமல் இல்லை. மனிதாபிமான உணர்வுடன் நடைமுறைப் பிரச்சினைகளைச் சித்தரித்தல் ஏற்றதே என்னும் கோட்பாடு ஓரளவு வழக்காகிய பின், அடுத்து என்ன? என்னும் வினா எழுதல் இயல்பே. அது மட்டுமன்று, பிரச்சனைகளை மேலும் கூர்ந்து நோக்கி, ஒவ்வொன்றினதும் காரணகாரியத் தொடர்புகளை விளங்கிக் கொண்டு, எழுதும்போது அவற்றை நீக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் அதற்கான வழி வகைகளையும் விவரித்தல் தவிர்க்க இயலாததே. நோயை நுணுக்கமாக விளக்கி விவரித்தால் மட்டும் போதுமா? நோயாளியின் மீது இரக்கப்பட்டால்

மட்டும் போதுமா? நோயின் வரலாற்றை ஆதியோடந்தமாய்க் கூறினால் மட்டும் போதுமா? நோய் தீர மருந்தும் மார்க்கமும் வேண்டாமா?

இன்னும் ஒரு காரணமும் உண்டு. ஒரு காலகட்டத்தில் இரண்டாவது பிரிவைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் புதுமையின் பெயரிலும் புரட்சியின் பெயரிலும் இலக்கியத்தில் புகுத்திய பொருள்களும் சித்தரிப்பு முறைகளும் இன்று வர்த்தக வெளியீடுகளிலும் சாதாரணமாக இடம் பெறத் தக்கவையாகிவிட்டன. ‘அரங்கேற்றம்’ போன்ற திரைப்படமும் “யதார்த்த”ப் படைப்பு எனப் பலர் கருதுமளவிற்கு, பொருள் எடுத்தாளப்படுகிறது. அதாவது, இனங் காண்பது கடினமாகிவிட்டது எனலாம்.

இந்நிலையில், சமுதாயத்திற் காணப்படும் முரண்பாடுகளையும், துன்ப துயரங்களையும், போராட்டங்களையும் உதிரியான தனிமனிதர்களின் பிரச்சனைகளாக மாத்திரம் கண்டு காட்டாமல் அவற்றை வர்க்கங்களுக்கிடையே நிகழும் போராட்டத் தின் வெளிப்பாடுகளாகக் காண்பது இன்றியமையாததாகிறது. இரண்டாவது பிரிவிலே தொடங்கியபோதும், வர்க்க அடிப்படையிலே பாத்திரங்களை அணுகாமல், விசேஷமான தனிப்பிறவிகளை இலக்கிய மாந்தராகக் கொண்டமையாலேயே, ஒரு காலத்து “முற்போக்கு” எழுத்தாளர் ஜெய காந்தன், இன்று ‘பிரம்மோபதேசம்’ செய்பவராக உருமாறியுள்ளார். இது ஒரு குறிப்பிட்ட எழுத்தாளனது தனிப்பட்ட பலவீனம் மட்டுமன்று அவன் பற்றிக் கொண்டிருந்த இலக்கியக் கோட்பாட்டிலே உள்ளார்ந்த பலவீனமாய் இருந்த அம்சத்தின் பரிணாமம் என்றும் கூறலாமல்லவா? ஜெயகாந்தனை விதிவிலக்கான ‘வில்லனாக’ நாம் விவரிக்க வேண்டியதில்லை. பல எழுத்தாளரைப்

பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் எடுத்துக்காட்டு என்றே கொள்ளவேண்டும். வர்க்க ஆய்வின் அடிப்படையில் தூலமான சந்தர்ப்பங்களில் பாத்திரங்களைச் சித்தரிக்கத் தவறும் எந்த எழுத்தாளனும் ஜெயகாந்தன் ஆவதற்கு அதிக நாள் பிடிக்காது.

இதைஇன்னொருவகையாகவும் நோக்கலாம். ஜெயகாந்தனது எழுத்தில் இன்றும் நுணுக்க விவரங்களைக் கூறும் 'யதார்த்த' பண்பு, அதாவது இயற்கையாகப் பாத்திரங்களைத் தீட்டும் ஆற்றல் குறைவின்றியே இருக்கிறது. 'மனிதாபிமான' உணர்வும் இல்லையென்று அடித்துக் கூற வியலாது. ஆயினும் சமுதாய மாற்றத்துக்கு ஆதரவு தருபவராக அவர் இன்று இல்லை. எனவே பிழை எங்கே உள்ளது என்று கவனமாய்த் தேடவேண்டும்.

இந்த இடத்திலே தான் மூன்றாவது பிரிவினர் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனர். சமுதாயத்தை நுணுக்கமாகப் பிரதிபலிப்பது மட்டுமன்றி, அதனை மாற்றி அமைக்கும் பணியில் பங்குபற்றுவதுடன், அப்பணி வெற்றிபெறுவதற்குரிய மாற்றங்களை இலக்கியப் பொருளாகத் துணிந்து ஏற்றுக் கொள்வதும் இன்றைய தேவையாகும் என இப்பிரிவினர் வற்புறுத்துகின்றனர். இவ்

வாதத்தை இலகுவில் ஒதுக்கிவிட முடியாது. அநுபவமும், அனைத்துலகப் போக்கும் இவ் வாதத்துக்கு அரண் செய்வனவாகவே உள்ளன.

வரலாற்று அடிப்படையில் நோக்கும் பொழுது, தொழிலாளர், விவசாயிகள் வர்க்க கத்திலிருந்து தோன்றும் கலையிலக்கியக் கோட்பாட்டின் காத்திரமான குரல் இது என்பது வெளிப்படை. எதிர்காலத்தை மாற்றியமைக்கும் பெரும்பணிக்கு அவர்கள் தலைமை தாங்குபவர்கள் ஆதலின் அக்குரல் வலிமையுடையது என்பதில் ஐய மில்லை. இக்கோட்பாடு இலக்கியத்தில் செயற்படுகையில் சிறப்பான பிரச்சினைகள் தோன்றும் என்பது உண்மை. கலையழகு, உருவம், நம்பகத்தன்மை, ஏற்புடைமை, மொழி நயம் முதலிய பல்வேறு அம்சங்கள் இணைதல் வேண்டும், புதிய நெறிமுறைகள் வகுக்கப்படல் வேண்டும். ஆயினும் இவை எதிர்நோக்க வேண்டிய சவால்களே. இந்தக் காலகட்டத்தில் இன்று ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் வந்து நிற்கின்றனர். தருக்க ரீதியாக வளர்ந்து வந்துள்ள இப்போக்கைத் தக்கபடி முன்னெடுத்துச் செல்வதிலேயே எமது எதிர்காலம் தங்கியுள்ளது.

ஓவியர் ஆசை இராசையாவுக்கு அஞ்சலி

ஈழத்தின் தலைசிறந்த ஓவியர் ஆசை இராசையா அவர்களுக்கு தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையினரின் இதய அஞ்சலிகள்

"இந்த மண்ணில் ஒரு ஆரோக்கியமான கலைச் சமூகம் உருவாக வேண்டும். காழ்ப்புணர்வுற்ற- படைப்பாற்றல் மிக்கவர்களான- மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டான கலைஞர்களாக அவர்கள் விளங்கவேண்டும். இந்த மண்ணின் கலை விருட்சத்தை தாங்கி நிற்கும் விழுதுகளாக இளம் கலைஞர்கள் மிளிரவேண்டும்."

இவை 'தாயகம்' கலை இலக்கிய சமூக இதழில் பதிந்துள்ள அவரது உணர்வுப் பதிவுகளாகும். இவற்றை மேலும் முன்கொண்டு செல்லும் உறுதியுடன் அவரது பிரிவால் துயருறும் குடும்பத்தினர், உறவினர், நண்பர்கள், கலை இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்கள் அனைவருடனும் இணைந்து துயரைப் பகிர்ந்து கொள்வதுடன் ஆறுதலும், நபிகையடிம் கூறி அஞ்சலித்து நிற்கிறோம்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

வீதியில் விழுந்த நம்பிக்கை

சீவ. இராஜேந்த்ரன்

“சமுர்த்தி கொடுப்பனவு வாங்கிறதுக்கு புதுசா பேரு பதியிராங்கலாம். நாளைக்கு ஆராச்சி மாத்தியா ஒப்பிசுக்கு எல்லாரும் வரனுமாம்” செய்தி டவுன்வெளி தோட்ட மெங்கும் வேகமாகப் பரவியது.

“என்னாப்பா போன கெழும் தானே பதிஞ்சாங்க. திரும்பவும் என்னா பதிய வேண்டி இருக்கு. என்னா பத்து முறையா பணம் குடுக்கப் போறாங்க. அதிசயமான ஊருல ஆம்பள புள்ள பெத்த கதையா இருக்கு” பலரின் அங்கலாய்ப்பு அப்படி தான் இருந்தது. கிராம சேவகர் (ஆராச்சி) ஒப்பிசும் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் ஒப்பிசும் தோட்டத்திலிருந்து சரியாக நான்கு கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் இருந்தது. அங்கிருந்து தகவல் வருவதற்கும் சில நாட்கள் போவது இயல்பானதுதானே. போஸ்ட் பண்ணும் கடிதங்களோ ஊர்ந்து வரும் அல்லது வராமலே போகும்.

“எந்த தோட்டத்துக்கு போனாலும் டவுன் வெளி தோட்டத்தக்கு மட்டும் போயிராதீங்க.” இவ்வாறு பலரும் சொல்வதற்கு காரணமில்லாமல் இல்லை. இந்த தோட்டம் பெயருக்கு ஏற்ப மிகவும் பள்ளத்தாக்கில் இருந்ததோடு போக்கு வரத்துப் பிரச்சினையையும் கொண்டுள்ளது.

இந்த டவுன் வெளி தோட்டம் கொட்டகலை பகுதியிலுள்ள மிகவும் பின் தங்கிய

தோட்டமாகும். பிரதான வீதியிலிருந்து சுமார் மூன்று கிலோ மீற்றர் தூரம் இறக்கமான மண் ரோட்டில் நடந்து சென்று பின்னர் இரு நூறு படிக்கட்டுகளில் கீழ் பக்கமாக இறங்கினால் இந்த தோட்டத்தை அடையலாம். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் போடப்பட்ட பாதை இரு நூறு வருடங்கள் கடந்து இன்றும் ‘ரோட்டு’ என்ற பெயரோடு உள்ளது. அந்த பாதையில் மோட்டார் சைக்கிளில் போவதே கடினம். படிக்கட்டுகளில் இருந்த கற்கள் எல்லாம் விலகி உருண்டு போய் விட்டன. சற்று கவனம் குறைந்து காலை வைத்தால் அவ்வளவு தான். உயிர் பிழைப்பது கடினம்.

ஒரு காலத்தில் தேயிலையின் தரத்தில் பெயர் போன தோட்டமாக இருந்தது. ‘சிறந்த சிலோன் தேயிலை’ என்ற விடயத்தில் நுவரெலியாவிலுள்ள பீட்டு தோட்டத்தோடு போட்டிப் போடும் பிரதான தோட்டமாக பெயரெடுத்த இந்த தோட்டம் தனியார் கம்பனி கையேற்றதும் எல்லாமே தலைகீழாக மாறிப்போய் விட்டது. வாரத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று நாள் வேலை தான். தோட்டத்திலிருந்த இரு நூறு குடும்பமும் சமுர்த்தி கொடுப்பனவுக்கு உரித்தானது தான். இருந்தாலும் இருபது குடும்பத்தினர் மட்டுமே அதற்கான உரித்தினைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களை கஸ்டமானவர்கள்,

மிகவும் கஸ்டமானவர்கள் என்று இரண்டு பிரிவாகப் பிரிக்கலாம்.

அதிலும் அங்கம்மா, சின்னையா ஆகியோரின் நிலைமை மிகவும் மோசமானதாகும். இரண்டு பேருமே குடும்ப உறுப்பினர்களாகக் கை விடப்பட்டவர்கள். அங்கம்மாவின் ஒரே மகள் கலியாணம் முடித்து மாத்தளை பகுதிக்குச் சென்று விட்டாள். அவள் படும் கஸ்டத்தைக் கேட்டால் கண்ணீர் வரும். மகள் எப்போதாவது வந்து பார்ப்பாள். சின்னையாவுக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் இருவருமே மதம் மாறியதோடு தோட்டத்தை விட்டும் போய் விட்டார்கள். அவர்களுக்கு மாரியம்மன், வனத்து சின்னப்பர், முனியாண்டி, மருதவீரன் எல்லோருமே சாத்தான்களாகிப் போயினர். அவர்களை வணங்கும் சின்னையாவும் 'கண்ணில் காட்டாதவரா'கிப் போனார்.

வயதான காலத்திலும் மரக்கறி தோட்டம் செய்தல், ஆடு வளர்ப்பு போன்றவற்றை தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வந்தார். மாரியம்மன் கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் ஒரு சிறு கொட்டிலில் வாழ்ந்து வரும் இவருக்கு பலரும் அன்பு காட்டி வருவதற்கு பல காரணங்கள் இருந்தன. சாதாரண நோய்களுக்கு மருந்து செய்து கொடுத்தல், மாடு வளர்ப்பவர்களுக்கு கன்று போடும் போது மருத்துவம் பார்த்தல், குடும்ப பிரச்சினைகள் தீர்த்து வைத்தல் போன்ற ஆற்றல்கள் அவரது மதிப்பை உயர்த்தி இருந்தன.

எவ்வாறாயினும் மலையக தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அனைவருமே பொருளாதார கஸ்டத்தில் இருக்கும் சூழலில் கடந்த இரண்டு மாதங்களாக தொடரும் கடும் வெய்யில் காரணமாக இருந்த கொஞ்சம் தேயிலை செடிகளும் கருகிப் போயின. வாரத்துக்கு இரண்டு நாள் வேலை என்பது

கூட சாத்தியம் இல்லாமல் போனது. போதுமான சம்பளமும் இல்லை குடிப்பதற்கு 'பச்ச தண்ணியுமில்லை' என்பதே வாழ்க்கையானது.

சம்பளத் துண்டை பார்ப்பதும் பெரு மூச்சு விடுவதுமாக எல்லோரினதும் வாழ்க்கை ஓடியது.

மரத்தால் விழுந்தவனை மாடேறி மிதித்த வேதனை தீரும் முன்னே கொரோனா வைரகயானையாக வந்து மிதிக்கத் தொடங்கியது.

“ஊடங்கு சட்டம் போட்டிருக்கு யாரும் வெளியில போகக் கூடாது. வீட்டிலேயே இருங்க. வீண் பிரச்சினை இருக்கக் கூடாதுன்னு பொலிசுல சொல்லி இருக்காங்க. சும்மா அங்க இங்க திரியாதீங்க. எங்களுக்கு பிரச்சினை குடுக்காதீங்க சொல்லிப் புட்டோம்” தலைவர்மார்கள் செய்தி சொல்லி போனார்கள்.

“அத தான் டீவியில சொல்லுறாங்களே. நாங்க என்னா மண்ணையா தின்னுறது” செங்கமலம் பாட்டி நேரடியாகவே கேட்டு விட்டார்.

“மண்ணீங்கு முடியாது பாட்டி தோட்டத்து மண்ணையெல்லாம் நூறு வருசத்துக்கு கம்பனிகாரங்க எடுத்திருக்காங்க தெரியாதா? மண்ணை எடுத்து தின்னீங்கனா பொலிசுல புடிச்சிக்கிட்டு போயிரு வாங்க தெரிஞ்சிக்கங்க?” ரெங்கசாமி தலைவர் நக்கலாக சொன்னதிலும் உண்மை இருக்கத் தான் செய்தது.

“எல்லாருக்குமே கஸ்டம்தானே. யாருக்கிட்ட ஓதவி கேட்க முடியும்?” சின்னையாவின் மனம் பேசியது. கடந்த இரண்டு நாட்களும் மிகவும் கஸ்டமாகத் தான் போனது. இருந்த கொஞ்சம் அரிசியோடு 'சாம்ப கோசா'

இலைகள் ஐந்தையும் போட்டு கூட்டாஞ் சோறு மாதிரி ஆக்கி இரண்டு வேளை மட்டும் சாப்பிட முடிந்தது. ஐந்து பிடி மட்டும் தான்.

கடந்த வருசம் சித்திரை புது வருசத்துக்கு பலரும் சாப்பாடு கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள். ஒரு வாரம் அதை வைத்து 'ஒப்பேத்திய' நினைவுகள் எல்லாம் படங்களாக வந்து போயின. இந்த வருடம் எல்லோருக்குமே சாப்பாட்டுப் பிரச்சினை. கடன் வாங்குவதும் காது மூக்கில் ஒட்டியிருக்கும் நகைகளை அடைவு வைப்பதுமாக பொழுதுகள் கழிந்தன.

“தாத்தா அவங்க அவங்க தான் வரனுமாம் நாளைக்கி கட்டாயம் வந்திருங்க. நான் எவ்வளவோ கதைச்சி பாத்திட்டேன். புதுசா பதியிறதுனால் ஐடின் கார்டோட வரனும்மாம்” ஒத்தக்கடை பழனி சொல்லி விட்டுப் போனான்.

காலையில் நேரத்தோடு எல்லோரும் புறப்பட்டுப் போனார்கள்.

“நமக்கும் கஸ்டம்தானே. நமக்கும் நிவாரணம் கேட்டுப் பார்ப்போம்” புதிதாகவும் பலர் நடக்கத் தொடங்கினர்.

சின்னையாவுக்கு 'ஓடம்பு' சரியில்லை. என்ன செய்வது அவரும் புறப்பட்டார். படிகளில் ஏறும் போது மூச்சு வாங்கியது. தலை சுற்றியது. வழமையை விட ஆறு இடங்களில் உட்கார்ந்து விட்டார். பசி ஒரு புறம் தள்ளாடும் வயது இன்னொரு புறம். யுத்தம், இடப் பெயர்வு, வறுமை, கொள்ளை நோய்கள் எல்லாம் வயதானவர்களையும் சிறுவர்களையும் அதிகமாகவே தாக்குவதை கண்டுள்ளோம். இந்த கொரோனா வயதானவர்களை எல்லாம் சிவப்பு கோடு போட்டு வைத்திருக்கிறது என்பது உலகறிந்த உண்மை.

எப்படியாவது கிராம சேவகர் கந்தோருக்குப் போய் விட வேண்டும். ஏனைய வயதானவர்களும் போகிறார்கள் தானே. மெல்ல மெல்ல நடந்து கந்தோருக்கும் போகும் போது இரண்டு மணியாகி விட்டது. பலர் புதிய பதிவு கேட்டு சண்டை பிடித்தக் கொண்டிருந்தனர்.

“கொஞ்சம் விடுங்கப்பா. இந்த வயசானவரை சரி பதியீரானுங்களாண்டு பார்ப்போம்” யாரோ சத்தமாக சொல்வது கேட்டது. கொஞ்சம் வழிவிட்டார்கள் சின்னையா மெதுவாக முன்னே போனார்.

“பதிவு எல்லாம் முடிஞ்சி போச்சி இப்பா வாரீங்க. நாங்க வேற வேல செய்யிறது இல்லையா” அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் நன்றாக களைப்படெடுத்து இருப்பது தெரிந்தது. அருகில் கிராம சேவையாளரும் அமர்ந்திருந்தார்.

“ஓடம்புக்கு சரியில்ல தம்பி.. அது தான். க்கும் ..க்கும்” நாசமாகப் போன இருமலும் அந்த நேரத்தில் வந்து சேர்ந்தது.

“வாய மூடி மாஸ்க்கு போடாட்டியும் பரவாயில்ல துணி எழுவையாவது போட்டு மூட வேண்டியது தானே. கெழட்டுப்... கொரோனாவோ என்னா எழுவோ தெரியாது” அதிகாரிகளுக்கு கோபம் வந்தால் இப்படியானவர்களிடம் தானே காட்ட முடியும்.

“இல்லங்க தம்பி.. தலைப்பா துண்டு கொண்டு வந்தேன். வார வழியில எங்கயோ விழுந்திருச்சி போல.” அவரது கண்கள் கலங்கி இருந்தன.

முதுமையும், வறுமையும், கஸ்டமும், நோயும் எப்படி எல்லாம் அவமானப்பட வைக்கின்றது. இங்கு மட்டுமா? மனிதாபி

சிறுகதை

மானம் சீரழிந்த எல்லா இடங்களிலும் இது தானே நிலை.

“ஒரு துண்டையே ஒழுங்கா வச்சிக்க முடியல இதுல நிவாரணம் வேற கேட்குது. என்னா பெயரு”

“சின்னையாங்.. ஆறுமுகம்... சின்னையா...”

“சரி பதிஞ்சி தொலைக்கிறோம்.. டக் குனு போய் தொலைங்க..” பெரியவரின் இருமல் இங்கு கொரோனா வடிவில் கொஞ்சம் வேலை செய்தது. நல்ல வேளையாக உள்ளே நடந்த உரையாடல் வெளியே கேட்கவில்லை. இல்லாவிட்டால் அதுவே பெரும் பிரச்சினையாகிப் போய் இருக்கும்.

சின்னையா மீண்டும் மெதுவாக நடக்கத் தொடங்கினார். பசி, களைப்பு, இருமல் நடையின் வேகத்தை மிகவும் மட்டுப் படுத்தியது. படிகளில் இறங்கத் தொடங்கிய போது மழை பெய்யத் தொடங்கியது. கடைசியாக வந்தவர்களில் யாருமே குடை கொண்டு வரவில்லை வேகமாக ஓடினர். தடவி தடவி மெதுவாக இறங்கி வீடு வந்து சேர்ந்த போது தொப்பையாக நனைந்திருந்தார் நல்ல வேளையாக கொஞ்சம் மிலாறு இருந்தது. தண்ணியை கூட வைத்து ஒரு காட்டம். அது தான் இரவு சாப்பாடு. உடல் நடுங்கியது. இரண்டு மணி வரை தொடர்ந்து இருமல். அடுப்படியிலேயே சுருண்டு படுத்துவிட்டார்.

காலை ஒன்பதரை.

“தாத்தா பெரியவரே.. தாத்தா.. பெரியவரே..” நான்கு முறை தட்டிய போது கதவு தானாக திறந்துக் கொண்டது. அது என்ன பெரிய துரை வங்களாவா?

“...” இருமல் தான் பேசியது.

“இன்னைக்கி சமுர்த்தி சல்லி குடுக்கப் போறாங்களாம். அப்புடி இல்லாட்டி சாமான் குடுப்பங்களாம். எல்லாரும் சரியா பனிரெண்டு மணிக்கு மேலே கிராம சேவகரு ஒப்பிசுக்கு வரனுமாம்” சிங்கராயர் தகவல் சொல்லி போனான்.

“இன்னைக்கும் போகனுமா?”. இருமல் மேலும் கூடியது.

உடல் வருத்தம் வேண்டாம்... செத்தாலும் பரவாயில்லை என்றது. பசியோ போ... போ... .என்று தள்ளியது. புதிதாக வயிற்று வலியும் இடைவிடாத ஏப்பமும் சேர்ந்து கொண்டன.

“மறக்காம மூக்கை மூடிக்கொள்ளும். சும்மா ஏச்சி வாங்க முடியாது.” பழைய சாரத்தில் ஒரு துண்டை கிழித்து கட்டிக் கொண்டார். சாப்பாடு கிடைக்கப் போகிறது என்ற எண்ணம் அவரைத் தூண்டியது.

“பெரியவரே.. ரெண்டு கையையும் பிடிச்சிக் கிட்டு ஒரு ‘சப்போட்’ குடுக்கட்டுமா?”

“வேணாந் தம்பிகளா.. நீங்க போங்க.. நான் மொல்ல மொல்ல வாரேன். நீங்க போய் சாமான்கள வாங்குங்க. பேரு கூப்பிட்டா.. ஆறுமுகம் சின்னையான்னு சொல்லுங்க அது போதும்” மேலும் மூச்சு வாங்கியது.

முப்பது படிகள் ஏறியதும் தலைச் சுற்றுவது போல் இருந்தது. அப்படியே குந்தி விட்டார்.

“பிந்தி போனால் சாமான் கடைக்காது. கண்டபடி ஏசுவார்கள்” நன்றாக நான்கு முறை இருமி எச்சிலைத் துப்பிய பின்னர் நடை தொடர்ந்தது.

“அப்பா...”

மண் ரோட்டு வந்து விட்டது. வேகம்

கொஞ்சம் கூடியது. அதோ தெரிகிறது. ஒப்பீஸ் ஆட்கள் கூடி நிற்பதும் தெரிகிறது. கொஞ்சம் வேகத்தைக் கூட்டுவோம் என்ற எண்ணம்.

நெஞ்சில் ஏதோ அடைப்பது போன்ற உணர்வு. மூச்சு பலமாக வாங்கியது. வியர்வை குளித்தது போல ஊற்றியது. தூரத்தே நிற்கும் ஆட்களைப் பார்த்து இடது கை உயர்த்திக் காட்டினார்.

“ஆறுமுகம்... சின்னையா..” பேச்சு வர வில்லை. அப்படியே சீழே விழுந்தார். ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் மூச்சும் அடங்கியது.

அரை மணிநேரத்துக்குப் பின்னர் தான் மக்களுக்குத் தெரிய வந்தது. ஊரே கூடி விட்டது. விடயமறிந்து பொலிசாரும் வந்து சேர்ந்தனர்.

“பத்து பேர்.. நிற்கிறது. மத்தவுங்க போறது கூட்டங் வேணாங்.”

“சாமானுங் கெடைக்கலிங்க... நாளைக்குத் தான் குடுப்பாங்களாம். இந்த ஐயா மாதிரி தாங்க நாங்களும் சாகப் போறோம் போல இருக்கு” ஒரு வயதானவர் சொன்ன

தற்கு பொலிசார் சிரிப்பின் மூலம் பதிலளித்தார்கள்.

எல்லாம் முடிந்தது. இறுதி ஊர்வலத்தில் பலர் பாதுகாப்பாகக் கலந்துக் கொண்டார்கள்.

அதன் நேரடி காட்சிகளை இளைஞர்கள் ‘லைவ் டெலிகாஸ்ட்’ மூலம் காட்டிக் கொண்டிருந்தனர். ஏனைய இடங்களைப் போல பொருட்களை அல்லது பணத்தினை வீடு வீடாக கொண்டு சென்று கொடுத்தால் என்ன? இதை கேட்பதற்கு யாரும் இல்லையா? புது ‘குரூப்’ உருவாக்கியிருந்த ஒரு இளைஞர் நேரடிக் காட்சியில் மக்களைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

என்ன செய்வது?

“நல்ல மனுசன் போயிட்டார். நம்ம தோட்டத்துல இன்னும் எத்தனை பேரோ தெரியல. டவுன் வெளி தோட்டம் அத்துடன் நிறுத்திக் கொண்டது.

மலையகம் வழமை போல மம்ம் என்ற ஒரு நீண்ட பெருமூச்சின் பின்னர் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிக்குள் தலையைப் புகுத்திக் கொண்டது.

அன்பால் முடியும்!

—சோ. பத்மநாதன்

சிறுவன் ஓயாது அமுது கொண்டிருந்தான்
உணவருந்த மறுத்தான்
அமைதிப்படுத்த முயன்ற பெற்றோரை
அணுக அவன் விடவில்லை!
களைத்துப் போய்த் தூங்கினான்

சுவதி கோடீஸ்வரனின்
ஒரே மகன்
ஸ்ரீலங்கா பணிப்பெண்ணின்
'வளப்பிணி'
அவனுக்கு அவளே எல்லாம்
உணவூட்டுதல்
நீராட்டுதல்
நிலாக்காட்டுதல்
பாட்டுப்பாடித் தூங்கவைத்தல்
உறங்குவதும் அவளோடுதான்,
தாயோடல்ல!

பணிப்பெண்
தன் குடும்பத்தைப் பார்க்க
தாயகம் போனாள்
அவள் போன நேரம் தொட்டு
அமுது அமுது
பையனின் தொண்டை வறண்டது
உறங்கி எழுந்தால்
பசித்தால்
எல்லாம் சரியாகிவிடும்
என நினைத்தனர் பெற்றோர்
அது நடக்கவில்லை!
மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு போயினர்
தம் 'வித்தைகள்' பலிக்காத நிலையில்
"பணிப்பெண்ணை அழையுங்கள்"
என்றார் மருத்துவர்
இலங்கைக்குச் செய்தி பறந்தது

பணிப்பெண் என்ன செய்வாள்!
அவள் கணவன் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தான்
சுவதி கோடீஸ்வரன் சொன்னான்
"அவரையும் அழைத்து வா!"
"பாடசாலை போகும் பிள்ளைகள்?"
"அவர்களையும் அழைத்துவா!"

பணிப்பெண் வந்து சேர்ந்தாள்
விமான நிலையத்திலிருந்தது
மருத்துவமனைக்கு விரைந்தனர்
பையன் நிலையைக் கண்டு பதறிய பணிப்பெண்
"ஆதில்! ஆதில்! மகனே ஆதில்!"
அழைத்தாள் தமிழில்!
மெல்ல மெல்ல விழிகள் திறந்தன
தாவி அந்தத் தாயை அணைத்தான்
முத்தமிட்டான், முதுகில் குத்தினான்!
பணிப்பெண்ணின் கணவனுக்குச் சிகிச்சை நடந்தது
அவள் பிள்ளைகள்
ஒரு சர்வதேசப் பாடசாலையில்
படிக்கிறார்கள்

மனிசர்
ஒருவரை ஒருவர்
நிறத்தின் பேரால்
மதத்தின் பேரால்
நிலத்தின் பேரால்
மொழியின் பேரால்
கொல்லும் உலகில்
முகாம்கள் யாவும்
அகதிகளால் நிரம்பும் உலகில்
எழுத்தறிவில்லாத ஒருத்தி
எல்லைகள் கடந்து
ஓர் செய்தி சொல்கிறாள்
அன்பு, அன்பு, அன்பு!

யுத்தத்திற்குப் பின்னர் கிழக்கிலங்கைக் கவிதைகளின் பேசுபொருள்

(2008 தொடக்கம் 2020 களின் ஆரம்பம் வரை)

சீவராசா ஓசாந்தீ

அறிமுகம்:

போரிலக்கியம் எனும் தொடர் தமிழ்த் தேசியத்தை முதன்மைப்படுத்திய ஆயுதப் போராட்டம் சார்ந்தது. 1948 இல் இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த சிறிது காலத்திற்குள் தனிச் சிங்களச் மொழிச் சட்டம் 1956 ஜூனில் பராமுன்ற்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இது இலங்கையின் இன முரண்பாட்டில் ஒரு திருப்புமுனையாகும். 1950களின் தொடக்கத்தில் இருந்து பிரதானமான சிங்கள அரசியல் கட்சிகளால் முன்வைக்கப்பட்ட சிங்களம் மட்டும் என்ற ஆட்சிமொழிக் கொள்ளைக்கு எதிராக இலங்கைத் தமிழர்கள் அரசியல்ரீதியில் எழுச்சியுற்றனர். 1950 முதல் 1960களின் முற்பகுதி வரை ஈழத்துக் கவிதைகளில் மொழிப்பற்றும் மொழித் தேசியவாதக் கருத்து நிலையும் சொற் தீவிரத்துடன் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பாக தமிழ்க்கவிதை தமிழர்களின் இனத்துவ உணர்வுகளைப் பிரதபலிக்கத் தொடங்கியது. 1960, 1970களில் பின்காலனித் துவ மூன்றாம் உலக நாடுகள் அனைத்திலும் மார்க்சிய, சோசலிச இலட்சியங்கள் முன்னணிக்கு வந்தன. மூன்றாம் உலக நாடுகளின் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் அதன் உள்நாட்டு முகவர்களுக்கும் எதிரான போராட்டத்தில் மார்க்சிய சிந்தனைகள் முக்கிய பங்கு வகித்தன. இப்போக்கு இலங்கையையும் பாதித்தது. 1970களில் இடதுசாரிக் கட்சி

களுடன் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் இணைந்து ஆட்சிக்கு வந்தது. சோசலிசத்துக்கு பாராமுன்ற்ற அதிகாரம் நிராகரிக்கப்பட்டதனால் சிறுபான்மைக் கட்சிகள் (மாஓஇசக் கட்சிகள்) புதிய ஜனநாயகக் கருத்துநிலையை ஏற்றுக்கொண்டு இனத்துவ எல்லைகளைக் கடந்து தொழிலாளர்களை யும், விவசாயிகளையும் ஒன்றிணைத்து அரசாங்கத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். இதில் அதிகளாவான புரட்சியாளர்கள் உயிர்த்தியாகம் செய்தனர். இதனால் இக்காலகட்டத்தில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகளில் சாதி, வர்க்க முரண்பாடு, பொருளாதாரச் சுரண்டல் போன்ற சமூகப் பிரச்சினைகள் வெளிப்படலாயின.

1970களுக்குப் பின்னர் குறிப்பாக 1977ம் ஆண்டு சமகால இலங்கை வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையாகும். இன முரண்பாடு, தமிழ் இலக்கிய உற்பத்தி இரண்டிலும் அது பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்தியது. 1960களிலும் 1970களின் தொடக்கத்திலும் முன்னணியில் இருந்த இடதுசாரிக் கருத்து நிலையை ஓரங்கட்டிவிட்டு தமிழ்த் தேசியவாதம் அரசியலிலும் இலக்கியத்திலும் ஆதிக்கமுடைய கருத்து நிலையாக மாறியது. 1977ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாண நகரம் அரசு காவலர்களால் தீக்கிரையாக்கப்பட்டு கொள்ளையடிக்கப்பட்டது. அத்தோடு 1979இல் பயங்கரவாதச் தடைச் சட்டம் என்னும்

அடக்கு முறைச் சட்டம் ஒன்றை அரசு அமுல்படுத்தியது.

இதனால் யாழ்ப்பாணத்தில் அதிகளவான இளைஞர்கள் கைது செய்யப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். பொதுமக்கள் பீதிக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். இருப்பினும் அரசினால் எதிர்பார்த்ததைப் போன்று பயங்கரவாதத்தை ஒழிக்க முடியவில்லை. 1978 கலவரத்தைத் தொடர்ந்து 1982இல் பிறிதொரு கலவரம் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. 1983இல் தமிழர்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் உச்சத்தை எட்டின. 1983 இற்குப் பின்னர் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகளும் ஏனைய இயக்கங்களும் உருவாகின. 1985 இற்குப் பின்னர் விடுதலை இயக்கங்கள் தடை செய்யப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்ட பிரதேசம் ஒன்றை ஏற்படுத்திக் கொண்டதன் மூலமும் 1987 இல் இந்திய அமைதிப் படையுடன் யுத்தத்தில் இறங்கியதன் மூலமும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் வலிமை மிக்க இயக்கமாக மாறியது. கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அரசுக்கும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கும் இடையே நடந்த யுத்தத்தில் பல இலட்சம்பேர் உயிரிழந்துள்ளனர்.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அரசியல் இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெறலாயின. 1980களில் ஈழத்துக் கவிதைகளில் தேசியவாதக் கருத்துக்கள் வெளிப்படலாயின. 1970களில் புரட்சிக் கவிஞராக இருந்த புதுவை இரத்தினதுரை 1980களில் தீவிரவாதத் தமிழ்த் தேசிய இயக்கமான தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகளுடன் இணைந்து அதன் பிரச்சாரராகத் செயற்படத் தொடங்கினார். 1970களில் இருந்து ஈழத்தில் சேரன், ஊர்வசி, சண்முகம் சிவலிங்கம் போன்ற பல கவிஞர்கள் தோற்றம் பெற்றனர். இதனால் 1980களில் ஈழத்துக் கவிதைகளில் போர்க்கால அவலங்கள், பெண்ணிலைவாதக் கருத்துக்கள், புகலிட

அனுபவங்கள் என்பன முக்கிய பேசு பொருளாகக் காணப்பட்டன. 2009 இல் அரசுக்கும் விடுதலை இயக்கத்திற்கும் இடையிலான போர் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதன் பின்னர் ஈழத்துக் கவிதைகளில் போர் ஏற்படுத்தியுள்ள விளைவுகள், சமூகச் சீர்கேடுகள், பெண்ணிலைவாதக் கருத்துக்கள், நாட்டுப் பற்று, இயற்கை, காதல், சமகால சமூக, பொருளாதார அரசியற் பிரச்சினைகள் போன்ற விடயங்கள் முக்கிய பேசுபொருளாகக் காணப்பட்டுள்ளன.

யுத்தத்திற்குப்பின் கிழக்கிலங்கைக் கவிதைகளின் பேசுபொருள்

கிழக்கு மாகாணத்தின் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, அம்பாறை ஆகிய பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய பிரதேசமே கிழக்கிலங்கை ஆகும். கிழக்கிலங்கைக் கவிதைகளிலும் மேற்குறிப்பிட்டதைப் போன்று ஈழத்தில் 1960, 1970, 1980 கள் காலப்பகுதிகளில் இலக்கியங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள விடயங்களே முக்கிய பேசுபொருளாகக் காணப்பட்டன. இருப்பினும் யுத்தத்திற்குப் பின்னர் அதாவது 2009 இற்குப் பின்னர் கிழக்கிலங்கையில் வெளிவந்துள்ள கவிதைத் தொகுப்புக்களினூடாகவும் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், இணையத்தளங்கள் போன்றவற்றில் வெளிவந்துள்ள கவிதைகளை நோக்கும்போது கிழக்கிலங்கைக் கவிதைகளில் பல் வேறுபட்ட விடயங்கள் பேசு பொருளாகியுள்ளன. அவையாவன யுத்தத்திற்குப் பின்னர் கிழக்கிலங்கை மக்களின் அகதி வாழ்வு மற்றும் வறுமை, சமூகம் மற்றும் இன நல்லுறவு, சமூகச் சீர்கேடுகள், பெண்களின் பிரச்சினைகள், சமகாலப் பிரச்சினைகள், பிறவிடயங்கள் போன்ற விடயங்களாகும்.

இதனை கிழக்கிலங்கையில் 2009 இற்குப் பின்னர் வெளிவந்த அகமத் முஹம்மது

றஷ்மியின் “ஈதேனின் பாம்புகள்” (2010), திருகோணமலையைச் சேர்ந்த த. பவித்திராவின் “குறியிடல்” (2012), மூதூர் முகைதீனின் “ஒரு காலம் இருந்தது” (2010), ஏ. நல்புள்ளாஹ்சியின் “கனவுகளுக்கு மனமுண்டு” (2011) முல்லை வீரக்குட்டியின் “மண்ணிற் புதைந்த வரலாறு” (2013), அம்பிளாந்துறையூர் அரியத்தின் “தமிழன் தமிழனாக” (2014), கவிஞர் மேராவின் “கலங்கிய வானம்” (2015), “காலத்தின் காயங்கள்” (2017), “மனக்காடு” (2017) ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புக்கள், அரையூர் பசீயின் “முதல் மழை” (2015), சுகுமாரனின் “சொந்தம் அற்று இருந்தால்” (2017), “மட்டு நகர் கமலதாசனின் “புரட்டப்படாத பக்கங்கள்” (2017), அழகு தனுவின் “நெஞ்சத்து வரிகள்” (2017), “என் விழி வழியே” (2013), யோகா கேந்திரனின் “அவர்கள் அப்படித்தான்” (2015), “தொலைத்து விட்டோம் எத்தனையோ” (2015) என்னும் கவிதைத் தொகுப்புக்கள், தம்பிலுவில் ஜெகாவின் “விடை தேடி” (2015), “கல்கிதாசனின் “கல்கிதாசன் கவிதைகள்” (2011), “குறிஞ்சி வாணனின் “நெஞ்சம் மறவாத நினைவுகள்” (2015), போன்ற கவிதைத் தொகுப்புக்களையும், ஆண்டியூர் நிதன், கே. எம். ஏ. அஸீஸ், மருதூர் ஜமால்தீன், திருமலை சசிகலா, விஜயலட்சுமி சேகர், நித்தியா, ஏறாவூர் தாஹிர், க. கணேசமூர்த்தி, முத்து மாதவன், திருமலை சுந்தா, எஸ். ஏ. இஸ்மத் பாத்திமா, தர்சினி நடராசா, நிலா தமிழின் தாசன், சி. ஜெயசங்கர், சி. மௌனகுரு, வாக்கிகுணசங்கர் போன்றோர்களின் கவிதைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை முன் வைக்கப்படுகிறது.

1. அகத் வாழ்வு மற்றும் வறுமை

யுத்தத்திற்குப் பின்னர் கிழக்கிலங்கை மக்கள் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்துள்ளார்கள். அகதிகளாக்கப்

பட்டு சொந்தக் காணிகளில் வாழ முடியாத நிலைமை, தொழிலை இழந்து உண்பதற்கு உணவில்லாமல் அரசாங்கத் திடம் கையேந்திய நிலைமை என்பன அவற்றுள் முக்கியமானவை. இதனை அகமத் முஹம்மது றஷ்மி, குணரெத்தினம், தம்பிலுவில் ஜெகா, கணேசமூர்த்தி கிரீசன், ரபியூல். எஸ் மௌலானா போன்றோர்களின் கவிதைகளில் காணலாம். யுத்தத்திற்குப் பின்னர் அகதிகளாக்கப்பட்டு முகாம்களில் வாழ்ந்துள்ளதை நினைவூட்டுவதாக ரபியூல். எஸ் மௌலானாவின் “ஆயுளில் மறக்கா தப்பா” என்னும் கவிதை அமைகிறது.

“எல்லோரும் ஒன்று கூடி
முகாம்களில் ஒன்று சேர்ந்தோம்
இன்றும் அது எங்கள் நெஞ்சில்
நீங்காத நினைவுகளப்பா”
(மௌலானா, ரபியூல். எஸ்., 2012)

இடம்பெயர்ந்த மக்கள் உணவின்றி அரசாங்கத்திடம் கையேந்திய நிலையை குணரெத்தினத்தின் “நானும் அகதிதான்” என்னும் கவிதை அமைகிறது.

“உண்ண உணவின்றி
உறங்க இடமின்றி
உச்சி வெயிலில்
அரிசிக்காய் அன்னக் காவடிகளாய்
நிறுவனங்களின் முன்
நிவாரணத்திற்கு நீண்ட வரிசையில்
நின்ற அந்த நாட்கள் சொல்லும்
நானும் அகதியென்று”
(குணரெத்தினம், 2013)

யுத்தத்திற்குப் பின்னர் அகதிகளாக்கப் பட்டு வறுமையில் வாடுகின்ற ஏழை மக்களின் நிலையையும் சித்திரைப் புத்தாண்டிற்குக்கூட குழந்தைகளுக்கு ஆடை வாங்கிக் கொடுக்க முடியாத குடும்பங்களின் நிலையையும் ஆரையம்பதியைச் சேர்ந்த

தாமரையின் “கருப்பைத் தீவுப் புத்தாண்டு”
என்னும் கவிதை முன்வைத்துள்ளது.

“அகதி முகாமுக்கு அகதிமுகாம்!
ஆலமரத்தடி புதுமொழி! -இதில்
வரவிருக்கும் சித்திரை
வருடப் புத்தாண்டுக்காய்
பட்டாசும் பட்சணமும்
கேட்கும் குழந்தைகளின்
மூக்குச் சிணுங்கல்கள்
விலைவாசிகளின் ஏற்றத்தால் - அவர்கள்
ஆசைகளை நிறைவேற்ற முடியாமல்
விழிபிதாங்கும் தகப்பன் முதலைகள்!
எரிகின்ற வயிற்றுக்காக
எரியாத அடுப்புக்கு
விறகு தேடி - தென்னம்
பானைகள் பொறுக்கும்
ஏழை மனைவிகள் இவர்கள்!”

(தாமரை, 2008)

தம்பிலுவில் ஜெகாவின் “விலையைக்
குறைக்காதீர்” என்னும் கவிதை விறகு
வெட்டும் தொழிலாளியின் துயரம் மற்றும்
வறுமையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

“கோடரி பிடித்த கையும் கொப்பளித்துப்
போயிற்று
வியர்வை தோய்ந்த உடல் வேதனையாய்
இருக்கிறது
கட்டிவந்த பழுஞ்சோற்றைக் கட்டவிழ்த்து
உண்டதன் பின்
வெட்டுகிறேன் கட்டைகளை வேளைக்கு
வீடு செல்ல”
(தம்பிலுவில் ஜெகா, 2015)

கவிஞர் நிலா தமிழின்தாசன் “நலம்
பூக்கும்” என்னும் கவிதையில் மக்களின்
வறுமை நீங்கினால் உலகமே செழிப்பாகக்
காணப்படும் என்பதை முன்வைத்துள்ளார்.

“ஏழையென வாழ்வோர்தம்

இல்லாமை நீங்கிவிடில்
எல்லோரின் உளத்தும் மகிழ்ச்சி துள்ளும்
வாழையடி வாழையென வாழும்
ஏழை மக்களின் நிலை
மாறும் நாள் தோன்ற வையம் செழித்தாடும்”
(நிலா தமிழின்தாசன், 2020)

யுத்தத்திற்குப் பின்னரான தமிழ் மக்
களின் அவல நிலையை தம்பிலுவில்
ஜெகாவின் “தமிழர் நிலை” என்னும் கவிதை
முன்வைத்துள்ளது.

“சேர சோழ பாண்டியர்கள்
சேர்ந்து வாழாக் காரணத்தால்
சோரம் போனது தமிழினமே
சொந்த நாடு ஏதுமின்றி”
(தம்பிலுவில் ஜெகா, 2015)

யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புக்களை
கண்ணுற்ற மக்கள் யுத்தத்திற்குப் பின்னர்
நடைபிணமாய் வாழ்ந்துள்ளார்கள் என்று
கணேசமூர்த்தி கிரீசனின் ‘நடைப்பிணங்கள்’
என்னும் கவிதை கூறியுள்ளது.

“உணவிழந்து உடையிழந்து
உறவோடு உடமையிழந்து
ஊர் ஊராய் அலைகின்ற
நடைபிணங்கள் எத்தனையோ - அவர்
நிலை கண்டு குலைந்திடும் நெஞ்சங்கள்
எத்தனையோ எத்தனையோ..”
(கிரீசன், க., 2008)

2. சமூகம் மற்றும் இன நல்லுறவு

யுத்தத்திற்குப் பின்னர் தமிழ் மக்கள்
அனைவரும் இன வேறுபாடின்றி ஒற்றுமை
யாக வாழ வேண்டும் என்பதையும் சில
கவிதைகள் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.
அமுதநிலாவின் ‘புலராத பொற் காலம்’
என்னும் கவிதை மனிதர்கள் தங்களுக்குள்
தமிழ், முஸ்லிம் என்ற இனபேதமின்றி

அனைவரும் மனித இனம் என்று வாழ்ந்தால் சிறந்த கல்வி, வேலைவாய்ப்புக்கள் என்பன கிடைக்கப்பெறுமென்பதை வலியுறுத்தியுள்ளது.

“நித்தம் நித்தம் போர் அழிவுகள்
நிம்மதியை தொலைத்து நிற்கின்றனர்
நம்மக்கள்
நம் இனம் மனித இனம் என வாழ்ந்தால்
நலம் பலபெற்று நாமெல்லாம்
வாழ்ந்திடலாமன்றே”

(அமுதநிலா, 2009)

திருகோணமலை சீ. என் துரைராஜா வின் “ஒற்றுமையென்ற ஒன்று” என்னும் கவிதை போருக்குப் பின்னர் தங்களது ஊரை நாடி வரும் மக்களையும் ஒன்றிணைத்து ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும் அப்போதுதான் இன ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தலாம் இல்லையேல் இறப்பே நிகழும் என்பதை இக்கவிதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

“போரை விட்டுச் சென்றாலும்
புது உலகம் காண்பதரிது
ஒற்றுமையென்ற ஒன்று
உனக்குள் இல்லையென்றால்
செத்தழிவதைத் தவிர
சிறப்பேதும் கிடையாது”
(துரைராஜா, சீ, என்., 2009)

எல்லா மனிதர்களும் ஒரு நாள் இறப்பது, நிச்சயம் எதுவும் நிலையில்லை ஆதலால் அனைவரும் இன மத வேறுபாடு காட்டாமல் ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும் என்பதை கிண்ணியா ஏ.எம்.எம். அலியின் “இன்னும் பற்பல செய்திடுவான்” என்னும் கவிதை முன்வைத்துள்ளது.

“ஆளப் பிறந்தவன்
ஆயினும் ஒரு நாள் இறப்பு வந்து
அடைந்திடும் என்னும்
உண்மையே மானிடப் படைப்பு!

இப்படி வாழ்க்கை

இதற்குள் எத்தனை பிளவு - இவன்
என்னவன் எனது

இனத்தவன் என்னும் அளவு

இனவுணர்வோடும்

மதவுணர்வோடும் உறவு கொண்டு

இருப்பவராலே

இன்றைக் கெத்தனை அழிவு!”

(அலி, ஏ.எம்.எம்., 2012)

து. இகபரனின் ‘யதார்த்த விருத்தம்’ என்னும் கவிதை தமிழ், முஸ்லிம் வேற்று மையினால் தீங்குகள் விளைவிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், அதனால் ஒற்றுமை யுடன் வாழ வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தியுள்ளதைக் காணலாம். ஒற்றுமை யின் முக்கியத்துவத்தை பின்வரும் கவிதை வரிகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

“ஒற்றுமை ஓங்கினின் றொங்கன்
உள்ளங்கள் நிறை நாள் என்றோ”

(இகபரன், து., 2015)

அக்கரைப்பற்றைச்சேர்ந்த கி. லோகேஸ்வரியின் “நாட்டுக்காக ஒன்றிணைவோம்” என்னும் கவிதையில் மூவின மக்களும் ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும் என்று ஒவ்வொரு மதத்தவரின் கடவுள்கள் மற்றும் சுதந்திரத் தலைவர்களையும் உதாரணங்காட்டி வெளிப்படுத்தியுள்ளார்

அத்தோடு இது கிழக்கிலங்கையில் 2019இல் ஏற்பட்ட குண்டுவெடிப்பின் பிரதி பலிப்பாகவே அமைகிறது.

“நல்வாழ்வென்றும் வேண்டாமே - எமக்கு
அல்லா, யேசு, புத்தர், காந்தி
எல்லோரும் அதையே வேண்டினரே...!
உடல்கள் சிதறாத உதிரம் சிந்தாத
அடிதடிகள் இல்லாத பழிபாவம் சொல்லாத
கடவுளை மறவாத மதபேதம் கொள்ளாத
அனாதைகளும் அவலங்களும் இல்லாத

நாட்டுக்காக ஒன்றிணைவோம்..!”

(லோகேஸ்வரி, கி., 2019)

3. சமூகச் சீர்கேடுகள்

கிழக்கிலங்கையில் யுத்தத்திற்குப் பின்னர் ஏற்பட்டுள்ள சமூகச் சீர்கேடுகள் முக்கியமானவை. அந்தவகையில் யுத்தத்திற்குப் பின்னர் தொழில் வாய்ப்புக்களை இழந்த மக்கள் நுண்கடன் நிறுவனங்களிடமிருந்து கடன்களை மீள் செலுத்த முடியாது துன்பப்படுவதை சில கவிதைகள் முன்வைத்துள்ளன.

“அரச வங்கி தனியார் வங்கி
அதுக்கெல்லாம் அப்பால்
நுண்கடன் நிறுவனங்கள்
வீட்டுக்கு வீடு வந்து
கேட்டுக் கேட்டுக் கடன் கொடுக்கும்
கெட்டகாலம் பொறந்திருக்கு”

(சிவகுருநாதன்,கே., 2016)

என்று தொடங்கும் கவிதை நுண்கடன் பெற்று அதனை மீள் செலுத்த முடியாது தங்களது உயிரை மாய்த்துக் கொள்கின்ற இன்றைய யதார்த்தத்தைக் காட்டுகின்றது. இக்கவிதை நுண்கடன் வழங்கும் நிறுவனங்களுக்கு எதிரான ஒரு விமர்சனமாகவும் அமைந்துள்ளது.

பெண்களின் பூப்புனித நீராட்டு விழா, திருமணம் என்பவற்றிக்கு வட்டிக்குப் பணம் வாங்கி நிகழ்வுகளை நடாத்திவிட்டு துன்பப்படும் குடும்பங்களின் நிலையை தம்பிலுவில் ஜெகாவின் “இதற்குத்தானா” என்னும் கவிதை முன்வைத்துள்ளது.

“எனக்கோ வயிற்று வலி
அம்மாவுக்கோ இதயவலி
மாதாமாதம் வட்டி கட்டுவதால்”

(தம்பிலுவில் ஜெகா, 2018)

ஆண்டியூர் நிதனின் “சமகாலம் சாவானதோ” என்னும் கவிதை சம காலத்தில் நுண்கடன் பெற்று மக்கள் உயிரிழப்பதாகவும் அளவுக் கதிகமான நுண் கடன் நிறுவனங்களை விமர்சிப்பதாகவும் அமைகிறது.

“நுண்கடன் கொடுத்து தினம்
உயிர் தனைப் பறித்து
நூலாடை மேலே மலர்களைத்
தூவும் மதிகெட்ட உலகு...”

(ஆண்டியூர் நிதன், 2019)

கிராமப் புறங்களில் இன்றும் குடும்பங்களின் ஏழ்மைக்கும் சிதைவுக்கும் முக்கிய காரணியாக இருந்து கொண்டிருப்பது குடி போதையாகும். குடியால் ஏற்படும் குடும்ப வன்முறைகள், குடும்பச் சிதைவுகள் பற்றி சிவகுருநாதனின் கவிதை ஒன்று வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இக்கவிதை குடி போதை குழந்தைகளின் கல்வியைச் சீரழிக்கும் அலத்தைக் காட்டுகின்றது.

“சனிக்கிழமை சந்தையில்
வியாபாரம் செய்வதற்கு
உரக்கக் கூப்பிடும் உதவியாய்
நானிருப்பேன்.
மறுநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை
நாலாம் சந்தியில் நின்று
வேலைக்கு வரவா என்று
விரும்பி நான் கேட்டால்
ஆளுக்கோர் கதை சொல்லி
அழைச்சித்து போவாங்க
தொடர்ந்து படிக்கத்தான் முடியல
பாதியிலே விட்டேன்
அப்பாவின் குடிப்பழக்கம்
அம்மாவின் கனவினையும்
என்னோட கனவினையும்
மண்ணோடு மண்ணாக்கி
மனம் நோக வச்சதுதான்”

(சிவகுருநாதன், க., 2015)

கிராமப்புறங்களில் பாடசாலை இடைவிலகல் என்பது முக்கியமானதொரு பிரச்சினையாகும். அவர்களது வறுமையும் குடும்பத் தலைவனின் குடிப்பழக்கம் முதலான வேறு குடும்பப் பிரச்சினைகளும் இதற்குக் காரணங்களாகும். சிறுவயதில் கல்வியை இடைநிறுத்தி விட்டு கூலித் தொழில் செய்கின்ற சிறுவனின் சோதனையை இக் கவிதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

செ. குணரத்தினத்தின் “சீவிய உருத்து” என்னும் கவிதை குடிபோதையில் வந்து மகளோடும் மருமகனோடும் சண்டையிடும் ஒரு மனிதரைப் பற்றியதாக அமைகிறது. இதனால் மருகனுக்கும் மாமனாருக்கும் இடையில் பிணக்குகள் ஏற்படுவதையும் இக்கவிதை முன்வைத்துள்ளது.

“தண்ணி போட்ட பின்
தள்ளாடி வரும்
வன்னமணியர்
வளவிற்குள் வந்ததும்
முற்றத்தில் விழுவார்
முறைகோடாக
அக்கம் பக்கத்தில்
உள்ளவர்களுக்கெல்லாம்
மகளுக்கும், மருமகனுக்கும்
இது பிடிக்கவேயில்லை
வளவிற்குள் இவரை
வராமல் தடுப்பது எப்படி?
இருவரும் யோசித்தார்கள்”

(குணரத்தினம், செ., 2012)

கிழக்கிலங்கையில ஆண்கள் குடும்பத்தில் குடிபோதைக்கு அடிமையாவதால் குழந்தைகளைக் கவனிக்கமுடியாது குடும்பப் பெண்கள் துன்பப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை சம்மாந்துறை மஷ்ராவின் “சுமை தூக்கிகள்” என்னும் கவிதை முன்வைத்துள்ளது.

“ஓராயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் முன்னாளிலிருந்து சுமை தூக்கிகள் நாங்கள்... குடிசை கணவனின் பதிவிரதை ஆனதால், எங்கள் வாழ்க்கையும் தான் தள்ளாடுகிறது”

(மஷ்ரா, 2018)

தற்பொழுது சமூகத்தில் இளைஞர் யுவதிகள் கல்வியில் நாட்டம் காட்டாமலும், காதலிப்பதும், பெற்றோர்களை அவமதிப்பதும், இரவு நேரங்களில் வீதிகளில் நீண்ட நேரம் தொலைபேசியில் உரையாடுவதும், மதுபோதைக்கு அடிமையாவதும் ஒரு சாதாரண விடயமாகி விட்டது. இவ்வாறாக இளைஞர்களின் ஒழுக்கச் சீர்கேடுகளை நிலாமகள் சஞ்சிகையில் இடம்பெற்றுள்ள “இன்றைய சமுதாயத்தின் ஒழுக்கச் சீர்கேடு” என்னும் கவிதை முன்வைத்துள்ளது.

“வீதியோரம் எங்கும் உலாவுது இன்று
காதல் என்னும் சீர்கேடு

...

இரவு பகலாய் மறைத்து வைத்து
அங்கும் இங்கும் பதுங்கிப் பதுங்கி
செல்போன் ஓசை காதுக்குள் ஒலிக்க
அதைவிட எந்த சந்தோசமும்
அவளுக்கில்லை
கல்வி என்னும் கனியைச் சுவைக்க
ஒழுக்கம் என்னும் தேனைப் பருக
அன்பான இளைஞர் யுவதிகளே
கண்களைத் திறவுங்கள்” (2013)

மேலும் மூதூர் முகைதீனின் “வருத்தப் படாத வாலிபர்கள்” என்னும் கவிதையும் இளைஞர்கள் போதைவஸ்திற்கு அடிமையாகி, காதலில் தங்களையே மறந்து தெருத் தெருவாய் சுற்றித் திரிகின்ற நிலைமையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

“ஆத்மாக்களை
ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்க விட்டு
போதை வஸ்துக்களுடன்
பேராணந்த உறவு கொள்ளும்
பேர் சொல்லும் பிள்ளைகள்
காதலுக்கும் காமத்துக்கும்
கருத்து தெரியாமல்
தெருத் தெருவாய்ச் சுற்றி
சுதந்திர காலம் கழிக்கும்
தேசத்தின் புதல்வர்கள்”

(முகைதீன், 2014)

அத்தோடு இளைஞர்கள் அந்நிய கலாசார
மோகத்தினாலும், சமூக ஊடகங்களினாலும்
பாதிக்கப்பட்டு தனது வாழ்க்கையை சீர
ழிக்கும் சமூகச் சீர்கேடான நிலையை ந.
நித்தியாவின் “இளைஞனே” எனும் கவிதை
முன்வைத்துள்ளது.

“சமூக வலைத்தளங்களில் சிக்கி
உன் வாழ்வை இழக்காதே
சோம்பலில் இருந்து அடுத்தவர்க்கு
சுமையாய் இருக்காதே
அந்நிய கலாசாரம்
ஆடை அணிகலன்களில்
மயங்கிக் கிடந்து
மானத்தைத் தொலைக்காதே”

(நித்தியா, நி., 2019)

உலகத்தில் எங்கும் ஊழல் நிறைந்துள்ள
சமூகச் சீர்கேடான நிலையை சாய்ந்தமருதூர்
கே. எம். ஏ. அனீஸின் “உலகமெல்லாம்
ஊழல்பேயே...” என்னும் கவிதை சுட்டி
நிற்கின்றது. அரசியல் தொடங்கி ஆன்மீகம்
வரைக்கும் ஊழல் நிலைகொண்டுள்ளதை
இக்கவிதை வரிகள் சுட்டி நிற்கின்றன.

“அரசியல் தொடக்கம்
ஆன்மீகம் வரைக்கும் ஊழல்
நரபலி எடுத்தாலென்ன
நட்டாற்றில் விட்டாலென்ன?

குடலினை எடுத்தாலென்ன?
தரம் கெட்டுப் போனாலும், இத்
தறுதலை மாறவில்லை”
(அனீஸ், கே. எம், ஏ., 2019)

4. பெண்களின் பிரச்சனைகள்

காலம் காலமாக பெண்கள் ஆண்
களின் அடக்குமுறைக்கு முகம்கொடுத்
துள்ளார்கள். இது 2008இற்குப் பின்னர்
கிழக்கிலங்கைக் கவிஞர்களின் கவிதை
களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. தம்பிலுவில்
ஜெகாவின் “வனிதையை வதைக்காதீர்”
என்னும் கவிதை பெண்கள் காலம் காலமாக
துன்பங்களை அனுபவித்துள்ளதை புராணச்
சம்பவங்களைக் கொண்டு கூறுவதாக
அமைகிறது. அத்தோடு பெண்களை வெறுத்
தொதுக்குதல், அவர்களின் திறன்களை
முடக்குதல் போன்ற அடக்குமுறைகளை
“வளர விடுங்கள்” எனும் கவிதையில்
வெளிப்படுத்தியுள்ளார். “வளர விடுங்கள்”
எனும் கவிதையில் இருந்து சில வரிகள்
பின்வருமாறு

“கணணியைத் தொட்டாலே
கடுஞ்சொல்லால் உணர்வுகளை
பிணமாக்கி விட்டெங்கள்
பிற்காலம் அழிக்கின்றீர்”

(தம்பிலுவில் ஜெகா, 2015)

பெண்கள் சுதந்திரமாக நடமாட முடியாது
அவலங்களுக்குள் உள்ளாகும் நிலையை
தம்பிலுவில் ஜெகாவின் “உரசல்” என்னும்
கவிதை முன்வைத்துள்ளது.

“மனப்பாரமறியா மந்திபோல ஒருவர்
அச்சாரம் போடுகிறார் அங்கச் சேட்டைக்கு”
(தம்பிலுவில் ஜெகா, 2015)

பெண்கள் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை
பல பெயர்கள் கொண்டு சமூகத்தால்
அழைக்கப்படுவதை ஓசாநிதியின் “பல

பெயர்கள் எனக்கு” என்னும் கவிதை முன் வைத்துள்ளது.

“திருமண பந்தத்தினால்
எனக்குப் பெயர்
ஐந்து பிள்ளைக்காரி
கணவன் விட்டுச் சென்றதால்
ஜாதக தோசக்காரி
வெளிநாடு சென்றதால்
வெளிநாட்டுக்காரி
இதனால் பணக்காரி
ஆகவே எனக்குப் பெயர்
கோமதியல்ல
எனக்குப் பல பெயர்”

(ஔசாநிதி, சி., 2019)

அத்தோடு கணவனை இழந்த பெண்களை இப்பொழுதும் விதவை எனப் பெயர் சூட்டி சமூக நிகழ்வுகளிலிருந்து தள்ளி வைத்துள்ளதை தம்பிலுவில் ஜெகாவின் “யார் வைத்த சட்டம்” என்னும் கவிதை முன்வைத்துள்ளது.

“யார் வைத்த சட்டமிது
பெண்ணுக்கு ஒரு நீதி
ஆணுக்கொரு நீதி ”

(தம்பிலுவில் ஜெகா, 2015)

பெண்கள் தங்களின் கொடுமைகளுக்கு எதிராக அணிதிரண்டு எழுந்து விட்டனர். என்பதை குணாவின் “பெண்ணே” என்னும் கவிதை முன்வைத்துள்ளது.

“....
ஆம் அடங்கி வாழ்ந்த
மங்கையர் இன்று
சீமையை அழிக்க
துணிந்து திரண்டு
வீறு கொண்டு
எழுந்து விட்டனர் ”

(குணா, 2012)

அடிமைப்பட்ட பெண்கள் கிளர்ந்தெழு வதன் மூலம் ஆணாதிக்கத்தினை ஏதிர்க்க முடியும் என்பதை ஆண்டியூர் நிதனின் “வீறுகொள் பெண்ணே” என்னும் கவிதை கூறுகிறது.

“வேடிக்கை பார்க்கும் கண்கள்
வெந்துதான் போக வேண்டும்
கற்பினைத் திருடும் கயவர்
கழுத்தினைப் பிடுங்க வேண்டும்
வீறுகொள் பெண்ணினமே
கூறுபோட வேண்டும்...”

(ஆண்டியூர் நிதன், 2019)

கணவனால் சித்திரவதைக்குட்படுத்தப் பட்டுள்ள பெண்கள் அவர்களிடமிந்து விடுதலை பெற்று தனக்கானதொரு வாழ்வை வாழ முற்படுவதை வாசுகி குணரத்தினத்தின் “தனியே விடுங்கள்” என்னும் கவிதை முன்வைத்துள்ளது.

“உன்னைக் கணவன்
என்றே
கூசாமல்
சொல்லாதீர்
என்னைத் தனியே
விட்டுவிடுங்கள் ”

(வாசுகி குணரத்தினம், 2018)

பெண்கள் உழைத்துக் கஷ்டப்படுவதைக் கண்ணுற்ற மார்க்சியவாதிகள் அவர்களைக் காணாதவர்கள் போல சொல்லில் மாத்திரம் மார்க்சியம் பேசி விட்டு செயலில் அதை நிகழ்த்துவதில்லை என்பதை விமர்சிக்கும் வகையிலும் சில கவிதைகள் அமையப் பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக நிலாபாரதியின் கவிதையைக் குறிப்பிடலாம்.

“மீன் வலை இழுப்பவளுக்கும்
வயலில் களை பறிப்பவளுக்கும்
பொம்பிளக் கூலி
காரில் பவனி வந்து

மார்க்சீயம் பேசும் கனவான்களே
எங்களை நோக்கியும்
உங்கள் கண்கள் சற்றே திரும்பட்டும் ”
(நிலாபாரதி, 2018)

“அங்கம் தெரிய
அரைகுறையாய் ஆடையணிந்து
பங்கம் விளைவிக்கும்
அநாகரியம் எப்படிச் சொல்ல ”
(ஆண்டியூர் நிதன், 2020)

உறவுகளிடமிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்ட
பெண்ணொருவர் மரணத்தினை நாடிச்
சென்றுள்ளதை டி. டினுசியாவின் ‘வாழ்வின்
முடிவு’ என்னும் கவிதை, கூறியுள்ளது.

“மலை உச்சியில்
நிற்கிறேன் கவலைகளை
சுமந்து கொண்டு நிற்கிறேன்
மரங்கள் என்னைப்பற்றிப்
பேசுகின்றன ”
(டினுசியா, டி., 2016 - 2017)

விளம்பரங்களில் பெண்களை அரைகுறை
ஆடைகளோடு காட்டுகின்ற கலாசாரத்
தையும் ஆணும் பெண்ணும் நட்பு என்ற
சொல்லைப் பயன்படுத்தி நட்பிற்கு முறை
கேடான செயல்களில் ஈடுபடுகின்ற கலாசார
சீர்கேடுகளையும் திருகோணமலையைச்
சேர்ந்த ஜெயதாளினியின் “பெண்ணியம்
மலரட்டும்” என்னும் கவிதை முன்
வைத்துள்ளது.

பெண்கள் கலாசார மாற்றங்களுக்கு உட்பட்
டுள்ளதையும் கிழக்கிலங்கைக் கவிஞர்களின்
கவிதைகளில் காணலாம். இது பண்பாட்டுச்
சீரழிவுகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. அழகு
தனுவின் கவிதையில் பெண்களின் நடை,
உடை பாவனையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைக்
காணக்கூடியதாக உள்ளது. இது ஒரு
வகையில் பழமைவாதம் சார்ந்தனவாகவும்
உள்ளன.

“அரைகுறை ஆடையிலுள்ள
விளம்பரக் காட்சிகள் ஒழித்தலில்
...
வாலிபம் என்னும் வாழ்வின்
வாசற்படியில்
வழுக்கி விழும் புத்தம் புதிய
பண்பாட்டுச் சீரழிவை பறைசாற்றும்
ஆண் பெண் நட்புக் கலாசாரத்தை
அடியோடு வெட்டிச் சாய்ப்பதில்
உயர் குடும்ப அலைகைக் காப்பதில்
எமதான பெண்ணியம் மலரட்டும்”
(ஜெயதாளினி, 2008)

“அன்ன நடையில்
வண்ணச் சடையில்
என்னை எதிர் பார்த்தேன்
ஆனால் நீயோ?
நடை மாறி
உடை மாறி
சடை மாறி ”
(அழகுதனு, 2013)

அத்தோடு பெண்கள் சமூகத்தில் எதிர்
நோக்கும் பாலியல் ரீதியான பிரச்சினை
களையும் முன்வைத்துள்ளன. வே. சகிகலா
வின் “பரிதாபங்கள்” என்னும் கவிதையில்
பருவமடையாத பெண்கள் பாலியல் ரீதியான
பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்துள்ளதை
வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

ஆண்டியூர் நிதனின் “சமகாலம் சாவானதே”
என்னும் கவிதையில் பெண்கள் அரை
குறை ஆடையணிந்து நடமாடுவதை
வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இது கிழக்கிலங்கை
யின் பண்பாட்டு சீரழிவாகவே கொள்ளப்
படுகிறது.

“மன்மதனின்
அகோரப் பசிக்கு
விருந்தாகும்
மலரா மொட்டுக்கள் ”
(சகிகலா, வே., 2019)

மருதமுனையைச் சேர்ந்த புன்னகை வேந்தனின் “ஆன்மீக வரட்சி” என்னும் கவிதையும் ஏனைய பெண்களை தாயாக பார்க்காது பாலியல் ரீதியான கொடுமைகளுக்கு உள்ளாக்குவதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

“மாதர்குலம் தாய்க் குலம் என்ற எண்ணம்
மனதுக்குள் இல்லாத காரணத்தால்
பாதகங்கள் கற்பழிப்பு அதிகரித்து
பார்மீதில் ஆன்மீகம் வறண்டதுண்பை”

(புன்னகை வேந்தன், 2019)

பெண்கள் காதல் ஏமாற்று, சிறுவயதுத் திருமணம் உட்பட்ட பல்வேறு பாலியல் ரீதியான இன்னல்களுக்கும் முகம் கொடுத்துள்ளதை அழகுதனுவின் கவிதை ஒன்று முன்வைத்துள்ளது.

“சின்ன வயதில் சிதைந்து போனேன்
தந்தையாகப் போகிறாய் - நீ
என்றேன் என்னவனிடம்
நான் ஏற்கனவே
இரு பிள்ளைக்கு தந்தையென்றொரு
வார்த்தை...
என் வாழ்விலே
இடியாகியதே ”

(அழகுதனு, 2013)

பெண்கள் காதலனால் ஏமாற்றப்பட்டு காதலனது நினைவுகளை மறக்க முடியாது துன்பப்படுவதை ஜெ. நந்தினியின் ‘மறந்திடுமா உன் நினைவுகள்’ என்னும் கவிதை கூறியுள்ளது.

“மறந்திட எண்ணும் நினைவுகளை
மறக்கவோ என்னால் முடியவில்லை ”

(நந்தினி, ஜெ., 2015)

5. சமகாலப் பிரச்சினைகள்

சமகாலப் பிரச்சினைகள் என்னும் போது கிழக்கிலங்கை மக்கள் எதிர் நோக்கும்

அரசியல் நெருக்கடிகள் மற்றும் ஏமாற்றங்கள், இளைஞர்களின் வேலையில்லாப் பிரச்சினை, குண்டுவெடிப்புக்கள், வைரஸ் தாக்கம் என்பன முக்கியமானதாகக் காணப்படுகின்றன. அரசியலில் ஏற்படுகின்ற குளறுபடிகளையும் பாராளுமன்ற அமளி துமளிகளையும் எஸ். தனபாலசிங்கத்தின் “நவ நவமாய் புலராப் பொழுது” எனும் கவிதை முன்வைத்துள்ளது.

“கட்சி மாறலும்

காட்சி மாறலும்

கொள்கை மாறலுமான

குத்துக் கரணங்களும்

.....

உச்ச சபையின்

அமளிதுமளி

அலைவரிசைகளிலும்

அச்ச ஊடகங்களிலும்

மனது நிரம்பி

.....

வருடா வருடம் வருகிற

புத்தாண்டுத் தீபாவளி

எனப் பெரு நாட்களில்

பேசு பொருளாகிய பின்

தூசாகும்

அடிப்படை விடயங்கள்”

(தனபாலசிங்கம், எஸ்., 2019)

குறிப்பாக இளைஞர்களின் வேலையில்லாப் பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்த கவிதைகள் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகள் மற்றும் வெளிவாரிப் பட்டதாரிகள் போன்றோரின் பிரச்சினைகளை முன் வைப்பதாக அமைகின்றன. இவர்கள் வேலை வாய்ப்பின்றி போராட்டங்களில் ஈடுபடுவதையும், பட்டம் பெற்ற மாணவர்களின் வேதனையையும் சில கவிதைகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. முசும்மது அமீம் பாத்திமாவின் கலைமணியே நீ விளித்திரு!” என்னும் கவிதை பட்டதாரிகள் குறித்த வயது வந்தும் வேலையில்லாமல்

துன்பப் படுவதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

“கலைமாணியே
முப்பத்தைந்து
உன்னையொரு
இராட்சியத்தின் தலைவனாக
கலண்டர்களின்
நாமம் சூடப்போகிறது
கலங்காதே நீயொரு
கலைமாணி
கண்விழித்திரு
காலம் உனக்கு
கதை சொல்லும்”

(முகம்மது அமீம் பாத்திமா, 2016)

அதேபோன்று சீதா பாலசிங்கத்தின் “உன் தெரிவு கலைமாணியானால்” என்னும் கவிதையும் எப்போதாவது வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று கலைமாணியைத் தேற்றுவதாக அமைகிறது.

“எப்படியும் தொழில் பெறுவாய்
ஏக்கத்துடன் பயிலாதே!”

(சீதா பாலசிங்கம், 2016)

கிழக்கிலங்கையில் 2019.04.21 அன்று மறக்க முடியாத சம்பவம் ஒன்று நிகழ்ந்துள்ளது. அதாவது முஸ்லிம் தீவிரவாதிகளால் கிழக்கிலங்கையின் சீயோன் தேவாலயத்தில் குண்டுவெடிப்பு இடம்பெற்று நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் கொல்லப்பட்ட தினமாகும். இத்தினத்தையும் அன்று ஏற்பட்ட கொடூர செயல் மக்களுக்கு ஏற்படுத்திய பாதிப்புக்களையும் கிழக்கிலங்கைக் கவிஞர்கள் வெளிப்படுத்தத் தவறவில்லை. விஜயலட்சுமி சேகரின் “மனம் நிறைந்த மல்லிகையான்” எனும் கவிதை குண்டுவெடிப்பில் கொல்லப்பட்டு சிறுவர்கள் உயிரிழந்துள்ளதை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது.

“மீண்டும் முடக்கப்படுகிறது
மூச்சுக்கள்

இருப்பது நிச்சயமற்ற நிலையில்
ஏப்ரல் 21 இன் பின்னரான
ஏப்ரல் 23 காலை
இன்றுதான் தெருவுக்கு வருகிறேன்
.....
இடுப்பில் கை ஊன்றி
எடுப்பில் போஸ் கொடுக்கும்
குண்டுப் பையன் அவன்
கண்ணீர் அஞ்சலி பதாகைகளில்
சிரித்தபடி நின்றான் ”

(விஜயலட்சுமி சேகர், 2019)

அத்தோடு இதனை விஜயலட்சுமி சேகரின் “பீற்றர் வீட்டு வாசல்” என்னும் கவிதை இக்குண்டு வெடிப்பில் கிறிஸ்தவர்களே அதிகம் கொல்லப்பட்டனர் என்பதையும், “ஒன்று கூடல்” என்னும் கவிதை ஏப்ரல் 21 நிகழ்வின் பின்னர் மூவின மக்கள் அச்சத்துடன் நிகழ்வுகளில் ஈடுபட்டுள்ளதையும் முன்வைத்துள்ளது. ஏப்ரல் 21 குண்டுவெடிப்புச் செயலைக் கண்டிப்பதோடு இத்தகைய செயல்களை விடுத்து அனைவரும் ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும் என்பதை நிலாவெளி ஜெக தர்மாவின் “ஒன்றாய் முயல்வோமே” என்னும் கவிதை சுட்டி நிற்கின்றது. இக்கவிதையில் இருந்து சில வரிகள் பின்வருமாறு.

“ஈஸ்டர் ஞாயிறு இன்னாலே
தடம் புரண்டு தத்தளித்தது தாமே
தாங்க முடியாத துயரில் மூழ்கினரே
இரக்கம் இனியாவது வந்துற்றாலே
இங்குள்ளோர் இனிதாய் வாழலாமே ”

(ஜெக தர்மா, 2019)

குண்டுவெடிப்புச் செயல்களுக்குப் பின்னால் உள்ள அரசியலை கேள்விக்குட்படுத்தியுள்ளதை சாய்ந்தமருது கே. எம். ஏ. அஸீஸின் “வேண்டுமோ விஷப்பரீட்சை” என்னும் கவிதை முன்வைத்துள்ளது.

“சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கொடுக்கவா
சிம்மாசனம் ஏறி சிகரம் தொடவா
வெட்கமின்றி கொக்கரிக்கும்
வேதாந்திகளே: கொஞ்சம் வழிதிறந்து
பாருங்கள்
உங்கள் வெடிகுண்டுப் பரீட்சையினால்
வெந்து சாம்பலாகிப் போன
அந்த அப்பாவினை ”

(அளீஸ், கே, எம், ஏ., 2019)

உலகையே பாதித்துக் கொண்டிருக்கும்
‘கொரோனா’ வைரஸ் கிழக்கிலங்கையையும்
பாதித்துள்ளது. இதனை கிழக்கிலங்கைக்
கவிஞர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளதைக் காண
லாம். சீனாவில் உருவாகி தற்பொழுது உலக
நாடுகள் அனைத்தையுமே நிரக்கதியாக்கி
உள்ளதோடு பொருளாதார ரீதியிலும்
பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளதை ஆண்டியூர்
நிதனின் கவிதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

“அகிலம் வாழும் அனைவரின்
உயிரும்
கொரோனா என்றே மாறுது...
பசிப்பிணி ஓங்கி இங்கு
வறுமை ஏனோ கிடைக்குது
வாழ்க்கை மறந்து அங்கு
எங்கள் இனமோ தவிக்குது
சீனப் பெருஞ்சுவர் கடந்து
சீறிப் பாய்ந்த கொரோனாவும்
மாறும் உலக நாளை
மடக்கிப் போட்டது நியாயமோ”

(ஆண்டியூர் நிதன், 2020)

கொரோனாவினால் மனித இனம் தனது
பாதுகாப்பை வலுப்படுத்தியுள்ளதை சி.
பிரதீபாவின் “கொரோனா” என்னும் கவிதை
முன்வைத்துள்ளது.

“கொல்ல வந்த கொரோனாவை
கொடுத்தாரம் விரட்ட
வீறு கொண்டான் மனிதன்

மாற்று வழி கண்டான்
மனித இனத்தை பாதுகாக்க
மாண்புடன் செயற்பட்டான்
வீதியில் வீணாய் நடமாடாமல்
வீட்டுக்குள் இருந்தான்
முகக் கவசம் அணிந்தான்
முகத்தை தொடுவதை தவிர்த்தான்
கரங்களை அனுதினமும்
கழுவி சுத்தமாக்கினான்
கொல்ல வந்த கொரோனாவை
கொடுத்தாரம் விரைவில் விரட்ட
எழுந்திரு தாய்நாடே எழுந்திரு
எதிரியாகிய கொரோனாவை வென்று ”

(பிரதீபா, சி., 2020)

06. பற்றியங்கள்

கிழக்கிலங்கைக் கவிஞர்களின் கவிதைகளில்,
கிழக்கிலங்கையின் வளம் மற்றும் சிறப்பு,
காதல், நட்பு, இயற்கை, புலம்பெயர்ந்தோர்
வாழ்வியல், தனிமனித உணர்வுகள் என்பன
வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கிழக்கிலங்கை
யின் மட்டக்களப்பின் சிறப்பினை தி.
சிவலிங்கத்தின் ‘மறுபிறவி எடுத்தாலும்’
சி. மௌனகுருவின் ‘இனிய நிலம்’ போன்ற
கவிதைகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இக்
கவிதை மறுபிறப் பெடுத்தாலும் மட்டக்
களப்பிலே பிறக்க வேண்டுமென்ற
எண்ணத்தை வெளிப் படுத்தியுள்ளது.
அதாவது மட்டக்களப்பு மக்கள்
பிறரை அரவணைத்து அன்புசெய்து
வாழ்ந்துள்ளார்கள் என்றும் இவ்வாறான
மக்களைக் கொண்ட மட்டக்களப்பிலே
தானும் பிறப்பெடுக்க வேண்டும் என்பதை
வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

“ஊர்முழுக்கச் சேர்ந்திருப்பார்
அறநெறி பிழைபடாமல்
அரவணைத்தே வாழ்ந்திருப்பார்
பிறரொடு கோள்வஞ்சம்

பராமல் பழகிருப்பார்
மறுபிறவி எடுத்தாலும்
மட்டுரே பிறப்பெடுப்பார் ”

(சிவலிங்கம், தி., 2009)

சி. மௌனகுருவின் ‘இனிய நிலம்’ (2014) என்னும் கவிதை, மட்டக்களப்பானது அன்பு நிறைந்த மக்களைக் கொண்ட பிரதேசமாகவும், பால், தயிர், தேன், நண்டு, இறால், மீன் போன்ற உணவு வகைகள் நிறைந்த பிரதேசமாகவும், கலைகள் (வசந்தன் கூத்து) பிரசித்தி பெற்ற பிரதேசமாகவும், தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் இனவொற்றுமையுடன் வாழும் பிரதேசமாகவும் காணப்பட்டுள்ளதாகக் கூறியுள்ளது. முல்லை வீரக்குட்டியின் “மனசிலிருந்தகலாத அந்த நாள் நினைவுகள்” என்னும் கவிதை திருக்கோவிலைச் சேர்ந்த முல்லை வீரக்குட்டி தனது ஊர் பற்றிய தனது ஆரம்பகால நினைவுகளை மீட்டிப்பார்ப்பதாக அமைகிறது.

காதல் உணர்வை பெரிய நீலாவணை புவிலக்ஷயின் “சிதறல்” (2009), தம்பிலுவில் ஜெகாவின் “துணை” (2015) போன்ற கவிதைகளும் நட்பினை கிண்ணியா ஏ. நல்புள்ளாஹின் “கிழிந்த மனசோடு” (2009), திருமலையாளின் “பிரியாவிடை” (2019), ஏறாஜூர் தாஹிரின் “உண்மை நட்பாக” (2020) போன்ற கவிதைகளும் மக்களின் அன்றாட உணவுகளில் பாண் ஒரு உணவாகியுள்ளதை சி. ஜெயசங்கரின் “படை மாவு! பாடை மாவு! நீயின்றி அமையாதோ எம்முலகு” (2020) போன்ற கவிதைகளும் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. குருவின் சிறப்பு, தாயன்பு, தனி மனித உணர்வுகள், போன்றவற்றை வெளிப்படுத்தும் கவிதை களும் கிழக்கிலங்கைக் கவிஞர்களின் கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

முடிவுரை

கிழக்கிலங்கையில் யுத்தத்திற்குப் பின்னர் அதாவது 2009 இற்குப் பின்னர் வெளி வந்துள்ள கவிஞர்களின் கவிதைகளில் யுத்தத்தின் விளைவுகளை காணக்கூடியதாக இருந்தாலும் யுத்தத்திற்குப் பின்னர் மக்களின் அகதி வாழ்வு, வறுமை, சமூகச் சீர்கேடுகள், பெண்களின் பிரச்சினைகள், சமகால அரசியல் நிகழ்வுகள் மற்றும் காதல், இயற்கை முதலான பல விடயங்கள் பேசுபொருளாகக் காணப்பட்டுள்ளன. பெண்களின் பிரச்சினை களை வெளிப்படுத்தும் கவிதைகள் காலம் காலமாக பெண்கள் ஒடுக்கப்பட்டிருந்ததை வெளிப்படுத்தியிருப்பினும் பெண்களின் கலாசார சீர்கேடு மற்றும் கடன் தொல்லைகளையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இவ்வாறாக யுத்தத்திற்குப் பின்னர் கிழக்கிலங்கைக் கவிதைகளின் பேசு பொருளைக் குறிப்பிட முடியும். இக் கட்டுரையில் முக்கியமான சில கிழக் கிலங்கைக் கவிஞர்களில் கவிதைகள் விடு பட்டிருப்பின் மன்னிக்கவும். இக்கட்டுரை யுத்தத்திற்குப் பின்னர் கிழக்கிலங்கைக் கவிஞர்களின் கவிதைகளின் பேசுபொருளை அறிவதற்குரியதொரு ஆரம்ப முயற்சியாகவே கருதப்படுகிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உசாத்துணை நூல்கள்

கவிதைத் தொகுப்புகள்

1. அம்பிளாந்துறையூர் அரியம், 2014, தமிழின் தமிழனாக, இரதாலயம், அம்பிளாந்துறை.
2. அரையூர் பகீ, 2015, முதல் வாழை, பட்டிப்பழை பிரதேச கலை இலக்கிய சமூக அபிவிருத்தி ஒன்றியம்.
3. அழகு தனு, 2012, நெஞ்சத்து வரிகள், நுண் கலை மன்றம், யாழ் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.
4. அழகு தனு, 2013, என் விழி வழியே, நுண் கலை மன்றம், யாழ் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.
5. கல்கிதாசன், 2011, கல்கிதாசன் கவிதைகள், மித்ரா வெளியீடு, சென்னை.

6. தம்பிலுவில் ஜெகா, 2015, விடைதேடி, பொதிகை, தம்பிலுவில்.
7. மேரா, த., 2012, மனக்காடு, பட்டிப்பழை பிரதேச கலை இலக்கிய சமூக அபிவிருத்தி ஒன்றியம்.
8. நன்புள்ளாஹ்சி. ஏ., 2011, கனவுகளுக்கு மனமுண்டு, திருகோணமலை.
9. பவித்திரா. த. (2012), குறியிடல், திருகோணமலை
10. முகைதீன், 2010, ஒரு காலம் இருந்தது, திருகோணமலை.
11. முல்லை வீரக்குட்டி, 2013, மண்ணிற் புதைந்த வரலாறு, கிழக்கு மாகாண பண் பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம்.
12. யோகா யோகேந்திரன், 2015, தொலைத்து விட்டோம் எத்தனையோ, மல்டி அச்சகம், அக்கரைப்பற்று.
- சஞ்சிகைகள்
1. கலைத் திருவிழா, 2016, கிழக்குப் பல கலைக்கழகம்.
2. ஞானசேகரன், தி, 2012, ஞானம், ஞானம் பதிப்பகம், கொழும்பு.
3. தர்மா, ஜெக., 2013, நிலாமகள், திருகோணமலை.
4. தனபாலசிங்கம், எஸ், ஆர், 2008-2012, நீங்களும் எழுதலாம், திருகோணமலை.
5. தனபாலசிங்கம், எஸ், ஆர், 2014-2019, நீங்களும் எழுதலாம், திருகோணமலை.
6. தேனகம், 2014, 2016-2017, மண்முனை வடக்கு பிரதேச செயலகம், மட்டக்களப்பு.
7. பரணீதரன். க., 2014-2020, ஜீவநதி, அல்வாய்.
8. விஜயலட்சுமி சேகர், 2009-2012, பெண், சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம், மட்டக்களப்பு.
9. விஜயலட்சுமி சேகர், 2015, பெண், சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம், மட்டக்களப்பு.
10. விஜயலட்சுமி சேகர், 2018-2019, பெண், சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம், மட்டக்களப்பு.

புத்திரிகைகள்

1. தினகரன், 2018, 2019, கொழும்பு.
2. வீரசேகரி

அஞ்சலி

எழுத்தாளர் பத்மா சோமகாந்தன்

ஈழத்தின் மூத்த பெண் எழுத்தாளர் பத்மா சோமகாந்தன் அவர்களுக்கு தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினரின் இதய அஞ்சலிகள்.

ஊடகத்துறையில் கடமையாற்றும் பெண்களின் ஆளுமையை வலுப்படுத்தவும் அவர்களின் நன்மைகளைக் கவனிப்பதற்குமாக இயங்கிய 'ஊடறு' என்ற அமைக்குத் தலைமைதாங்கி சிலகாலம் வழிநடத்திய இவர் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் கணவர் சோமகாந்தனுடன் இணைந்து பணியாற்றினார். உலகெங்கும் பரவிவாழும் தமிழ் சிறுவர்களுக்காக ஞவழசநைள கசழஅ உனனொர ஆலவாழடழபல என்ற நூலை ஆங்கிலத்தில் எழுதியதுடன் பல தமிழ் நூல்களை எழுதியுள்ளார். தொடர்ந்து பெண்கள் தொடர்பாக பேசியும் எழுதியும் வந்த இவர் 15.7.2020இல் காலமானார். குடும்பத்தினர், உறவினர், நண்பர்கள், கலை இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்கள் அனைவருடனும் இணைந்து துயரைப் பகிர்ந்து கொள்வதுடன் ஆறுதலும், நபிக்கையும் கூறி அஞ்சலித்து நிற்கிறோம்.

ஊருக்குள் ஒருவன்

ஹாயின்

புன்னாலைக்கட்டுவன்

பொழுது விடியா
மம்மல் இருட்டில்
சுருட்டு வெளிச்சத்தில்
ஓர் சுருங்கிய முகம்
யாரென்று மட்டுப்பிடிக்க
மம்பட்டியோடு நெருங்கி வந்து
உற்றுப் பார்க்கையில்
அது எங்கட சுந்தரம்

ஒரு கையில் சுருட்டும்
மறு கையில் மிசினும்
இழுத்துக்கொண்டு
எழுபது வயசிலயும்
காசுக்கு அலையுதெண்டு
கனபேர் நினைப்பியள்

இல்லை இல்லை
அந்தாள் ஐஞ்சு பெடியள
பெத்த மனுசன்
ஐஞ்சும் ஐஞ்சு நாட்டுல
நிக்கிராங்கள்
ஐஞ்சு சதமும்
அனுப்பிறேல

சுந்தரத்தாரும் சும்மா இல்ல
அவங்கட பிச்சைக்காசு ஏனெண்டு
ஆயிரங்கண்டு தோட்டத்தில்
பொயிலையும் ,வெங்காயமும்
மாறி மாறி பயிரிடுவார்.
இண்டைக்கு பொயிலைக்கு
இறைக்க வேணும்
அதான் வெள்ளனவே வெளிக்கிட்டார்

இறைப்பு பாய்ஞ்சு முடிய
எட்டுமணி ஆகிவிடும்
பிறகென்ன வேலை
சும்மா இருப்பாரெண்டு
நினைச்சியளோ?
செம்மண் கொத்தி
அழகா மண் வெட்டி
கல்லுப் பாந்தையெல்லாம்
சின்னக் கம்பியால
கிண்டித் துடைச்சு
துளையடிச்சு ஆப்பு வைச்சு
கல்லுக்கு மேல ஏறி நிண்டு
மடத்தலால ஆப்புக்கு அடிபோட
அறுவை ஓடும் கொஞ்ச நேரத்தில்

கல்லடி மட்டுமில்ல
பனையோலை, தென்னோலை
வேலியடைப்புக்கும்
பேர்போன மனுசனவர்
குத்தாசி போற வேகம்
ரயர்நூல் கோக்கிறவருக்கு
இடைவிடாமல் ம் சொல்லி
சீயெண்டு போய்விடும்
வரிச்சப்பிடிச்ச விட்டாரெண்டால்
அடிமட்டத்தால வைச்சு
நேர்கோடு அடிச்சமாரி
நேரா நிக்கும் வேலி

அண்ணமார் கோயில் வேள்வியெண்டால்
 சுந்தரத்தாற்ற கிடாய்க்கெண்டு
 தனி மவுசு எப்பவுமுண்டு
 வேப்பமிலை, ஆலமிலை
 அடிக்கடி வெட்டிப்போட்டு
 புண்ணாக்கு, தவிடெல்லாம்
 குழைச்சு குழைச்சு
 பிள்ளைக்கு சோறாட்டுறமாரி
 கதைசொல்லி தீத்தி விடுவார்
 நீளமான குத்தாசி கொண்டு
 பிலாயிலை குத்தியந்து போடுறதும்
 நேரத்துக்கு நேரம்
 கஞ்சித் தண்ணி வைக்கிறதும்
 அவருக்கே உரிய கைப்பக்குவம்

கிடாய் வளப்புக்கு மட்டுமில்ல
 கிடாய் போடுறதிலுயம்
 வலு விண்ணர் சுந்தரத்தார்
 குரல் வளைய அறுத்து
 இரும்புச் சட்டிக்குள்ள
 பக்குவமா இரத்தமேந்தி
 பச்சைமிளகாய், வெங்காயம்
 கறிவேப்பிலை, உப்புமிட்டு
 இரத்த வறை செய்தாரெண்டால்
 சுட சுட திண்ணுறதுக்கு
 பானோட வந்து நிப்பாங்கள்
 இளந்தாரிப் பெடியலெல்லாம்
 பாளைக் கத்தியொண்டு
 பக்குவமாய் வச்சிருப்பார்
 வாழையிலை வெட்டிப்போட்டு
 பங்கு சரியாப் பிரிக்கிறதில
 நீதிபதியாய்தான் அவர் இருப்பார்
 கிடாய் உரிச்ச கூலிக்கு
 காசேதுவும் கேக்க மாட்டார்
 கிடாய்த் தரம்தான் கூலி

ஊரில யார் செத்தாலும்
 சுழன்றடிச்ச வேலை செய்வதில்
 சுந்தரத்தார் மிஞ்சேலாது
 சடங்குச்சாமன் வாங்கிறதிலிருந்து
 விறகடுக்கி கொள்ளி வைக்கும் மட்டும்
 என்னென்ன செய்யவேணுமெண்டு
 முறைப்படி தெரிஞ்சமனுசன்
 பிணமெடுக்கப் போறாங்கள்
 கடைசியா பாக்கிறவங்கள் வாங்கோ
 ஒலிபெருக்கி இல்லாமலே
 உரத்த குரலில் அறிவிப்பார்
 பெண்டுகளெல்லாம் குமிஞ்சு வந்து
 மார்த்தட்டி சத்தமாய் அழ
 பெட்டியை
 பெரும்பாடு படவேணும்
 பல இடங்கள் ஆனால்
 சடாரெண்டு பெட்டியை மூடுறது
 சுந்தரத்திற்கு சின்ன வேலை
 அறுபது வயசில
 பூமணி ஆச்சியும் செத்துப்போச்சு...
 தொடரும்...

மொலோயா ஸ்ரீ ஹஸ்மி வாழும் கலைப் போராளி

சீவ.ஓராஜேந்தரன்

“நான் போராட்டத்தில் இணைந்து கொள்கின்றேன். நான் சிவப்பு கொடியுடன் வரவேண்டுமா? இல்லையா? என்பது உங்களது தெரிவாகும். எனது தெரிவானது நான் சிவப்பு கொடியுடன் வர வேண்டும் என்பதே ஆகும். ஜனம் அமைப்பின் தெரிவும் சிவப்பு கொடிதான். அந்த நிறம் தொழிலாளர்களின் போராட்டத்தைக் காட்டும், அது தொழிலாளர்களின் குருதியால் நனைந்திருக்கின்றது. புரட்சி என்பது ஒரு கனவல்ல. அது உண்மையான யதார்த்தமும் நம்பிக்கையுமாகும்” மொலோயா ஸ்ரீ (Naked Punch -2009)

“ஒரு பெண் பல பாத்திரங்களை ஏற்று நடிக்கின்றாள். பாடசாலை மாணவியாக, ஆணாதிக்க வாழ்க்கை முறையால் அடிமைப் படுத்தப்படும் பெண்ணாக, பல் வேறு சமூக அழுத்தங்கள் இருந்த போதிலும் உயர் கல்வி பயில வேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் செயற்படும் பெண்ணாக, தனது முதலாவது வேலைக்காக நேர்முகப் பரீட்சைக்கு செல்லும் போது பாலியல்

துஸ்பிரயோகத்துக்குட்படும் பெண்ணாக, வேலையின்மைக்கு எதிராக நடைபெற்ற போராட்டத்தில் பங்கேற்றமையால் கைது செய்யப்படும் பெண்ணாக, உதவியற்ற வறுமை நிலையில் இருப்பினும் பாரிய போராட்டத்தில் தனது பங்கு முக்கியமானது என்பதை அறிந்துள்ள பெண் தொழிலாளியாக, மது பழக்கமுள்ள கணவனால் துன்பப்படும் பெண்ணாக, தொழில் செய்பவள் என்ற வகையில் தனது உரிமையைக் கேட்கும் போது தொழிற்சாலை உரிமையாளானால் தொழிலிருந்து தூக்கி எறியப்படும் பெண்ணாக இவ்வாறு பல வேடங்களைத் தாங்கி நடிக்கும் ஆற்றலுள்ள கலைஞராக செயற்பட்ட மொலோயா ஸ்ரீ குறியீட்டு நாடகமான ‘அவுரட்’ (பெண்) மூலமாக பல ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தினார்” Fisza Jah (2019)

இத்தகைய ஆற்றலுடைய பெண் நாடகக் கலைஞர் மொலோயா ஸ்ரீ 1953ம் ஆண்டு பிறந்தவராவார். அவரது கணவர் பிரசித்தி பெற்ற நாடகக் கலைஞர் சப்தர் ஹஸ்மியின் மறைவுக்குப் பின்னர் ஜன நாட்ய மஞ்ச் (JANAM) எனும் மக்கள் நாடக அமைப்பின் தலைவராக செயற்படும் இவர் இன்று வரை மக்கள் நாடக கலை செயற்பாடுகளில் உறுதியான கொள்கையையும் அயராத உழைப்பையும் நல்கி வருகின்றார். அவரைப் பற்றி கற்பது இளம் கலைஞர்களுக்குப் பயனுள்ளதாக அமையும். சராசரி பெண்கள் தொடர்பில் நாம் கொண்டிருக்கும் கருத்தை தகர்த்தெறியும் வகையில் தனது நாடக உலக வாழ்வை முன்னுதாரணமாக காட்டி

யுள்ள மொலோயா ஸ்ரீ அவர்களின் செயற்பாடுகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. இன்றைய நாள் வரை மக்கள் கலை இலக்கிய பணியினை முன்னெடுத்து வரும் ஸ்ரீ நடைமுறையில் உலகம் முழுவதும் செயற்பட்டு வரும் கலைஞர்களுக்கு பல்வேறு அனுபவங்களையும் உற்சாகத்தையும் இன்றும் தந்துக் கொண்டிருக்கின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

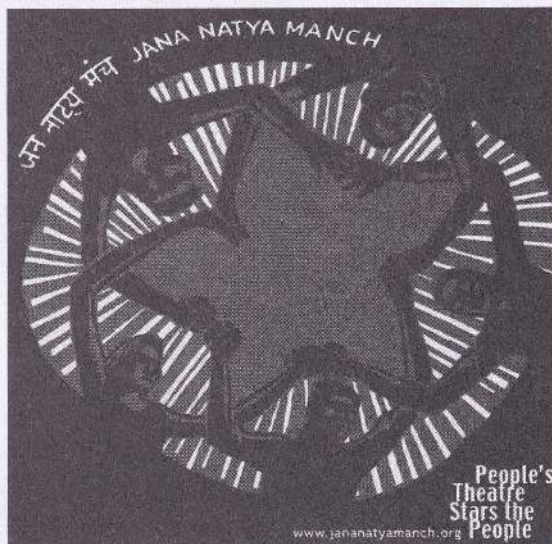
ஜன நாட்ய மஞ்ச் Jana Natya Manch (JANAM)

மக்கள் நாடக அரங்கின் முன்னணி (ஜன நாட்ய மஞ்ச் Peoples Theatre Front அமைப்பு 1973ம் ஆண்டில் தொடங்கப் பட்டது. 'ஜனம்' (தமிழில் பிறப்பு) சப்தர் ஹஸ்மியை உருவாக்கியது. சப்தர் ஹஸ்மி 'ஜனத்தினை' உருவாக்கினார் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஹஸ்மியுடன் இணைந்து மக்கள் நாடக முயற்சிகளில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களால் அமைப்பு பலப்படுத்தப்பட்டது. பல நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. பல்கலைக்கழக காலத்தில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி

(மார்க்சிஸ்ட்) யின் ஒரு பிரிவாக இயங்கிய இந்திய மாணவர் ஒன்றியத்தின் தீவிர உறுப்பினராக செயற்பட்ட ஹஸ்மி இந்திய மக்கள் நாடக ஒன்றிணைப்பினால் உருவாக் கப்பட்ட நாடகங்களில் பங்கேற்றார். இந்த அமைப்புடன் இணைந்ததாகவே ஜனம் உருவானது. ஹஸ்மியின் போராட்ட வாழ்வையும் 'ஜனம்' அமைப்பின் செயற்பாடுகளையும் தனியாக ஆய்வு செய்து கற்பது பெரிதும் பயனளிக்கும்.

ஆரம்பம் முதல் மக்கள் நாடகங்கள் பலவற்றை நிகழ்த்திய 'ஜனம்' தேர்தல் காலத்தில் அதிகாரத்தினைப் பெறுவதற் காக ஆளும் வர்க்கம் செயற்படும் விதத்தை காட்டும் 'கதிரை கதிரை கதிரை' எனும் நாடகத்தினை டெல்லியில் தினமும் நடத்தியது. திறந்தவெளி அரங்குகளிலும் பிற்காலத்தில் வீதி நாடக வடிவிலும் நாடகங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன. இவை தொழிலாளர்களினதும் விவசாயிகளின தும் வரவேற்பைப் பெற்றன. நாடகப் பயிற் சிகளும் கருத்தரங்குகளும் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்பட்டன. 'ஜனம்' உருவாக்கிய பல நாடகங்களுள் 'இயந்திரம்' (Machine) எனும் நாடகம் தொழிலாளர்களது போராட்டங்களை ஊக்குவிப்பதாக அமைந் தது. இந்நாடகம் ஹஸ்மி மற்றும் ராக்கேல் சக்சீனா ஆகியோரால் நெறிப்படுத்தப்பட்டது. 1975ம் ஆண்டு அவசரகால நிலை பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட போது சற்று பின் வாங்கினாலும் அது நீக்கப்பட்ட பின்னர் வீரியமுடன் நாடக முயற்சிகளை முன்னெடுத்தது. 8000க்கு மேற்பட்ட மேடை நாடகங்களையும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட வீதி நாடகங்களையும் வெற்றிகரமாக நடத்தியது.

நாடக முயற்சியின் அடிப்படையில் டெல்லியிலுள்ள கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த மொலோயா ஸ்ரீயை சந்தித்த ஹாஸ்மி 1979ம் ஆண்டு அவரை

மணந்தார். ஹஸ்மியுடன் இணைந்து மக்களுக்கான நாடகப்பயணத்தில் உறுதியுடன் செயற்பட்டார் ஸ்ரீ.

இவரது 'அவுரட்' (பெண்) எனும் நாடகம் 1979ம் ஆண்டு டெல்லிக்கு வடக்கிலுள்ள ரூப் நகரத்தில் இடம் பெற்ற இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஒரு பிரிவாக செயற்படும் C.I.T.U (Centre of Indian Trade Unions) நடத்திய உழைக்கும் மக்களின் பெண்கள் மகா நாட்டில் முதன்முதலாக நிகழ்த்திக் காட்டப்பட்டது. பல நூறு பெண்கள் பார்வையிட்டனர். முதலாளித்துவ ஆட்சி முறையில், நிலமானிய சமூக அமைப்பில் பெண்கள் அடக்கப்படும் விதத்தை சிறப்பாக வெளிப்படுத்திய அந்த நாடகம் மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்டு இந்தியாவின் பல பிரதேசங்களிலும் பாகிஸ்தான், நேபாளம், பங்களாதேஸ் ஆகிய நாடுகளிலும் நிகழ்த்தப்பட்டது. ஆரம்ப காலத்தில் பெண் நடிகையாக ஸ்ரீ மட்டுமே இருந்தார். இருபத்தைந்து வயதை அடைந்திருந்த அவர் தனது நடிப்பாற்றலை ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் தடவை வெளிப்படுத்தினார் என்பதை பிரபல நடிகர், நாடக ஆசிரியர் சுதன்வி தேஸ்பந்த் குறிப்பிடுகிறார்.

“அவரது நடிப்பு எளிமையானதாக இருக்கும். சிறப்பான வகையில் அசைந்து கருத்துகளை முன் வைப்பார், அவர் ஆற்றலுள்ள கவிஞருமாவார், (ஜனம் அமைப்பில்) சக்திவாய்ந்த பெண்ணாக காணப்பட்டார். ஆயிரக் கணக்கான பெண்கள் பொது இடங்களிலும் திறந்த வெளிகளிலும் அவரின் நடிப்பால் கவரப்பட்டவர்களாக சக்தி பெற்றவர்களாக நாடகத்தை அவதானித்துக் கொண்டிருந்தயை கண்டுள்ளேன்” என தனது கணிப்பை தேஸ்பந்த் முன் வைத்துள்ளார். பெண்களின் கலகக் குரலை சிறப்பாக முன் வைக்கும் அவரது திறனை பலரும் பாராட்டி எழுதியுள்ளனர்.

மொலோயா ஸ்ரீயின் முதலாவது நாடகம் 'ஜனம்' அமைப்பின் தலைமை நாடகக்கலைஞர்களான சப்தர் ஹஸ்மி மற்றும் ராக்கேஸ் சக்சன் ஆகியோரால் தயாரித்தளிக்கப்பட்டது. ஜனம் (Jana Natya Manch) 1980ம் வருடம் வட இந்தியாவில் நீண்ட நாடகப் பயணத்தை முன்னெடுத்தது. இப்பயணத்தின் போது தமது நாடகங்களை பல தளங்களில் நூறு தடவைகளுக்கு நடத்தி இருந்தது. ஹர்யானா விவசாய கிராமங்களில் திறந்த வெளிகளில் பார்வையாளர்கள் வட்டமாக அமர்ந்தும் நின்றும் பார்க்கக் கூடியதாக நடத்தப்பட்டது. டெல்லியிலும் நெருக்கமான மைதானங்களில் நாடகங்கள் நடத்திக்காட்டப்பட்டன. டெல்லி ஸாகிர் ஹரிசைன் கல்லூரியிலும், தென் டெல்லி பகுதியில் அமைந்துள்ள சேரிகளான குகம்பூர் போன்ற பகுதிகளிலும் நாடக ஆற்றுகைகள் தொடர்ந்து இடம் பெற்றன.

ஜன நாடக மஞ்ச் அமைப்பின் நாடகங்கள் பல மொழிகளிலும் பெயர்ப்பு செய்யப்பட்டு இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலும் நிகழ்த்தப்பட்டன. மொலோயா ஸ்ரீ பிரதான பாத்திரம் ஏற்று நடித்த அவுரட் நாடகம் பெண் விடுதலை கருத்தியலை நேர்த்தியாக மக்களிடம் கொண்டு சென்றது. அவரும் புகழ் பெற்ற நடிகை ஆனார்.

ஹஸ்மியின் கொலையும் மொலோயா ஸ்ரீயின் வீரமும்

டெல்லியின் காசிபாத் பகுதியில்

அமைந்திருந்த தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்த 1.3 மில்லியன் தொழிலாளர்கள் பல கோரிக்கைகளை முன் வைத்து வேலை நிறுத்த போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். 1988 நவம்பர் மாதம் முதல் இப்போராட்டம் தீவிரமடைந்திருந்தது. இப்போராட்டத்தை ஆதரித்து ஜனம் நாடகங்களை பல இடங்களில் நிகழ்த்தியது.

நிகழ்வின் தொடர்ச்சியாக 1989 ஜனவரி மாதம் முதலாம் திகதி 'ஹலா போல்' (உனது குரலை உயர்த்து) என்ற நாடகம் ஜான்ட்பூர் (டெல்லி நகர எல்லையில்) நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அவ்வேளையில் காங்கிரஸ் கட்சி வேட்பாளர் முக்கேஸ் சர்மாவின் தலைமையில் வந்த குண்டர்களால் நடிகர்கள் மற்றும் பார்வையாளர்கள் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டனர். இக் கொடூரமான சம்பவத்தில் ராம் பகதூர் என்ற நேபாள நாட்டு தொழிலாளி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். கடும் காயங்களுக்கு உள்ளான ஹஸ்மி, ராம் மனோகர் லோகியா என்ற வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சையளிக்கப்பட்ட போதிலும் பலனின்றி மறுநாள் மரணமானார். அவரது இறுதி நிகழ்வுகள் ஜனவரி மூன்றாம் திகதி இடம் பெற்றது. பதினையாயிரத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் அதில் கலந்துக் கொண்டார்கள். நான்காம் திகதி குறித்த நாடகத்தின் மறுபகுதி நடத்துக் காட்டப் பட்டது. ஹஸ்மியின் மரணத்தின் பின்னர் நாற்பத்தெட்டு மணி நேரத்துக்குள் ஜனம் அமைப்பை பொறுப்பேற்ற ஸ்ரீ, இந்த நிகழ்வை அவர் மரணத்தின் இடத்திலேயே நடத்திக் காட்டினார். இது அவரது உறுதியையும் அர்ப்பணிப்பையும் புரட்சிகர குணாம்சத்தையும் எடுத்துக் காட்டியது. இந்த வெற்றிகரமான செயற்பாடு அமைப்பினதும் நடிகர்களினதும் ஒர்மத்தை வெளிக்காட்டியதாக பலரும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். மேலும் மக்கள் மத்தியி

லிருந்த வரவேற்பும் அதிகார வர்க்கத்திற்கு எதிரான அவர்களது கோபமும் குறித்த நாடகத்தை வெற்றிகரமாக்குவதற்கு காரணமாகியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உழைக்கும் மக்களின் விடுதலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாடகக் கலையினை வளர்த்தல் என்ற ஹஸ்மியின் கொள்கையை முன்னெடுத்துச் செல்வதே தனது இலட்சியம் என்பதை அவர் தனது நேர்காணலில் உறுதிபடக் கூறியுள்ளார்.

ஓவ்வொரு வருடமும் ஜனவரி முதலாம் திகதி, மறைந்த மக்கள் கலைஞன் ஹஸ்மியின் நினைவாக நாடகங்கள் ஜான்ட்பூரில் நடத்தப்படுகின்றன. இதற்கு அங்குள்ள கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களும் மக்களும் உறுதியானவர்களாக இருப்பதே காரணம் என்பதை ஸ்ரீ சுட்டிக்காட்டுகின்றார். மாபெரும் மக்கள் கலைஞன் ஹஸ்மியின் மரணத்தின் பின்னர் ஜனம் அமைப்பின் தலைவராக அவர் செயற்பட்டு வருகின்றார். செயலாளராக கோமிடா தந்தாவும், பொருளாளராக விஜேயும் செயற்படுகின்றனர்.

நாடக முயற்சிகள் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. பெரும் பாலான வீதி நாடகங்கள் விவசாயிகளின் நிலப் பிரச்சினைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். பல்வேறு சவால்கள் வந்த போதிலும் ஜனம் அமைப்பின் நோக்கம் செயற்பாடுகளை மிகச் சரியான முறையில் முன்னெடுத்துச் செல்வதில் இவர்களது தலைமைத்துவம் முன்னுதாரணமாகக் காணப்படுகின்றது.

ஹஸ்மி காங்கிரஸ் குண்டர்களால் தாக்கப்பட்டு மரணமடைந்தாலும், மக்கள் கலைஞர்களின் செயற்பாடுகள் வீரியமுடன் தொடரும் என்பதை உறுதியுடன் எடுத்துக் காட்டும் பொருட்டு 'நாடகம்

தொடர்கின்றது' எனும் நாடகம் நிகழ்த்திக் காட்டப்பட்டது. அந்நாடகத்தில்,

விடுதலை கீதம் இசைக்கப்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் அரசன் சுகவீனம் அடைகின்றான். அரசன் எந்த ஒரு பாடலையும் பாடக்கூடாதென கட்டளை பிறப்பிக்கின்றான். ஆனால் தாய்மார்கள் குழந்தைகளுக்கு பாடல்களை தாலாட்டாக பாடுகின்றனர். ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கூட பாடல்களைச் சொல்லி கொடுக்கின்றனர். துணிகளைக் கழுவும் தொழிலாளர்கள் தமது நண்பர்களுடன் சேர்ந்து பாடல்கள் பாடுகின்றனர். பூரி வியாபாரி தனது பொருட்களை கவிதைகள் அச்சிடப்பட்ட கடதாசிகளில் சுற்றிக் கொடுக்கின்றான். கடைசியில் முன்னா எனும் பெயருடைய இளைஞன் விடுதலை கீதத்தைப் பாடுகின்றான். அரசனின் காவலாளிகள் அவனை கைது செய்து சிறையில் அடைத்து பின்னர் கொல்கின்றனர். எங்கும் பாடல் கேட்கின்றது.

இந்நாடகம் முழுவதுமாக ஹஸ்மியின் வாழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். கொலையாளிகள் அவரைக் கொன்றாலும் போராடும் மக்களையும் ஜனம் அமைப்பையும் பலவீனப்படுத்தி விட முடியாது என்பதை உரத்து சொன்னது. இந்நாடகத்தை இந்தியாவிலுள்ள பல நாடக அமைப்புகள் மொழி மாற்றம் செய்து நிகழ்த்தின. இக்காலப்பகுதியில் தொழிலாளர்களின் வேதனம் மற்றும் ஏனைய கோரிக்கைகள் அடங்கிய துண்டு பிரசுரங்களும் விநியோகிக்கப்பட்டன. மேலும் சகல நாடகக் குழுக்களும் ஜனநாயகம் மற்றும் மதச்சார்பற்ற விடயங்களுக்காக செயற்பட வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்தியது.

ஹஸ்மியின் மறைவுக்குப் பின்னர்

அவரது எழுத்து ஆக்கங்கள் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டன. ஸ்ரீயினால் தொகுக்கப்பட்ட நிகழ்த்துவதற்கான உரிமை: சப்தர் ஹஸ்மியின் எழுத்துகள் என்ற படைப்பு மிகவும் முக்கியமானதாகும். ஹலா போல் (உனது குரலை உயர்த்து) என்ற நாடகம் நூல் வடிவில் வெளியிடப்பட்டது.

ஜனம் 1990ம் ஆண்டு புகழ் பெற்ற கலைஞனான பெர்டோல்ட் பிரக்ட் அவர்களின் நினைவு தின நிகழ்வை நடத்தியது. இதே ஆண்டு அமெரிக்காவின் ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்து எனக்கு யுத்தம் வேண்டும் (I want war) எனும் நாடகத்தை அமெரிக்க தூதரகத்துக்கு முன் நிகழ்த்தியது. 1991ல் மாவீரன் பகத்சிங் உட்பட ராஜகுரு, சுகதேவ் ஆகிய தியாகிகளின் அறுபதாம் ஆண்டு நினைவாக ஜோய் மற்றும் ராக்கேஸ் சர்மாவின் 'இந்தியா விரைவில் மாறும்' என்ற நாடகமும், 1995ல் சிறுவர்களை மையமாகக் கொண்ட 'Aatranaad' நாடகமும் நிகழ்த்தப்பட்டன.

மக்கள் நாடக அரங்கின் முன்னணி (ஜனம்) 2000ம் ஆண்டு தனது சஞ்சிகையை மாக்கிய கலைகளுக்காக உழைத்தவர்களுக்கு சமர்ப்பித்திருந்தது. பிளக்கானவ், கோர்க்கி, லூசன், கிராம்சி, கப்ரால், பிரக்ட், லெனின், மாயகோஸ்க்கி, மாஓ சேதுங், நம்பூதிரிபாட், பிஸ்காட்டர் போன்றோரின் பங்களிப்பு குறித்த தகவல்களை உழைக்கும் மக்களுக்காக வழங்க வேண்டும் என்பது மொலோயா ஸ்ரீயினதும் அமைப்பினரினதும் நோக்கமாக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

2002ம் ஆண்டில் குஜராத் மக்களுக்கு கெதிராக நடத்தப்பட்ட படுகொலைகளை கண்டித்து நாடகப் படைப்புகள், சஞ்சிகை வெளியீடுகள், கருத்தரங்குகள் போன்ற பல நிகழ்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இதற்கு ஸ்ரீ உள்ளிட்ட ஜனம் அமைப்பின்

கலைஞர்களது பங்களிப்பு உயர்ந்ததாகக் காணப்பட்டது. கிராம மக்களின் எழுத்து மற்றும் வாசிப்பு ஆற்றலை மேம்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை ஜனம் தொடர்ந்து முன்னெடுத்து வருகின்றது.

இந்திய அரசின் ஏகாதிபத்திய சார்பு, நவதாராள பொருளாதார கொள்கைகள், மத அடிப்படைவாதம், பல் தேசிய கம்பனிகளின் சுரண்டல், பிற்போக்கு சிந்தனைகள் மற்றும் பொருத்தமற்றக் கல்வி போன்ற காரணங்களால் மக்கள் கலைஞர்களும், செயற்பாட்டாளர்களும் சற்று பின்னடைந்து காணப்படுவதை பலரும் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். ஜனம் அமைப்பின் மீதும் பல விமர்சனங்கள் முன் வைக்கப்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும் இவ்வமைப்பின் செயற்பாடுகள் சகல தடைகளையும் உடைத்தெறிந்து முன் செல்லும் என்பதை கடந்த 2020 ஜனவரி

முதலாம் திகதி நடைபெற்ற சப்தர் ஹஸ்மி நினைவு தின செயற்பாடுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்தியாவில் நிகழும் சுரண்டலும் அடக்கு முறைகளும் தொடர்ந்து நீடிக்காது என்பதை நிகழ்வில் கலந்துக் கொண்ட மொலோயா ஸ்ரீ உள்ளிட்ட பலரும் சுட்டிக்காட்டியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வெற்றி மிகு வாழ்வில்
நீங்கள் உயிர்ப்புடன் இருக்கிறீர்கள் தோழரே
எங்காவது சுவர்க்கம் இருக்குமாயின்
பூமிக்கு கொண்டு வாருங்கள்
நாங்கள் சிவப்பு கொடிகளுடனும்
போராடுவோம் என்ற சத்தியத்தோடும்
உன் இழப்பின் வலிகளோடும்
முன் நோக்கிய அணியாக
உறுதியுடன் நகர்கின்றோம்
-கஜல் கோஸ் - ஹஸ்மியின் தோழன்
(1989ல் அவர் மரணித்த போது எழுதியது)

நிழலில்

ஒதுங்குபவர்கள்

ஆத்யராசன்

அப்பா, ஈசிச்சேரில் படுத்திருந்து அதன் சட்டங்களில் கால்களை நீட்டி, ஏதோ ஒரு தாளக் கட்டுக்கு அசைத்த படி, இன்றைய பத்திரிகையில் அவசியம் இல்லை என்று வாசிக்காமல் விட்ட செய்திகளை மேலோட்டமாகப் பார்த்தவாறு, ஓரக் கண்ணால் என்னையும் அவதானிக்கின்றார். இவரின் இந்தச் செயல் என்னைக் கடுப்பேத்துகின்றது. கோபம் கோபமாக எள்ளுப் போட்டால் கொள்ளு வெடிக்கும் நிலைக்கு உச்சம் கொண்டுவிட்டது.

நேர்முகப் பரீட்சைக்கு வேண்டிய ஆவணங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதோடு, அதில் இல்லாதவற்றைத் தேடி எடுப்பதி லுமே நான் மும்மரமாக ஈடுபட்டுள்ளேன். ஆனால் எங்கு தேடினாலும் பிறப்புச் சான்றிதழும் கிராமசேவகரின் வதிவிடலை உறுதிப்படுத்தும் சான்றிதழும் கண்ணில்

படுவதாக இல்லை. திரும்பத் திரும்பத் தேடுகின்றேன், நேற்றுப் பார்த்தபோது இருந்தவை. இப்போது கண்ணாம் பூச்சி காட்டுகின்றன. எனது பதட்டம் அதிக ரிக்கின்றது. ஓ! என்று கதறி அழ வேண்டும் போல் தோன்றுகின்றது. என்னை மேலும் சீண்டிப் பார்க்கும் நோக்காடு, அப்பா யாருக்கோ சொல்வதுபோலச் செல்கிறார்,

“பதறாத காரியம் சிதறாது.”

எனது கோபம் எல்லை மீறிவிட்டது. வேறு வழியில்லாமல் காலையிலிருந்து எனது உடுப்புகளை மடித்து வைத்துவிட்டு, சம யலறையில் மாய்ந்து கொண்டிருக்கும் அம்மாவில் எரிந்து விழுந்து, எனது கோபத்தினைக் கொட்டித் தீர்க்கின்றேன். அப்பா அசரவில்லை. தனக்கும் அதற்கும் சம்மந்தம் இல்லாதமாதிரி தன்பாட்டில் பத்திரிகையின் எழுத்துக்களை எண்ணிக்

கொண்டிருக்கின்றார். அவரால் கருத்தூன்றி வாசிக்கமுடியாது என்பது எனக்குத் தெரியும்.

“கொப்பற்றை கோபத்தை ஏன்டி என்னிலை கொண்டிருநாய்.”

அம்மா குசினியிலிருந்து பதிலுக்கு எதிர் தாக்குதல் தொடுக்கின்றாள். அம்மா எப்பவுமே விழப்பமான ஆள்தான். அம்மா வோடு ஏதாவது பிரச்சனை என்றால் அப்பா என் மீதுதான் சமய சம்மந்தமில்லாமல் எரிந்து விழுவார். அதனை அவதானித்த அம்மா,

“குத்துக்கல்லா நான் இங்கே இருக்கேக்க, பிள்ளையிலை என்னத்துக்காம் பாயிறது.”

அப்பரை மூன்றாம் நபராக்கி அடக்கி விடுவார். அதற்குப்பிறகு அப்பா எதுவும் பேசமாட்டார். பின்பு எனக்குத் தேடித் தேடி உதவிசெய்வதில் அக்கறையாக இருப்பார்.

அப்பா நேர்மையானவர். ஆனால் அந்த நல்ல குணத்தால் எல்லோருடனும் முரண்பட்டு நிற்பதே எமக்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது. பல காலம் நட்பாக இருந்தவரும் நேர்மை தவறினால் சண்டைதான். சொல்லும் செயலும் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் என்பதில் அசைக்க முடியாத உறுதிக்கொண்டவர். அதன்பின் அவர்கள் வழியில் கண்டாலும் முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு போவதைப் பார்க்கவே சகிக்காது.

எனது தேடுதல் வேட்டை தோல்வியில் முடிந்தது. அப்பாவே எனக்கு உதவமுடியும். அவரது பலமும் பலவீனமும் எனக்கு நன்கு தெரியும். எனது ஈகோவை ஒருபுறம் வைத்துவிட்டு, அப்பாவின் கரங்களை இறுகப் பற்றுக்கின்றேன். அவரின் கரங்களின் இஸ்பரிசத்தை வைத்தே என்மீதான கோபம் குறைந்தமையை உணரமுடிகின்றது. எனது கோவைகளைத் தட்டிப்பார்த்து சில நிமிடங்களில் நேர்முகப் பரீட்சைக்கான

கோவைதயாராகிவிட்டது. அப்பா என்னைப் பார்த்து புன்னகைக்கின்றார்.

அம்மா என்னை முறைத்துப் பார்க்கின்றார். அந்தப் பார்வையின் அர்த்தம் விஸ்தாரமானது. அப்பனும் மகனும் சேர்ந்திட்டினம். நான்தான் எதிரி ஆகி விட்டேன். என்பதே அந்தப் பார்வையின் ஊடுபொருள்.

நேற்று சம்பள நாள். வழமையாக அம்மா விடம் சம்பளம் முழுவதையும் கொடுத்து விடுவார் அப்பா. அம்மாதான் எங்களின் நிதியமைச்சர். அவர் சம்மதித்தாலே எதுவும் ஈடேறும். சம்பளத் தொகையில் ஆயிரம் குறைந்து விட்டது. அதற்குக் காரணம் கேட்டபோது,

“தகப்பனில்லாத பொம்பிளைப் பிள்ளையள் மூண்டும். தாய்க்காறி கடையளுக்கு அப்பம், தோசை வித்துத்தான் பிள்ளையளைப் படிப் பிச்சவ. அதில மூத்தவள் என்ர மாணவி. அவளுக்கு கம்பஸ் கிடைச்சிருக்கு. கனக்க செலவிருக்கும் தானே. அதுதான் அந்தப் பிள்ளைக்குக் காச கொடுத்தன்.”

அப்பாவின் வாக்குமூலமே வீட்டில் பூகம்பத்திற்குக் காரணமாகியது. நான் இன்று இரவு புகையிரதத்தில் கொழும்பு போகவேண்டும். நீண்ட நாட்கள் காத்திருந்த வேலைக்கான நேர்முத்தேர்வு, அழைப்புக் கடிதத்தினை அப்பாவே முதலில் வாசித்துச் சொன்னவர்.

நான், தங்கை, அப்பா, அம்மா என நான்குபேர் கொண்ட சிறிய குடும்பமாகிய போதிலும் அப்பா மட்டுமே ஆசிரியராக உத்தியோகம் பார்க்கின்றார். அவரது ஊதியத்தில் யாழ்நகரத்தில் வாடகை வீட்டில் குடியிருக்கின்றோம்.

எமது செலவுக்கே அப்பாவின் சம்பளம் போதாமல் மாசக் கடைசியில் மளிகைக்

கடைக்காரனுக்கு, பால்காரனுக்கு, மரக் கறிக்காரனுக்கு... என்று கடன் சொல்லி, ஏச்சுவாங்கியே மாதா மாதம் குடும்பம் நகர்கின்ற சூழ்நிலையில், நான் கொழும்பு போய்வருவதென்றால் லேகப்பட்ட காரியமோ! பயணச் செலவு, தங்குமிடம், சாப்பாடு என்று கையைப் பிசைகின்ற வேளையில் அப்பா! தானதர்மம் செய்து வந்ததால், இயலாமையைக் கோபமாகவே வெளிப்படுத்த முடிந்தது.

அம்மா ஏசுவது சண்டைபிடிப்பது அப்பாவுக்குச் சகசமான விடயம், ஆனால் நான் கொழும்பு போவதற்கு பணம் இல்லை என்ற கோபத்தில் அப்பாமீது சீறி விழுந்து விட்டேன். அதனை அப்பாவால் தாங்க முடியவில்லை. இதுதான் அப்பாவுக்கும் எமக்கும் இடையிலான ஊடலுக்குக் காரணம்.

அப்பா நீதி, நியாயம், அநீதிக்கு எதிரான போராட்டம் என்று பள்ளிக்கூடம் இல்லாத நேரங்களில், தனது நண்பர்களுடன் ஊர் ஊராக அலைந்து திரிவார். இரவு ஒண்டு பாதி என்றே வீட்டுக்கு வருவார். காலையில் வெள்ளாப்பிலேயே எழுந்து சென்றுவிடுவார். எந்தக்கிராமத்தில் பிரச்சனையோ அங்கு முதலாளாக நிற்பார்.

ஏழைப் பிள்ளையளுக்கு மாலை நேரங்களில் இலவசமாக மேலதிக வகுப்புக்கள் நடாத்துவார். கதைகள் கட்டுரைகள் என நிறைய எழுதுவார் இலக்கியக் கூட்டங்கள் மகாநாடுகளுக்கு கொழும்பு திருகோணமலை... என்று பல இடங்களுக்குச் சென்று வருவார். புகையிரத ஆணைச்சீட்டு இருந்தபடியால் போக்குவரத்துச் செலவு இல்லை. தங்குமிடம் சாப்பாடு எல்லாம் நண்பர்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள்.

சில வேளையில் பத்துப்பேருக்கு தேநீர் கொடுக்கவேண்டும் என்று அம்மாவிடம்

சொல்வார். சிலவேளை ஒன்றிரண்டு நண்பர்களுடன் இரவுவேளை வீட்டுக்கு வருவார். அம்மா சலிக்காமல் உபசரிப்பார். அன்று சிவராத்திரி என்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். ஏனென்றால் விடிய விடிய அரசியல், இலக்கியம், விஞ்ஞானக்கண்டுபிடிப்புகள் என்று விவாதித்துக் கொள்வார்கள். இடைக்கிடையே நகைச்சுவையான பேச்சுக்களும் இருக்கும்.

அம்மாவும் தங்கையும் கொறட்டை விட்டுத் தூங்குவார்கள். ஆனால் எனக்குத் தூக்கம் வராது விளங்குதோ! விளங்கேல்லையோ! அவர்களின் பேச்சினைக் கேட்டுக்கொண்டே நீண்டநேரம் படுத்திருப்பேன். அப்படியே எப்போது நித்திரையாவேன் என்று தெரியாமல் உறங்கிவிடுவேன். காலையில் எழும்பிப் பார்த்தால் அவர்கள் போயிருப்பார்கள்.

இரண்டு வாரத்திற்கு ஒருக்கால் அல்லது மாதத்திற்கு ஒருக்கால் இது வழமையாகத் தொடரும். அவர்களின் உரையாடலில் கேட்டவை இப்பொழுது சில கட்டுரைகளைப் படித்துப் புரிந்து கொள்வதற்கு இலகுவாக இருப்பதை என்னால் உணர முடிகின்றது. ஆனால் அம்மாவைப் பொறுத்தமட்டில் வெட்டிப் பேச்சுக்கள். இருப்பினும் அப்பாவின் நண்பர்களை அன்புடன் உபசரிப்பதில் சளைக்காதவர். இதன் சூட்சுமத்தை இற்றைவரை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

பாடசாலையில் திருக்குறளில் விருந்தோம்பல் என்ற அதிகாரம் படிக்கும்போது,

“செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பார் - நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு”

என்ற குறளுக்கு வகுப்பிலேயே நான் தான் சிறப்பான விளக்கம் சொன்னதாக ஆசிரியர் பாராட்டினார். அது நிதர்சனமாக வீட்டில் நடைபெறுவதாயிற்றே. ஆயினும் புரிந்தது

பாதி, புரியாதது பாதி.

புகையித ஆணைச்சீட்டில் நான் கொழும்பு போய் வருவதற்கான சீற்றினை அப்பா, ஏற்கனவே முன்பதிவு செய்துவிட்டார். கொழும்பில் தனது நண்பர் ஒருவரது வீட்டில் தங்குவதற்கும் எனக்கு வழிகாட்டுதற்கு நண்பரின் மகனையும் ஒழுங்கு பண்ணிய விடயம் இப்போது அப்பா சொல்லியே தெரிந்தது. ஆயிரம் ரூபாவை அந்த ஏழைப் பிள்ளைக்குக் கொடுத்ததால் எனது பயணச் செலவுக்கு என்ன செய்வதென்றே சண்டை பிடித்தோம். ஆனால் அதற்கும் மேலால் ஏற்பாடு செய்ததை நினைக்கும்போது வெட்கமாக இருந்தது. ஆனால் அம்மாவின் பார்வையில் அப்பா செய்தது தவறுதான்.

அம்மா, அப்பா, தங்கை என்று சந்தோசமாகக் கொழும்பு போய் வந்திருக்கின்றேன். ஆனால் இப்போதே முதன் முறையாக தனியே கொழும்பு போகின்றேன். நினைக்கும் போது பதட்டமாக உள்ளது. வெளிக்கு தைரியசாலியாக காட்டிக்கொண்டாலும் உள்மனம் புலம்பிக்கொண்டே இருக்கின்றது. என்னைப் புரிந்துகொண்ட அப்பா கைகளைப்பிடித்து,

“பயப்பிடாதே மகள்! கோட்டை புகையிரத நிலையத்தில் அவையள் நிப்பினம். அவையள் வரச்சுணங்கினால் இஸ்ரேஸனிலை ரெலிபோன் பூத்திருக்கு, கொயின்ஸ் போட்டு, இந்த வீட்டு நம்பருக்கு போன்பண்ணு.”

பெயர், முகவரி, தொலைபேசி இலக்கம் எழுதிய சிறிய துண்டினை எனது கைகளில் திணிக்கின்றார்.

அம்மா, அப்பாவை உருப்படாத வேலை பார்க்கிறார், நாலுகாசு சம்பாதிக்கத் தெரியாத ஏமாளி என்று புறம் பேசுவதைக் கேட்டுக்கேட்டே வளர்ந்த எனக்கு, அப்பா பற்றிய அபிப்பிராயமும் அப்படியே

இருந்தது. ஆனால் அவர் எம்மீது வைத்திருக்கும் பாசத்தில் குறை கண்டதில்லை. இப்போது எனது பயணத்திற்கு எப்படிப் பொறுப்புடன் நடந்து கொள்கிறார் என்பதை நினைக்கும்போது வியப்பாக இருந்தது.

புகையிரதம் வவுனியாவைத் தாண்டிச் செல்கின்றது. அனேகமாக எல்லோரும் தூங்கி வழிகின்றார்கள். எனக்கு நித்திரை வரவில்லை ஒரே பதட்டமாகவே இருக்கின்றது. சின்னச் சின்ன இஸ்ரேசன்களில் நின்று நின்று போகின்றது புகையிரதம். அந்த புகையிரத மேடைகளில் நிற்பவர்களின் பார்வை வித்தியாசமாக எனக்குத் தெரிகின்றது. ஓ! எனது பதட்டத்தில் அவர்களின் பார்வை அப்படித் தெரிகின்றது என்று எனக்கு நானே சமாதானம் சொல்லிக்கொண்டேன்.

நள்ளிரவை அண்மித்திருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன், அநுராதபுரம் புகையிரத நிலையத்தை அண்மித்துவிட்டது. பெருங் கூட்டமொன்று கத்திகள் பொல்லுகளுடன், பெருங்குரலுடன் கூச்சலிட்டுக்கத்தியவாறு புகையிரதத்தில் தாவி ஏறுகின்றார்கள்.

“பற தெழுழு. பற தெழுழு காண்ட, கப்பணுவா.”

ஆக்கிரேசமாக கத்துகிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து,

“ஐயோ அம்மா! அப்பனே முருகா! காப்பாத்துங்கோ! என்னைக் கொல்லுறாங்கள்!”

பெண்கள், சிறுவர்கள், பெரியவர்கள் என்று வித்தியாசமில்லாமல் கத்துகிறார்கள். நான் உறங்கலிருக்கை பெட்டியில் இருந்தபடியால் அவர்களால் உடனடியாக ஏறமுடியவில்லை. கதவு பூட்டப்பட்டிருந்தது.

நிலமை விளங்கிவிட்டது. சிங்களவர்கள் தமிழர்களைத் தேடித்தேடி அடிக்கிறார்கள்.

கொல்கிறார். 58இல் சிறீக் குழப்பம் வந்து சிங்களவர் தமிழர்களை தென்னி லங்கையில் வெட்டிக் கொன்றதாக கேள்விப்பட்டுள்ளேன். ஆனால் இன்று கண்முன்னாலே நான் எதிர்காலத்துக்குச் சாட்சி ஆவேனோ! இல்லை பலியாவேனோ! யாரறிவார். அப்பாவின் தைரியத்தினை நினைத்துக்கொள்கின்றேன்.

பெண்களைச் சேலையையும் பொட்டினை யும் வைத்து அடையாளம் தெரிந்து கொள்வார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக் கின்றேன். எனது நல்ல நேரம். நான் சுரிதார் அணிந்திருக்கின்றேன். பொட்டும் வைத்திருக்கவில்லை. அம்மா கோவிலுக்குப் போகும்போது கட்டாயப்படுத்தி வைத்து விடுவார். வீட்டுக்கு வந்த பின்னர் அழித்து விடுவேன். பொதுவாகவே பொட்டு வைப்பது எனக்குப் பிடிக்காது. அதற் காகவே அம்மாவிடமும் அத்தையிடமும் ஏச்சுவாங்கினாலும் என்னால் மாறமுடிய வில்லை. இப்பொழுது என்னைக் காப்பாற்றுகின்றது. நான் பறங்கியர் மாதிரி கலர். அதற்காக என்னைப் பறங்கிப் பெட்டை என்று வகுப்பு நண்பர்கள் கேலி பண்ணுவதுண்டு. அவர்கள் சிங்களவர்கள் தமிழ் தெரியாது. எனக்குச் சிங்களம் தெரியாது. என்ன செய்வது,

“பிளீஸ் ஹெல்ப் மீ, பிளீஸ் ஹெல்ப் மீ.”

ஆங்கிலத்தில் கத்தத் தொடங்கினேன்.

உறங்கலிருக்கைப் பெட்டிக்குப் பொறுப் பான ‘காட்டுடன்’ சண்டைபோட்டு, எமது பெட்டிக்குள் ஏறி மோசமாகத் தாக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். நான் ஏற்கனவே ஆங்கிலத்தில் கத்தத் தொடங்கிவிட்டேன். என்னிடம் வந்த ஒரு நடுத்தரவயதானவர் எனது கரத்தினைப் பற்றி இழுத்துச் செல் கின்றார். நான் செய்வதறியாது அவருடன் இழுப்புண்டு போகின்றேன்.

புகையிரத அதிபரின் அலுவலகத்தில் என்னை ஒப்படைக்கின்றார். நான் மீண்டும் மீண்டும் ஆங்கிலத்தில் கத்தி அழுகின்றேன்.

வெள்ளைச் சீருடையில் நாற்பது வயது மதிக்கத்தக்க புகையிரத அதிகாரி உள்ளே நுழைந்தார். அப்பாவின் உயரம். பொதுநிறம். கனிவான முகம், கலவரப்பட்டு பதட்டத்துடன் காணப்படுகிறார். அவரைக் கண்டவுடன் என்னைச் சுற்றி நின்று வேடிக்கை பார்த்த ஊழியர்கள் நைசாக நழுகின்றார்கள்.

அவரிடம் என்னைக் காப்பாற்றுமாறு ஆங்கிலத்தில் கெஞ்சி மன்றாடுகின்றேன். என்னை ஒருமுறை மேலும் கீழுமாகப் பார்த்துவிட்டு,

“டோன் வொறி டோட்டர்.”

அந்தக் கனிவான, நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான வார்த்தை என்னை அமைதிப்படுத்தியது. நான் அழுவதை நிறுத்திவிட்டு அவரின் முகத்தினை நம்பிக்கையோடு பார்க்கின்றேன்.

தனது ஊழியர்களை அழைத்து அவசர அவசரமாக ஏதோ கூறி வெளியே அனுப்பு கின்றார். தொலைபேசியில் அழைப்பெடுத்து அசாதாரண சூழ்நிலையினை சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் கூறிவிட்டு,

“கம் வித் மீ.”

என்னை அழைத்தவாறு புகையிரத நிலையத்திற்கு அருகில் செல்லும் ஒற்றை யடிப் பாதையால் செல்கின்றார். சில மீற்றர்கள் சென்றதும், முதலாவது மாடியில் அவரது குவாட்டஸ் அமைந்திருந்தது. அங்கு என்னைத் தனது மனைவிக்கு அறிமுகப்படுத்துகின்றார். அவர் என்னை மலங்க மலங்கப் பார்க்கின்றார். பின்னர் அங்கிருந்த. நாற்காலியைக் காட்டி,

“வாடிவென்ன துவே”

பரிவோடு உபசரிக்கின்றார். நித்திரையில் இருந்த தனது மகளை எழுப்பி விசயத்தைச் சொன்னவர், அவசர அவசரமாக புகையிரத நிலையத்திற்கு ஓட்டமும் நடையுமாகப் போகின்றார். எனது ஊகத்தின்படி பொலிஸ் வந்திருக்கவேண்டும். ஆனாலும் வெறிபிடித்த கூட்டத்தினைக் கட்டுப்படுத்துவது சாதாரணமான விடயமா?

நித்திரைக் கலக்கத்துடன் வராந்தாவுக்கு வந்த புகையிரத நிலைய அதிபரின் மகள் என்னுடன் 'ஹலோ' சொல்லி கைகுலுக்கிக் கொள்கின்றாள். மிகவும் இயல்பாக என்னுடன் பழகி, தனது அறைக்கு என்னை அழைத்துச் சென்று, குளிக்கச் சொல்லி மாற்றுடையும் தருகின்றாள்.

நடைபெறும் அசம்பாவிதத்துக்குத் தனது வருத்தத்தினைத் தெரிவிக்கின்றாள். தனது பெயர் பத்மினி என்று அறிமுகம் செய்கின்றாள். நானும் தமயந்தி என்று சொல்கின்றேன். ஏன் இப்படி வெறி கொண்டு நடக்கின்றார்கள் என்று அவளுக்கும் தெரியவில்லை.

பத்மினி ரேடியோவை 'ஓன்' பண்ணிய பொழுது, பல மாவட்டங்களில் ஊரடங்குச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டமையினை அறிய முடிகின்றது. மற்றப்படி எதுவும் அறிய முடியவில்லை.

புகையிரத நிலையத்தில் மரண ஓலமும் கூச்சலும் இன்னமும் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கின்றது. முகம்கழுவி உடைமாற்றி பத்மினியுடன் கட்டிலில் படுக்கின்றேன். ஆனால் நித்திரை கொள்ளமுடியுமா? ஏதோ அதிஸ்டவசமாக உயிர்தப்பி, புகலிடமும் கிடைத்தாயிற்று. என்னுடன் புகையிரதத்தில் வந்த மக்களினை நினைக்கும்போது, என்னால் நிம்மதியாக இருக்க முடியவில்லை.

பூர்வபுண்ணிய பலன் என்று அம்மா அடிக்கடி சொல்லுவார். அது இதுதானோ! என்று நான் நினைத்துக்கொள்கின்றேன்.

இல்லாவிட்டால் யாரோ ஒருவன், தமிழர்களை அடிக்க, கொல்ல வந்தவன் என்னை ஏன் காப்பாற்ற வேண்டும்? புகையிரத நிலைய அதிபர் தனது வீட்டில் அடைக்கலம் கொடுத்து, ஏன் காப்பாற்ற வேண்டும்? என்னால் விடைகாண முடியவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்தில் புகையிரதம் ஏறியதிலிருந்து இப்போது கட்டிலில் படுத்திருப்பது வரை எல்லாம் ஒரு கனவு போல் எனக்குத் தோன்றுகின்றது. மரணத்தின் வாசலில் சென்று திரும்பிய அனுபவத்துடன் இருக்கின்றேன். இருப்பினும் என்னை முறைத்து முறைத்து பார்த்த சிற்றூழியர்கள் என்னைப் பற்றி அந்தக் கும்பலிடம் சொல்லியிருந்தால் அவர்கள் சும்மா இருப்பார்களா? என்று மனம் பிளாத்திக் கொண்டே படுத்திருந்து, அப்படியே அயர்ந்துவிட்டேன். சூரிய வெளிச்சம் யன்னலில்பட்டுத் தெறிக்கவே திடுக்கிட்டு எழுகின்றேன்.

தனது கடமை நேரம் முடிந்து வீட்டுக்கு வந்த பத்மினியின் அப்பா, நான் தூங்குவதை அறிந்து எழுப்ப வேண்டாம் என்று சொல்லியுள்ளார். ஆனால் எனக்காக காலை உணவை உண்ணாமல் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். அவசரமாகக் குளித்து வெளியே வந்து, அவர்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். பத்மினியின் அம்மா எனது அம்மா போலவே அன்புடன் என்னை உபசரிக்கின்றார்.

எல்லா இடமும் பொலிஸ் பாதுகாப்பு போட்டிருக்கு காயப்பட்டவர்கள் எல்லோரையும் வவுனியா ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பி யாச்சு. கவலைப்பட வேண்டாம் என்று ஆறுதல் சொன்னார் பத்மினியின் அப்பா.

ஏதோ தமிழ் சிங்களப் பிரச்சனையாம். சரியாகத் தெரியவில்லை. இப்படியா மிருகம் மாதிரி நடந்துகொள்வது என்று சலித்துக்கொண்டார். என்னைப் பற்றி

விசாரித்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு ஆசிரியரின் மகள். ஒரு இன்ரேவிக்கு கொழும்பு செல்வதாக சொன்னேன்.

பத்மினியின் அப்பா தனக்கொரு நண்பன் யாழ்ப்பாணத்தில் இருப்பதாகவும். தான் யாழ்ப்பாண புகையிரத நிலையத்தில் முதல் நியமனம் பெற்று கடமையாற்றும் பொழுது அறிமுகமாகியதாகவும். அங்கு தனக்கு ஏற்பட்ட பணக்கஷ்டம் முதல் பலவிதமான தேவைகளுக்கும் உதவியதாகவும் அவரும் ஒரு ஆசிரியர். அவருடனான தொடர்பு கனகாலம் விடுபட்டுப் போயிற்று என்று சொன்னார். அவருடைய பெயர் நாதன் மாஸ்டர்,

“ஓ யூ நோ ஹிம் டியர்.”

என்னால் என்னைக் கட்டுப்படுத்த முடிய வில்லை. அப்பா உருப்படியில்லாத வேலை பார்க்கிறவர் என்று, அம்மா சதா கரித்துக் கொட்டிக்கொண்டே இருப்பார். ஆனால் அப்பாபார்த்த வேலையின்....! மகத்துவம்....!

தேம்பித் தேம்பி அழுகின்றேன். அவர்கள் என்ன ஏது என்று விழிக்கின்றார்கள். என்னை ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தியவாறு,

“ஹீஸ் மை டாட்..... “

வார்த்தைகள் முடிவதற்குள் மீண்டும் அழத் தொடங்கிவிட்டேன். தனது நண்பனின் மகள் என்று அறிந்ததும், எனது கரங்களைப் பற்றி கண்ணீரைத் துடைத்து, தலையைத்தடவி நெற்றியில் முத்தமிடுகின்றார். அப்பாவின் அரவணைப்பில் கிறங்கிக்கிடந்த அனுபவத் தினை உணர்கின்றேன்.

எனதும் அம்மாவினதும் பார்வையில் சராசரி மனிதனாகவும் இல்லாத அப்பா! இன, மொழி, வர்க்க பேதமில்லாமல் செய்யும் பணியின் கனியை, நான் நுகர் கின்றேன். எனது மனக்கண்ணில், ஐந்தடி உயரமான அப்பாவும் பத்மினியின் அப் பாவும் ஆலமரமாகச் சடைத்து, உயர்ந்து நிற்கின்றனர். ஓ! நிழலில் ஒதுங்குபவர்கள் அதன் உயரத்தைப் பார்ப்பதில்லைத்தானே!

பேதுருவுக்கு எழுதிய புதிய திருமுகம்

—செ.சுதர்சன்

உயர் பசிலிகாவின் கீழறை உறங்கும்,
முதுபெரும் ரோமின் பேதுருவே!
லத்தீன் சிலுவையுருவப் பேராலயத்
திருக்கதவுகள்
இறுக மூடிக் கொண்டன!
ரைபர் ஆறும் ஜனிக்லம் குன்றும்
மெளனித்துப் போயின...!
அரவணைக்கும் கரங் கொண்ட
நீள்வட்ட வெளிமுற்றம் என்னாயிற்று...!
'என் ஆடுகளை மேய்' எனும் போதனையும்
எர்மோன் மலையடிவார வாசகமும்
தொலைந்து போயின காண்...!
பேதுருவே தொலைந்து போயின காண்...!

கலைகொழிக்கும் முதுபெருந்தாய் மடியில்
உறங்குவோய். இது கேள்....!
ஐரோப்பிய ஒன்றியக் கதிரையில் அமர்ந்து
உன் மக்கள் கழுகுக்காய் உயர்த்திய
கைகளும்...

பட்டினி விரித்தவை, குருதி பெருக்கியவை,
பிணங்கள் குவித்தவை, நிலாங்கள்
கவர்ந்தவை,
விடுதலை மலர்களை நிலமிசைப்
புதைத்தவைதாம்.

இறந்த காலமொன்றில்...
உன் மக்களாகிய ஐரோப்பியர்,
தம் முகத்தின் ஒளியை,
காஸ்ரோவின் கெஞ்சுதலின் பின்னும்
அவர் தழுவிய மக்கள் கூடாரத்தின்மீது
திருப்பாதது ஏன்?
கியூபாவின் செந்நிறப் பூக்களை,
கழுகுநேச மெளனத்திலூறிய உன் மக்கள்,
எப்படிக்க் கசக்கி வீசினர் என்பதை அறிவாயா...?
என்னருமைக் குட்டிக் கியூபா,
சூரியனே எழுத்து சுருண்டு போயிற்று அன்று.

மத அதிகாரம் நிரம்பிய வைன் கிண்ணத்தைப்
பருகிய உன் பிள்ளைகள்,
சிவப்பு மலர்களால் பூக்கும் தேசங்களில்...
குருதியைப் பரிமாறியது
எவரின் நினைவாக...?
கழுகுகளுக்காக எனில்
'ஆமென்' என்று உரைப்பாயா..?

இப்போ...?
எல்லாம் முடிந்து போயிற்று...!
தனித்திருத்தப்பட்டது,
உனது மக்களின் நிலம்.
அருவருப்பும் அச்சமும் பின்னி அறைந்து
மூடப்பட்டன,
கடலிலும் மண்ணிலும் வானத்திலும் விரிந்த
உன் மக்களுக்கான வழிகள்.
மரணத்திற்காய்த் திறக்கப்பட்டன,
விண்ணேற்றப் பெருங்கதவுகள்.
மைந்தரைப் புதைப்பதற்கும் நிலமற்றுப்
போனது,

பெருமுடி சூடிய உன் சாம்ராஜ்யம்.
 அன்று, பைபிளும் வைன் கிண்ணமும்
 ஆக்கிரமிப்பைப் பரிமாற,
 உலகின் சர்க்கரைக் கிண்ண
 மருத்துவப் பறவைகள்,
 உன் மக்களது மரண நிலத்தில்,
 சிறகால் அணைத்துப் பறந்து,
 உயிர் பூத்த அன்பை,
 இன்று பரிமாறியதை அறிவாயா...?
 காஸ்ரோவின் பிணி மீட்பரும் இல்லையெனில்,
 வருங்கால யூபிலிக் கதவு திறந்து அசைவதைக்
 காண,
 எவருமே எஞ்சியிரார் உன் மக்களில்...!

யூரோவிலும் பீசோ பெறுமதியற்றதெனில்,
 பைபிளிலும் கரும்பினிமை கீழாமெனில்,
 மார்ல்போரோவிலும் சிகார்
 போதையற்றதெனில்,
 மத அதிகாரத்திலும் மனிதம்
 பொருளற்றதெனில்,
 மரணத்தில் உயிரைப் பரிசளிக்கும்
 கியூப மீட்புத் தேவர்களின் கைகளிற்கு
 எதைப் பரிசளிப்பர் உன் மக்கள்?

செந்நிறக் கற்பாறையின் ஒற்றைக் கல்லில்
 ஓங்கிய,
 சூரியக் கடிக்கார ஊசிமுனைத் தூண்,
 வானத்தையும் பூமியையும் இணைப்பதை,
 உன் மக்களால் கற்பனையாக நம்ப
 முடிகிறதெனில்...
 செந்நிறக் கம்பளக் கியூப ராகத்தில்
 விடுதலை மலர்கள் உண்மையில் மலர்வதை
 நம்ப முடிவதில்லையே... ஏன்...?

உன் மக்களுக்கு இதனைச் சொல்:
 “எகிப்திலிருந்து கொண்டு வா இன்னுமொரு
 ஊசிமுனைத் தூண்
 அதன் உச்சியில் எழுது.

‘மனிதம் வெல்கிறது’
 ‘மனிதம் ஆள்கிறது’
 ‘மனிதம் கோலோச்சுகிறது’
 ‘மனிதம் உள்ளவர் எல்லாத் தீங்கிலிருந்தும்
 மக்களைக் காப்பாராக.’

காற்றில் சிறகு விரிக்கும் அந்த வாசகங்களில்
 சிவப்புக் கியூபாவின்
 பல்வெளிகளும் மலைக் குன்றுகளும்
 கரும்பு வயல்களும் கால்நடைகளும்
 உன்னை ஆராதிக்கும்.

அப்போது,
 உன் நாமத்தைக் ‘கியூப நேசன்’ என மாற்று,
 அந்த நாமத்தின் மேல்
 உன் மனிதத் திருச்சபையைக் கட்டு,
 மண்ணரசின் திறவுகோலை
 பொற்காலைப் பொழுதொன்றில் நீ பெறுவாய்.

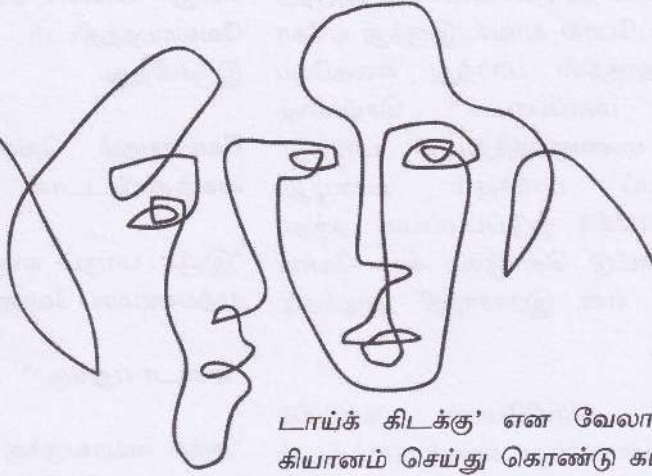
கொரோனாவுக்காய்,
 மூடித் தாழிடப்பட்ட யாழூரின் கூடாரத்தில்,
 சிற்றூரும் அற்றுப் போய்
 ஒரு கஞ்சிச் சிரட்டையுடனிருந்து கூறுகிறேன்.
 அந்நாளில்...,

பெருங்குரலில் நான் பாடுவேன்,
 கழுகும் புறாவும் கைகோர்க்காத
 உனது உன்னதப் பாட்டுக்களை.
 பாதாளத்தின் வாயில்கள் நடுங்கும்,
 அதன் பல்லவியைக் கேட்டு.
 மெல்லத் திறபடும் யூபிலிக் கதவு,
 எட்டிப் பார்...!

மாண்டு போன உன் மக்கள்
 புதிய பியானோ இசையுடன் எழுந்து வருவர்.

(கியூபாவின் பிடல் காஸ்ரோ மருத்துவக்
 குழு இத்தாலியில் மரண மீட்புக்காய்த்
 தரையிறங்கிய 23.03.2020)

சாடிக் சூற்றம்

-க. சீவகரன்

கனகநாயகம் ஊருக்கும் பேருக்கும் தான் தோட்டம் செய்பவர். நாலுபேரை வைத்து மேய்ப்பதில் ஒரு சுகம். வேலையாட்களை கசக்கிப் பிழிவதில் மாவீரன். வேலாயுதம் அவர் நிரந்தர வேலையாள் கனகநாயகத்திடம் நின்று பிடிப்பது எப்படி என்பது வேலாயுதத்திற்குத் தெரியும். கனகநாயகம் சொல்லும் வேலைகளில் எப்படி வெட்டிக் குறைத்து அளவாய் ஓடுவது என்று வேலாயுதம் படித்திருந்தான். கனகநாயகத்திற்கும் வேலாயுதம் மேல் மட்டும் கொஞ்சம் இழக்கம். அவனைப் போல் ஓர் அடிமையைத் தேடிப்பிடிக்க தன்னால் இனி முடியாது என்பது கனகநாயகத்தின் கணிப்பு. வேலாயுதம் வந்தவுடன் கனகநாயகம் துள்ளிக் குதிப்பான். நேற்றுச் செய்த வேலைகளின் மதிப்பீட்டு அறிக்கையை வாசிப்பான். கணக்காய்வு செய்வான். இலாபநட்டம் பேசுவான். இன்று செய்ய வேண்டிய வேலைகளுக்குப் பட்டியல் வாசிப்பான். வேலாயுதம் சிரித்துக் கொள்வான்.

'ஓடாத மிசினை ஓட வைக்க, ஒரு மணித்தியாலயம் நடக்காத மாட்டை இழுத்துக்கொண்டு போக, நாலு மணித்தியாலம் அவங்கள் கட்டி விளையாடிய வாய்க்கால் வரம்புகளை சீராக்கித் தண்ணி விட நான் படுற பாடு உமக்கு விளையாட்

டாய்க் கிடக்கு' என வேலாயுதம் வியாக்கியானம் செய்து கொண்டு கடகடவெண்டு மெசினை இழுத்துக் கொண்டு போவான்.

கொரோனா போன்ற கனகநாயகத் திடம் பட்டும்படாமலும், முட்டியும்முட்டாமலும் காரியம் பார்ப்பது என்பது வேலாயுதத்திற்கு நன்கு தெரியும். அதற்குரிய முகமுடிகளை அவன் அடிக்கடி போட்டுக் கொள்வான். கனகநாயகத்தின் கிருமிப் பார்வைகளில் இருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேலாயுதம் தன் முகக் கவசங்களை அடிக்கடி மாற்றுவான். அவன் மனைவி இராசாத்தி எப்படி எப்படித் தாளம் போடவேண்டும் என்பதை அவனுக்கு அடிக்கடி போதித்து வந்தாள்.

இன்று காலையும் வேலாயுதமும் இராசாத்தியும் போட்ட திட்டம் கனகநாயகத்திடம் எப்படியும் பத்தாயிரம் பார்த்துவிட வேண்டும் என்பதுதான். அவன் மகள் படிப்பிற் கெட்டிக்காரி என்ற விடயத்தை கனகநாயகம் அறியாதபடி வேலாயுதம் மழுப்பியும் மறைத்தும் வைத்திருந்தான். உங்களுக்கு என்ன படிப்பு என கனகநாயகம் பச்சையாகவே கேட்கக் கூடியவன் என்பது வேலாயுதத்திற்கு நன்கு தெரியும்.

இந்த வருடம் சோதினை எழுதப்போற பெட்டைக்கு ஒரு 'ரெலிபோன்' வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் வேலாயு

தத்தின் திட்டம். அவள் அடிக்கடி அடுத்த வீட்டை ஓடிப்போய் காவல் இருந்து ஏதோ கிடைத்த நேரத்தில் பார்த்து எதையோ எழுதிவந்து மனப்பாடம் செய்வதை வேலாயுதம் மனவருத்தத்துடன் பார்த்து, இராசாத்தியைப் பார்க்கும் பொழுது, “ஓண்டை வாங்கிக் குடுப்பம்பா. அந்தா ளிட்டைக் கேட்டு கொஞ்சம் காச வேண்டுகோவன்.” என இராசாத்தி அடிக்கடி கூறுவாள்.

பெட்டைக்கு ரெலிபோன் வாங்கிக் குடுக்கப்போறன் என்று கனகநாயகத்திடம் காச கேட்டால் அந்தாள் அடிக்கத்தான் வருவான். வேண்டாத பேச்செல்லாம் பேசுவான். ‘உன்ரை பெட்டை ஓடிப்போக நீயே உதை வாங்கிக் குடுக்கப் போறியோ’ என்று நேரே கேட்பான். அவன் குணம் தெரியும் தானே. எப்படிக்கேட்பது என்று வேலாயுதம் கலங்கிய பொழுதுதான் இராசாத்தி மந்திரியாகி மதிநுட்பம் வகுத்தாள்.

“எங்கடை வைரவர் மேல பழியைப் போடுங்கோ. வைரவருக்கு அபிஷேகம் செய்யவேண்டும் என்று கேளுங்கோவன். அந்தாள் தரும்.”

“எடி கோயிலுக்குப் போகக் கூடாது எண்டுதானே சட்டம் இருக்கு. எப்படி போய்ச் செய்யப்போறாய் என்று கேட்டால் என்னடி சொல்லுறது.”

“ஐயாவிடம் கேட்டனான். நீ பத்தாயிரம் தா. எல்லாம் நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன் எண்டவரெண்டு ஒரு பொய்யைச் சொல்லுங்கோவன். வாற வெள்ளிக்கிழமை எண்டு நாளையும் சொல்லுங்கோவன். எங்கடை கோயிலடிக்கு அவை ஏன் வரப் போகினம். அண்டைக்குப் போய் ஒரே ஒரு அரிச்சனையைச் செய்துபோட்டு வருவம். கேளுங்கோ பயப்படாமல் கேளுங்கோ”

என்று காலையிலே இராசாத்தி கூறியது வேலாயுதத்திடம் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது.

வேலாயுதம் வெளிக்கிடும் நேரம் வாய் வைத்துவிட்டான்.

“இஞ்சு பாரும் எனக்குப் பத்தாயிரம் ரூபா முற்பணமாய் வேணும்!”

“ஏனடா எதுக்கு?”

“அந்த வைரவருக்கு மனுசி... அவள் என்ரை கஷ்டம் தெரியாது. மூதேசி நேர்த்தி வைச்சப் போட்டுதாம். பெட்டைக்கு காச்சல்வர கொரனாவோ சோதினையோ எண்டு பயந்து தண்ணி ஊத்தி அபிஷேகம் செய்றதெண்டு அவள் தன்ரை பாட்டிற்கு நேர்ந்துபோட்டாள். இப்ப காச்சல் சுகம். பயப்படுறாள். சாமிக் குற்றம் வந்து ஏதும் பண்ணிவிட்டிடும் எண்டு வீட்டை திறந்து அந்தப் பெட்டைநாய் குரைத்தபடியே கிடக்கு. என்ன செய்யிறது எண்டு தெரியேல்லை” என்றவுடன் கனகநாயகம் துள்ளிக் குதித்தார்.

“எட உந்த கொரோனாக் கோதாரிக்கை நான் பாங் பக்கமே போனதில்லையடா. என்னைப் போய்ச்சாகச் சொல்லுகிறியே. அங்க போனாகை கழுவ வேணும் கால் கழுவ வேணும். நாலு அடி தள்ளி நிண்டு என்னைப் பிச்சை எடுக்க கை நீட்டச் சொல்லுகிறியே... ஐயோ, உப்பிடி ஒண்டு கிடக்கோ. ஒருமாதிரிச் சமாளியன்.”

“தெரியாத ஆக்களோ. உம்மைத் தெரியாத பாங்கோ. உம்மைக் கண்டவுடனேயே தனியக் கூப்பிட்டுக் காசை எண்ணித் தர மாட்டினமே.” வேலாயுதம் தன் முகமூடியை இளக்கமாக்கிப் பேசினான்.

“சரி போ. நாளைக்குப் பார்ப்பம்” என்றதும் வேலாயுதம் மகிழ்ந்தான்.

அடுக்களையில் இருந்த கனகநாயகத்தின் மனைவி, “இஞ்சாருங்கோ, அவன் கேட்டதை கொடுத்துவிடுங்கோ. என்னட்டை கிடக்கிறதை தாறன் பிறகு போய் எடுப்பம்” என்ற குரல் கேட்டு வேலாயுதம் நின்றான். காசும் கைமாறியது.

வேலாயுதம் போனபின் கனகநாயகம் கேட்டான். “ஏனப்பா காசு தந்தனி. உனக்கு விசரே. அவன் கேட்டால் நீட்டிவிடுறதா.”

“உங்களுக்கு உலகம் புரியாது. அவனைக் கொத்திக்கொண்டுபோக உங்க பலபேர் காத்திருக்கினம். ஒரு பத்தாயிரம் தானே. விட்டுப்பிடிப்பது தானே. என்ன சும்மா கொடுக்கிறமோ. அவனை நம்பித் தோட்டத்தையும் பெருப்பிச்சுப் போட்டியள்.” என்ற மனைவியை கனகநாயகம் மடக்கிப் பேசினான்.

“உனக்கு விளங்காது அவன் வைரவரைச் சாட்டி ஒரு ஆட்டையோ மாட்டையோ வேண்டிப்போட்டா. பிறகு மெல்ல மெல்ல பெருத்தான் எண்டால் சிக்கல் தானே.”

“அவன் ஒன்றும் ஆடுமாடு வாங்க காசு கேட்கவில்லை. அவன் ரெலிபோன் வாங்கப் போறான். ரெலிபோனை வைச்சு என்ன பாலா கறக்கப்போறான். பெட்டையிட்டைக் குடுப்பான். அதுவும் புதினம் பார்க்கும். அவ்வளவுதான்.”

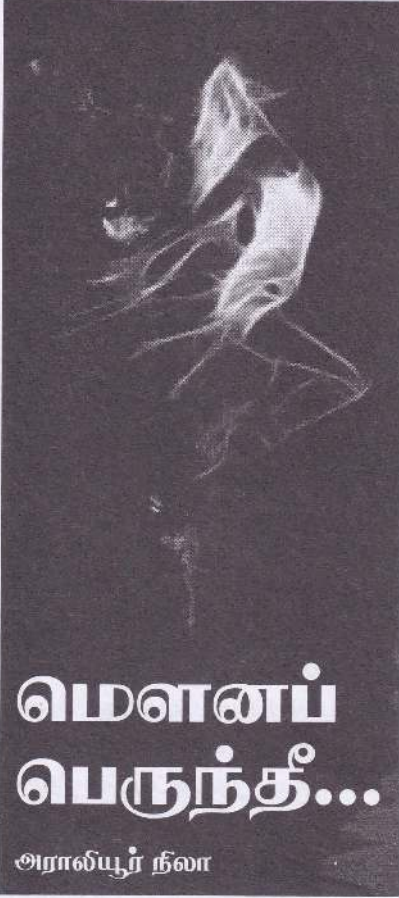
“ஓ உதுகள் எங்க படிக்கிறது. ரெலி

போனைக் கண்டால் உலகத்தை மறந்து தலைசீழாய் ஆட வெளிக்கிட்டுவிடுங்கள். ஆடிப்பார்க்கட்டன். சாமியைச் சாட்டி வாங்கியவன் படட்டும் பாடு” என்ற கனகநாயகத்திற்கு மனைவியும் ஆமாப் போட்டாள்.

வேலாயுதம் நேரே வைரவர் கோவிலடிக்குப் போனான். வைரவர் முன்பு சாட்டாங்கமாய் விழுந்தான்.

“அப்பனே, வைரவா, என்றை ஐயா எல்லே... என்னை மன்னிச்சுப் போடு ஐயா. உன்ரை பேரைச் சொல்லித்தான் காசு வேண்டிப்போட்டன். என்றை பிள்ளை படிக்கவேணும்... நல்லாப் படிக்கவேணும். ஆகக் குறைந்தது ஒரு ரீச்சர் ஆகத்தன்னும் வரவேணும். என்றை கஷ்டம் மறைய வேணும். உன்ர் உலகத்தில பேசுறது போல உந்த ரெலிபோனால் என்றை பிள்ளை பழுதாகிப் போகக் கூடாது. அப்பனே நீதான் காப்பாத்த வேணும். கனகநாயகத்திடம் ரெலிபோன் எண்டு கேட்டால் காசு வருமா, ஐய்யா, அவன் காசைக் கரைச்சுக் கரைச்சுத் தந்து எப்பவும் என்னை ஏழையாய் வைத்திருக்க எண்ணுறவன். படிப்பு விசயம் என்றால், எப்பிடித்தருவான். எழும்பிக்குதிக்க மாட்டானா? உன்ரை புண்ணியத்தாலை, ஏதோ, வாங்கிப்போட்டன். என்றை குல சாமி எல்லே... என்றை ராசா, என்றை பிள்ளையை வழிமாறிப் போகாமல், காப்பாத்து.. உன்ரை, பேரைச் சொன்னபிறகு குத்தங் குறையேதும் வைச்சிடாதே. ராசா...”

வேலாயுதத்தின் விழிகளில் கண்ணீர் பொலிகிறது.

மௌனப் பெருந்தீ...

அராலியூர் நீலா

மௌனப் பெருந்தீயில்
வெந்துகொண்டிரு!
மீனைக் குறிவைத்திருக்கும்
கொக்கின் மௌனத்தை
சூடுகொன்றின் சலசலப்பு
மெல்லக் கலைத்துவிடும்!
களைப்பில் துயின்றிருக்கும்
தாயின் மௌனிப்பை
சேயின் கையசைப்பு
மெல்லக் கலைத்துவிடும்!
அலையின் மௌனத்தை
காற்று கலைத்துவிடும்...
மழையின் மௌனத்தை
கீற்று கலைத்துவிடும்...
இலைகளின் மௌனத்தை
பனித்துளி கலைத்துவிடும்

இரவின் மௌனத்தை
மின்மினி கலைத்துவிடும்...
பிரபஞ்சம் கட்டிய
பிரமாண்ட கோட்டைக்குள்
சஞ்சாரம் செய்திடும்
அத்தனை மௌனமும்
உடைந்தும் கலைந்தும்
உருப்பெறும் மறுபடி!
கலைக்கப்பட முடியாது
கல்லாக உறைந்துவிட்ட
மௌனப் பெருந்தீயில்
நீ இப்போது
வெந்துகொண்டிருக்கிறாய்...
கேள்விகளாய் சில
மௌனங்கள்...
பதில்களாய் சில
மௌனங்கள்...
புதிர்களாய் சில
மௌனங்கள்...
புரியாமல் சில
மௌனங்கள்...

விழிகளின் மௌனம்
மொழிகளின் அழகு!
விரகத்தின் மௌனம்
காதலின் அழகு!
மேகத்தின் மௌனம்
நிலவுக்கு அழகு!
மோகத்தின் மௌனம்
நினைவுக்கு அழகு!
மௌனம் உடைபடுகையில்
வார்த்தை உயிர்க்கிறது
மௌனம் உதயமாகையில்
வாழ்க்கை சிலிர்க்கிறது...
மௌனப் பெருந்தீ
பற்றி எரியட்டும்...
அதிலே நீ
இறுதிவரை வெந்துகொண்டிரு!

ஈழப் போரிலக்கியம்

சமகால புரிதலுக்கான குறிப்பு

அநாதரட்சகன்

ஈழப்போர் என்பது நாட்டின் வளங்கள் அனைத்தையும் ஒருமுகப்படுத்தியும், சர்வ தேசத்தின் உதவிவலுவடனும் நடாத்தப் பட்டது. அது அதிகளவிலான மனித, சொத்து அழிவினையும், அவலங்களையும் விளைவித்தது. இப்போரின் துன்ப அதிர்வுகள் ஈழத்து இலக்கியத்திலும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது.

போர்ச்சூழலிலே வாழ்ந்த காரணமாகத் தம் வாழ்வு சிதைக்கப்பட்டு மரணத்தின் நிழலில் அவதியுற்ற, உறவுகளை இழந்த, அகதிகளாய் இடம்பெயர்ந்த மக்களின் வாழ்க்கையைப் பேசும் இலக்கியமாக ஈழப் போரிலக்கியம் பரிணமித்தது.

போர்ச்சூழல் எத்தனையோ அழிவுகளை ஏற்படுத்தியபோதிலும், ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு நல்ல படைப்புக்களையும் வழங்கியது. போர்ச்சூழலின் அனுபவச் சூட்டில் வீரியமிக்க படைப்புக்கள் வெளி வந்தன. உலகப்போர் இலக்கியங்களுக்குச் சமதையான படைப்புக்களைத் தரும் படைப்பாளிகளையும் தோற்றுவித்தது.

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் 'போர் இலக்கியம்' என்றவொரு தனிவகை இலக்கியம் உருவான பின்னணி சமகாலத்தில் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கே உள்ளது. அந்த வகையில், போர் பற்றிய எழுத்துக்கள் கவிதை, சிறுகதை, நாவல், குறும்படம், ஆவணப்படம் என பன்முக வடிவில் வெளிவந்தன. இவை குடும்பச் சிதைவுகள், இடப்பெயர்வு, போராளிகளின் பரிதாப நிலை பற்றிப் பேசுகின்றன.

ஈழத்து போரிலக்கியம் போரின் உக்கிரங்களையும், அதனால் விளைந்த வலிகளையும், வெற்றிதோல்விகளையும் கணிசமான அளவில் வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளது. இவ்வகை இலக்கியம் இன விடுதலைப்போர் முனைப்புப் பெற்ற எண்பதுகளிலிருந்து வீச்சுடன் படைக்கப்பட்டன.

எண்பதுகளில் எழுதிவந்த புதிய தலை முறையினர் புதிய தடத்தில் பயணிக்கத் தொடங்கினர். இவர்களது சமூக அரசியல் அனுபவங்கள் முற்றிலும் வேறுபட்டிருந்தது. ஏற்கனவே எழுதிக் கொண்டிருந்தவர்களும் போர்ச்சூழலில் புதிய அனுபவங்களை உள் வாங்கி நின்று எழுதினர். இந்த அனுபவ மாற்றம் பொருள் ரீதியிலான மாற்றத்தையும் இலக்கியத்தில் ஏற்படுத்தியது. இது எண்பதுகளிலிருந்து ஈழத்து இலக்கியத்தின் ஒரு திருப்பு முனையாக மாற்றமுற்றது. இதன் தொடர்ச்சியான முன்னகர்வு போரிலக்கியமாக உருவெடுத்தது.

இலங்கை பல்லின சமூகங்களைக் கொண்ட நாடு. இனங்களிடையே முரண் நிலை

கூர்மைபெற ஒவ்வொரு இனமும் வெவ்வேறு வகையில் பாதிப்புக்குள்ளாகி வந்துள்ளது. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லீம் மக்களிடமிருந்தும் போர்க்கால இலக்கியங்கள் உருவாகின. இவை கவிதைகளாக, சிறுகதைகளாக, நாவல்களாக, வாய் மொழி இலக்கியமாக, தனிப்பாடல்களாக வெளிவந்துள்ளன. இவை அம்மக்கள் அனுபவித்த துன்பதுயரங்களை, வலிகளை, அவமதிப்புக்களை வெளிப்படுத்தின.

ஈழத்து போரிலக்கியத்தில் கவிதை முக்கிய வினையாற்றியது. போரின் துன்பியலை கவிதை வடிவில் யாத்த பல கவிஞர்கள் நுண்ணுணர்வு சார்ந்து கவித்துவமான படைப்புக்களை தந்துள்ளனர். அவை பெருந்தேசிய இனவாதத்தின் மேலாதிக்கப் போக்கினை வெளிப்படுத்துபவையாக இருந்தன. ஏற்கனவே கவிதையுலகில் தனித்துவம் பெற்ற மு. பொ, சி. சிவசேகரம், அ. யேசுராசா, சோ. பத்மநாதன், எம். ஏ. நுஃமான், சேரன், வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன் போன்ற பலருடன், புதிதாக வந்தவர்களும் தம் அனுபவங்களை எழுதுவதில் சிறப்புப் பெற்றனர். இத்தகையோர் தம் அனுபவங்களை உள்வாங்கிக் கொண்ட முறைமையிலும், அவற்றை முன்வைத்த முறையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இத்தகையோரது பங்களிப்பு போரிலக்கியத்துக்கு பலம் சேர்த்தது.

எம். ஏ. நுஃமானினால் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட 'பலஸ்தீனக் கவிதைகள்' மற்றும் 'மரணத்துள் வாழ்வோம்' கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவந்து கவிதையைப் புதிய தளத்துக்கு இட்டுச் சென்றன.

ஈழத்து இலக்கியப்போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தினை உணர்ந்து பெருந்தேசிய இனவாதத்தை மறுத்து எழுத பலர் முற்பட்டனர். இத்தகையோரில் முற்போக்கு இலக்கியத்தில் இயங்கிய சிலரும் இணைந்து

கொண்டனர். அத்தகையவர்களில் முக்கியமானவர்களாக, ஐ. சாந்தன், சண்முகம் சிவலிங்கம், கே. ஆர். தேவிட், முருகையன், புதுவை இரத்தினதுரை, எம். ஏ. நுஃமான் என்போரைக் குறிப்பிடலாம். அத்துடன் மு. தளையசிங்கம், காசி ஆனந்தன், வரதர் அ. செ. முருகானந்தம், வ. அ. இராசரத்தினம் என இன்னும் பலர் இவ்விலக்கியப் போக்கிலே மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தி' போர் இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளாவர்.

ஈழத்து போரிலக்கியத்தின் சிறப்பான தன்மை போராளிகளே தம் அனுபவங்களை படைப்பாக்கம் செய்தமை ஆகும். அவ்வகையில் புதுவை இரத்தினதுரை, வளநாடன், மலரவன், வானதி, மலைமகள், தமிழ்கவி, யோ. கர்ணன், குணா. கவியழகன், தூயவன், கஸ்தூரி முதலானோரைக் குறிப்பிடலாம்.

போர் உக்கிரம்பெற்ற வன்னியிலிருந்து நா. யோகேந்திரநாதன், அலெக்ஸ் பரந்தாமன், இணுவையூர் சிதம்பரநாதன், சி. கருணாகரன், தாமரைச்செல்வி, ஆதி லட்சுமி சிவகுமார், மலரன்னை, முல்லைக் கோணைஸ், யோ. புரட்சி, முல்லை யேசுதாசன், தீபச்செல்வன் என இன்னும் பலர் நேரடியான கள அனுபவங்களை எழுதினர்.

இவர்களைவிட போராட்ட களத்திற்கு புறத்தேயிருந்தும் உணர்வின் பாற்பட்டு படைப்பாக்கத்தில் ஈடுபட்டனர். அவர்களில் மு. பொன்னம்பலம், எஸ். பொ, ரஞ்சகுமார், உமா வரதராஜன், க. தணிகாசலம், குப்பினான் ஐ. சண்முகம், தெணியான், செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், தி. ஞானசேகரன், செ. யோகநாதன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

போரிலக்கியத்துக்கு பங்களித்தோரில் எண்பதுகளின் கடைக்கூறில் எழுத்துலகத்துக்கு வந்த பல படைப்பாளிகள் போர்க்கால வாழ்வியலை சித்தரிக்கும் பல படைப்

புக்களைத் தந்தனர். தாட்சாயணி, மைதிலி, சி. கதிர்காமநாதன், இயல்வாணன், ந. சத்தியபாலன், த. ஜெயசீலன், உடுவில் அரவிந்தன், இ. இராஜேஸ்கண்ணன், துவாரகன், பா. அகிலன், சித்தாந்தன் எனப் பலரைக் குறிப்பிடலாம். இச் சிறு கட்டுரையில் படைப்பாளிகளின் பட்டியலை முழு மையாகத் தர இயலவில்லை என்பது குறிப்பிட வேண்டியது.

மேலும், உலகப் போரிலக்கியங்களில் குறிப்பாக, ரஷிய, சீன, ஐரோப்பிய இலக்கியங்களில் போர் விளைவித்த பேரழிவுகளும் பாதிக்கப்பட்டோரது கையறுநிலையும் செறிவாகப் பதிவாகியுள்ளன. தாய்நாட்டின் விடுதலையையும், போராளிகளையும் முதன்மைப்படுத்திய ரஷிய நாவல்களில் கூட போரின் கொடூரமே வெளிப்படுத்தப் பட்டிருந்தன.

போரிலக்கியங்களில் பாதிக்கப்பட்ட மனங்களின் மனப்பதிவுகள் பொருட் செறிவுடன் முன்வைக்கப்படுவது பொதுவான அம்சமாகும். அவை எதிர்காலம் பற்றிய படிப்பினைகளாகவும் அமைவதுண்டு.

மாறாக, ஈழத்தில் போர்க்கால இலக்கிய மென வெளிவந்தவற்றுள் சில படைப்புக்கள் போரின் அவலங்களை நேர்கொண்ட மக்களது பிரச்சனைகளைப் பேசாது, போரினை நடாத்தியவர்களது அரசியலையும், வீரத்தையும் விதந்து போற்றுகின்றவையாக வெளிவந்தன. அத்தகைய படைப்புக்கள் போர் மனித இருப்பினை கேள்விக்குட்படுத்தியதை கவனத்தில் கொள்ள வில்லை. அவை போரின் போதுமக்கள் மீதான வன்முறை, உரிமை மீறல்கள் பற்றி எவ்வளவு தூரம் அக்கறை செலுத்தின என்பதும் ஐயத்துக்குரியது. இவற்றில் வெளிப்பட்ட அதிகார மேலாதிக்க மனப்பாங்கானது மனித அறிவை மறுதலிக்கவும் தவற வில்லை. அறிவுக்குப் பதில் ஆயுதங்களே

முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டன. இதனால் தனிநபர் வழிபாடு, இயக்க விசுவாசம், இனத்துவேசம், மிகை நம்பிக்கை என்பவற்றை மைய விசையாகக் கொண்டிருந்தன.

இப்படைப்புக்கள் சகோதரப் படுகொலைகள், முஸ்லீம்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை, அப்பாவிகள் படுகொலை செய்யப் பட்டமை குறித்து விமர்சனப் பார்வையைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

பல்வேறு இயக்கங்களாக எழுச்சிபெற்ற தமிழ்த் தேசியம் இறுதியில் மேலாதிக்க பலம் கொண்ட இயக்கத்தின் வசமானது. இதில் பாதிப்புக்குள்ளானவர்கள் எதிர்தலை நின்று எழுதுகிற போக்கும் போரிலக்கியத்தில் உருவானது. இது எதிர்ப்பு இலக்கியம் என வகைப்படுத்தப்பட்டது.

தமிழ் மக்களது விடுதலைக்காகப் போராட எழுந்த ஆயுதம் ஏந்திய இயக்கங்கள் தமிழ் மக்களது ஜனநாயக உரிமைகளையும் மறுத்தார்கள் என்பதும் வரலாறுதான். இதனால் போர்க்கால இலக்கியங்களில் பன்முகப்பார்வைகள் அவரவர் அனுபவம் சார்ந்து வெளிவருவது தவிர்க்க முடியாதது.

பின்னடைவு கண்ட போருக்குப்பின் முன்னாள் போராளிகள் சுயவிமர்சனத்துடன் எழுதமுற்பட்டபோக்கு இருந்தது. இத்தகைய படைப்புக்கள் சிலவற்றில் சுதந்திர உணர்வும், சுய நேர்மையும் இருப்பதை மறுக்க இயலாது. இவையும் எதிர்ப்பு இலக்கியத்துள் அடங்கும். மாறாக, இன்னும் சிலர் போராட்டத்தையும், போராளிகளையும் கொச்சைப்படுத்தியும், கேலி பண்ணியும் எழுதித் தம்மைப் பிரபலப்படுத்த முனைந்து நின்றனர்.

புலம்பெயர்ந்தவர்களில் சிலரது படைப்புக்கள் புலி இயக்க எதிர்ப்புக்கப்பால் சாராம்சம் எதனையும் வாசக மனதுக்குத் தரவில்லை. இப்படைப்புக்கள் போராளிகள்

மீது வக்கிரங்களைத் திணிப்பதுடன், பெண் போராளிகள் பற்றிய படிமங்களைச் சிதைப்பவையாகவும் உள்ளன. போரின் விளைவுகளை மக்கள் நிலை சார்ந்து பேச இவை தவறியுள்ளன.

போர் முடிவுக்கு வந்ததன் பின் பல்வேறு அரசியல் மாற்றங்கள், அனுபவங்கள், படிப்பினை ஊடாக இன்றைய தலைமுறையினர் ஆயுதப் போராட்ட அரசியலிலிருந்து விலகி நிற்கின்றனர். இன்னொரு போருக்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை. தமிழ்த்தேசியம் பற்றியும், தனி நாடு பற்றியும் தீவிரமாகப் பேசிய கட்சிகளும், தலைவர்களும் இன்று குழம்பிப் போயுள்ளனர். இந் நிலையில் ஈழத்து போரிலக்கியம் வீரயுகக் கதைகளாகவே எஞ்சியுள்ளது.

போருக்குப் பின்னான பத்தாண்டுகளில் பரபரப்பு அடங்கி இலக்கியச் சூழலில் தேக்கநிலை தென்படுகிறது. இச்சூழலிலும் பல படைப்புக்கள் வெளிவராமல் இல்லை.

இக்காலவெளியில் குணா கவியழகனின் 'நஞ்சுண்ட காடு', 'போருழல் காதை', 'சுர்ப்ப நிலம்', தமிழ்நதியின் 'பாலத்தீனியம்', சயந்தனின் 'ஆறாவடு', 'ஆதிரை', சாத்திரியின் 'ஆயுத எழுத்து', சர்மிளா ஸெய்யித்தின் 'உம்மத்', தீபச்செல்வனின் 'நடுகல்' என்பன குறிப்பிடக்கூடியன.

இவை நடந்து முடிந்துபோன போரின் போது நிகழ்ந்த சம்பவங்களின் வரலாற்றுப் பதிவுகளாக விளங்குவதோடு, நீண்ட காலப் போரின் விளைவுகளையும், சம்பவங்களையும் மீளவும் நினைவுபடுத்துவனவாக உள்ளன. போருக்குப்பின்னான இன்றைய நிலை, இனங்களுக்கிடையிலான உறவுநிலை, வாழ்க்கை, சிங்களக் குடியேற்றங்கள், நிலம் பறிபோதல் பற்றி இன்னும் வெளிவரவேண்டியுள்ளது.

தமிழ் மக்களது மனவெளியில் கசப்பான நினைவுகளும் துயரங்களும் மாறாவடுக்களாக நிலைத்து நிற்பதை வெளிப்படுத்துபவையாக நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன. எதிர்காலத்தில் இளம் சந்ததியினர் போர் குறித்து அறியவும் அதுபற்றிய தேடலுக்கும் இவை உதவும். ஷோபாசக்தி, தீபச்செல்வன், விமல் குழந்தைவேல், நொயல் நடேசன், குணா கவியழகன், தமிழ்நதி, சயந்தன், சாத்திரி, ஸர்மிளா செய்யித், வெற்றிச்செல்வி, வாசு முருகவேல் போன்றோரது நாவல்கள் போர்க்கால சாட்சியங்களாக எம்முள் நிற்பவை. இவை வேறுபட்ட கோணங்களில் போராட்டத்தை அணுகி, அதனுள் அகப்பட்ட மக்களது அவலங்களை தம்நிலை சார்ந்து கூறுகின்றன. ஒரு வகையில் இத்தகைய போர் குறித்த படைப்புக்கள் நடந்தேறிய கொடூர நிகழ்வுகள், சம்பவங்களின் வரலாற்றுப் பதிவுகளாக விளங்குகின்றன. இவை எதிர்கால சந்ததிக்கான பாடங்களாகவும், படிப்பினைகளாகவும் அமையக் கூடியன.

போரிலக்கியங்களில் தமிழ் இன உணர்வைப் பரபரப்புக்காகத் திட்டமிட்டுத் தம் படைப்புக்களில் கெட்டித்தனமாகக் கொண்டுவந்த படைப்பாளிகளும் இருந்துள்ளனர். அவை தகவல்களின் ஆவணமாக எஞ்சிவிடுகின்றன. இன்னும் சில போர்ச் சூழலிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களின் கையறு நிலையைக் கூறும் படைப்புக்களும் உள்ளன. தேவகாந்தனின் 'கனவுச் சிறை' இதற்கு நல்ல உதாரணமாகும்.

போர்க்காலச் சூழலைப் படைப்புக்களில் பதிவிடுவது என்பது படைப்பாளி களுக்குப் பெரும் சவாலாகவே இருந்துள்ளது.

போரின்போது மக்கள் எதிர்கொண்ட வன்முறைகள் குறித்து உருவான படைப்புக்களைக் கணக்கிடின் ஏமாற்றமே எஞ்சுகிறது. அத்துடன், போருக்குப் பின்னர் வெளிவந்த

இலக்கியங்கள் போரின் பின்னடைவினால் கிடைத்த படிப்பினைகளை முழுமையாகப் பிரதிபலிக்கவில்லை.

ஈழத்தில் வெளிவந்த போரிலக்கியப் படைப்புக்களில் உணர்ச்சி மேலோங்கி நின்ற அளவுக்கு அறிவுநிலை சார்ந்த அரசியல் பேசப்படவில்லை. அத்துடன், தமிழ்ச் சமூகத்தினுள் புரையோடி இருக்கின்ற உள்ளக முரண் நிலைகளைச் சம நிலையில் பேச முன்வரவில்லை என்பது அதன் பலவீனமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. அத்துடன், பல செயற்கையான மொழியில், பிரச்சார வாயுடன், சம்பவங்களைப் போலியாக உருவாக்கி எழுதப்பட்டுள்ளன. இதனைப்பற்றி முன்னர் முற்போக்காளர்களின் மீது காட்டமான விமர்சனங்களை முன்வைத்தோர் மௌனம் சாதிப்பதும் குறிப்பிடவேண்டியதே.

போருக்குப் பின்னான இலக்கியத்தில் முன்னாள் போராளிகளது வாழ்வாதாரப் பிரச்சனைகள், சமூகப்பறக்கணிப்பு பற்றிய படைப்புக்கள் அதிகம் வெளிவரவில்லை. குறிப்பாக, முன்னாள் பெண்போராளிகளது இன்னல்கள் இலக்கியங்களில் பேசாப் பொருளாகவே உள்ளன. முன்னாள் போராளிகள் மீது சமூகம் கொண்டிருக்கின்ற எதிர்மனநிலை களையப்படவில்லை. அவர்களை சமூகமயப்படுத்தி அங்கீகரிப்பதற்கான மனப்பாங்கினை வளர்ப்பதற்கான உள்ளடக்கங்களை படைப்புக்கள் கொண்டிருக்கவில்லை. அவை பற்றிய சிரத்தை எழுத்தாளர்களுக்கு அவசியம்.

போருக்குப் பின்னான நிலைமையில் சுதந்திரமான களமொன்று திறக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லாவற்றையும் சொல்லக் கூடிய இச்சூழலில் அனைத்துப் பிரிவினர் மீதான ஒடுக்குமுறைக் கெதிராக படைப்பிலக்கியத்தை இன்னொரு ஆரோக்கியமான

தளத்துக்கு முன்நகர்த்த வேண்டும்.

அந்த வகையில் போரின் விளைவுகள், பேரினவாத ஒடுக்குதல், பாதிக்கப்பட்ட பெண்களது நிலை, உழைப்பாளிகள் மீதான சுரண்டல், சாதியத்தின் இருப்பு என பல்பரிமாண நோக்கிலான உள்ளடக்கங்களைக் கொண்ட படைப்புக்கள் வரவேண்டியுள்ளது.

சமகால வாழ்வின் குறைபாடுகளை நீக்கி, இன்னும் சிறந்த வாழ்வை நோக்கிய பயணமே படைப்பின் இலட்சியம் எனக் கொள்ளல் அவசியம்.

தமிழ்த் தேசியம் குறித்து ஒரு மீள்பார்வை, மீள்சிந்தனை விரிவு தேவை என்ற நிலைமை இன்று பலமட்டங்களிலும் தோன்றியுள்ளது. இன்று தமிழ்த் தேசியர்களிடையே கூட ஒருமித்த உறுதியான கருத்து இல்லை. உலகளாவிய முதலாளித்துவ அரசியலை எம்மவர்கள் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள இயலவில்லை. ஆயிரமாயிரம் போராளிகளின் தியாகமும், மக்களது இழப்பும் எம்மைப் போராட்டத்தைத் தொடரத் தூண்டவில்லை. அரசியல் தலைவர்கள் கடந்த பத்தாண்டுகளுக்குள் தமிழ்த் தேசியத்தை தமது சுய இலாபமீட்டலுக்கும், வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்கும் முதலீடாக பயன்படுத்த விளைந்துள்ளனர்.

விடுதலைக்கான அரசியலில் இடது சாரிப் பண்பு தவிர்க்க இயலாதது. பன் முகத் தன்மை கொண்ட இப்பண்பு, இனவிடுதலை, சாதிய விடுதலை, பெண் விடுதலை, சூழலியல் பாதுகாப்பு, முதலாளிய எதிர்ப்பு என்பனவற்றை எல்லாம் இனங்கண்டு ஏற்று ஒருங்கிணைந்து இயங்குவது ஆகும், இவற்றின் பல்வேறு பரிமாணங்களை ஒருங்கிணைத்துப் பார்க்கின்ற கோட்பாட்டுத் தளம் பற்றிய தெளிவு இலக்கியவாதிகளிடம் உருவாக வேண்டும்.

மாண்டுபோகும் மனிதம்

சா. கா. பாரதி ராஜா

போராட்டம்!	மருத்துவரே!
இறப்பதற்கு முன்	தயவுசெய்து எழுந்துவிடாதீர்கள்!
கொரோனாக் கிருமியோடு...	இவை
இறந்த பின்	உயிருள்ள மனிதப் பிணங்கள்!
மனித நச்சுக் கிருமிகளோடு...	ஆறடி நிலத்தில்
மருத்துவரை	புதைக்க விடாமல் தடுத்தவர்களே!
புதைக்கக் கூடாதென	அவர்
இங்கே	ஆறு கோடி இதயத்தில்
பிணங்களெல்லாம்	விதைக்கப்பட்டிருக்கிறார்
போராடுகின்றன	நாற்பது கண்கள்
ரணங்களை	சிந்திய
ஆற்றியவனுக்கு	கண்ணீர் அஞ்சலி
இறுதி அஞ்சலியில்	இன்று
ஆறாத ரணம்!	பன்னிரு கோடி கண்களில்!
இங்கே	தோற்றது
தீண்டத் தகாதது	கொரோனா கிருமி!
பிணமா	மனிதனே
மனிதர்களா?	இவ்வுலகில்
அன்று	கொடிய கிருமி!
உள்ளங்கைகளைத் தட்டியவர்களே!	யாருக்காக
கொஞ்சம்	போராடினானோ
உள்ளங்களைத் தட்டுங்கள்!	அவர்களாலேயே
நீ	கல்லடி
எறிந்த கல் இருப்பது	போராளிக்கு
உன் இதயத்தில் அல்லவா!	கல்லடிகளும்
மூளைக்குள் சூழ்ந்திருக்கிறது	புமாலைகள் தான்!
சுயநலக் கிருமி!	துரோகியே!
இவர்களுக்கு	சுயநல முகமூடியை
அறுவை சிகிச்சை	கிழித்தெறி!
தேவயில்லை	உயிருள்ள சுவத்திற்கு
அறிவு சிகிச்சையே	சுயநலத் தீ
தேவை!	இட்டுக் கொள்பவனே!
இங்கே	மனிதத்தை மலரவிடு
சில கலவரக்காரர்களும்	அறிவுத் தீபத்தை ஏற்று!
அடிபட்டிருக்கலாம்	

அடையல்கள்

ஸ்ரீலேக்கா பேரன்புகுமார்

அலை பொங்கியெழுந்து கரையை முட்டி மோதி விளையாடியது. எங்கோ இருந்து அடித்து வரப்பட்ட சின்னஞ்சிறிய பொருட்கள் கரைக்கு ஒதுங்குவதும் மீண்டும் கடலுக்கு இழுக்கப்படுவதுமாக இருந்தன. கரையில் நின்று அதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த வாக்கீசனுக்கு அந்நிகழ்வு தன்னைப் பிரதிபலிப்பதாக உணர்ந்து கொண்டான். கொழும்பு வாழ்க்கையை விட்டுவிட்டு ஊரில் வந்து குடியேறிவிடுவதற்கு முயற்சி செய்கின்ற வேளைகளில் எல்லாம் மனைவியின் வேலை, பிள்ளைகளின் படிப்பு என்று ஊரோடு ஒன்றித்து வாழ்தல் எனும் கனவு தொலைந்தே போகும்.

வாக்கீசனின் பூர்வீக வீடும், வளவும் காடு மண்டி டெங்கு பரவும் ஆபத்தான பிரதேசமாக தம்மை மாற்றி வாக்கீசனை ஊருக்கு அழைத்தன. அயலவர்களின் தொலைபேசி அழைப்புக்களின் தொல்லை, அதனை விட அவர்கள் கிராமசேவையாளரிடம் முறையீடு செய்ய அவரும் உடனடியாக வளவைத் துப்பரவு செய்ய உத்தரவு இட்டார். அதனால் மூன்று நாள் விடுமுறை பெற்று ஊருக்கு வந்தான். கூலிக்கு ஆட்கள் பிடித்து துப்பரவு செய்து இருநாட்கள் கழிந்துவிட்டன. எண்பது வீதமான துப்பரவாக்கல் பணி முடிந்து விட்டன.

கடற்கரைப் பக்கம் ஒரு தடவையாவது சென்றுவரவேண்டும் என்ற உறுதிப்பாடோடு வந்தான். அது இன்று மாலை சாத்தியமாகியது. சுற்றுலாப் பகுதியாக ஒதுக்கப்படாத கடற்கரைப் பகுதி அலைகளின் ஓசையும், காற்றின் ஓசையும் அதற்கேற்ப அசையும் சிறுபற்றையின் அசையும் ஆயிரம் உள ஆலோசனை கொடுக்காத சாந்தத்தை ஒரு கணத்தில் கொடுத்துவிட்டது. தனித்தீவில் குடியேறிய ஒரு உணர்வு. எந்த விதக் சுட்டுப்பாடுகளும் இன்றி கரையில் கால் புதைத்து நடந்தான். அடையல்கள் அதிகளவில் வந்து சேரும் காலமாகையால் கரையோரமெங்கும் விதம்விதமான பொருட்கள் எங்கும் பரவிக் கிடந்தன. அறுந்த வலைத்துண்டுகள், பிளாஸ்டிக் போத்தல்கள், மூடிகள், பைகள், கண்ணாடிப் போத்தல்கள், இனங்காண முடியாத பொருட்களின் உடைந்த பாகங்கள். வாக்கீசன் சிலவற்றைக் கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டும் சிலதைத் தொட்டுணர்ந்தும், சிலதை எடுத்தும் பார்த்தான். அவற்றில் அறியாத மொழிகளில் இருந்து சுட்டுத் துண்டுகள் இருந்த எங்கோ ஒரு தீவிலிருந்து நீண்ட பயணம் செய்து அவை வந்திருக்கின்றன. அவற்றை மீண்டும் தன் பலம் முழுவதையும் ஒன்று சேர்த்துக் கடலில் எறிந்தான். அது எறிந்த வேகத்தில் கடலில் மூழ்கியெழுந்து மீண்டும் கரை நோக்கி பயணித்தது.

வாக்கீசன் கொழும்பிலிருந்து வரும் போது வாக்கீசன் நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்

இதே அடையல்களைத் தெரிந்தெடுத்து, பொறுக்கி சாக்குப் பையில் சேகரித்த நினைவுகளை மீண்டும் கொண்டு வந்தான். தேங்காய், ஆமை ஓடுகள், விதமான சாராய வெற்றுப் போத்தல்கள், மரத்துண்டுகள், கப்பலின் உடைந்த பாகங்கள், சங்குகள் எல்லாவற்றையும் போட்டி போட்டுப் பொறுக்கி சாக்குப் பையில் சேகரித்த நண்பர்களுக்கிடையில் பண்டமாற்றம் செய்து சிலவற்றைப் பணத்துக்கு விற்று கடலை வாங்கிச் சாப்பிட்ட யாவும் தொடராக முன்னே வந்தன. தினமும் அடையல்கள் எடுக்கவே கடற்கரை சுத்தமாகிவிடும். அடையல்கள் அதிகம் வரும் நாட்களில் அதைப் பொறுக்க அதிகாலையில் ஒரு கூட்டமே கூடும். மணல் தரையில் ஓடுதல் சாதாரணமானதல்ல. விழாது ஓடினால் மட்டுமல்ல அடையல்களைக் கைப்பற்ற முடியும். புயலில் சிக்கிய கப்பல்களில் இருந்து விழுந்த விலைமதிப்பற்ற சில பொருட்கள் அரிதாக கிடைக்கும். வாகீசனின் பாட்டிக்கு ஒரு தடவை ஐந்து யானைத் தந்தங்கள் அடங்கிய பொதிகிடைத்ததாகவும், சந்திக்கடை முதலாளி அதைப் பாட்டியிடமிருந்து இரண்டு கொத்து அரிசியைக் கொடுத்து ஏமாற்றி வாங்கியதாக தாத்தாவுக்கு ஞாபகத்திற்கு வரும் போதெல்லாம் பேசுவார். அந்தச் சம்பவத்தை விபரமாக பாட்டியிடம் கேட்க முற்பட்டால் தாத்தாவின் மீது உள்ள கோபத்தில் வெறும் பாக்கு உரலை எடுத்து இடிக்க ஆரம்பித்து விடுவார். பாட்டி மரணப் படுக்கையில் இருக்கும் போதும் யானைத் தந்தங்களின் கதை வந்துவிட படுத்தவாறே தலைமாட்டுப் பக்கமாக உரலைத் தேட ஆரம்பித்துவிட்டார். இந்த நினைவுகள் மீண்டும் ஞாபகத்திற்கு வந்து பெருமூச்சை ஏற்படுத்தியது.

வாகீசன் பத்தடி தூரம் நடந்து செல்ல கடலுக்கு எதிராக வளைந்து நின்ற பழைய

தென்னைமரம். அருகே போனான். ஒரு புறத்தில் இரு துப்பாக்கி ரவைகள் துளைத்த அடையாளம் அடியில் ஆங்கில எழுத்து எழுதப்பட்டு மங்கிய அடையாளம் வாகீசன் சிறுபருவத்திலிருந்து பார்த்து வரும் மரம் எல்லா இடர்களுக்குள்ளும் தன் மண்ணை பற்றியவாறு நின்று பிடிக்கும் அதன் தோரணை அதனை வாஞ்சையோடு தடவி அணைத்துவிட வைத்தது.

வளைந்த தென்னை ஏறி அமர்ந்திருப்பதற்கு இலகுவாக இருந்தது. மறைந்து கொண்டிருக்கும் சூரியனால் கடலும் வானமும் கறுப்பு, செம்மஞ்சள் நிறங்களால் நிரம்பியது. இது பலநிமிடங்கள் அங்கு அமர்ந்திருப்பதற்கு வழிவகுத்தது. தொங்கும் கால்களைச் சுற்றியிருந்த அடையல்களில் ஒரு கண்ணாடிப் போத்தல் கவனமாக அடைக்கப்பட்ட போத்தல் உள்ளே ஏதோவொரு தாள் இருப்பது தெரிந்தது. போத்தலின் அடைப்பை நீக்குவது பல நிமிடப் போராட்டத்தின் பின் சாத்தியமாக தாள் அவனது கைக்கு வந்தது. அக்கடிதம் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது. வாசித்தான்.

“உங்கள் கண்ணுக்கு முன் விரிந்திருக்கும் கடலையும் கரையையும் பாருங்கள். வண்ண வண்ணமாய் பிளாஸ்டிக் கழிவுகள் கண்ணை நிரப்புகின்றனவா? அதில் பத்துப் பொருட்களையாவது உங்களோடு எடுத்துச் செல்லுங்கள்...” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. மீண்டும் கண்ணாடிப் போத்தலினுள் தானை வைத்து பாதுகாப்பாக அடைத்தான். அதனை எடுத்துக் கொண்டு கடலினுள் இறங்கினான். நடந்தான். முழந்தாளில் நீர் முட்டியது. நடந்தான். இடுப்பு, நீந்தினான் கழுத்தளவு. மேலும் முன்னேற முடியவில்லை. போத்தலை வலு முழுவதையும் ஒன்று சேர்த்து எறிந்தான். அது தண்ணீரில் மறைந்தது. மீண்டும் கரைக்கு ஏறினான். ஆடை உடலோடு ஒட்டி உப்பு நீரை மண்ணில் சிந்தியது. ஈரக் கால்

களில் மணல் ஓட்டி தன் உறவை அவனிடம் சொன்னது.

தான் விளையாடிய கரையைப் பார்த்தான் அங்கும் இங்கும் ஓடினான். மணலினுள் புதைந்திருந்த வலையின் நுனிப்பகுதி தெரிந்தது. அதை இழுத்தெடுத்தான். அது ஈரமண்ணைச் சிந்தியபடி வெளியே வந்தது. கரையில் விரித்துப் போட்டான். தன்னைப் பழைய சிறுவனாகவும், பலர் அடையல் பொறுக்க சாக்குப் பைகளுடன் போட்டி போடத் தயாராக இருப்பதாகவும் பாவனை செய்து கொண்டான். கால்கள் புதைய ஓடினான். கைக்கெட்டியதை பொறுக்கி யெடுத்து வலையில் சேகரிக்க ஆரம்பித்தான்.

வாகீசனுள் இருவேறு மனிதர்கள் இயலாமை யோடு ஒருவன். கன்றுக்குட்டி போல் வரும் ஒருவன். இருவரது போராட்டத்தில் உடல் சோர்வுற்று மூச்சு முட்டி நின்றது. ஆயினும் அடையல் பொறுக்கும் போட்டியில் தான் வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற ஓர்மம் இருந்தது.

உடல் வென்று போட்டி நிறைவுற்றது. சேகரித்தவற்றைக் கட்டியெடுத்து தோளில் வைத்து கரையைவிட்டு வெளியேறினான். பண்டமாற்றம் செய்துகொள்ள அங்கு எவரும் இருக்கவில்லை. வீசியெறிந்து விட்டுச் செல்லவும் முடியவில்லை. அதனால்தான் வீடு நோக்கிச் சமந்து சென்றான்.

அஞ்சலி

நீர்வை பொன்னையன்

முற்போக்கு எழுத்தாளர் நீர்வை பொன்னையன் தனது தொண்ணூறாவது வயதில் 26, மார்ச் 2020இல் காலமானார்.

இவரது முதல் சிறுகதைத் தொகுதி மேடும் பள்ளமும் 1961 இல் வெளிவந்தது. இவரது உதயம், மூவர் கதைகள், பாதை, வேட்கை, உலகத்து நாட்டார் கதைகள், முற்போக்கு இலக்கிய முன்னோடிகள், நாம் ஏன் எழுதுகின்றோம்? போன்ற நூல்கள் ஈழத்து முற்போக்கிலக்கியப் பரப்பில் வரவேற்பினை பெற்றிருந்தன.

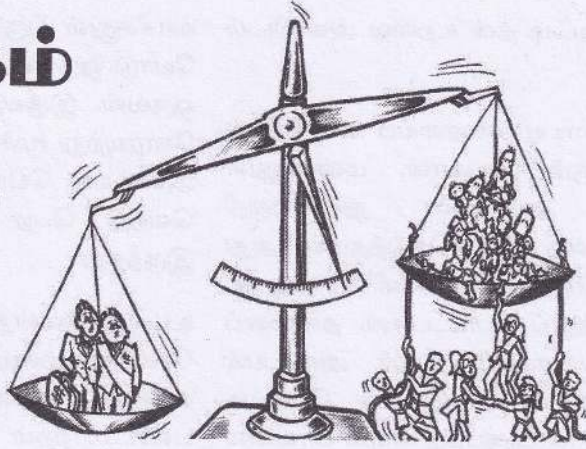
மூத்த எழுத்தாளரான நீர்வை பொன்னையன் மறைவிற்கு அவரது குடும்பத்தவர் இலக்கிய நண்பர்கள் அனைவருடனும் இணைந்து தாயகம் தனது அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

சனநாயகம்

வளவை வளவன்

எண்ணிக்கை தனை வைத்து
கணிக்கின்ற ஆட்சி முறை
சனநாயகம் என்பதா?
பண் பாடிப் பெயர் கூறும்
சனநாயகம் பாரில்
பேதங்கள் தமைத் தீர்த்ததா?

எண்ணிக்கை வேதமது
சனநாயகத் தேரின்
அச்சாணி என்பதறிவோம்
மண்ணிதில் ஏழைகளின்
எண்ணிக்கை தானதிகம்
ஏற்றதா சனநாயகம்?

ஏழைகளின் எண்ணிக்கை
உலகத்தின் முதலான
கணக்கிற்கு வழி என்னவோ?
பீழை ஒரு சுரண்டலென
ஏய்த்துப் பிழைப்போர்கள்
ஒத்துக் கொள்ளாத உலகு

சனநாயகம் என்ற
ஆட்சிமுறை மண்மீது
பணநாயகம் ஒன்றுதான்
மனநாயகம் சொல்லும்
மனிதர்தம் மரபுவழி
குணபேதம் நிறைவாகுமே

வாழ் வாங்கு வாழ்கின்ற
மனிதர்தம் வாழ்முறையை
வளமுட்டும் சனநாயகம்
தாழ் வற்ற மனிதர்க்கு
வளமுட்டும் வழிகாட்ட
முடியாத சனநாயகம்

ஏழை பரதேசி என
ஏற்றங்கள் தமைக்காட்டி
எந்நாளும் வாழ்ந்திருக்கும்
பீழை பிடித்தநிலை
சமூகத்தின் வளர்ச்சிதனில்
சதிராடித் தடைவிதிக்கு

ஏழ்மையின் எழுத் தெண்ணிப்
பார்த்தாலும் உலகத்தில்
எண்ணிக்கை முதலானவர்
கூழுக்கும் கஞ்சிக்கும்
குதித்தாடிக் களிக்கின்ற
இழிவான நிலைமாறுமா

வர்க்கங்கள் தமைவைத்து
வடிவுகள் தான் சொல்லு
வழமைக்கு சனநாயகம்
தர்க்கீகம் தனைஏற்று
சமதர்மம் தனைஏற்க
மறுக்கின்ற சனநாயகம்

முதலாளி தொழிலாளி
படிமுறையில் வாழ்வுதனை
வளர்க்கின்ற சனநாயகம்
முதலாளி வாழ்க்கை முறை
பிறவிப் பெரும்பேறு
புரியாத மனிதகுலமா?

கொள்ளை சுரண்டல்களில்
ஊறித் திழைத்தோர்கள்
சனநாயகம் பேசுவார்கள்
வெள்ளை அடித்திட்ட
கல்லறைகள் போலான
வாழ்விவர் வாழ்க்கை அறிவீர்!

சொல்லுக்கும் செயலுக்கும்
பொருந்தாத வேதங்கள்
போதமெனப் போதிக்கிறார்
இல்லாதோர் தமக்கென்று
பொருந்தாத விதிகூறி
வேதனைகள் தமைவளர்ப்பார்

ஏழைகளின் கைகளுக்கு
அதிகாரம் தனைவிட்டு
சமநீதி காத்தாலென்ன?
பீழையிலாப் பெருவாழ்வில்
பேதமைகள் தமைநீக்கி
பெருவாழ்வு மேதைமை செய்யோம்

பேதமைகள் தம்மோடு
இல்லாமை இடர்நீக்கி
எல்லோர்க்கும் இனிதுபெறலா
மேதமைகள் எப்போதும்
சமநீதி பேணுவதே
சனநாயகம் என்றாகணும்.

கே. ஆர். டேவிட் சிறுகதைகள் ஒரு பார்வை

ஏ. எஸ். உபைந்துல்லா

‘கே. ஆர். டேவிட் சிறுகதைகள்’ அறுபது கதைகளைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பாகும். ஒவ்வொரு கதையும் ஒவ்வொரு சம்பவத்தினை, நிகழ்ச்சியை, செய்தியை வாசகர்களுக்கு கூறிச் செல்வதாக அமைந்துள்ளது.

கதாசிரியர் தனது மனதை வருடிய பிரச்சனைகள், நிகழ்ச்சிகள், காட்சிப் படிமங்கள் என்பவற்றை இச்சிறுகதைகளின் மூலம் சித்தரித்துக் காட்டியுள்ளார். டேவிட்டின் கதைகளெல்லாம் உத்வேகம் நிறைந்த வசனத் தொடர்களைக் கொண்டன.

கடந்த நாற்பத்தேழு ஆண்டுகால (1971-2019) சமூக இயங்கியலின் உள்ளுறைவுகளை பிரதிபலிக்கும் 60 சிறுகதைகளின் தொகுப்புக்கு அணிந்துரையை ராஜேஷ்வரன் ராஜேஷ் கண்ணாவும், தோழமை உரையை சண்முகராசா யோகரட்ணம் (ராதேயன்) ஆகிய இருவரும் வழங்கியுள்ளனர்.

மனக்கிளர்ச்சியை எழுப்பிய நிகழ்வை மட்டும் கதையாக ஆக்கினால் நல்ல எழுத்தாளராக இருக்க முடியாது. கலைத்துவம் இழையோடச் செய்து வாசகர் உள்ளத்தில் எதிர்வினைகளை ஏற்படுத்தும் போதுதான் உண்மையான படைப்பாளியாக அவன் விளங்க முடியும்.

இவரது கதைகளில் இவர் கூறிய விடயங்களை விடச் சொல்லாத பல செய்திகளும் அக்கதைகளுக்குள் இருப்பதை நாம் காணலாம். அதுமட்டுமன்றி அனேக கதைகள் சமூக அவலங்களையும் தனி

மனித துன்பங்களையும் எடுத்துரைப்பதாக உள்ளன.

‘நான் காண்பது, கேட்பது, காண விரும்பியது தான் எனது கதைகள்’ என்று கூறிய புதுமைப்பித்தனின் கூற்றுக்கு அமைவாக கே. ஆர். டேவிட்டினுடைய கதைகளிலும் இத்தகைய பண்புகளைக் காணலாம்.

கே. ஆர். டேவிட் பல்வேறு உத்தி வழிமுறைகளைக் கையாண்டு தமது கதைகளை எழுதியதோடு அக்கதைகளை நகர்த்திச் செல்வதிலும் பாத்திரங்களுக்கிடையிலான அளவொத்த உரையாடல்கள் போன்ற அம்சங்கள் ஆழ் மனம் வரை சென்று சிக்கிக் கொள்கின்ற தன்மையை இவருடைய கதைகளில் காணலாம். அத்தோடு அனேக கதைகளில் அவரே உள்ளுறையும் பிரதான பாத்திரமாக இருப்பார்.

அறுபது கதைகளும் ஆறு பிரிவாக பிரிக்கப்பட்டு ஆறு பேருடைய மனப் பதிவுகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. இதன் பிரகாரம் முதலாம் பாகம் (1971-1975), தெளிவத்தை யோசப், இரண்டாம் பாகம் (1976-1982) ஞானம் ஆசிரியர் டாக்டர் ஞானசேகரன், மூன்றாம் பாகம் (1982-1997) மு. சிவலிங்கம், நான்காம் பாகம் (1998-2009) மு. அநாதரட்சகன், ஐந்தாம் பாகம் (2010-2014) ஜீவந்தி ஆசிரியர் க. பரணீதரன், ஆறாம் பாகம் (2014-2018) கலாநிதி கே. ஜி. கணேசலிங்கம் ஆகியோர் இச்சிறுகதைகள் பற்றிய தமது கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர்.

666 பக்கங்களைக் கொண்ட இச்சிறுகதைத் தொகுப்பு கலை இலக்கிய சிருஷ்டி கர்த்தாக்களுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்யப் பட்டுள்ளது. அட்டைப்படத்தினை கே. ஆர். டேவிட்டின் புகைப்படம் அலங்கரிக்கின்றது. பின்னட்டையில் ஆசிரியரால் இதுவரை வெளியிடப்பட்ட 08 புத்தகங்களின் அட்டைப்படங்கள் காணப்படுகின்றன.

டேவிட் ஜெயகாந்தனது எழுத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டவர். அவர் கதைகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். டேவிட்டின் கதைகளில் இது பல இடங்களில் புலனாகிறது.

இவரது முதல் சிறுகதை சுதந்திரன் பத்திரிகையில் 'புகலிடம்' என்ற பெயரில் 1967ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. செங்கை ஆழியானால் தொகுத்து வெளியிட்ட சுதந்திரன் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இக்கதை இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1971 ஆண்டு தொடக்கம் 2018 ஆம் ஆண்டு வரை இவர் வெளியிட்ட 'ஒருபிடி மண்' (1994), 'பாடுகள்' (2012), 'மண்ணின் முனகல்' (2012), 'நீரில் கிழித்த கோடுகள்' (2015) ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புகளில் இடம் பெறாத உதிரியான கதைகளே இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

மனிதநேயப் படைப்பாளியான டேவிட் யதார்த்தபூர்வமான சிந்தனையாளராக இருந்து பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தத்தை தழுவினதாக இவரது பெரும்பாலான கதைகள் காணப்படுகின்றன.

சிறுகதை எழுத்தாளராக இருந்த டேவிட்டின் முதலாவது நாவலான 'வரலாறு அவளைத் தோற்றுவிட்டது.' (1976) வீரகேசரி பிரசுரமாக வெளிவந்தது. இந்நாவலுக்கு மூதூர் மத்திய கல்லூரியில் மூதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தினால் முதலாவது வெளியீட்டு விழா நடத்தப் பட்டது.

இந்த நாவலோடு 'ஆறுகள் பின்னோக்கிப் பாய்வதில்லை' (1987), 'பாலைவனப் பயணிகள்' (1989), 'வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகள்' (1991) ஆகிய மூன்று குறுநாவல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

கே. ஆர். டேவிட் தனது சிறுகதைகளில் ஆரம்பத்தில் முதற் பந்தியில் அந்தக் கதையின் சாராம்சத்தினைக் கூறிவிடுவார். அதுவே அக்கதைகளை மேற்கொண்டு வாசிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை வாசகர்களுக்குத் தூண்டுவதாக அமைந்து விடுகிறது. மனதில் பதியும்படி ஆரம்பம் முதல் முடியும் வரை விளைவுகள் கோர்வையாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

கதைகளில் தத்துவங்களை கதை ஓட்டத்திற்கு ஏற்பக் கூறிக் கதையை வளர்த்துச் செல்வதை இவரது கதைகளில் காணலாம். அத்தோடு டேவிட் தனது கதைக்கு வேண்டிய பின்னணிச் சூழலை உருவாக்குவதில் மிகுந்த திறமைசாலி.

'தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லை எனில் இந்த ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்' என்ற பாரதியாரின் கூற்றுக்கமைய இவரது கதைகளில் அடிநாதமாக வறுமை, பசி, பட்டினி, ஒடுக்குமுறை, தனிமனித உறவு, நெருக்கடிகள், யுத்த வடுக்கள் என்பவற்றைக் காணலாம். அத்தோடு சம்பவங்களின் நீட்சியாகவே இவரது கதைகள் அமைந்திருக்கும்.

கனவுகள், ஆசைகள், இன்பங்கள், நிமிர்வுகள் என்பவற்றைத் தனது கதைகளின் மூலம் பங்கிட்டுக் கொண்டவர் டேவிட். அவருடைய சோகங்கள், இழப்புக்கள் ஆகியன கண்டு அவர் மனசு நெகிழ்ந்து துவளாவதை அவரது கதைகளில் காணலாம்.

நேர்கோட்டு முறையில் கதை கூறும் கே. ஆர். டேவிட்டின் சிறுகதைகளில்

கால மழை

சுதேசீ

பாத்திர வார்ப்பு, அவற்றின் தோற்றப்பாடு, உரையாடல்கள், சிறிய சிறிய வாக்கியங்கள் என்பன மிகப்பிரமாதம்.

தனது ஆசிரியத் தொழிலின் பொருட்டு அவர் நுவரெலியா, மூதூர், நிலாவெளி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் பணி புரிந்துள்ளார். இப்பிரதேசங்களில் பெற்ற அறிவு, அனுபவம், நட்பு என்பன இவரது கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உந்து சக்தியாக அமைந்தது எனலாம்.

டேவிட் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து அனுபவங்கள் பெற்றவர். அதனால் பல விதமான இயல்புகளும், போக்குகளும், நோக்குகளும் உடைய ஆசிரியர்களைக் கதை மாந்தர்களாகக் கொண்டு கதைகள் எழுதியுள்ளார்.

அறுபது சிறுகதைகளின் ஒரு தொகுப்பாக வெளிவந்திருப்பது வரவேற்பிற்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் உரியது. இக் கதைத் தொகுதி மூலம் அறுபது கதைகள் ஆவணப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. கே. ஆர். டேவிட் ஈழத்து இலக்கியப் பெருவெளிப் பரப்பில் எந்தவித பந்தாவும் ஆர்ப்பாட்டமும் இன்றி அமைதியாகவும் அடக்கமாகவும் பயணித்து வருபவர்.

நமது நாட்டு அரசியலிலும், பொருளா தாரத்திலும், சமூகவியலிலும், இலக்கியங்களிலும் ஏற்பட்ட மாறுதல்களை இச் சிறுகதைத் தொகுப்பின் ஊடாக நாம் கண்டுகொள்ளலாம்.

ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றியவர்களின் வரிசையில் கே. ஆர். டேவிட்டுக்கும் தனியான ஒரு இடம் உண்டு என்று துணிந்து கூறலாம்.

கவிழ்ந்தது வானம்,

மின்னலும், இடியும்,
கூடவே அழகுரல்களும்,

கூரைகள்

கண்ணீரில் கரைந்தன
வயிறு பெருத்த சுவர்களோ
மண்ணில் புதைந்தன...

இருண்ட ஊர்களில்

இளசுகளின் தலைகள்
வெறும் கோப்பைகளை
வெறித்தன...

பெருசுகளோ

குத்திய பார்வைகளில்
காலத்தை கிண்டின...

இன்னும் நிறையவே இல்லை...
பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில்

தோண்டிய

உள்ளக் குழிகள்...

காலமழையின்

காட்டாற்றில் முதுகெலும்புகள்
அள்ளுண்டன...

ஒரு நாள்

காலமும், மழையும் மாறும்...

அப்போது

வானம் வெளிர்க்கும்...

பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும்

சுழ்புரம் வ. ச. மணி

வள்ளுவன் தனது குறள் பாக்களால்
தெள்ளத் தெளிவாக வாழ்வு முறைமையை
அள்ளக் குறையாத அருந்தமிழ் மொழியில்
வெள்ளம்போல் ஆயிரத்து முன்னூற்று முப்பது
துள்ளும் கருத்துத் துலங்கும் வகையில்
மெள்ளப் பாயும் வாய்க்கால் வழியாக
உள்ளங்கள் உயர உலகை வியப்பாக்க
அள்ளி வழங்கினர் அழியாது வாழ்கிறார்!

பாரதி தனது பாக்களின் வீரத்தால்
பாரதம் மட்டல்ல பரந்த உலகெலாம்
வீர உணர்வும் வீறாப்பு எண்ணமும்
தீர்ச்சிந்தனை திடமாய் வளர
காரசாரமாய் கனல்பொறி பறக்க
ஏராளமான எழுச்சியுறு பாடல்கள்
ஆரவாரமாய் அனைவரின் உள்ளத்தில்
வேரோடி விருட்சமாய் விழுதாகி நிற்குதே!

'மணியத்தார்' என்ற சாதாரண மானிடன்
பணி செய்தலையே தொழிலாகக் கொண்டவன்
அணிசேரத் துடிக்கின்ற இளைஞரை அணைத்து
துணிவான அவர்களின் துயரினை ஒழிக்க...
தணியாத தாகமாய் தரணியை நேசித்து...
குனியாத கொள்கை, கூர்மை, நெஞ்சுரம்.- அடி
பணியாத நேர்மை, பலமான மார்க்ஸிச...
மணியான மார்க்க வழியிலே வாழ்ந்தவன்!

“பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்” - வள்ளுவர்

பெ
ண்
ம
க
வு
பு
ற
ந்
தி
ரு
க்
கு

கொல்லைப்புற கொட்டிலில்
கொழுகொழுண்ணு தேன்நிலவு
பொறந்திருக்கா புதுவரவா
பொசுங்குதல்லோ அடி மனசு
மாரியாத்தா மனக்கணக்கு
மங்கித்தான் போனதுவோ
அடுக்கடுக்கா பொட்டப்புள்ள
ஐயையோ கொலைதானோ
பொங்கலிட்டு சேதிசொல்ல
பொல்லாத ஆசையிங்கு
இவஅப்பன் அறிஞ்சானோ
இரண்டாகும் என்பாடு
முந்தானை மூலையில
முரண்டடிச்சு முன்குகையில்
முறைப்பானே மனக்குகையில்
ஆண்மகவு பெறடியெண்டு
அறிவானோ அரக்கனிவன்
பெண்ணவளின் பெருவீரம்
அடிமைத்தன இடர்உடைத்த
கண்ணகியின் பெருநாமம்
கள்ளிப்பால் கொடுத்திடவா
கழுத்தைத்தான் நெரித்திடவா
வேங்கைமவன் குடிசாரன்
வரப்போறான் வரம்பறுக்க
வம்பில பிறந்ததென்பான்
வழியோரம் எறிந்திடென்பான்
விற்றிடுவான் விலைமாதாய்
வீணான போதைக்காய்
என்கண்ணு ராசாத்தி
எங்கேனும் ஒடிடலாம்
எமன்கண்ணு ஒட்டமுதல்
ஏற்பூட்டி சென்றிடலாம்
பொட்டப்புள்ள புறப்படுடா
பெருவீரம் நிலைநாட்ட
பெண்தெய்வ சாமியெல்லாம்
காவலுக்கு அழைத்திடலாம்

ஏ. எவீணா

குழந்தை வாணி

வள்ளியம்மை
சுப்பிரமணியம்

குழந்தை வாணியின் கால்களில் பூட்டியிருக்கும் காற்சங்கிலியில் சிறிய உருண்டை மணிகள் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த மணிகளுக்குள் கடுகுப் பிரமாண சிறு மணிகள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன. வாணிக் குழந்தை ஒவ்வொரு அடி எடுத்து வைக்கும் போதும், ஓடியாடி விளையாடும் போதும் எழுகிற அந்த இனிய ஓசை சந்திராவை மெய்மறக்கச் செய்து விடுகிறது.

“சின்னஞ் சிறு கிளியே கண்ணம்மா செல்வக் களஞ்சிமே, என்னைக் கலி தீர்த்தே உலகில் ஏற்றம் புரியவந்தாய்...” என்ற பாரதியாரின் பாடல் தான் அவளது நினைவிற்கு வருகிறது.

சந்திராவுக்கு ‘தேவி’ என்ற ஒரு தங்கை இருந்தாள். அவள் வீட்டின் கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளும்போது கிணற்றுள் மூழ்கி இறந்துவிட்டாள். அந்தத் துயரத்தைத் தாங்க முடியாமல் முழுக குடும்பமே சோகக்கடலில் மூழ்கினர். சந்திரா ஆட்கள் இல்லாத இடமாகத் தேடிப்போய் விம்மி விம்மி அழுவாள். பலவருடங்கள் இப்படி உருண்டோடியது.

சந்திராவுக்கும் சண்முகனுக்கும் திருமணம் நடந்தது. நீண்டகாலமாக குழந்தைப் பேறு

கிட்டவில்லை. உறவினர்கள், நண்பர்கள் பற்பல ஆலோசனைகளை வழங்கினர். ‘செயற்கைக் கருத்தரிப்பு’ இந்திய நாட்டின் வைத்திய நுட்பங்கள்... கமலா செல்வராசா டாக்டர்... இப்படி பலவிதமான கருத்துரைகள் அவள் காதுக்கு வந்த வண்ணமிருந்தன.

சந்திராவின் தாயார் உயிர் வாழ்ந்த காலத்தில் தினமும் ஒப்பாரி வைத்து அழுவா. பின்னர் “தேவீ! நீ அக்கா வயிற்றில் வந்து பிறப்பாய், நான் உன்னைத் தூக்கி வளர்ப்பேன்” என்று ஒரு நம்பிக்கை வார்த்தை கூறுவா. சந்திராவின் திருமணம் முடிந்த அடுத்த ஆண்டே தாயார் காலமாகி விட்டார். சந்திராவுக்கு வேறு சகோதரங்களும் கிடையாது. சண்முகனும் ஒரேயொரு பிள்ளைதான். சிலகுடும்பங்களில் ஏழு, எட்டுப் பிள்ளைகள் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கும் நிறையக் குழந்தைகள் பிறப்பார்கள். வீடே எந்தநேரமும் கலகலப்பாகவும் குதூகலிப்பாகவும் இருக்கும்.

சந்திராவுக்கும் கணவனுக்கும் தத்தெடுத்து வளர்ப்பதில் ஆரம்பகாலத்தில் உடன்பாடு இல்லை. பெற்றுத்தான் வளர்ப்பது என்று பிடிவாதமும் காலப் போக்கில் தளர்ந்து போனது.

செயற்கைக் கருத்தரிப்பில் மனம் ஒன்றிப் போகவில்லை. ஏனென்றால், சிலருக்கு ‘இரவல் கரு’ என்ற கதைகளும் இவர்களின் காதுகளுக்கு எட்டாமல் இல்லை.

இப்படியே பத்து வருடங்கள் ஓடிவிட்டன. இருவரும் சண்முகனின் பாடசாலை விடுமுறைச் சுற்றுலாவுக்கு முழு இலங்கையிலும் பிரசித்தமான இடங்களைப் பார்வையிடச் சென்றனர். அப்படிப் போன இடத்தில் கிளிநொச்சியில் நடைபெறும் ‘அநாதைக் குழந்தைகள் இல்லத்திற்கும் சென்றார்கள்.

அங்கே நிறைய ஆண்குழந்தைகளும் பெண் குழந்தைகளும் இருந்தனர். தவழும் வயது, ஓடும் வயது' என பற்பல வயதுகளில் காணப்பட்டனர். சந்திரா தவளும் குழந்தைகளின் இருப்பிடத்தில் தரித்து நின்று விட்டாள். அங்கே அவளின் தங்கை பிஞ்சுக் குழந்தையாக இருந்த காலத்தில் கன்னத்தில் குழி விழ சிரித்த முகத்துடன் தவழ்ந்த ஒரு பெண் குழந்தையைக் கண்டாள். அந்தக் குழந்தையும் சந்திராவைப் பார்த்துச் சிரித்தது. தன்னைத் தூக்கும்படி கையை நீட்டிக் காட்டியது. இருபதுக்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களும், நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களும் இரண்டு பஸ்வண்டி நிறையப் பிரயாணப்பட்டு சென்ற இடத்தில் இங்கே - அதுவும் கிளிநொச்சி அநாதைச் சிறுவர் இல்லத்தில் இப்படியும் ஓர் ஆச்சரியம்! கண்டும் காணாதது போல சந்திரா முகத்தைத் திருப்பினாள். குழந்தையோ தவழ்ந்து வந்து அவளது காலடியில்... படுத்து.. கால்விரல்களால் வருடியது. வேறு யாருடைய காலடிக்கும் குழந்தை தேடிப் போகவே இல்லை.

அங்கே கடமையில் இருந்த தலைமைக் கண்காணிப்பாளர் ஒரு பெண்மணி. அவர் கூறினார்.

“அம்மா! தினமும் ஆயிரக்கணக்கானோர் நாட்டில் பலபாகங்களில் இருந்தும் வந்து போகிறார்கள். அவர்களில் ஒருவருடைய முகத்தைப் பார்த்துச் சிரித்ததையோ, தவழ்ந்து போய் அவர்களது பாதங்களைத் தடவியதையோ நான் பார்த்ததில்லை, இது என்ன பெரிய ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே!” என்று வியப்பாகக் கூறினார்.

சந்திராவைப் பொறுத்தவரை அந்த இல்லத்தின் உள்ளே காலடி எடுத்து வைக்கும் போது... இப்படி ஒரு பெண் குழந்தை அதுவும் எங்கடை தேவியைப் போல கன்னத்தில் குழியுடன் சிரிக்கும் என்றோ நினைக்கவே இல்லை. சண்முகம்

மாஸ்டருக்கு குழந்தை இல்லாதது சகல ஆசிரியர்களுக்கும் தெரியும். அவர்களும் மாஸ்டரின் முகத்தையும், சந்திராவின் முகத்தையும், குழந்தையின் முகத்தையும் மாறி, மாறிப் பார்த்தார்கள்.

சந்திரா எதுவுமே பேசாமல் அழுத கண்ணீரைச் சேலைத் தலைப்பால் துடைத்துக் கொண்டிருந்தாள். கூற்றில் சண்முகன் அந்த நிலையப் பொறுப்பதிகாரியுடன் சில நிமிடங்கள் பேசினார். சகல ஒழுங்குகளுக்கும் தாங்கள் நாளையோ, அன்றி மறுநாளோ வருவதாகவும், இந்தக் கன்னக்குழிக் குழந்தை தங்களுக்குத் தான் தரவேண்டும் என்று கூறிவிட்டு - சகலரும் வெளியேறி பஸ்வண்டி பிரயாணம் - யாழ்ப்பாணம் நோக்கித் தொடர்கிறது.

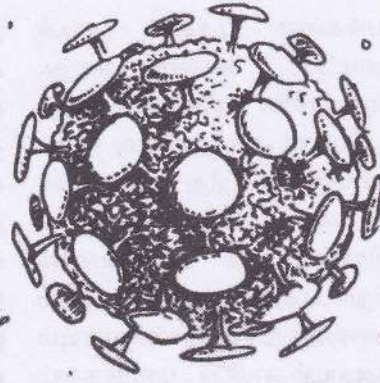
வீடுவந்ததும் இருவரும் தங்கள் மனம் திறந்து பேசினார்கள். ‘குழந்தையைத் தத்து எடுப்பதாயின்- அதற்குரிய சட்ட நுணுக்க அத்தாட்சி, இவர்களே பெற்றாரென பிறப்புச்சாட்சிப் பத்திரம், குழந்தையின் எதிர்காலத்துக்கு போதிய பணவசதி, பிற்காலத்துக்கு வீடு... இப்படிப் பல விடயங்கள் பற்றி ஒரு சட்ட நிபுணருடன் கலந்தாலோசித்து அவருடனேயே இவர்களும் கிளிநொச்சி போவதாக முடிவெடுத்துக் கொண்டனர்.

அதன்படி மூவரும் இருநாட்கள் கழித்து கிளிநொச்சி போனார்கள். சகல விடயங்களும் ஒழுங்காக நடைபெற்று- அன்று சாயந்தரமே குழந்தை வாணியையும் தூக்கிக் கொண்டு சந்திரா வீட்டிற்கு வந்தாள்.

அயலவர், உறவினரென்று அநேகர் புதினம் பார்க்க ஓடிவந்தனர். வந்தவர்களிடம் சண்முகன் ஒரு வார்த்தை கூறினார்:

“வாணி வளந்து வரும் காலத்தில் ‘வளர்த்த பிள்ளை’ என்று சொல்லி அவளது மனதை வருத்துகிற எண்ணம் இருப்பவர்கள் இந்தக் குழந்தையைப் பார்க்க வரவேண்டாம்”

தெ. ஞாலசீர்த்த மீந்வங்கோ

கொவிட்-19 கட்டமைக்கும்

‘புதிய வழமை’ அரசியல்

தொடக்கக் குறப்புகள்

நிச்சயமின்மை இன்று உலகைச் சூழ்ந்துள்ளது. கொவிட்-19 என அழைக்கப்படும் கொரோனா நோய்த்தொற்று கேள்விகளுக்கோ பதில்களுக்கோ இடமற்று இயங்கிவந்த உலகளாவிய சிந்தனைப் போக்கில் ஒரு மாற்றத்தை உண்டாக்கியுள்ளது. இந்த மாற்றம் பல கேள்விகளையும் புதிய சாத்தியங்களையும் உருவாக்கியுள்ளது. புதிய வழமை (new normal) குறித்து எல்லோரும் பேசத் தொடங்கியுள்ளார்கள். துறை சார்ந்து புதிய வழமை பல்வேறுபட்ட மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இது குறிப்பாக அரசியற்பரப்பில் கொரோனா புதிய உலக ஒழுங்கைக் கட்டமைக்க விளைகிறது. இதன் பின்னணியில் புதிய வழமை அரசியலை விளங்கிக் கொள்வதும் பொருள் கொள்வதும் அவசியமானது.

‘வழமைக்குத் திரும்புதல்’ என்ற சொற்றொடர் இன்று பொருளற்றது. இனி புதிய சொற்களை நாம் தேடியாக வேண்டும். கடந்துபோன காலத்தில் எவ்வாறு இந்தச் சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தினோமோ அவ்வாறு அதைப் பயன்படுத்தவியலாது. வழமை என்பது இனிப் புதிதாக வரையறுக்கப்படும். அந்த வழமை நாம் விரும்

பியதாக இராது. நாம் எதிர்பார்த்தாக இராது. ஆனால் உலகம் புதிய நடைமுறைகளுடன் இயங்கத் தொடங்கும். அது தவிர்க்கவியலாதது.

புதிய வழமை எது? அது ஏற்படுத்தியுள்ள சட்டகங்கள், ஒழுங்குகள் எவை? அவை எம்மை எவ்வாறு பாதிக்கும், எம்மில் எவ்வாறு செல்வாக்குச் செலுத்தும்? இவை கொவிட்-19 பெருந் தொற்றுக்குப் பின்னரான உலகில் எழுப்பப்படும் பிரதான கேள்விகள். பெர்லின் சுவரின் வீழ்ச்சி, லீமன் பிரதர்லின் சரிவு என்பன எவ்வாறு எதிர்பாராத மாற்றங்களை உலக அரங்கில் ஏற்படுத்தியதோ அதேபோலவே இந்தப் பெருந்தொற்றும் எதிர்பாராத உலகை புரட்டிப் போடுகிற மாற்றங்களைச் செய்ய வல்லது. இந்தப் பெருந்தொற்று எவ்வாறு மக்களின் வாழ்க்கையை சிதைத்து, சந்தைகளை சரித்து அரசாங்கங்களின் வினைத்திறனை அல்லது வினைத்திறன்ற தன்மையை வெளிச்சம் போட்டு காட்டியதோ, அதேபோல உலகளாவிய அரசியல் மற்றும் பொருளாதார அதிகார சமநிலையில் முடிவான மாற்றங்களை இது ஏற்படுத்தும். அந்த மாற்றங்கள் உடனடியாகவோ அல்லது காலம் கழித்தோ நிகழும்.

இரண்டு விடயங்களை முதலில் அடிக்கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டியுள்ளது. முதலாவது உலகளாவிய ரீதியில் இந்த வைரஸ் ஏற்படுத்தியுள்ள அச்சவுணர்வு புதிய எல்லையை எட்டியுள்ளது. இது புதியவகை அரசியல் அரங்குக்குக்கான வழியை உருவாக்குகிறது. இரண்டாவது அறிவியலின் மூலமும் தொழிநுட்பத்தின் உதவியுடனும் எதிர்நோக்கும் அனைத்துச் சவால்களையும் வெற்றிகொள்ளமுடியும் என்று மனிதகுலம் அண்மைவரை நம்பியிருந்தது. ஆனால் இன்று அது அவ்வளவு எளிதல்ல என்பது புலப்பட்டுள்ளது. இது இன்னொரு வகையில் அறிவியலை மறுக்கின்ற அதேவேளை சுயநல நோக்கிலான அரசியலை முன்னெடுக்கும் தரப்புக்களுக்கு வாய்ப்பாகியுள்ளது. நாம் உணர்ச்சிப் பெருக்குகளால் அள்ளுண்ணாமல் தர்க்கரீதியாகச் சிந்தித்து அறிவியல் ரீதியாக ஆராய்ந்து பொறுப்புணர்வுடனும் சமூக அக்கறையுடனும் செயற்படவேண்டும் என்பது கொரோனா மனிதகுலத்துக்குக் கற்றுத்தந்த முக்கியமான பாடங்களில் ஒன்று.

பல வழிகளில் மனிதகுலம் மனிதாபிமானத்தில் இருந்தும் அடிப்படை மனித அறங்களில் இருந்தும் விலகி நீண்ட தூரம் வந்துவிட்டதை இந்த நெருக்கடி எடுத்துக் காட்டியது. ஒரு நெருக்கடியில் மனிதர்கள் எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறார்கள், அரசுகள் எவ்வாறு செயலாற்றுகின்றன, நிறுவனங்கள் எவ்வாறு எதிர் வினையாற்றுகின்றன, ஊடகங்கள் என்ன செய்கின்றன போன்ற அனைத்தையும் நாம் வீட்டில் இருந்தே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இவை குறித்து எவ்வளவு ஆழமாகப் நாம் சிந்தித்துள்ளோம் என்பது கேள்வியே.

இன்றும் இலாபத்தை தக்க வைப்பது பற்றியும் இலாபத்தை பெருக்குவது பற்றியும் பலர் சிந்திக்கிறார்கள். அரசுகள் பெரிய நிறுவனங்கள் பாதிப்படையாமல்

இருக்க அவர்களுக்கு நிதி அளிக்கின்றன. சரிந்துவிட்ட தனியார் கம்பெனிகளைப் பிணையெடுக்கின்றன. ஆனால் அந்த அரசுகளில் வாழுகின்ற மக்கள் உணவுக்கு வழியின்றி பட்டினி கிடக்கிறார்கள். மருத்துவத்துறையில் கடமையாற்றும் பணியாளர்கள் பாதுகாப்பு உபகரணங்கள் இன்றி நோய் தொற்றுக்கு ஆளாகி இறக்கிறார்கள். இதுதான் இன்றைய உலகின் சுருக்கமான வரைபடம்.

நெருக்கடி முடிவுக்கு வருவது போன்ற ஒரு சித்திரம் எமக்கு காட்டப்பட்டாலும் உண்மை அதுவல்ல. பல வழிகளில் நெருக்கடி இப்போதுதான் தொடங்குகிறது. வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகள் இலங்கை போன்ற நாடுகளைப் பார்த்து மூன்றாம் உலக நாடுகள் என்று அழைக்கும் வழமை ஒன்று உண்டு. இந்த நோய்த்தொற்று இப்போது கிட்டத்தட்ட எல்லா நாடுகளையும் மூன்றாம் உலக நாடுகள் ஆக்கியுள்ளது. பசியும் பட்டினியும் வறுமையும் உலகமயமாகி உள்ளது. இது வெறுமனே ஒரு சுகாதார மருத்துவ நெருக்கடி அல்ல. அதையும் தாண்டி சமூக பண்பாட்டு பொருளாதார அரசியல் நெருக்கடி. ஒரு சமூகத்தின் அனைத்துத் தளங்களிலும் இந்தப் பாதிப்பின் தாக்கம் வெளிப்படையாகவே புலப்பட்டு நிற்கின்றது. இதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. மறைக்கவும் முடியாது.

இவற்றை கருத்தில் கொண்டே நாம் கொவிட் - 19 இன் பின்னரான உலகம் குறித்து பேச வேண்டி உள்ளது. கொவிட் -19 உலக ஒழுங்கை உலுக்கியுள்ளது. இது உலக ஒழுங்கை நெருக்கடிக்கு உள்ளாகியதன் மூலம் எதிர்காலம் குறித்த புதிய சாத்தியங்களையும் நிச்சயமின்மைகளையும் உருவாக்கியுள்ளது. இவை ஆழமான நீண்ட ஆய்வை வேண்டுவன. புதிய உலக ஒழுங்கின் நெருக்கடியாதெனில் தொற்று உருவாக்கியுள்ள புதிய வழமையை எவ்வாறு விளங்குவது என்பதும்

எவ்வாறு வினையாற்றுவது என்பதுமே. குறிப்பாக இலாபங்கள் குறைவுபடாமல் அதை எவ்வாறு செய்வது என்பதே அரசுகளினது பெரும் சவாலாக இருக்கின்றன. அதை அவை வெளிப்படையாகவும் அறிவித்துள்ளதில் வியப்பில்லை.

அரசாங்கங்களும் நிறுவனங்களும் இந்த நோய்த்தொற்றைத் தங்களுக்கு வாய்ப்பான ஒன்றாக மாற்ற நினைக்கின்றன. அவை அரசியல் கதையாடல்களாகளாகவும் இலாபத்திற்கான புதிய வழிமுறைகளாகவும் வெளிப்படுகின்றன. அவற்றுக்கு கொரோனா என்ற முகமூடி கச்சிதமாகப் பயன்படுகிறது. இதை நாம் முதலில் உணர வேண்டும். கொரோனாவின் பெயரால் நாம் ஏமாற்றப்படாமல் இருப்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும். இந்த நோய்த்தொற்று மிகச்சாதாரண உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கையையே மோசமாகத் தாக்கியது. அரசியல் வாதிகளோ, கொள்கை வகுப்பாளர்களோ, சமூக ஊடகப் போராளிகளோ இதற்கான விலையைக் கொடுக்கவில்லை. சாதாரண மக்களே கொடுத்தார்கள். இனியும் அவர்களே உறிஞ்சப்படுவர், உழைப்பாலும் ஊதியத்தாலும். இன்று நாம் எதிர்நோக்கும் எதிர்நோக்கும் இந்த நெருக்கடியை நாம் கடந்து போகவேண்டுமாயின் இரண்டு விடயங்களை நாம் செய்தாக வேண்டும். ஒன்று: கொவிட் - 19க்குப் பின்னரான உலகைக் கற்பனை செய்து பார்க்க வேண்டும், அதற்குத் தயாராக வேண்டும். இரண்டு: நம்பிக்கையோடு இருத்தல் வேண்டும்.

உலகமயமாக்கலின் முடிவை எதிர்நோக்கீ

கடந்த பத்தாண்டு காலமாக உலகமயமாக்கல் தொடர்ச்சியாக கேள்விக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. குறிப்பாக பொருளாதார ரீதியிலான உலகமயமாக்கல் குறித்த வினாக்கள் தொடர்ந்தும் உலகின் பிரதான அரங்காடிகளால் எழுப்பப்பட்டு

அரசுகள் நீண்ட காலங்களுக்கு “பொருளாதாரத் தனித்திருத்தல்” எவ்வாறு சாத்தியமாகும் என்று யோசிக்கத் தொடங்கி உள்ளன. இது இனி வழமையாகலாம்.

21ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தை வடிவமைத்த ‘பரஸ்பரம் நன்மைபயக்கும் உலகமய மாக்கல்’ (mutually beneficial globalisation) என்ற எண்ணக்கரு முடிவுக்கு வந்துள்ளது.

வந்துள்ளன. இந்தக் கேள்விகளுக்கான பதிலையும் உலகமயமாக்கலின் எதிர்காலத்தையும் இந்தப் பெருந்தொற்று தீர்மானிக்கவல்லது.

தொற்றிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாக்க நாடுகள் எல்லைகளை மூடி சந்தைகளை மூடி தனித்திருக்க முயன்றபோது உலகமயமாக்கல் எவ்வளவு ஆபத்தானது என்பதை உணர்ந்தன. எல்லைகளை மூடினால் சாப்பாட்டுக்கே வழி இல்லாமல் தவிக்க வேண்டிவரும் என்ற உண்மை உறைத்தபோது உணவுப் பொருட்களுக்காக எல்லைகள் திறக்கப்பட்டன. மறுபுறம் தோட்டங்களிலும் வயல்களிலும் உற்பத்தி செய்த மரக்கறிகளையும் பழங்களையும் சேகரித்து பொதி செய்து சந்தைக்கு அனுப்புவதற்கு உரிய தொழிலாளர்கள் வேறு நாடுகளிலிருந்து வர வேண்டி இருந்ததால் அவர்களுக்காக விதிமுறைகள் தளர்த்தப்பட்டு எல்லைகள் திறக்கப்பட்டன. எல்லைகள் திறக்கப்படாத நாடுகளில் அந்த தோட்டங்களிலேயே மரக்கறிகளும் பழங்களும் அழுகி அழிந்தன. இப்போது அரசுகள் நீண்ட காலங்களுக்கு “பொருளாதாரத் தனித்திருத்தல்” எவ்வாறு சாத்தியமாகும் என்று யோசிக்கத் தொடங்கி உள்ளன. இது இனி வழமையாகலாம்.

21ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தை வடிவமைத்த 'பரஸ்பரம் நன்மைபயக்கும் உலகமயமாக்கல்' (mutually beneficial globalisation) என்ற எண்ணக்கரு முடிவுக்கு வந்துள்ளது. கொவிட் - 19 நோய்தொற்று மேற்குலகில் பரவத் தொடங்கியது முதல் நாடுகள் பாதுகாப்பு உபகரணங்களுக்கும் வென்டலேட்டர்கள் மற்றும் சுவாசக் கருவிகளுக்கும் முண்டியடித்தன. அவற்றை உற்பத்தி செய்து விநியோகித்து வந்த நாடுகள் அதை ஏற்றுமதி செய்யவில்லை. ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஐரோப்பாவில் முதலில் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட நாடாகிய இத்தாலி ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளிடம் உதவி கேட்டது. யாரும் உதவவில்லை. எல்லோரும் தங்களது மருத்துவ, பாதுகாப்பு உபகரணங்களை போதுமானளவு சேர்த்து சேமிப்பதிலேயே கவனம் செலுத்தின. கைகழுவப் பயன்படுத்தப்படும் தொற்றுநீக்கித் திரவங்களை உற்பத்தி செய்த நாடுகள் அதன் ஏற்றுமதியைத் தடை செய்தன. இதனால் அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கு தட்டுப் பாடு நிலவியது.

இந்தச் செயல்கள் எந்த அடித்தளத்தில் உலகமயமாக்கல் கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளதோ அதைக் கேள்விக்குள்ளாக்கின. சுதந்திர சந்தை, பொருட்களின் தடையற்ற பரிமாற்றம், அரசுகள் வர்த்தகத்தில் தலையிடாமை ஆகிய அடிப்படைகள் அனைத்தும் மீறப்பட்டன. உலகமயமாக்கல் உருவாக்கத் தலைப்பட்ட பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பும் (economic integration), அதன் வழி தோற்றம் பெற்ற உலகப் பொருளாதார ஆட்சியும் (global economic governance) முடிவுக்கு வந்துள்ளன.

கடந்த அரைநூற்றாண்டு காலமாக உலகமயமாக்கலை உலகெங்கும் எடுத்துச் சென்ற செயல்வீரனான அமெரிக்காவே கடந்த 5 ஆண்டுகளில் உலகமயமாக்கலுக்கு

முடிவு கட்டியுள்ளது. அமெரிக்கா உலகமயமாக்கலில் இருந்து பின்வாங்கத் தொடங்கிய கடந்த சில ஆண்டுகளில் ஜேர்மனியின் சான்சலர் அங்கெலா மேக்கல் மற்றும் பிரான்ஸ் ஜனாதிபதி இம்மானுவல் மக்ரோன் ஆகியோர் உலகமயமாக்கலின் புதிய செயல்வீரர்கள் ஆகினர். ஆனால் கொவிட்-19 நெருக்கடியின் போது இவ்விரு நாடுகளில் உற்பத்தியாகும் பொருட்கள் ஏற்றுமதி செய்ப்படுவதை அந் நாடுகள் தடைசெய்தன. இதன் மூலம் உலகமயமாக்கலுக்கான இன்னொரு புதைகுழியை அவையும் வெட்டின.

உலகமயமாக்கலை முன் தள்ளிய நாடுகள் இப்போது எத்திசையில் பயணிக்கிறது என்பதையும் உலகமயமாக்கலைத் தக்கவைக்கத் தேவையான பரஸ்பர நம்பிக்கையும் ஒத்துழைப்பும் நாடுகளிடையே இல்லை என்பதையும் இந்நாடுகளின் இப்பெருந்தொற்றுக்குப் பின்னரான நடத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. சர்வதேச கூட்டு ஒத்துழைப்பை இதுவரைக் கொஞ்சம் சாத்தியமாக்கிய அதன் அரசுகளினதும் தலைவர்களினதும் சுயஒழுக்கம் இப்போது இல்லை என்பது வெளிப்படையாக. தேசிய நலன்களும் பூகோள ஆதிக்கத்துக்கான அவாவும் அதிகரித்துள்ள நிலையில் சர்வதேச இணைந்த செயற்பாடுகள் சாத்தியமற்றவை.

இங்கே மூன்று விடயங்களை நாம் குறிப்பாக நோக்க வேண்டும். முதலாவது தேசியவாதத்தினதும் நிறுவெறியினதும் வளர்ச்சி எவ்வாறு உலகமயமாக்கலுக்கு நெருக்கடியைக் கொடுத்தது. இரண்டாவது கொவிட்-19 எவ்வாறு அரசுகளை சுயநலமாகச் சிந்திக்க வைத்ததன் ஊடு உலகமயமாக்கலைப் புறந்தள்ளின. மூன்றாவது கொவிட்-19 ஏற்படுத்தியுள்ள பொருளாதாரத் தாக்கம் எவ்வாறு பூகோள அரசியல் போட்டியை அதிகரித்து நாடுகளுக்கிடையிலான ஒத்துழைப்பைக்

கேள்விக்குள்ளாக்கியது.

பெருந்தொற்று ஏற்படுத்தியுள்ள அச்ச வுணர்வும் நிச்சயமின்மையும் உலகமய மாக்கலுக்கு எதிராக இருக்கிறது. எல்லாம் உலகமயமாகவேண்டும் என்பதுதான் முதலாளித்துவத்தினதும் அதன் வழி தோற்றம் பெற்ற உலகமயமாக்கலினதும் எதிர்பார்ப்பு. ஆனால் இவ்வாறு ஒரு தொற்று உலகமயமாகும் என்பது நிச்சயமாக அதன் எதிர்பார்ப்பல்ல. இன்றைய நிலையில் கொவிட்- 19 தொற்று 200 நாடுகளில் பரவியுள்ளது. இது உலகமயமாகி உலகமய மாக்கலை கேள்விக்குட்படுத்தியுள்ளது.

நகரங்களில் இருந்து கிராமத்துக்கு

நகரங்கள் தான் இந்த நோய்த்தொற்றின் மையங்களாக இருக்கின்றன. அதிலும் குறிப்பாக பெருநகரங்களையே இத் தொற்று மோசமாகப் பாதித்துள்ளது. இது தொடங்கிய சீனாவின் லூகான் நகரம் சனநெரிசல் கூடிய பெருநகரம். இப்போது இத்தொற்றின் மையமாகவுள்ள அமெரிக்காவின் நியூயோர்க் இன்னொரு பெருநகரம். உலகின் ஏனைய பகுதிகளிலும் பெருநகரங்களிலேயே இத்தொற்றின் தாக்கம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த நெருக்கடி ஏற்படுத்தியுள்ள பொருளாதாரத் தாக்கம் பெருநகரங்களையே மோசமாகப் பாதிக்கிறது. இதனால் பின்வரும் கேள்விகள் எழுவது இயல்பானது. உணவு விடுதிகள், களியாட்டங்கள் மீண்டும் பழைய நிலைக்குத் திரும்புமா? மக்கள் பெருநகரங்களில் மிகவும் சனநெரிசலான பொதுப்போக்குவரத்தில் பயணம் செய்ய விரும்புவார்களா? இப்போது எல்லோரும் வீட்டில் இருந்து வேலை பார்த்தபடி ஒன்லைனில் கூட்டங்களை நடாத்தும் போது பாரிய அலுவலங்கள் தேவையா, அவற்றுக்கு அவ்வளவு இடத்தை ஒதுக்க வேண்டுமா? குறிப்பாக தனிமனித இடைவெளி தவிர்க்கவியலாததாகியுள்ள

இந்த நெருக்கடியின் விளைவாக பலர் மீண்டும் கிராமங்களுக்குத் திரும்ப விரும்புகிறார்கள்... என்னதான் தொழிநுட்ப வசதிகள் இருந்தாலும் திறந்த வெளிகளும், வீசுகின்ற காற்றும், எதிர்ப்படும் மனிதர்களும், மரங்களும் செடிகளும், மனித நடமாட்டமும் தரும் ஆறுதலை மெய்நிகர் உலகில் எந்தவொரு தொழிநுட்பமும் தரமுடியாது.

நிலையில் என்ன செய்யலாம்.

நோய்த்தொற்று குறித்த அச்சம் எல்லோர் மனதிலும் இருக்கிறது. இது எவ்வாறு பெருநகரங்களின் எதிர்காலத்தை வடிவமைக்கும் என்பதே எம்முன்னுள்ள கேள்வி. கடந்த இருபதாண்டுகளில் பல நகரங்கள் பெருநகரங்களாக உருமாறியுள்ளன. அளவுக் கதிகமான மக்கள் கிராமங்களில் இருந்து நகரங்களை நோக்கி இடம் பெயர்ந்த வண்ணமே இருக்கிறார்கள். இந்த இடப்பெயர்வு பல்பரிமாண நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஆனாலும் அவை இன்று வரை கணிப்பில் எடுக்கப்படாமலேயே இருந்திருக்கின்றன. ஏனெனில் இன்றைய உலக நடைமுறையில் அனைத்தும் இலாப - நட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. இலாபம் கிடைத்தால் நல்லது, நட்டம் ஏற்பட்டால் கெட்டது என்ற மிக இலகுவான பொருளாதார விதிகளே அரசியல் தொட்டு ஆன்மீகம் வரை அனைத்தையும் தீர்மானிக்கின்றன.

இந்த நெருக்கடியின் விளைவாக பலர் மீண்டும் கிராமங்களுக்குத் திரும்ப விரும்புகிறார்கள். குறிப்பாக மேற்குலக நாடுகளில் உள்ள மேல்தட்டு மற்றும் மத்தியதர வர்க்கம் இது குறித்து ஆழமாகச் சிந்திக்கிறது. வயதானவர்கள், குழந்தைகள், நோயாளிகள்,

ஆகியோரைக் கொண்ட குடும்பங்கள் ஊருக்குத் திரும்புதலே தொடர்ந்தும் உயிர் வாழ்வதற்கான சாத்தியங்களை அதிகரிக்கும் என்று நம்பத் தொடங்குகிறார்கள். இந்தப் பெருந்தொற்று கிராமங்களைக் கவர்ச்சிகரமானதாக மாற்றியுள்ளது. உயிர்களுக்கு அஞ்சி கிராமங்களுக்குத் திரும்புதல் இப்போது வழமையாகியுள்ளது. குறிப்பாக பெருநகரங்களில் வீடுகளுக்குள் அடைக்கப்பட்ட மக்கள் எதிர்நோக்கிய நெருக்கடிகள் இதை முன்தள்ளியுள்ளன. பெருநகரங்களில் சிறிய வீடுகளுக்குள் இருந்தபடியே வாரக்கணக்கில் சீவிப்பது இயலாத ஒன்று என்பது இப்போது விளங்குகிறது. என்னதான் தொழிநுட்ப வசதிகள் இருந்தாலும் திறந்த வெளிகளும், வீசுகின்ற காற்றும், எதிர்ப்படும் மனிதர்களும், மரங்களும் செடிகளும், மனித நடமாட்டமும் தரும் ஆறுதலை மெய்நிகர் உலகில் எந்தவொரு தொழிநுட்பமும் தரமுடியாது.

கடந்த பத்தாண்டுகளில் இராணுவமைய, சர்வாதிகாரத் தன்மையுடைய பலவான்கள் (passive citizens) பல நாடுகளில் ஆட்சிக்கு வந்துள்ளார்கள். இவர்களின் மிகப்பெரிய ஆதரவுத்தளம் பெருநகரங்கள் அல்ல. மாறாக நகருக்கு வெளியேயான மக்கள் தொகையின் ஆதரவே இவர்களை ஆட்சியில் இருத்தியது. இவர்களுக்கான நெருக்கடிகளும் சவால்களும் பெரும்பாலும் நகர்புறங்களில் இருந்தே எழுகின்றன. மேலும் நகர்புறங்களில் எழும் எதிர்ப்புக்கள் கூடிய கவனம் பெறுகின்றன. இவை அரசுகளுக்கு சங்கடத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. எனவே இந்தப் பெருநகரங்களையும் பொது வெளிகளையும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கவே இந்தப் பலவான்கள் விரும்புகிறார்கள்.

இதைச் சாத்தியமாக்குவதற்கான வாய்ப்பை கொவிட் - 19 பெருந்தொற்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. பாதுகாப்பு, சுகாதாரம் ஆகிய சாக்குப்போக்குகளைச் சொல்லி பொது

வெளிகள் மெது மெதுவாவாக இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளும் முழுமையான கண்காணிப்புக்குள்ளும் கொண்டு வரப்படுகின்றன. பெருந்தொற்றுக்கான எதிர்வினை என்ற போர்வையில் நடக்கும் இந்த மாற்றங்கள் நகரங்களில் ஒவ்வொரு நாள் வாழ்க்கையும் இராணுவத்துடன் பின்னிப் பிணைந்ததாக இருக்கும் 'புதிய வழமையை' ஏற்படுத்த முனைகின்றன. இது மிகவும் ஆபத்தானது.

இந்தச் செயற்பாடுகளுக்கு அதிகார வர்க்கத்தின் முழுமையான ஆதரவு இருக்கும். பெருவணிகர்களின் ஆதரவு இருக்கும். மேல்தட்டு வர்க்கத்தின் ஆதரவு இருக்கும். பல வழிகளில் மிகச் சாதாரண நகர்வாசிகளும் 'சுத்தமான ஒழுங்கான நகரம்' என்ற கதையாடலை நம்பத் தொடங்குவார்கள். இவை எதிர்க்கேள்வி கேட்காக, விமர்சனம் செய்யாத ஒரு சூழலையும் செயலற்ற குடிமக்களை (passive citizens) உருவாக்குவதற்கான நடவடிக்கையின் ஒரு அங்கமே. இது நீண்டகால நோக்கில் கேள்விகளுக்கு அப்பாலான சர்வாதிகாரத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஆபத்தை பலர் உணர்வதில்லை.

'புதிய வழமை'யின் தீசைவழிகள்

கொவிட் - 19 பெருந்தொற்று உருவாக்கியுள்ள புதிய வழமையானது, உலக அரசியல் அரங்கில் சில முக்கியமான திசைவழிகளைக் கோடுகாட்டியுள்ளது. இது பல அம்சங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டாலும் மூன்று போக்குகள் முக்கியமானவை. அவை இலங்கை போன்ற சிறிய நாடுகளின் எதிர்காலத்தில் மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்தவல்லவை. 1. அமெரிக்கா இழந்து வருகின்ற முதன்மை நிலை, 2. சீனாவின் அதிகரிக்கும் செல்வாக்கும் பல்பரிமாண முன்னோக்கும், 3. தேசியவாதத்தின் மிகையெழுச்சி. இவை மூன்றும் புதிய

வழமை அரசியல் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை எதிர்வுகூறப் பயனுள்ளவை.

இந்தப் பெருந்தொற்றினால் மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட நாடு அமெரிக்கா. கொவிட்-19ன் தாக்கம் உலகின் தலைவன் என்ற நிலையை அமெரிக்கா இப்போது கிட்டத்தட்ட இழந்துள்ளதை கிட்டத்தட்ட உறுதிசெய்துள்ளது. “அமெரிக்கா தலைமையிலான உலக ஒழுங்கு முடிவுக்கு வந்து விட்டது என்ற யதார்த்தத்தை நாம் ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும்” என்று ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் அயலுறவுகளுக்கான தலைவர் ஜோசப் போரஸ் கடந்த மே மாதம் தெரிவித்தார். “ஆய்வாளர்கள் அமெரிக்கா தலைமையிலான உலகின் முடிவு குறித்தும் ஆசியாவின் நூற்றாண்டின் வருகையும் பற்றித் தொடர்ந்து பேசி வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது அது எம் கணமுன்னே அரங்கேறுகிறது. கொவிட்-19 நாம் யாருடைய பக்கத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்ற முடிவை விரைவாகச் எட்டவேண்டிய நிலைக்கு எம்மைத் தள்ளியுள்ளது” என்றார். ஜேர்மனியும் பிரான்சும் அமெரிக்காவிடமிருந்து விலகிய கொள்கை வகுப்புக்களை நோக்கி நகர்ந்துள்ளன. அமெரிக்கா தலைமை வகிக்காத ஒரு உலக ஒழுங்கை நோக்கி நாம் மெதுவாக நகர்கிறோம்.

சீனா இன்று தன் முதன்மைநிலையை பலவழிகளில் நிறுவுவதனூடே தன்னை நிலைநிறுத்த முனைகிறது. உலக உற்பத்திச் சந்தையின் மையமாக சீனா இருக்கிறது. இதன்மூலம் மறைமுகமாக கட்டுப்பாடு சீனாவின் கைகளிற்கு வந்து சேர்ந்துள்ளது. சீனாவில் கொவிட்-19 தொற்று வீரியம் அடையத் தொடங்கிய போது பல மேற்குலக நாடுகளில் மக்கள் பல்பொருள் அங்காடிகளில் கழிவறைக் காகிதங்களுக்கு சண்டையிட்டார்கள். இதற்கான காரணிகளை ஆழமாக யோசித்தால் உண்மை விளங்கும். இன்று சீனாவே உலகப் பொரு

இந்தப் பெருந்தொற்று தேசியவாதம் புதிய களங்களைக் கண்டடைவதற்கு இரண்டு வழிகளில் வழியமைத்துக் கொடுத்தது. முதலாவது அரசுகள் எல்லைகளை மூடி பொருட்கள் ஏற்றுமதியை குறிப்பாக மருத்துவத்துறைசார்) தடைசெய்து தேசிய வாதத்தை வளர்த்தன. இரண்டாவது கொவிட்-19 நெருக்கடியைக் கையாள இயலாத அரசுகள் தேசியவாதத்தைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டு கவனத்தைத் திசை திருப்பின.

ளாதாரத்தின் ஊன்றுகோல். சீனா உலகின் பெரும்பான்மையான நாடுகளில் அரசியல் ரீதியாக இல்லாவிட்டாலும் பொருளாதார ரீதியில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. கொவிட்-19 சீனாவின் நிலையைப் பலப் படுத்தியுள்ளது. இந்தப் பெருந்தொற்று ஆசியச் சந்தைகளுக்கான வாய்ப்பைப் பல வழிகளில் அதிகரித்துள்ளன. அடுத்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு ஆசியப் பிராந்தியம் அனைத்துத் தளங்களிலும் வளர்ச்சியடைவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகம். இதனால் சீனா தனது பிடியை ஆசியாவில் இறுக்கும். ஆசியாவை முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்துவதன் ஊடு உலக ஆதிக்கத்தை நோக்கி சீனா பயணிக்கும். அமெரிக்காவால் பொருளாதார ரீதியாக எதிர்வினையாற்ற இயலாத நிலையில் இராணுவரீதியாக எதிர்வினையாற்றும். இதன் பாதிப்புக்களை ஆசியர்களே அனுபவிப்பர். எவ்வாறு கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக ஆதிக்கப் போட்டியின் மையமாக மத்திய கிழக்கு இருந்ததோ, அதேபோல அடுத்த நூற்றாண்டு ஆசியாவே ஆதிக்கப் போட்டியின் மையமாகும். இதையும் சேர்த்தே நாம் “ஆசியாவின் நூற்றாண்டு” என்று அழைக்கவியலும்.

கடந்த பத்தாண்டுகளில் உலகெங்கும்

தேசியவாதம் மீளெழுச்சி கொண்டுள்ளது. அது குறிப்பாக அதிவலது நோக்கியதாகவும் ஃபாஸிஸ மிரட்டலாகவும் வெளிப்பட்டுள்ளது. கொவிட்-19 பெருந்தொற்று இதை வெளிப்படையாகவும் நிறுவனமாக்கப்பட்ட வகையிலும் செய்வதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொடுத்துள்ளது. இன்று மக்களைக் கைவிட்டு பெரு நிறுவனங்களையும் செல்வந்தர்களையும் இவ்வாறு தேசியவாத அடிப்படையிலான அரசாங்கங்களே முன்னின்று செய்கின்றன. பெருந்தொற்றுக்குப் பின்னரான உலகின் மிக முக்கிய சவால் தீவிர வலதுசாரித் தேசிய எழுச்சியாக இருக்கும். தேசியத்தின் போர்வையில் அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட சூழல் இயல்பாகத் தோற்றம் பெறும். இப்போது பல மத்திய ஆசிய நாடுகளிலும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் இதன் குணங்குறிகளைக் காணவியலும். இந்தப் பெருந்தொற்று தேசியவாதம் புதிய களங்களைக் கண்டடைவதற்கு இரண்டு வழிகளில் வழியமைத்துக் கொடுத்தது. முதலாவது அரசுகள் எல்லைகளை மூடி பொருட்கள் ஏற்றுமதியை (குறிப்பாக மருத்துவத்துறைசார்) தடைசெய்து தேசியவாதத்தை வளர்த்தன. இரண்டாவது கொவிட்-19 நெருக்கடியைக் கையாள இயலாத அரசுகள் தேசியவாதத்தைக் கட்ட விழுத்துவிட்டு கவனத்தைத் திசைதிருப்பின. இரண்டுமே தீவிர தேசியவாதத்தின் எழுச்சிக்கும் பரவுகைக்கும் வழி செய்தன. பெருந்தொற்று ஏற்படுத்திய பொருளாதாரப் பாதிப்புக்கள், வேலையிழப்புக்கள், மன உளைச்சல், நம்பிக்கையின்மை, நிச்சயமின்மை என்பன தேசியவாதத்தின் தீவிர வடிவங்கள் செல்வாக்குப் பெறுவதற்கான களங்களே.

எதிர்காலம் குறித்த கேள்விகள்

இந்த நோய்த்தொற்று சாத்தியமாக்கியுள்ள புதிய வழமை அரசியல் என்பது எதிர்காலம் குறித்த கேள்விகளால் நிறைந்துள்ளது.

குறிப்பாக ஒடுக்கப்பட்ட, சாதாரண உழைக்கும் மக்களின் எதிர்காலம் என்பது மேலும் கேள்விக்குறியாகும். இதையே அண்மைய தரவுகள் சொல்கின்றன. உதாரணமாக மூன்று தரவுகளை இங்கு கவனத்தில் கொள்ளலாம்.

1. சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு கடந்த மே மாதம் இந்த நோய்த் தொற்று காரணமாக 25 மில்லியன் பேர் வேலையிழப்பாளர்கள் என்று சொல்லியிருந்தது. ஆனால் இப்போதைய தொற்றின் போக்கும், குறிப்பாக சனத்தொகையை அதிகமாகக் கொண்டுள்ள நாடுகளில் இதன் வேகமான பரவுகையும் வேலையிழப்புக்கு ஆளாகுவோரின் எண்ணிக்கை எதிர் பார்த்ததை விட இருமடங்காகும் என்று அனுமானிக்கப்படுகிறது. அதேவேளை உலகளாவிய தொழிலாளர்களில் ஐந்தில் நான்கு பேர் இதனால் பாதிக்கப்படுவர் (வேலையிழப்பு, வேலைக்குறைப்பு, சம்பளக் குறைப்பு போன்றவற்றால்).

2. கடந்த யூன் மாதம் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் செயலாளர்நாயகம் அந்தோனியோ குதிரேஸ் இந்த நோய்த் தொற்றின் விளைவால் 50 மில்லியன் மக்கள் கடுமையான வறுமைக்குள் தள்ளப்படுவார்கள். கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலத்தில் இவ்வளவு பேர் ஒரு போதும் கடுமையான வறுமைக்குள் தள்ளப்பட்டதில்லை என்று கூறினார். அதேபோல வறுமையால் உயிரிழப்பவர்களின் எண்ணிக்கையும் முன்னெப்போதும் இல்லாதளவுக்கு அதிகரிக்கும் என்றும் எதிர்வு கூறப்பட்டது. இதுகுறித்துக் கருத்துத் தெரிவித்த உலக உணவு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் (World Food Programme) பணிப்பாளர் டேவிட் பேஸ்லி உலகில் இப்போது 821 மில்லியன் மக்கள் பசியோடு உறங்கப் போகிறார்கள், 235 மில்லியன் மக்கள் பட்டினியால் அவதிப்படுகிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்.

ஐ.நா பாதுகாப்புச் சபையில் பேசிய அவர் 'இந்த நோய்த்தொற்றுக் காலத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்காவிடின் 27 மில்லியன் மக்கள் எதிர்வரும் மூன்று மாத காலத்திற்குள் இறப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகம், இப்போது நாம் 35க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் மோசமான பட்டினியையும் பட்டினிச் சாவையும் எதிர்நோக்கியிருக்கிறோம்' என்றார்.

3. கடந்தாண்டு நிறைவில் உலகளாவிய ரீதியில் 80 மில்லியன் மக்கள் அகதிகளாக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இந்த நோய்த்தொற்றில் மிகவும் ஆபத்தான நிலையில் உள்ளவர்களாகவும் இவர்களே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதிகள், சுகாதார வசதிகள் இல்லை, இருப்பிட வசதிகளோ இல்லை. இவற்றுக்கு மேலாக உயிர்வாழ்வதற்கான உணவைத் தேடுவதும் இந்தப் பெருந்தொற்றினால் சவாலாகியுள்ளது. இப்போது கொவிட்-19 அகதிகள் அதிகம் வாழும் நாடுகளை வீரியத்துடன் தாக்கத் தொடங்கியுள்ளது. இந்நிலையில் இவர்களின் எதிர்காலம் மட்டுமல்ல உயிரே கேள்விக் குரியதாயுள்ளது.

இந்தத்தரவுகள் மனிதகுலம் இவ்வளவு காலமும் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்ற வினாவை எம்மத்தியில் எழுப்புவது இயல்பானது. அறிவியல் ரீதியாகவும் தொழிநுட்ப ரீதியாகவும் வளர்ச்சியடைந்துள்ள மனித இனம் இந்த நெருக்கடியைச் சமாளிக்க இயலாமல் ஏன் திணறுகிறது என்ற கேள்வி பலரின் மனதில் உண்டு. கடந்த அரை நூற்றாண்டு கால அறிவியல் வளர்ச்சி வியக்கத்தக்கது. அதே வேளை இந்த வளர்ச்சி முழு மனித குலத்தின் முன்னேற்றத்திற்கானதாய் இருந்ததில்லை. கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மருந்துகள் தொடங்கி நவீன கருவிகள் வரை அனைத்தும் அனைவருக்கும் உரிய தாய் என்றுமே இருந்ததில்லை. இந்த உண்மை

மக்களை, மக்கள் நலன்களை மையப்படுத்திய அரசியலையும் சமூக அசைவியக்கத்தையும் தனி மனிதர்களும் சமூக இயக்கங்களும் கட்டத் தொடங்கியுள்ளன. இது உலகமயமாக்கலின் தோல்வியில், அர சுகளின் இயலாமையின் மேல் கட்டி யெழுப்பப்படுவது. அதேவேளை நிதி மூலதனம் ஏற்படுத்தியுள்ள நெருக்கடியும் நிதிமூலதனத்தின் நெருக்கடி யும் இதை இன்னும் உந்தித் தள்ளும்.

எமக்கு விளங்குவதில்லை. நவீன கண்டுபிடிப்புகளைக் கண்டு வியந்து அப்பால் நகர்கிறோம்.

அறிவு தனியார்மயப்பட்டு ஆண்டுகள் பலவாயிற்று. குறிப்பாக உலகின் முதற் தரமான அறிவியல் ஆய்விதழ்கள், கட்டுரைகள், தரவுகள், செய்திகள் எவையும் இலவசமான பாவனைக்கு உரியனவல்ல. அனைத்தையும் நீங்கள் பணம் செலுத்தியே பெற வேண்டியுள்ளது. உருவாக்கப்பட்ட அறிவு ஒரு சிலரின் கைகளில் தேங்குகிறது. கண்டுபிடிப்புக்களும் புத்தாக்கங்களும் விலை பேசி விற்கப்படுகின்றன. பின்னர் அவை காப்புரிமை செய்யப்பட்டு தனிச் சொத்தாகின்றன. இவ்வாறுதான் அறிவும் அறிவியல் வளர்ச்சியும் கடந்த காலங்களில் இருந்து வந்துள்ளது.

மருத்துவத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் அனைத்துவகையான நவீன மருத்துவ ஆய்வுகளும் பல்தேசிய மருந்து நிறுவனங்களாலேயே நடாத்தப்படுகின்றன (ஒன்றில் அவை அந்நிறுவனங்களின் ஆய்வு கூடங்களில் நடக்கின்றன, அல்லது அவர்களால் நிதியளிக்கப்பட்டு பல்கலைக்கழக ஆய்வு கூடங்களில் நடக்கின்றன). எவ்வாறாயினும் இந்தக் கண்டுபிடிப்புகளும் ஆய்வுகளும் அந்த மருந்து நிறுவனங்களுக்கே உரியன வாகின்றன. இதன் மூலம் உருவாக்கப்படும்

மருந்துகளை விற்பனை செய்து இந் நிறுவனங்கள் இலாபம் பார்க்கின்றன.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் ஆய்வுகளுக்கு அரசுகள் நிதி ஒதுக்குவது குறைந்து நிறுவனங்களே ஆய்வுகளுக்கு நிதியளிப்புச் செய்கின்றன. உலகின் எந்தவொரு நவீன கண்டுபிடிப்பும் இலவசமாகவோ மிகக் குறைந்த விலையிலோ மக்களைச் சென்று சேரவில்லை. அறிவென்பது இன்று இலாபம் சம்பாதிக்கும் ஒன்றாகிவிட்டது. அதுகுறித்த எந்த உணர்வுமற்று ஆய்வாளர்கள் தங்கள் அறிவை விற்பது குறித்து வெட்கப் படுவதில்லை. முதலாளித்துவ உலகம் மக்களை அவ்வாறே தயார் செய்கிறது. அரசின் வகிபாகங்கள் மெதுமெதுவாகக் குறைக்கப்பட்டு திறந்த சந்தை, கட்டற்ற வர்த்தகம் முன்தள்ளப்பட்டது. இதன் ஒருபகுதியே இலவசக் கல்விக்கும் இலவச மருத்துவத்துக்கும் எதிராக முன்னெடுக்கப்பட்ட போர். கல்வியையும் மருத்துவத்தையும் தனியார்மயமாக்குவதன் மூலம் அவற்றை சாதாரண மக்களிடமிருந்து பறித்தெடுத்து இலாபமீட்டுவதற்கான கருவிகளாக்கும் முயற்சிகள் உலகெங்கும் நடைபெறுகின்றன.

அரசு துறையானது மருத்துவத்தையும் பொதுச் சுகாதாரத்தையும் தன்கைகளில் வைத்திருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இந்த நோய்த்தொற்று மிகத்தெளிவாக உணர்த்தியுள்ளது. தனியார்மயப் படுத்தப்பட்ட, மருத்துவக் காப்புறுதிகளுக்கு உட்பட்ட மருத்துவ சேவைகளைக் கொண்ட நாடுகளில் உள்ளவர்கள் இப்போது எதிர்நோக்கும் இன்னல்கள் சொல்லிமாளாதவை. மேற்குலக நாடுகளில் கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் ஆட்சிக்கு வந்த தீவிர வலது சாரி ஆட்சிகள் அரசு மருத்துவத்துக்கு போதிய நிதிவசதியும் வளங்களையும் வழங்காது சிக்கன நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டன. அதன் மோசமான விளைவுகளை இந்த

நோய்த்தொற்று தோலுரித்துக் காட்டியுள்ளது.

விமானச் சேவைகள் தங்களைப் பிணையெடுக்குமாறு கோரியபோது அரசுகள் எவ்வித தயக்கமுமின்றி அவற்றைப் பிணையெடுத்தன. அதே அரசுகளே தனது மக்களுக்கு உணவளிக்கவோ வேலைக்கான உத்தரவாதமளிக்கவோ தயாராக இல்லை. இந்த நோய்த்தொற்று எல்லோருக்குமானது. ஆனால் இது ஏழைகளையும் எளியவர்களையும் உழைக்கும் மக்களையுமே அதிகம் பாதிக்கின்றது. இன்றும் 'பொருளாதாரம் சரிவடைய இடமளிக்கக் கூடாது' என்ற குரல்கள் ஒங்கி ஒலிக்கின்றன. அவர்கள் தங்கள் இலாபத்தில் ஒருபகுதி குறைவடைவதை விரும்பவில்லை.

எதிர்காலம் குறித்த கேள்விகள் தொடங்க வேண்டிய இடமொன்று உண்டு. உலகைப் பிணித்துள்ள நிதிமூலதனத்தையும் அதன்வழி இயங்கும் முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தையும் அதன் இயல்புகளையும் கூறுகளையும் கேள்விக்குட்படுத்தி மாற்றான முறைகளைக் கொண்டுவர வேண்டும். இது குறித்த ஆழமான உரையாடல்களே இதன் தொடக்கப்புள்ளியாதல் வேண்டும்.

நிறைவுக் குறிப்புகள்

புதிய வழமை அரசியல் என்பது பல்பரிமாண நெருக்கடியின் விளைவினால் தோற்றம் பெற்றது. இந்த அரசியல் இரண்டு கோட்பாட்டுத் தளங்களுக்கிடையிலான போட்டியின் விளைவினதாக இருக்கும். இவை இரண்டுக்குமிடையிலான மோதலே புதிய வழமை அரசியலைக் கட்டமைக்கும். திறந்த சந்தையையும் இலாபத்தையும் மையப்படுத்துகின்ற சிந்தனையும் செயற்பாடுகளும் ஒரு வகையான சிந்தனைக் குழாமாக இருக்கும். இது இந்தப் பெருந்தொற்றையும் வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்தி இலாபத்தைப் பெருக்குவதற்கான

வழிகளைத் தேடுகிறது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய காலப்பகுதியில் வீரியமுடன் பரவிய திறந்த சந்தைக் பொருளாதாரமும் நிதிமூலனத்தின் கட்டுப்பாடும் உலகளாவியுள்ள நிலையில் இதைத் தொடரவே சந்தைகளும் அரசுகளும் விரும்புகின்றன. ஏனெனில் இந்த முறைமை பேராசையினாலும் பெருலாபத்தினாலும் கட்டமைக்கப்பட்டது. மறுபுறம் இதற்கு மாற்றாக மக்களை, மக்கள் நலன்களை மையப்படுத்திய அரசியலையும் சமூக அசைவியக்கத்தையும் தனிமனிதர்களும் சமூக இயக்கங்களும் கட்டத் தொடங்கியுள்ளன. இது உலகமயமாக்கலின் தோல்வியில், அரசுகளின் இயலாமையின் மேல் கட்டியெழுப்பப்படுவது. அதேவேளை நிதி மூலதனம் ஏற்படுத்தியுள்ள நெருக்கடியும் நிதிமூலதனத்தின் நெருக்கடியும் இதை இன்னும் உந்தித் தள்ளும்.

இவ்விரண்டுக்கும் இடையிலான போட்டி பல புதிய கோலங்களை வரையும். சில பழைய கோலங்களை மீட்கும். அதில் பிரதானமானது யாதெனில் இன்றைய நெருக்கடி ஏற்படுத்தியுள்ள அரசியல் சவால் 'புதிய வழமை'யை சிக்கலானதாக மாற்றும். இதில் இருந்து தற்காத்துக் கொள்ள உலகளாவிய ரீதியில் அரசியல்வாதிகள் புதிய வழிமுறைகளைத் தேட வேண்டும். ஆனால் இன்றைய நிலையில் மைய நீரோட்ட அரசியல்வாதிகளால் அதைச் செய்ய இயலாது. அவர்கள் தங்கள் பழைய ஆயுதங்களையே மீண்டும் ஏந்து வார்கள். அவை பிரதானமான இரண்டு போக்குகளைக் கொண்டிருக்கும். முதலாவது தேசியவாதம் தூண்டப்பட்டு பிரச்சனைகள் திசைதிருப்பலுக்கு உள்ளாகும். இரண்டாவது நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் இராணுவ

எதிர்காலம் குறித்த கேள்விகள் தொடங்க வேண்டிய இடமொன்று உண்டு. உலகைப் பிணியிட்டுள்ள நிதி மூலதனத்தையும் அதன்வழி இயங்கும் முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத் தையும் அதன் இயல்புகளையும் கூறுகளையும் கேள்விக்குட்படுத்தி மாற்றான முறைகளைக் கொண்டுவர வேண்டும். இது குறித்த ஆழமான உரையாடல்களே இதன் தொடக்கப்புள்ளியாதல் வேண்டும்.

மயமாக்கல் நடைமுறையாகும். குறிப்பாக மூன்றாமுலக நாடுகளில் இது வேகமாக அரங்கேறும்.

ஒருபுறம் தேசியவாதத்தின் பெயரால் எமது உரிமைகள் எமக்குச் சொந்தமில்லாமல் போகும் அல்லது எம்மிடமிருந்து பறிக் கப்படும். மறுபுறம் பொது வெளிகள் சுருங்கி கண்காணிப்பு இராணுவமயமாதலும் அதிகரிக்கும். இது பெருந்தொற்றை மையப்படுத்தியே நிகழும். அது 'புதிய வழமை'யாகிப் போகும். இதை மக்கள் அமைதியாக அனுமதித்தால் மக்கள் மௌனங்களில் உரையாடக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படலாம். பொறுப்பும் பொதுநலனும் கொண்டு அரசுகள் இயங்கினாலேயே இந்தப் 'புதிய வழமை' அரசியல் மக்கள் நலனுக்கானதாய் அமையும். ஆனால் அவ்வாறு இயங்க அரசுகள் தயாராக இல்லை. கொவிட்-19க்குப் பிந்தைய அரசியல் உழைக்கும் மக்களுக்கு சவாலானதாகவே இருக்கப் போகிறது. அதையே அண்மைய நிகழ்வுகள் காட்டுகின்றன.

பௌத்தம், மார்க்ஸியம்

இரு தத்துவங்கள் பற்றிய ஒப்புநோக்கு

P. முத்துலிங்கம்

இற்றைக்கு 2700 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பௌத்த தத்துவம் இந்தியாவில் தோற்றம் பெற்று அங்கு நிலைபெறாமல் ஏனைய ஆசிய நாடுகளான சீனா, மியன்மார், தாய்லாந்து, யப்பான், இலங்கை போன்ற நாடுகளில் பரவியது. எமது நாட்டில் பெரும்பான்மை யான மக்கள் பௌத்த சமயத்தைப் பின்பற்றுகின்றார்கள். இந்நிலையில் பௌத்த தத்துவத்திற்கும், மக்களின் வாழ்க்கை நெறிக்கும் இடையே பாரிய வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இதற்கு கௌதம புத்தர் கூறியது போல் வேகமான (கால) கலை, சமூக மாற்றம் காரணமாகலாம். மார்க்ஸியம் எனப்படுகின்ற பொதுவுடைமைத் தத்துவம் இற்றைக்கு 170 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அதாவது 19ம் நூற்றாண்டில் தோன்றியதுடன், 20ம் நூற்றாண்டில் உலக நாடுகள் பலவற்றில் சமூக மாற்றத்திற்கு வித்திட்டது எனலாம்.

பௌத்த தத்துவத்தின் மூலகர்த்தா கௌதம புத்தர். அவர் அரச குடும்பத்தில் பிறந்து இந்துவாக வாழ்ந்து அரச வாழ்க்கையையும் துறந்து தத்துவ விசாரத்தில் ஈடுபட்டார். காட்டில் தவமிருந்த முனிவர்கள் மற்றும் யோகிகளிடம் தமது ஐயங்களைக் கேட்டார். இந்து மதத்தின் மூன்றாவது முக்கிய பிரமாணமாகிய வேதங்களை அவர் ஏற்கவில்லை. ஆனால் உபநிடதங்களைக் கற்றார். வேதங்களை ஏற்காதபடியால் கடவுளை மறுத்தார். இடையறாத மாற்றத்தின் விளைவாக மனிதனிடம் அறிவுத் தொகுப்பு, உணர்ச்சிச் சேர்க்கை என்பன மாத்திரமே உள்ளன என்றார். இந்து மதமோ, அதன்

முக்கிய பிரிவுகளோ மனிதனுக்குப் புறமாகவுள்ள புற உலகை உண்மை என்கின்றன. அகமாகவுள்ள ஆத்மாவையும் உண்மை என்கின்றன. ஆனால் புத்தரோ இவ்விரண்டையும் மறுக்கின்றார்.

பொருள்கள் யாவும் கணத்திற்கு கணம் மாறுகின்றன. மனிதர்களும் அவ்வாறே மாறுகின்றார்கள். ஒரு பொருள் மாறும் போது அடிப்படையில் இன்னொன்றாகவே மாறுகின்றது. எனவே மாற்றம் ஒன்றே நிரந்தரமானது என்கின்றார். இவற்றைக் கொண்டு பார்க்கும்போது கௌதமர் பொருள்முதல்வாதியுமல்ல, கருத்து முதல்வாதியுமல்ல என்பதை ஊகிக்க முடிகின்றது. இந்து சமயத்தின் முக்கிய பிரமாண நூல்கள் வேதங்கள், ஆகமங்கள் என்பனவாகும். வேதங்கள், பிரமாணங்கள், மந்திரங்கள், புரோகிதங்கள் என்பவற்றைக் கொண்டது. வேதங்களை ஒதுவதற்கும் அதிலுள்ள அறிவை பரப்புவதற்கும் உரித்துடையவர்கள் பிராமணர்களேயாவார். வேதங்களில் உள்ள யாகங்கள், கிரியைகள் என்பவற்றை கௌதமர் ஏற்கவில்லை. அத்துடன் வேதங்கள் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்ற வகையிலான வர்ணாச்சிரம முறையை புத்தர் ஏற்கவில்லை. இத்தகைய சமூகக் கட்டமைப்புக்குள் வாழ்ந்த அனைத்து மக்களும் துக்க சாகரத்தில் மூழ்கியிருப்பதை உணர்ந்தார். இதனை ஆராய்ந்த புத்தர் துக்கம், துக்கத் திற்கான மூலம், துக்க நிவாரணம், துக்க நிவாரண மார்க்கம் என நான்கினை எடுத்த

துரைத்தார். அத்தோடு துக்கத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கான எட்டு செயற்பாடுகளையும் எடுத்துக் கூறினார்.

ஒரு முறை அவரிடம் உலக நித்தியம், உலக எல்லை, மனித ஆத்மா, மரணத்தின் பின்னர் என நான்கையும் உள்ளடக்கிய 14 வினாக்கள் கேட்கப்பட்டன. இவையாவற்றுக்கும் பதில் அளிக்காது புத்தர் மௌனமாக இருந்தார் எனச் சொல்லப்படுகின்றது. இருந்தும் ஒரு விருட்சத்தின் கீழ் தனது கையில் இருந்த விருட்சத்தின் இலைகளின் அளவைக் காட்டி, அதனையே நான் உங்களுக்கு கூறியிருப்பேன். ஆனால் மரத்தில் இருக்கும் இலைகளின் அளவு வரை நான் அறிந்திருக்கின்றேன் எனக் கூறினாராம். பௌத்த தத்துவத்தில் மூன்று இரத்தினங்களாக புத்தம், தர்மம், சங்கம் உள்ளன. கௌதமர் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் தமது பிரமாணங்கள், கொள்கைகள், ஒழுக்க நெறி தொடர்பாக ஒன்றும் எழுதி வைக்கவில்லை. அவர் இறந்து பல ஆண்டுகளின் பின்னரே அவரின் சீடர்களால் அவரின் போதனைகள் பாளி மொழியில் வெளியிடப்பட்டன, பௌத்த மதத்தில் பல பிரிவுகள் உள்ளபோதும் ஹீனயான பௌத்தம், மகாயான பௌத்தம் என்பனவே உலக அளவில் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஹீனயான பௌத்தம் கொள்கையளவில் கடவுள் இல்லை எனக் கொண்டபோதும், புத்தரையே கடவுளாக வணங்கும் போக்கு காணப்படுகின்றது. எமது நாட்டில் இவ்வகை பௌத்தமே பின்பற்றப்படுவதோடு, புத்தரை மாத்திர மல்ல, ஏனைய இந்துக் கடவுள்களையும் வணங்கும் போக்கையும் காணலாம். மற்றைய பிரிவாகிய மகாயான பௌத்தம் கொள்கையளவில் கடவுள் உண்டு என நம்புவதோடு, நடைமுறையிலும் கடவுளை வணங்குகின்றார்கள். இவ் பௌத்தப் பிரிவு யப்பான், சீனா, மியன்மார் போன்ற நாடுகளில் பின்பற்றப்படுகின்றன.

இவற்றிலிருந்து நாம் பார்க்கும் போது

புத்தரின் ஆரம்பகால சிந்தனைகளுக்கும், இன்றைய பௌத்த நடைமுறைகளுக்கும் இடையே பாரிய வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுக்கான காரணமாக கால, சமுதாய மாற்றங்களைக் குறிப்பிடலாம். உலகளவில் பௌத்தத்தின் எழுச்சிக்கும், வீழ்ச்சிக்கும் இரத்தினங்களில் ஒன்றாகிய சங்கம் காணப்படுகின்றது. காலப்போக்கில் பிக்குமார் சங்கங்கள் நகர்ப்புறங்களில் வசதி வாய்ப்புக்களுடன் உயர் வர்க்கமாக வாழத் தலைப்பட்டார்கள். இலங்கையிலும் பிக்குமார் அமைப்புக்கள் பௌத்த சமயத்தின் வளர்ச்சிக்கு பங்காற்றியமை குறிப்பிடத் தக்கது. எமது நாட்டில் பௌத்த சங்கங்கள் நகரங்கள் மற்றும் கிராமங்களில் நிறைய வளங்களுடன் அதிகாரப்படிமுறையுடன் புத்தம், தர்மம், சங்கம் என்றவாறு சேவையாற்றி வருகின்றன. இருப்பினும் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் நாட்டில் பல இனக்கலவரங்களும், தெற்கில் இருமுறை இளைஞர்களின் வன்முறைக் கிளர்ச்சிகளும்: வடக்கு, கிழக்கில் இளைஞர்களின் மூன்று தசாப்தகால வன்முறைகள் நடந்தமையும் பௌத்த சமய தத்துவம் மற்றும் நடைமுறைகளுக்கு ஒரு சத்திய சோதனைக் காலமாகவே அமைந்துள்ளன.

இதுவரை பௌத்த தத்துவத்தைக் கூறிய நான், இனி மார்க்ஸீய தத்துவத்தை அதனுடன் ஒப்பிட்டுக் கூற விழைகின்றேன். மார்க்ஸீயம் (marxism) அல்லது பொதுவுடைமைத் தத்துவம் என்பது 1948 இல் கார்ல் மார்க்ஸ், ஏங்கெல்ஸ் என்போரால் வெளியிடப்பட்ட “கம்யூனிஸப் பிரகடனம்” 1867 இல் கார்ல் மார்க்ஸ் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட Das Capital மூலதனம் என்னும் நூல்கள் மூலம் தத்துவமும் அனுஷ்டானமுமாக வளர்ச்சி கண்டது எனலாம். மார்க்ஸீயம் பொருள்முதல் வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அது புற உலகத்தை உண்மையென ஏற்றுக் கொள்கின்றது. மனி

தனில் அகமாகவுள்ளது எனக் கூறப்படும் மனம், ஆத்மா என்பவற்றை ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை. மனிதனிடம் அறிவுத் தொகுப்பு, உணர்ச்சி சேர்க்கை என்பனவே உள்ளன என்கின்றது. பௌத்தம் இந்த இரண்டு அம்சங்களையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றது.

அடுத்து கௌதம புத்தர் மாற்றம் என்னும் தனது தத்துவத்தை சிறப்பாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். மாற்றத்திற்கு உள்ளாகும் போது பொருள் அற்றுப் போகின்றது. ஆகவே மாற்றம் தான் நிலைத்திருக்கின்றது என்றார் கௌதமர். இது அல்பேர்ட் ஐன்ஸ்டீனின் அணுச் சக்திக் கோட்பாட்டை ஒத்திருக்கின்றது. பொருளின் வேகம் அதிகரிக்கும்போது அதன் திணிவில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. பொருளின் வேகம் ஒளியின் வேகத்தை அண்மிக்கும் போது அது சக்தியாகவே மாறுகின்றது என்கின்றார் ஐன்ஸ்டீன். இற்றைக்கு 2700 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இந்த நிலையற்ற மாறுதல் தொடர்பான எண்ணக் கருவை கௌதமர் கொண்டிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மார்க்ஸிஸமும் இயங்கு-இயல்-விதிகள் மூலம் இடையறாத மாற்றத்தை வலியுறுத்து கின்றது. இயங்கு-இயல் (Dialectics) ஐந்து விதிகளை உள்ளடக்கியது. இயக்கம், பரஸ்பர வினை, முரண்பாடு: அளவு, பண்பு ரீதியான மாற்றம், பாய்ச்சலில் முன்னேறுதல் என்பனவே விதிகளாகும். இவற்றின் அடிப்படையில் மனிதன், சமூகம், இயற்கை என்பவற்றில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது என்கின்றது. மார்க்ஸிஸம். இவை இரு தத்துவங்களுக்கிடையேயான ஒற்றுமையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

புத்தர் தமது காலத்தில் இருந்த சாதீய முறையில் அமைந்த சமூக அமைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அத்துடன் துக்க சாகரத்தையே மனிதனின் பொது அவலமாகக் கண்டு, அதிலிருந்து மனித சமூகம் விடுதலை அடைவதற்கான மார்க்கத்தைப் போதித்தார்.

ஆனால் மார்க்ஸிஸத்தின் பிதாமகர்கள் 19ம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் முதலாளித்துவம் உச்சமாகவிருந்த நிலையில் வாழ்ந்தார்கள். விஞ்ஞானமும், தொழில் நுட்பமும் வளர்ச்சியடைந்திருந்த இச் சமூகத்தில் பாட்டாளி வர்க்கம் ஒன்று உருவாகி அது பல துன்பங்களுக்கும், துயரங்களுக்கும், சுரண்டலுக்கும் உள்ளா வதைக் கண்டு வேதனையடைந்தார்கள். இதனால் மார்க்ஸ்சம், ஏங்கெல்சம் இணைந்து முதலாளித்துவத்தை துருவித் துருவி ஆய்வு செய்தார்கள். தொழிற் சாலைகளில் வேலை செய்யும் பாட்டாளிகள் அல்லது தொழிலாளர்கள் சுரண்டப்படுவதை நியாயப்படுத்தும் உபரி மதிப்புக் கோட்பாட்டைக் கண்டு பிடித்தனர் பாட்டாளிகள் தங்கள் உழைப்பு சக்தியைத் தவிர இழப்பதற்கு ஒன்றுமில்லாதவர்கள், ஆனால் அவர்கள் பெறுவதற்கு ஒர் புதிய உலகம் இருக்கின்றது எனப் பிரகடனம் செய்து “உலகப் பாட்டாளிகளே ஒன்று சேருங்கள்” என அறைகூவல் விடுத்தார்கள். இக் கோட்பாடுகள் 20ம் நூற்றாண்டில் ரஷ்யா, சீனா, கியூபா, வியட்நாம் போன்ற நாடுகளில் பொதுவாக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின.

எமது நாட்டிலும் 1935ம் ஆண்டிலிருந்து இக்கோட்பாடு தாக்கத்தை செலுத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1971ம், 1989ம் ஆண்டுகளில் இக் கோட்பாட்டின் மீது பற்றுக் கொண்ட இளைஞர்களால் ஆயுதக் கிளர்ச்சிகள் நடாத்தப்பட்டு அவை தோல்வியில் முடிந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறாக பௌத்தத்திற்கும் மார்க்ஸிஸத்திற்கும் இடையே தத்துவார்த்த ஒற்றுமைகள் உள்ளன. புத்தரிடம் தத்துவ ஞானம் தொடர்பாக 14 வினாக்கள் கேட்கப்பட்ட போது அவர் மௌனமாக இருந்தார். இவ் வுலகு, மனிதன் பற்றி இந்து சமயம் உட்பட ஏனைய சமயங்கள் பலவேறாக வியாக் கியானங்கள் செய்திருக்கின்றன. ஆனால்

பிரச்சினை என்னவெனில் மனிதனை எவ்வாறு துக்கத்திலிருந்து விடுவிப்பது என்பதே புத்தரின் சிந்தனை இயக்கமாக இருந்தது. கார்ல்மார்க்ஸ் சொன்னார். “தத்துவ ஞானிகள் உலகைப் பல்வேறு வழிகளில் வியாக்கியானம் செய்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் எமது பணி என்னவெனில் உலகை எவ்வாறு மாற்றுவது என்பதேயாகும்.” இதற்கிணங்க அவர் லுட்விக் பயர்பார்க், ஹெகல் என்போரிடம் கற்றுக்கொண்ட

தத்துவ ஞானத்தை சமூக விஞ்ஞானமாக மாற்றி உண்மைகளைக் கண்டறிந்து சமூகத்தை மாற்ற வழி அமைத்தார். இவை இரு தத்துவஞானப் போக்குகளுக்கு இடையேயான ஒற்றுமையாகும்.

ஆதாரம்:

இந்திய தத்துவஞானம்
கி. லக்ஷ்மணன், M.A, Dip.Edu
மார்க்ஸீய தத்துவ ஞானப் பதிவுகள்

கருகக் கூடுமோ?

த. ஜெயசீலன்

ஊர டங்கு தொடர்ந்து வளர்ந்தது
உயிர்ப் பயத்தில் பார் அடங்கிக் கிடந்திடும்
காலம் -...இங்கும் கனத்துத் தவிக்குது
கவலை பேயாய்க் கவிந்து படர்ந்தது
வேரில் விழுந்து அரிக்கும் கிருமியால்
விழுதும் நொந்து விருட்சம் முழுவதும்
பாறி வெந்திடக் கூடாது என்றின்று
பகல் இரவாய்த் தனித்துப் பதுங்குது!

குண்டு விழுந்து குதறிய நாட்களில்
கொடிய சட்டம் பாம்பாய் இறுக்கையில்
மண்டையில் விழும் சூடு ...தலைகண்டால்!
மரணம் நேரும் யாரும் ...வெளிவந்தால்!
இன்று அந்த 'அடங்கு' நிலையில்லை!
எவரின் உணர்வும் உணரா எதிரியை
கண்டிடக் கூடாது என்று தனித்துமே
கால வரையறை அற்றுார் அடங்குதே !

இன்னும் எத்தனை நாளிது நீளுமோ?
இந்த 'அடங்குதல்' எங்களைக் காக்குமோ?
இன்னும் இறுக்கியே பட்டினி போடுமோ?
எம்மை தொற்றில் இருந்துமே மீட்குமோ?

இன்னும் எத்தனை உயிரை எடுக்குமோ?
இத் தனித் திருத்தல் தொடர்தலே
நன்மை என்கிறார்...இனிவரும் நாட்களே
நம்மை மேய்க்குமாம்...என்னதான் ஆகுமோ?

மரக்கறி விற்போர் வீடுவரை வந்தும்,
மச்சப் பெட்டிக் காரர் தினம் வந்தும்,
இருமுறை பாண் வண்டில் வலம் வந்தும்,
இடைக்கிடை மருந்தகம், சங்கம், வங்கிகள்
திறந்தும் கிடக்க...திசைகள் வெறித்தது!
தெரு திரிவோர்க்கு.... தீனி கிடைக்குது!
நெருங்கி அபாயம் அணுக...தனிமையே
நீக்கும் இடரை.... யதார்த்தம் உணருது!

நாளும் நாளும் பெருகும் இழப்புகள்,
நாடு நாடாய்ப் பரவிடும் தொற்றுகள்,
“மேலும் ஆயிரம் ஆயிரம் சாவுகள்
விளையும்” எதிர்வு கூறும் அறிவியல்!
வீழா வல்ல அரக்களும் மோதி
விறைக்க...பூமி முழுதும் மிரண்டுள்ள
காலம் எதைத் தீர்ப்பாய்ச் சொல்லிடப் போகுதோ?
கருகக் கூடாது மானுடம் நேரவமோ?

சித்தன் சரிதம்

சாந்தன்

நண்பரைப் பார்த்து விட்டு மீசாலையி லிருந்து திரும்பிக் கொண்டிருந்தார் சித்தன். நிதானமாக இப்படி மிதித்துக் கொண்டே போவதிலும் ஒரு சுகம். தெருவிலும் நிறைய சைக்கிள்கள். சண்டைக் காலம் என்றாலே சைக்கிள்தான். வீட்டுக்குப் போகிற வழியில் அதற்கும் சின்ன வேலைகள் இரண்டு பார்ப்பிக்க வேண்டும், செயின் கொஞ்சம், தொய்ந்து போய்விட்டது. முன் சில்லில் இலேசான 'பக்கிள்' இருக்கிறது.

வெய்யில் தாழ்ந்து விட்டாலும் வெக்கை அடங்கவில்லை. இடைக்கிடை வீசும் இந்த மெல்லிய காற்றும் இல்லையென்றால் தாங்க முடியாது. தெருவோர மரத்தடிகளில் குட்டிக் குட்டிக் கடைகள் - அவற்றைக் கடைகள் என்று சொல்லாமல் வேறெப்படி? தேங்காய், மாங்காயிலிருந்து, சவர்க்காரம், தீப்பெட்டி ஈறாக இருந்தன. அவ்வப்போது அவரவர்க்குக் கிடைப்பவை அங்கே வரும். எது கிடைக்கிறதோ, அது! விற்கிற பொருட் களும் நிரந்தரமில்லை, கடைகளும் நிரந்தர மில்லை அவர்கள் இங்கே இருப்பதும் நிரந்தரமில்லை. பலருக்கு இந்தத் தொழில் புதுசு., தங்கள் தங்கள் ஊர்களில் கடைகள் வைத்திருந்திருக்க மாட்டார்கள். வந்த இடத்தில் சும்மா இருக்காமல் ஒரு முயற்சி. இதில் கிடைக்கக்கூடிய கொஞ்ச மேலதிக வருமானத்தோடு இந்தப் பராக்கும் அவர்களுக்குப் பிடித்திருக்கலாம். இன்னுங் கொஞ்சத்தில் இருட்டத் தொடங்க, கட்டி விட்டு நாளைக் காலையில் மீண்டும் பரப்பப்படப் போகும் கடைகள். என்றாலும் பெற்றொமக்ஸ் அல்லது மின்கல விளக்குகளின் வெளிச்சத்தில் எட்டு ஒன்பது வரை தொடர்கிற சிலரும்

(அண்மையில் வரவிருக்கும் சாந்தனின் 'சித்தன் சரிதம்' நாவலிலிருந்து 48 ஆவது அத்தியாயம்)

இருப்பார்கள். இந்தக் காலங்களில் சனங் களுக்கும் ஒன்று தெரியும், ஒரு பொரு ளுக்குத் தேவை வரும் போது அதைத் தேடி அலைவதில் அர்த்தமில்லை, காணுகிற போதே கொஞ்சமாவது வாங்கி வைத்து விட வேண்டும்.

'லக்ஸ்' இரண்டு வாங்கிக்கொண்டு போகலாமென்று இறங்கினார்.

*

"தம்பி, எங்கை இருக்கிறியள்?"

பெரியகிளி!

"ஆ, எப்பிடி?" பெரியகிளியைக் கண்டதிலும் பார்க்க, அவர் கதைத்தது சந்தோஷமாக இருந்தது.

"இங்கதான். நுணாவில். நீங்கள்?"

"அல்லாரையிலை... மனுசியின்றை சொந்தக் காறர் அங்க இருக்கிறதிலை வசதியாப் போச்சு."

"இருக்கிற இடங்கள் எல்லாம் எப்பிடி? வசதியோ?" குரலில் முன்னைய அன்பும் ஆர்வமும் தொனித்தன.

"ஓ... தாராளம்."

"எண்டாலும் அங்கை, அப்பிடி மாலோக மாள இடங்களிலை இருந்திட்டு..."

"என்ன மாலோகம், கிளியண்ணை? பூலோகந்தான் கதி எல்லாருக்கும்," சித்தன் சிரித்தார்.

"அம்மா எல்லாரும் இங்கை உங்களோ டைதானே? சுகமாய் இருக்கினமோ?"

"ஓ! நல்ல சுகம்! உங்கட பாடுகள் எப்பிடி?"

கதைகள் முடிந்து வெளிக்கிட்ட போது,

“நீங்கள் கட்டாயம் ஒரு நாளைக்கு வாங்கோ, அம்மா கண்டா சந்தோசப்படுவா,” வீட்டுக்குறிப்புச் சொன்னார் சித்தன்.

“கட்டாயம். நாளை, அல்லது நாளை யிண்டைக்கு வருவன், அம்மாட்டைச் சொல்லுங்கோ” என்றார், பெரியகிளி.

சவர்க்காரத்தை வாங்கிக் கொண்டு சைக்கிளில் ஏறினார் சித்தன். பெரியகிளி இப்படிப் பேசி எவ்வளவு காலம்! அண்ணன் தம்பி போல புழங்கிய மனுசன். பிறகு என்ன அநியாயமோ, முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு போகத் தொடங்கினார்.

*

பெரியகிளியின் உண்மையான பெயர் முத்துராசா. வீட்டில் தம்பியார் சின்னக் கிளியிருந்ததில் இவர் பெரியகிளி ஆகிவிட்டிருந்தார். தகப்பன் வைத்தி நல்ல சீவல் காரன் என்று பெயரெடுத்த மனுசன். சுருட்டைத் தலையும் லேசாக வளைந்த மாதிரித் தெரிகிற முதுகுமாய் எப்போதும் அப்பாவித்தனமாய்ச் சிரித்தபடி கதைக்கிற ஆள். சண்டிக்கட்டாய்க் கட்டியிருக்கும் சாரத்தில் நாரியோடு சொருகிய தடியில் மாட்டியிருக்கும் தளைநாரும், பொறிப் பறக்கத் தீட்டிப் பளபளக்கும் கொடுவாட்கத்தியுமான அவர் தோற்றம், நெஞ்சு வருத்தம் என்று ஆறு மாதம் மயிலிட்டி ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து விட்டு வந்த பிறகு பெரிதும் மாறியிருந்தது. உழைப்புப் பாடும் வலு கஷ்டமாயிற்று. கூப்பனை மட்டும் நம்பியிருக்க முடியுமா?

ஐந்தாம் வகுப்புக்குப் பிறகு பள்ளிக்குப் போகமாட்டேனென்று குதியம் குத்திக் கொண்டு திரிந்த மூத்தவனுக்கு ஒரு பிழைப்புக் காட்டினால்தான் சரி என்று தீர்மானித்தார், வைத்தி. அவர்கள் குடியிருந்தது அப்புக்குட்டியருடைய காணி. விதானை வளவு என்று பெயர். பதினேழு

பரப்பு முழுவதும் நெருங்கி உயர்ந்த பனைகள். வைத்திக்கு வீட்டைச் சுற்றியே மரங்களிருந்தும் பொசிப்பு நீடிக்கவில்லை. விதானை வளவிருக்கிற சிப்பித்திட்டி ஒழுங்கை முகப்பில் பரியாரியார் ஐயாவின் பெறாமகள் இப்போது வீடு கட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறா. கூப்பிடு தொலைவு. “அங்கை மரந்தடி, ஆடு மாடு பார்க்க ஒரு ஆள் தேவையாம்,” என்று கேள்விப்பட்ட போது வைத்திக்கு யோசிக்க ஒன்றுமேயிருக்கவில்லை.

பெரியகிளிக்குப் பதினாலு வயது. எல்லாரும் சொன்னது போல அவன் குழப்படி காரனாய்த் தெரியவில்லை. நல்ல பிள்ளை, ஆனால் கொஞ்சம் துடினம், அவ்வளவு தான். காலையில் ஆறரை மணிக்கு வந்து எட்டரைக்குப் போவான். பின்னேரம் நாலரையிலிருந்து ஆறரை. இது பள்ளி நாட்களில்தான் இப்படி. சனி, ஞாயிறு, பள்ளிக்கூட விடுதலையென்றால் முழு நாள் அங்கேதான். புது வீட்டோடு வந்து விட்ட பிறகு, சித்தனுக்குப் பழைய கூட்டாளி வட்டம் இல்லாமல் போனதும் பெரிய மலாரிட்யாகப் போய்விடும் என்று பயந்து கொண்டிருந்தா அம்மா. மகனுக்கு ஒரு கூட்டாளியாகப் பெரியகிளி வந்தது ஆறுதல்.

பெரியகிளியை சித்தன் முதலிலேயே கன தரம் கண்டிருக்கிறான். விடியற்காலையில் வைரவருக்கு விளக்குக் கொளுத்திப் பூ வைத்து விட்டு நடராசாண்ணை கடை திறக்கிற நேரம் பெரியகிளி அங்கே நிற்க வேண்டும். பெரியகிளி இரண்டு சதமாவது கொடுத்து இனிப்போ, அரிசிப் பல்லிமுட்டையோ கைவியளத்திற்கு வாங்காமல் நடராசாண்ணை கடை வியாபாரம் தொடங்க மாட்டார். யார் போனாலும் ஒரு சாமானும் கிடைக்காது. ஒரு நாள் சித்தன் அவசரத்திற்குக் கொப்பி வாங்கப்போன போது நடராசாண்ணை கடை வாசலுக்கு வந்து சிப்பித்திட்டி ஒழுங்கையில் தெற்கே

பார்த்தபடி நின்று கொண்டிருந்தார். “கொஞ்சம் பொறுக்க வேணும், தம்பி,” என்று சிரித்தார், “உவன் பெரியகிளி இன்னும் வரேல்லை... இப்ப வந்திடுவன்.” சித்தனுக்கு எரிச்சலாயிருந்தது. விட்டு விட்டுத் திரும்பினான். “இப்ப வந்திடுவன், தம்பி.” என்று நடராசாண்ணையின் குரல் பின்னாலிருந்து கேட்டது. “பிறகு வாறன்.”

சித்தனுக்கு வீட்டிலிருந்து குறிஞ்சிலி-பழையபுலம் தெருவால் பள்ளிக்குப் போய் வருவது வசதி. சில வேளை வட்டண்ணை கூட வருவான் மற்றும்படி, தனியேதான் நடை. நடை கஷ்டமில்லை, தனியே என்பதுதான்.

நல்லகாலம், ஒன்பதாம் வகுப்புக்கு வந்தாயிற்று, இனி சைக்கிள் பழகலாம்! ‘எட்டாம் வகுப்பு பாஸ் பண்ணினால் சைக்கிள் ஓடலாம், ஓஎல் பாஸ் பண்ணினால் லோங்க்ஸ் போடலாம்,’ என்ற அந்தக் கால வழக்கின்படி அவன் சைக்கிள் ஓடலாம்!

ஐயா, அம்மா மறுப்புச் சொல்லவில்லை. ஆனால் இரண்டு விஷயங்கள் தேவையாயிருந்தன. அவனுக்கென்றொரு சைக்கிள் பிறகு, அதை ஓடப் பழக வேணும். பெரிய கிட்டணர் ‘சைக்கிளை விற்கப் போகிறேன்,’ என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள்.

“நல்ல கொண்டிசனா வைச்சிருந்த சைக்கிள்,” என்றார் செல்லரப்பா.

“கேட்ட விலையைத் தரலாம். வாங்கித் தாங்கோ, செல்லர்.”

சைக்கிள் வந்தாயிற்று, ஓடிப்பழக வேணும்.

“பின்னாலை குஞ்சர் வளவு நல்ல வெளிதானே? அது போதும் தம்பி. நீ வா, நான் பழக்கி விடுறன்,” என்று பெரியகிளி சொன்னான்

இளையவி வீடாயிருந்த மண்பிட்டியரு

கில் நின்று சைக்கிளில் ஏறுவது வசதியாயிருந்தது. ஏறினால், “பயப்பிடாமல் உழக்கு, நான் பின்னாலை ஸீற்றைப் பிடிச்சுக் கொண்டு வாறன்,” என்று சொல்கிற பெரியகிளி எப்போது கையை விடுவான் என்று தெரியாது.

அடிவளவு ட்ரெயினிக் முடிய, சிப்பித் திட்டி ஒழுங்கை, அடுத்த கட்டம்.

இரண்டு கிழமையிலேயே சித்தன் சைக்கிளில் பள்ளிக்குப் போய்வரத் தொடங்கினான்.

ராசவுடன் சேர்ந்து மேசன் வேலை பழகப் போகும்வரை, பெரியகிளி சித்தனுக்கு நல்லதொரு சகாவாகத்தானிருந்தான். பெரியகிளி போனது, சித்தன் ஏ.எல்.லுக்கு இந்துக் கல்லூரிக்குப் போகத் தொடங்கிய காலம்.

பிறகு சந்திக்க நேர்ந்த வேளை, இடையில் ஏறத்தாழ இருபது வருசங்கள் ஓடியிருந்தன.

*

பெரியகிளி தேடிவந்தது ஒரு ஞாயிறு.

“கனகாலத்துக்குப் பிறகு, கிளியண்ணை! இருங்கோ.”

பெரியகிளி இப்போது தகப்பனின் சாயலுக்கு வந்திருந்தார். “என்ன மாதிரி வேலையள் எல்லாம் போகுது?” என்றார், சித்தன்.

“அந்த அலுவலாத்தான் இப்ப தம்பீற்றை வந்த நான்...” என்றார், பெரியகிளி, “இவ்வளவு காலமும் நல்லாத்தானிருந்தது. இப்ப இந்தச் சண்டைப் பிரச்சனையளோட ஆர் வீடு கட்டுகினம்? உள்ளதுகளையே ஆமி இடிச்சுத் தள்ளுறாங்கள்...”

“உண்மைதான்.”

“உங்கட கந்தோர்தானே அரசாங்கக் கட்டிடமெல்லாம் கட்டுறது!”

“ஓமோம், கட்டுறதுந்தான், சிலவேளை

பார்த்துக் கட்டுவிக் கிறதுந்தான்.”

“உங்கட கந்தோரிலை மேசன் வேலைக்கு ஆக்கள் எடுக்கிற நீங்களெல்லோ?”

“ஓஓ”

“தம்பி எனக்கு அங்கை ஒரு வேலை எடுத்துத் தரவேணும்.”

“கட்டாயமாத் தெண்டிக்கிறன்!”

“தெண்டிக்கிறதில்லைத் தம்பி, எடுத்துத் தரவேணும்!”

“உங்களுக்கில்லாமல் ஆருக்கு எடுத்துக் குடுக்கிறது, கிளியண்ணை? ஆனா, அதிலை ஒரேயொரு சின்னப் பிரச்சனை...”

‘என்ன?’ என்பதாய் ஏறிட்டார், பெரிய கிளி.

“இந்த வருசத்துக்கான ஆக்களை போன மாதந்தான் எடுத்தாச்சு...”

“அப்ப, இப்ப கஸ்ரமோ?” பெரிய கிளியின் முகம் லேசாக வாடிய மாதிரி.

“கொஞ்சங் கஸ்ரந்தான், நீங்கள் ஒரு மாதம் முந்தி ஒரு சொல்லுச் சொல்லியிருந்தால் நிச்சயமாய் எடுத்துத் தந்திருப்பன்...” பெரிய கிளியின் முகவாட்டம் சித்தனைப் பாதித்தது. “இப்பவும் முடிஞ்ச அளவு பாக்கிறன்.”

அப்படி எடுத்துக் கொடுக்க முடிந்தால், பெரியகிளிக்கு உதவி என்பதோடு அதில் தனக்கும் ஒரு சந்தோஷம் வந்திருக்குமே! இப்படித்தான், முன்னர் சோமுவை ஐயா ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு வேலையில் சேர்த்து விட்டார். இன்றைக்கும் சோமு அந்த அன்பையும் நன்றியையும் மறக்காத ஒருவராகத் தான் இருக்கிறார். அவருடைய பிள்ளைகளும் படித்து நல்லாயிருக்கிறார்கள்...

நாலு நாள் கழித்து, சொன்னது போல் பெரியகிளி வந்தபோது சித்தனுக்கு அந்தர மாயிருந்தது.

“பிந்தித்தான் போச்சு, கிளியண்ணை, குறை விளங்காதையுங்கோ... எடுத்த ஆக்களின்ர பெயர்ப் பட்டியல் அனுப்பியாச்சாம்...” மெல்லச் சொன்னார், “ஆனா, நீங்கள் வேணுமெண்டு சொன்னால் அடுத்த வருசம் நிச்சயம் எடுத்துத் தருவன்... அது வரைக்கும் ஆராவது ஒரு நல்ல கொன்றாகற்றரைக் கேட்டுப் பாக்கட்டோ?”

பெரியகிளியின் மௌனம் சங்கடமாயிருந்தது.

“வேலையள், சம்பளம் எல்லாம் ஒரே மாதிரித்தான். நீங்கள் ஒமெண்டால் நல்ல ஆக்களாய்க் கேட்டுப் பார்க்கிறன்.”

“அப்படியெண்டால் சரி.”

அலுவலகக் கட்டடக் கொன்றாகற்றர்களில் இருவருக்குப் புதிதாக ஒரு ஆளை எடுப்பதில் மனசாரப் பிரச்சனை இருந்தது புரிந்தது. அவர்களை வற்புறுத்துவதும் சரியில்லை. மூன்றாவது ஆளைக் கேட்டால் கிடைக்குந்தான், ஆனால் அதைவிட வேறு வில்லங்கம் தேவையில்லை. இப்போது ஒன்றுக்கு இரண்டு தரம் சரி பார்க்க வேண்டியிருக்கிற அந்தாளின் ‘பில்’களை யெல்லாம் பிறகு பார்த்துப் பாராமல் கையெழுத்துப்போட வேண்டியிருக்கும்...

“பெரியகிளியின் முகத்தில் எப்படி முழிப்பது?”

இரண்டு நாள் யோசனையின் பிறகு தான், ‘எட, குமாருவை எப்படி மறந்தேன்?’ என்றிருந்தது.

சித்தன் யாழ்ப்பாணம் வந்து தன் வீட்டைக் கட்டத் தொடங்கியபோது சந்தித்தவர்தான் குமாரு. கார்த்திதான் அறிமுகப் படுத்தி விட்டார். ஏதோ ஸ்பிறிங்கில் இயங்குபவர் போல் ஒரு நிமிஷம் நில்லாமல் ஓடியாடிக் கொண்டிருக்கிற அந்த மெல்லிய, கறுவல் மனிதன், நல்ல மேசன் என்று போகப் போகத் தெரிந்தது. ஒழுங்கான வேலை,

வேலை தந்தவர்களிடமும், தன்னிடம் வேலை செய்பவர்களிடமும் அக்கறை, நேர்மை. சொன்னதைக் கேட்டு, அல்லது தெரியாததைக் கேட்டு, விளங்கிச் செய்கிற பக்குவம்.

“நீர் சொல்றபடி செய்யிறதுதான் சரியா இருக்கு, தம்பி!” குமாருவுக்கும் சித்தனைப் பிடித்துத்தான் கொண்டது.

தன் வீட்டு வேலை முடிய, தன் கண்காணிப்பில் தொடங்கிய வேறிரு வேலைகளுக்கும் குமாருவையே ஏற்பாடு செய்திருந்தார் சித்தன். ஒரு ஒப்பந்தகாரர் போல வளர்ந்து கொண்டிருந்தார், குமாரு. சாதாரண மேசன் கூலியாகத் தொடங்கி, நாற்பது வயதுக்குள் இந்த வளர்ச்சி பெரிதுதான்.

“நீர் சொன்னாச் சரி தம்பி! பிறகென்ன?” பெரியகிளியின் விஷயத்தைக் சொன்னதுமே புன்னகைத்தார், குமாரு, “ஆளை நாளைக்கே வரச் சொல்லிவிடும்!”

“உங்கட அலுவல் சரி, கிளியண்ணை!” என்றார் சித்தன், பெரியகிளி மாலையில் தேடி. வந்ததும்.

பெரியகிளியின் முகம் மலர்ந்தது, “நல்லது, தம்பி,” என்றார்.

“கேட்ட உடனை ஒமெண்டிட்டார். அவர் ஒரு திறமான ஆள். உங்களுக்கும் தெரிஞ்சிருக்கும்?”

“ஆர்?”

“குமாரு எண்டு...”

“பழையபுலமோ?”

“ஓ.”

“வெள்ளக் கிடங்கடி ஆள்?”

“இருக்கும்...”

பெரியகிளியின் முகம் சட்டென்று மாறியது., “இதென்ன தம்பி?” என்றார். சலிப்பும

மெல்லிய வெறுப்பும் தோய்ந்த குரல்.

“ஏன்?” சித்தனுக்கு விளங்கவில்லை.

“அவரிட்டை நான் போய் வேலை செய்யட்டே?” ‘அவரிட்டை’யை அழுத்திய மாதிரி இருந்தது. பெரியகிளி திரும்பினார், “நான் வாறன்.”

‘ஏதாவது கோபதாபம் மாதிரியில்லாமல், எதையோ மிண்டி விழுங்கிய மாதிரித்தான் இருந்தது..

அதன் பின் வழியில் எதிர்கொள்கிற வேளைகளிலும் காணாத மாதிரிப் போகத் தொடங்கினார், பெரியகிளி.

*

“ஓஓ,” என்றார், கார்த்தி, இந்தக் கதையைப் பிறகு சித்தன் சொன்ன போது.

“உமக்கு இது விளங்கேல்லையா?”

“என்ன?”

“குமாரு ஆரெண்டு தெரியாதே, உமக்கு?”

“ஆர்?”

“எங்கட பொன்னு மூப்பரைத் தெரியாதே?”

“ஓ, தெரியும்?”

கடுக்கன் போட்ட காதுகளும், கைச் சதைகளும், நரைத்த குடுமியும் ஆடஆட, “டாண், டாண், டுட் டுடு,” அவர் அடிக்கிற பறை ஒலி காதுகளில் கேட்கிற மாதிரி இருந்தது. அப்பு, ஆச்சி, எல்லோருடைய இழவு வீட்டுக்கும் அவர்தான் வந்தார்.

“அந்தாளினர் மகன்.”

“அதுக்கு?” ஏதோ விளங்கியது மாதிரியும் இருந்தது.

“அதுதான்.”

*

எப்படியோ, அன்றைக்குப்பிறகு இன்றைக்குத்தான் கதைத்திருக்கிறார், பெரியகிளி.

குற்றுயிரும் குலையுயிரும்

தம்பா

கலியுகத்தின் பிரளயங்கள் ஓயாத
ஒரு பொழுதில்
ஓய்ந்துவிட்ட பூமியின் சூழ்ச்சி
ஆயிரம் அணுகுண்டுகளை
அடக்கி ஆள்பவனும்,
இலட்சம் படைகளை திரட்டி
மூக்கணாம் கயிறின்றி
முரண்டு பிடிப்பவனும்
கோடான கோடி டாலர்களை
அடுக்கி அரண்களை அபகரித்தவனும்
ஈரல்குலை நடுநடுங்க
அற்பமாய் ஆக்கிப் போடும்
கண்ணற்ற அழிவின் கடவுளெது?
தூங்கா நகரங்கள் உச்சிப்பொழுதினிலும்
தாலாட்டையும் தலையணைகளையும்
தானமாக பெற்றுக்கொள்கிறது
தத்துவங்களை தரையில் புதைத்து
வேண்டுதலை வேட்டையாடி
கட்டிடத்தில் கடவுளரை சிறைவைத்து
கணக்கில்லா காரியத்தை
காவு கேட்கிறது
ஏவுகணைகளை எட்டித் தடுக்கும்
எல்லை காவலனை ஏமாற்றி
எல்லைகளில்லா பண்டைய உலகத்திற்கு
பாதைகளை புதுப்பித்து தருகிறது.
போர்களை பொதுவெளியில்
போற்றாத பொன் நாளில்
ஏககாலத்தில் எல்லைகளை
மூடிவிடும் புதற்றமும்,
எதிரிகளே இல்லாத தேசமெங்கும்
படைகள் தெருவின் காற்றை
காவல்காக்க வைப்பதுமேன்?
காணா பொருளொன்று

கத்தியின்றி இரத்தமின்றி
சத்தமும் இன்றி மனித இருப்பில்
கன்னம் போட காத்துக்கிடக்கிறது
இந்த கணத்தில்
இனம், நிறம், சாதி, சமயம், தேசியம்
எதுவும் இல்லாத முகமிழந்தவன் நீ
உனது அடையாளம்
'முகமூடி மனிதன்' மட்டும் தான்
நிலம் நீர் ஆகாயம்
பறவைகள் விவங்குகள் என
அனைத்து பொருள் மீதும்
பிரகடனப் படுத்திய போரில்
உலகையே சிறைப்பிடித்த மானிடன்
யாருமே பிரகடனப் படுத்தாத போரில்
சிறை பட்டுப் போனான்
வா, நம்பிக்கை வை
மீண்டும் ஹவுஹான் நகரில்..
சூரியன் தன் கதிர்களை
தரை இறக்கி வைக்க
பறவைகள் பாடல்கள்
இசைக்க தொடங்கியுள்ளன
பிரமாணம் எடு
உயிரினங்கள் எதுவுமே
வியாபார பொருள் இல்லை
சிறைகள் எதுவும் சிறப்பில்லை,
ஓசோன் திரையில்
துளையிடுதல் பெருமையில்லை
வாழ்க்கை என்பது
ஒற்றை பரிமாண இல்லை
நாடு தழுவிய
நலிந்தவரில்லா நல்வாழ்வே
நாளும் பொழுதும்
நம் தேவை என்றும்
அன்பும் அறமும்
அன்றாட தேவை என்றும் பிரமாணம் எடு
உன்னிடம் இருக்கும்
கையிருப்பு நம்பிக்கை மட்டும் தான்
அபார நம்பிக்கை வை
அனைத்தும் கடந்து போகும்

பல்கலைக்கழக ஆளுமைகளின் வரிசையில்: ஜோர்ஜ் டெர்வண்ட் தொம்சன்

இரா. ஹர்சான்

“முட்டாள்களின் செழுமையை விட வேண்டும்” ஜோர்ஜ் தொம்சன் (1942)
புத்திசாலிகளின் துரதிர்ஸ்டம் மேலானது” உழைப்பு மாத சஞ்சிகை

எபிகூறஸ் கி.மு 341 மொனேசியசுக்கான கடிதம்

“சமூக விஞ்ஞான அடிப்படையில் சிந்தித்து செயலாற்றுவவர்களின் முன்னால் உள்ள முக்கியமான பணி முதலாளித்தவ வரலாற்றாசிரியர்களால் தீர்க்க முடியாது என கருதப்பட்ட அல்லது கைவிடப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு சரியான தீர் வினை முன்வைப்பதாகும். இக்கடமை தொடர்பில் ஆழமாக பரிசீலனை செய்வதுடன் தனது சுய அனுபவத்தின் அடிப்படையில் பொருத்தமான முறையொன்றினை விளக்குதல்

“செயற்பாடுகள் வாழ்வுக்கான நோக்கத்தையும், விளக்கத்தையும் தருகின்றன. அவை இல்லையெனில் அது (வாழ்வு) வெறுமையானதாகவே அமைந்து விடும்” ஸ்டீபன் வில்லியம் ஹோக்கிங் (1942-2018)
புளுறிபேஸ் வலைத்தளம்

சிந்தனையாளர்கள், தத்துவஞானிகள், விஞ்ஞானிகள், கலை இலக்கியவாதிகள் போன்றோரின் கருத்துப் போராட்டங்களும் செயற்பாடுகளும் மனித குல மேம்பாட்டில் பெரும்பங்கு வகித்துள்ளன. காலத்துக்குக் காலம் அவை தொடர்பான மீள் ஆய்வுகளும் புத்தாக்கங்களும் இடம் பெற்று வருகின்றன. பாடசாலை கல்வியிலும் பல்கலைக்கழக மட்டத்திலும் இவை சார்ந்து மேற்கொள்ளப்படும் கற்கைகள், ஆய்வு மற்றும் தேடல் ஆளுமைமிக்க செயற்பாட்டாளர்களை உருவாக்கி வருகின்றது. வெறுமனே வரலாறை வியாக்கியானம் செய்து பட்டம் பெறுபவர்களுக்கு அப்பால், வரலாறை மாற்றியமைக்கும் வல்லமை கொண்ட ஆசான்களின் வாழ்க்கையையும் அவர்களது பணிகளையும் கற்கும் போது வாழ்வின் அர்த்தம் புரிகின்றது, அவர்களின் அனுபவங்கள் செயற்படத் தூண்டுகின்றன. கல்வியின் பயன்பாடு

குறித்து சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றன. பயனற்ற கல்வியின் மீதான கோபத்தையும் அதனை வைத்து வயிறு வளர்க்கும் மேதாவினரின் சிறுபிள்ளைத்தனமான செயற்பாடுகளை புறம் தள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தையும் உணர்த்துகின்றன.

கிரேக்க காலத்தின் சிந்தனையாளரான எபிகூறஸ் (கி.மு 341- 270) முதல் அண்மையில் மரணித்த இயற்பியல் பேராசிரியர் ஸ்டீபன் வில்லியம் ஹோக்கிங் (1942-2018) வரையிலான சிந்தனையாளர்கள் மனித குல நன்மைக்காக செயற்பட்டுள்ளனர். அவர்களின் கருத்துகளும் வாழ்க்கை அனுபவங்களும் வெவ்வேறு வகைகளில் மக்களை சென்றடைந்துள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அந்த வகையில் பேர்மிங்காம் பல்கலைக் கழகத்தின் பேராசிரியராகவிருந்த புகழ்மிக்க சிந்தனையாளரும், எழுத்தாளரும், செயற்பாட்டாளருமாகிய ஜோர்ஜ் தொம்சன் பற்றி கற்பது மிகவும் பயனளிக்கும். இலங்கை போன்ற நாடுகளில் செயலாற்றிவரும் பேராசிரியர்கள் விரிவுரையாளர்கள் போன்றோரின் மக்கள் நல்வாழ்வுக்கான சிந்தனைகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் குறித்த மிகச் சரியான மதிப்பீட்டினை மேற் கொள்ளவும் பல வீனங்கள் பற்றிய விமர்சனங்களை முன்வைக்கவும், எதிர்காலத்தில் இத்தகைய உயர்நிலைகளில் செயலாற்றுவோர் தம்மைத் தகவமைத்துக் கொள்ளவும் இத்தகைய முயற்சிகள் பங்களிக்கும் என உறுதியாகக் கூற முடியும்.

ஜோர்ஜ் தொம்சன்

இலங்கையின் புகழ் மிக்க, மக்கள் இலக்கிய செயற்பாட்டாளர்களான பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி மற்றும் ஆர். ஆனந்தமூர்த்தி போன்றோரின் ஆளுமைமிக்க செயற்பாடுகளுக்கு அடிப்

படையாகவிருந்த காரணிகள் பலவாகும். அவற்றுள் முக்கியமானது பேராசிரியர் தொம்சனின் பங்களிப்பாகும். க. கைலாசபதி அவர்களின் வீரயுகப்பாடல்கள் பற்றிய கலாநிதி பட்ட ஆய்வும் கா. சிவத்தம்பி அவர்களின் பண்டையகால சமூகத்தில் நாடகம் பற்றிய ஆய்வும் இவரது வழி காட்டலிலேயே மேற் கொள்ளப்பட்டது.

எண்பத்து நான்கு வயது வரை தொடர்ந்து பங்காற்றிய தொம்சன், 1903ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் பத்தொன்பதாம் திகதி பிறந்த வராவார். 1987ம் ஆண்டு மார்ச் மூன்றாம் திகதி தனது ஆற்றல் மிகு செயற்பாடுகளை நிறுத்திக் கொண்டார்.

அயர்லாந்தைச் சேர்ந்த தாய் மற்றும் தந்தையின் உறுதியான தேசியவாத கொள்கையானது தொம்சனின் சிந்தனையிலும் பெரும் செல்வாக்கைச் செலுத்திவந்தது. அவர் டல்விச் கல்லூரியில் கற்கும் காலத்திலேயே மொழி பற்றி ஆய்வுகளில் மிகுந்த நாட்டம் கொண்டிருந்தார். ஐரிஸ் மொழியான கீலிக் (Gaelic) கில் தேர்ச்சியடைந்தார். கிரேக்க இலக்கியம் குறித்த அவரது ஆற்றலுக்காக உயர் விருது வழங்கப்பட்டது. Caravan புலமைப் பரிசிலைப் பெற்றுக் கொண்டார் கிங்ஸ் கல்லூரியில் கற்கும் காலத்தில் கிரேக்க பாடல்கள் தொடர்பான நூலை 1929ம் ஆண்டு வெளியிட்டார். கல்வே பல்கலைக் கழகத்தில் பணியாற்றிய போது இரண்டு முக்கியமான கடமைகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. ஒன்று உயர் கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு கிரேக்க செவ்வியல் இலக்கியம் தொடர்பான நூல்களைத் தயாரித்தல் மற்றது வெளிவாரியான பொதுமக்களுக்கு கற்பிப்பது. இவை இரண்டிலுமே தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினார். மாக்கிய ஒளியில் கிரேக்க இலக்கியத்தை அடையாளப்படுத்துவதில் பெரும் பணியாற்றினார்.

தனது இருபதாவது வயதில் அயர்லாந்தின் மேற்கு பகுதியிலுள்ள பிளாஸ்கட் பகுதிக்கு சென்றதோடு அங்கு சில ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். நீண்ட வரலாறைக் கொண்ட அம்மக்களது அன்பைபெற்றவராகவிருந்தார். இதே காலப் பகுதியில் புகழ் பெற்ற அரசியல் செயற்பாட்டாளரும் எழுத்தாளருமாகிய மவ்ரீஸ் ஓ சுல்லிவன் மற்றும் அவரது நண்பர்களோடு தொடர்பினை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். சுல்லிவனின் நூல்களை ஆங்கில மொழிக்குப் பெயர்த்தார். இந்த தொடர்பும் வாழ்வும் தொம்சனுக்கு உலகை சமூக விஞ்ஞான கண்ணோட்டத்தில் அணுகுவதற்கான வாய்ப்பினை வழங்கியது எனலாம். உற்பத்திக் காரணிகளின் உடைமையே தனி உரிமை, அதிகாரம், ஆதிக்கம், அடக்கு முறை போன்றனவற்றுக்கு வழி வகுக்கின்றது என்பதனை அவர் தெளிவாக அறிந்துக் கொண்டார். மேலும் இத்தகைய சமூக மாற்றங்களுக்கேற்பவே கலாசாரமும், நம்பிக்கைகளும், வாழ்க்கைமுறையும் உருவாகின்றன என்பது தொடர்பான விளக்கத்தையும் பெற்றார். அவரது இளமைக் கால ஆய்வும் விளக்கமும் பிற்காலத்தில் அயர்லாந்து தேசிய பல்கலைக்கழகமான 'கல்வே'யில் விரிவுரையாளராகுவதற்கு வழி வகுத்தது எனலாம்.

தொம்சனின் ஆற்றல்களை அடையாளங்கண்ட செக்கோஸ்லாவாக்கிய விஞ்ஞான கழகம் 1960ம் ஆண்டில் அவருக்கான அங்கீகாரத்தையும் உறுப்புரிமையையும் வழங்கியது. அவரது அறுபதாவது பிறந்த தினத்தில் பரகுவே பல்கலைக்கழகம் ஜிப்சியின் கவிதைகள் தொடர்பான மொழிப்பெயர்ப்பு நூலுக்கு உயர்ந்த கௌரவத்தை அளித்தது. 1979 ம் வருடத்தில் கிரேக்க நாட்டின் அரிஸ்டோட்டில் பல்கலைக்கழகம் (தெசலேனிக்கி) கௌரவ கலாநிதி பட்டத்தை வழங்கியது.

அவரது வெளியீடுகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய நூற்பட்டில் விபரம் பரகுவே பல்கலைக் கழகத்தால் 1963ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. உலகத்தை சமூக விஞ்ஞான கண்ணோட்டத்தில் அணுகும் எழுத்தாளர்கள், செயற்பாட்டாளர்களோடு தோழமை கொண்டிருந்த அவர் பல்கேரியா, ருமேனியா, கிழக்கு ஜேர்மனி, ரஸ்யா, ஹங்கேரி, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து அயர்லாந்து ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த கல்வியியலாளர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

புகழ் பெற்ற படைப்பாளனாக

தொம்சன் மக்களுக்குப் பயன் தரும் பல நூல்களை எழுதியவராவார். அவை பல மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பத்தொன்பது மொழிகளில் இவரது நூல்கள் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளமையை சுட்டிக்காட்ட முடியும். வேறு மொழிகளில் எழுதப்பட்ட நூல்களை ஆங்கில மொழிக்கு பெயர்ப்பு செய்தார். மேலும் பிரித்தானிய பத்திரிகையான 'The Labour' மற்றும் 'Morning Star' ஆகிய பத்திரிகைகளில் தொடர்ந்து எழுதினார். அவை மேலதிக கற்றலுக்கும் ஆய்வுகளுக்கும் பெரிதும் பயன்பட்டு வருகின்றன. மேலும் மிகச்சிறந்த நூல்களுக்கான வெளியீட்டாளராவும் செற்பட்டார். தொம்சன் எழுதிய நூல்களுள் பின்வருவன அதிகமான பயன்பாட்டிற்கு உட்பட்டுள்ளன.

1. ஈசிலஸூம் ஏதென்சும் - சமூகத்தின் தோற்றமாக நாடகம் பற்றிய ஆய்வு
2. புராதன கால கிரேக்க சமூகம் பற்றிய ஆய்வு
3. தீவின் இல்லம் - 'பாஸ்கட்' மக்களின் பாரம்பரியம்
4. மனித சாரம் - விஞ்ஞானம் மற்றும் கலைகளின் தோற்றுவாய்

5. மார்க்ஸ் முதல் மா சேதுங் வரை - புரட்சிகர இயங்கியல் பற்றிய ஆய்வு
6. முதலாளித்துவமும் அதன் பின்னரும் - பொருள் உற்பத்தியின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்
7. ஏதெனியன் நாடகங்களும் ஜனநாயகமும்
8. அமெரிக்கா குறித்த சிந்தனை
9. பரிணாமமும் சிக்கல்களும்
10. மார்க்சியமும் கவிதையும்

இவரது ஆக்கங்கள் பலவற்றை ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகம் இருட்டடிப்பு செய்தது. எனினும் அவரது வெளியீடுகள் வேறு வழிகளில் பிரித்தானிய நாட்டின் உள்ளேயும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் சென்றன. அவரிடம் கற்ற மாணவர்கள் மூலமாக உலகமெங்கும் சமூக விஞ்ஞான கருத்துகள் பரவின.

தான் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்த போதிலும் நூல்களை வாசிப்பதிலும் கற்றவற்றை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தமையை மரணத்தின் பின்னரான அறிக்கையின் மூலம் தெளிவாக அறிந்துக் கொள்ள முடியும்.

“ஜோர்ஜ் தொம்சன் பெப்ரவரி 3ம் திகதி, 1987 இல் மரணமடைந்தார். அவர் கடுமையாக நோய் வாய்ப்பட்டிருந்தார். எனினும் சோர்வடையாமல் பணியாற்றினார். கண் பார்வை மிகவும் மங்கி யிருந்த போதிலும் உருப்பெருக்கும் கண்ணாடியின் மூலம் வாசித்தார். சிறு ஒலி வாங்கியின் மூலமாக விடயங்களைக் கேட்டார் உரையாடினார். அவரது வயது எண்பத்தொன்றாக இருக்கும் போது மொழியும் உழைப்பும் என்ற தொடர் வெளிவந்தது. அவரது மார்க்சிய விளக்கம், 1941 முதல் வெளிவரத் தொடங்கியது. முதலாவது தத்துவவாதிகள் நூலின் மூலமாக கிரேக்க

சீன தத்துவ விடயங்களை முன் வைத்தார். இதற்காக சீன நாட்டில் ஆறு மாதங்கள் தங்கியிருந்தார். 1935 ஆம் ஆண்டு முதல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினராக செயற்பட்டுள்ளார். ‘நவீனம்’ காலாண்டிதழ், ‘மார்க்சிசம் இன்று’ ஆகிய சஞ்சிகைகள் மூலமாகக் கல்விப் பணியாற்றினார். டக்லஸ் ஜேர்மனுடன் இணைந்து கட்சியின் தேசிய கல்வி செயற்பாடுகளுக்கு பெரும் பங்களிப்பை நல்கியுள்ளார்”. History Workshop Journal Vol.24. 1987

பிரித்தானியாவில் வாழ்ந்த உழைக்கும் மக்கள் செயற்பாட்டாளராக

தொம்சன் பேர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்த அதே வருடம் பிரித்தானிய பொதுவுடைமைக் கட்சியிலும் அங்கத்துவம் பெற்றார். அவரது ஆழமான அறிவு, ஆற்றல், உழைப்போரை நேசிக்கும் உறுதிப்பாடு போன்றனவற்றின் காரணமாக அவர் கட்சியின் உயர் பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டார். கட்சியின் நிருவாகக் குழு உறுப்பினராக பதவி வகித்த காலத்தில் அதன் செயற்பாடுகளை நெறிப்படுத்துவதில் முக்கியப் பங்கினை ஆற்றினார். உறுப்பினர்களின் தத்துவார்த்தம் மற்றும் நடைமுறை அறிவினை மேம்படுத்தவென தொடர்ந்து உழைத்தார். கட்சி ‘பிரித்தானிய வழியில் சோஷலிசம்’ என்ற சீர்திருத்த பாதையினை முன்மொழிந்த போது, புரட்சியின் வழி போல்கவிக் பாதையிலான போராட்டமாக அமைய வேண்டும் என்பது தொடர்பில் கடுமையான விவாதத்தில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டார் இதனால் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகள் காரணமாக வெளியேறி இருந்தாலும், மார்க்சிய படிப்பினையை உழைக்கும் மக்களுக்கு வழங்குவதில் முன்னிலை வகித்தார். பிரித்தானியாவிலிருந்த ‘ஒஸ்டின் கார்’ தொழிற்சாலையில் பணி புரிந்த தொழிலாளர்களுக்கும்

ஏனையவர்களுக்கும் தொடர்ந்து அரசியல் வகுப்புகளை நடாத்தினார். தன்னிடம் கற்க வந்த மாணவர்களுக்கு சமூக சிந்தனையின் அடிப்படைகளை எடுத்துக்காட்டியதோடு, அது தொடர்பான ஆய்வுகளுக்கும் வழி காட்டினார்.

பேராசிரியர் தொம்சன் அவர்களை பல்கலைக்கழக கல்வி முறைக்கு சிறந்த உதாரணமாக அடையாளங் காட்ட முடியும். கிரேக்க இலக்கியத்தில் மேதையாக, மொழி வல்லுனராக, எழுத்தாளராக, மானுடவியலாளராக, மொழி பெயர்ப்

பாளராக, சமூக செயற்பாட்டாளராக, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினராக, மாக்கிய அறிஞராக, சர்வதேச நாடுகளில் பாராட்டப்பட்ட கல்வியியலாளராக அவரின் வகிபாகம் விரிவடைகின்றது. இத்தகைய ஆற்றல்களைக் கொண்டோர் பல்கலைக்கழகங்களில் பணியாற்றுவதை சமூகத்துக்கு பெரும் பயனளிக்கும் செயலாகவே கருத முடியும்.

“தொம்சன் மக்களை நேசித்த மகத்தான மனிதராவார்” மய்நீ கய்கீன்

பூமித்தாய் பேசுகின்றேன்!

மாதவீ உமாசுதசர்மா

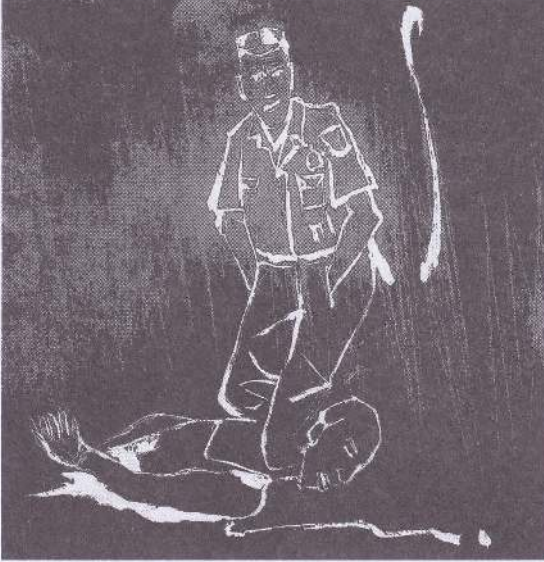
மாற்றுக்கிரகம் தேடும் மனிதா!
 சப்தமின்றி கடலில் நீந்திய மீனும்,
 சப்தம் போட்டு பறந்த காக்கையும்,
 வளைந்து ஓடும் நதியும்,
 வளையல் குலுக்கிய குழந்தையும்,
 நெளிந்து செல்லும் மண்புழுவும்,
 நெடிந்துயர்ந்த மரமும்,
 நீல நிற வானமும்,
 நீங்கா நல் காற்றும்,
 பச்சைப் புவ்வெளியும்,
 பக்குவப்பட்ட மனங்களும்,
 காண்பதெங்கே இவைகளை,
 காண்சரின்றி (Cancer) இப்போது?
 வாழும் பூமியை பாழாக்கி
 வேற்றிடம் தேடுவதேனோ ?
 பெற்ற தாயை எட்டி உதைத்து ,
 மாற்றான் தாய் தேடுவதும் உண்டோ !
 மாற்றியதால் நீயும் ,
 மாறியதால் நானும் ,

நான்காம் நாள்
 சூரியனும் சந்திரனும் ,
 இன்னும் சொல்லப்போனால்
 உன்னால் பாழ்ப்பட்ட பால்வெளியும் (Milky way) ,
 அழியட்டும் ! அழியட்டும் !
 புது யுகம் பிறக்கட்டும் !

சமூக மாற்றமும் கலை இலக்கியமும்

பாமரன்

ஓவியம்: பிருந்தாயினி

மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இவ்வுலகில் மாறாதவைகள் எவையும் இல்லை. "மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது" என்ற வழக்குச் சொல்லும் இக்கருத்தினை மேலும் அழுத்தி நிற்கிறது. மனிதர்களின் மனங்கள் மட்டுமல்ல சமூக மாற்றங்களும் கூட இதற்கு விதிவிலக்கானதல்ல. இத்தகைய மாற்றங்கள் என்பவை பொருட்கள், உயிரிகளில் ஏற்படுவது போன்றே சமூகத்தில் உள்ள உள் முரண்பாடுகளில் ஏற்படும் வளர்ச்சிகளாலும், மாற்றங்களாலும் ஏற்படுபவை. தானக உருவாகுபவை அல்ல. மக்களால், மகளின் விழிப்புணர்வுடன் கூடிய செயற்பாடுகளால் உருவாகுபவை. வெளியே

இருந்து புறச்சக்திகளால் அவை ஏற்படுத்தப் படுவதில்லை. தேவை ஏற்படின் துணைச் சக்திகளாக அவை பயன்படமுடியும். எனவே 'தீதும் நன்றும் பிறந்தர வாரா' என்பதுபோல எமக்கும், எம் எதிர்கால சந்ததிக்கும், மக்களுக்கும் பயனுள்ள மாற்றங்களை நாமே நமது முன்முயற்சியால் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சமூகம் இன்றும் கூட ஏற்றத் தாழ்வுகளும், பல்வேறு ஒடுக்கு முறைகளும் நிறைந்த சமூகமாகவே உள்ளது. இவற்றில் இன, மத, சாதி, பால், நிற, வர்க்க பேதங்கள் என்பன மக்கள் வாழ்வில் பெரும் பாதிப்பைச் செலுத்துகின்றன. இவற்றால் பெரும் எண்ணிக்கையான மக்கள் நாளும் பொழுதும் பாதிக்கப்பட்ட போதும் அவைகளை தனித்தனியாக எதிர் கொள்ளும் பொழுது எழும் இயலாமை, நம்பிக்கையின்மை என்பவற்றுடன் மதங்கள் முன்வைக்கும் பாவ புண்ணிய முன்வினைக் கோட்பாடுகளும் எமது பாரம்பரிய சிந்தனை முறையாக இறுகிப்போய் அதற்கு தத்துவ பலத்தை சேர்த்துவிடுகின்றன. ஆண்டு டாண்டு காலமாக அதிகாரத்தில் இருந்து வருபவர்களுக்கு இத்தகைய பழமைவாத உணர்வுகள் வாய்ப்பாக அமைந்து விடுவதால் இவற்றைத் தொடர்ந்து பாதுகாத்து வளர்ப்பதில் அவர்கள் என்றும் மிகவும் முனைப்பாக உள்ளனர்.

இதனால் சமூக மாற்றங்களின் வேகம் தடைப்பட்டு தேக்கமுற்று, தாமதிக்கப்பட்டு ஒடுக்குமுறைகள் பல்வேறு நிலைகளிலும் தொடர்ந்தபடி இருக்கின்றன. இச்சமூக அமைப்பால் பாதிக்கப்படும் பெரும் எண்ணிக்கையான மக்கள் சுதந்திரமும் சுபீட்சமும் நிறைந்த வாழ்வை அடைய முடியாமல் அறியாமையிலும், அடிமைத்தனங்களிலும் மூழ்கி அமிழ்ந்து, துயருற்று மடியும் நிலை நீண்டு தொடர்கிறது. பத்திரிகைகளில் நாள்தோறும் வரும் செய்திகளை படித்துவிட்டு

மக்கள் அங்கலாய்த்துக் கொள்வதிலும், அவற்றை இயல்பாக்கிக் கொள்வதிலும் எவ்வித பயனும் ஏற்படப்போவதில்லை. மக்களாட்சி முறைமை (ஜனநாயகம்) அர்த்தமற்றுப்போய் நலிவடைந்திருப்பதற்கு அதன் பங்காளிகளாக, அடித்தளமாக விளங்கும் மக்கள் சமூகத்தின் அறிவியல் விழிப்பின்மையும். சமூகச் செயற் பாடின் மையமே முதன்மைக் காரணமாக அமைகின்றன.

“ஊழிற் பெருவலி யாஉள மற்றுஒன்று
சூழினும் தான்முந்கு) உறும்”

என மேற்கூறிய வள்ளுவர் தாம் வாழ்ந்த காலத்து மனிதப் பின்னடைவுகளுக்கு அன்றைய சமூகத்தில் மிக வலிமை பெற்றிருந்த மத, பண்பாட்டுக் கருத்தியலான ஊழ்வினைக் கோட்பாட்டையே தான் வாழ்ந்த காலவரம்புக்குள் நின்று முன்வைத்துள்ளார். ஆனால் தளராத மானுட முயற்சியால் மனிதவரலாறு முன் செல்கின்றது என்ற தன் வாழ்விற் கண்ட யதார்த்த நிலையைக் கருத்திற் கொண்டு “தெய்வத்தால் ஆகா தெனினும்” என்றும்

“ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவு
இன்றித் தாழாது இயற்றுபவர்”

என்று மனித முயற்சியின் வலிமையும், செயற்றிறனும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் என வள்ளுவர் அன்றே நம்பிக்கையையும் ஊட்டியுள்ளார். மக்கள் தாம் எதிர்கொள்ளும் ஒடுக்குமுறைகளுக்கு அடிப்படைக் காரணங்களைக் கண்டறிந்து, அவற்றை நீக்கும் செயற்பாட்டில் நம்பிக்கையுடன் ஒன்றுபடுவதே சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான முதற் படியாகும்.

இத்தகைய சமூக விழிப்புணர்வையும், நம்பிக்கையையும் மக்கள் பெறுவதற்கான சமூக ஊடகங்களில், எழுத்து ஊடகங்களாக அறிவியல் நூல்களும், கலை இலக்கியப் படைப்புக்களும் அமைகின்றன. ஆனால்

இவைகள் கூட யதார்த்தத்தில் மத்தியதர வர்க்கத்தின் ஒரு சிறு பகுதியினருக்கு எட்டக்கூடிய நிலையிலேயே இன்றும் உள்ளன. மக்களுக்கான ஊடகங்களாக எஞ்சி இருந்த கூத்துக்கள், நாடகங்கள், போன்றவை அவற்றின் தொழில்நுட்ப வடிவமான சினிமாவின் வருகைக்குப் பின், அதன் நீட்சியான குறுந்திரை, கையடக்கத்திரைகளாக விரிந்து செல்கின்றன. ஒருவகையில் இத்தகைய ஊடகங்கள் மக்களில் ஒரு பகுதியினரை நோக்கி விரிந்து சென்றாலும் இவற்றை கருத்தியல் நோக்கோடும், இலாப நோக்கோடும் கையாள்பவர்கள் ஏற்றத்தாழ்வான இச்சமூக அமைப்பைக் தகர்ந்து விடாமல் பாதுகாத்துக் கட்டிக்காக்கும் பண்பலமும், அதிகார பலமும் படைத்தவர்களாகவே உள்ளனர். இவர்களிடம் மக்களின் அறிவியல், பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கான சுதந்திரமான ஊடகச் செயற்பாடுகளை எதிர்பார்க்க முடியாது. சிறிதளவு நடுநிலை பேணுவதுபோல இருந்தாலும் ஒரு எல்லைக்கு அப்பால் இவை மக்களின் விழிப்புணர்வுக்கு பயன்படுவதில் தடைகள் ஏற்படும் நிலை உருவாகும். எனவே மக்களுக்கான கலை இலக்கியங்களை சமூக மாற்ற நோக்குடன் மக்கள் கலைஞர்களும், படைப்பாளிகளுமே நவீன ஊடக வளர்ச்சிகளைக் கையேற்று, பேணவேண்டிய தேவையும், பரவலாக முன்கொண்டு செல்ல வேண்டிய தேவையும் இன்றைய சூழலில் மேலும் வலுவடைகிறது.

இங்கு நாம் சமூக மாற்றத்தின் அவசியம் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது இதற்கு முன்பும் மனிதர்கள் மீதான, நாடுகள் மீதான பொருளாதார ஒடுக்குதல்களும், துன்பங்களும் உலகில் அதிகரிக்கும் போதே சமூகம் பற்றிய விழிப்புணர்வும், சமூக மாற்றத்துக்கான செயற்பாடுகளும் மனித வரலாற்றில் விரிவடைந்து வந்தமையைக் காண்கிறோம். இன்று உலகளவில்

'கொரோனா' பெருந்தொற்றின் பெருந்தாக்கமும் பேரழிவுகளும், அதன் தொடரான நிகழ்வுகளும் உலக மக்களையே பெரும் அதிர்சிக்கு உள்ளாக்கி உள்ளன. இவற்றுக்குப் பின்னாலும் பொருள் சார்ந்த சிந்தனைகள் இல்லை என வாதிட முடியாது. மனித சமூகத்தின் செயற்பாடுகளே முடக்கமுற்று, குறிப்பாக பொருளாதார உற்பத்தி முயற்சிகள் தடைப்பட்டுப் பின் தள்ளப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் இருந்து மீண்டு எழும் போது உலகம் பழைய கருத்துக்களை, பழைய நடைமுறைகளை, பழைய வாழ்வியலை அப்படியே தொடரும் பழைய உலகமாகவே இனியும் இருக்க முடியுமா? அப்படியே இருப்பது எமது எதிர்கால சந்ததியும், மனித குலமும் இனியும் எதிர்நோக்கி நிற்கும் பேரழிவுகளில் இருந்து தம்மை தற்காத்துக் கொள்வதில் நல்விளைவுகளைத் தருமா? தீய விளைவுகளைத் தருமா? என்ற கேள்வி மக்களிடம் எழுகிறது. அதற்கு விடை அளிப்பது போன்ற பல நிகழ்வுகள் உலகில் இன்று நடைபெற்று வருகின்றன. உலகில் 'கொரோனா'வால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட அமெரிக்காவில் தொடரும் ஒரு நிகழ்வை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். அமெரிக்காவில் 'கொரோனா'வால் வேலை இழந்த பல லட்சக் கணக்கானேரில் ஒரு வரான ஜோர்ஜ் பிளையிட் என்ற ஆபிரிக்க அமெரிக்கக் குடிமகன் வெள்ளைநிறக் காவல்துறையைச் சேர்ந்தவரால் கைவிலங்கு மாட்டப்பட்ட நிலையில் முழும் காலால் கழுத்தில் மிதிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்ட நிகழ்வின் உலகுதழுவிய அதிர்வலைகள் இதனை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. கருப்பினக் குடிமக்களை இவ்வாறு கொல்வது அமெரிக்க ஜனநாயகத்தின் 'சிறப்பம்சங்களில்' ஒன்றுதான். ஆனால் இம்முறை வெள்ளையர், கருப்பர் என்ற பேதமின்றி 'கொரோனா'வால் வேலை இழந்து, பணமின்றி, பசிதீர்க்க வழியற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட பல லட்சக் கணக்கான அமெரிக்கத் தொழிலாளர்களில் ஒருவ

ரான ஜோர்ஜ் பிளையிட் என்ற கறுப்பின குடிமகனைக் கொலை செய்தமை வரலாறு காணாத பெரும் எழுச்சியையே ஏற்படுத்தி இருந்தது. வயிற்றுப் பசியைப் போக்க ஒரு உணவகத்துக்குச் சென்று உணவுப் பொருட்கள் சிலவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு அவர் கொடுத்த பணம் பெறுமதி அற்றது என்பதுதான் ஜோர்ஜ் பிளையிட் என்ற கறுப்பின குடிமகன் செய்த குற்றம். அதற்காக பின்புறமாக கைவிலங்கிடப்பட்டு, நிலத்தில் வீழ்த்தப்பட்டு, கழுத்தில் காலால் மிதித்துக் கொடுரமான முறையில் கொலை செய்யப்பட்டார். காலால் மிதிபட்ட படிமரணத்தறுவாயில் அழுது கெஞ்சியபடி அவரது வாயிலிருந்து வெளி வந்த இறுதி வார்த்தைகள் "மூச்சு விட முடியவில்லை" என்பது தான். அந்த இறுதி வார்த்தைகளில் மனிதத்தின் அவ லக்குரலை உணர்ந்த மக்களின் கோபக் கனலால் அமெரிக்க நகரங்கள் தீப்பற்றி எரிந்தன. 'கொரோனா'வால் இறந்த உலகெங்கும் உள்ள பல இலட்சக் கணக்கான மக்களிற் பெரும்பாலோரும் அந்நேயின் மரண அறிகுறியான மூச்சு விட முடியாத நிலையிலேயே அவல முற்று இறந்தார்கள். இரு கொடிய நிலைகளையும் ஒன்றாக உணர்ந்ததாலோ என்னவோ 'கொரோனா'வின் அச்சத்தால் வெறிச்சோடிய வீதிகளில் அரசின் ஊரடங்கு உத்தரவுகளையும் மீறி மக்கள் மிகப்பெரும் எண்ணிக்கையில் நிறவேறுபாடுகளின்றி ஒன்றுதிரண்டனர். "மூச்சுவிட முடியவில்லை" என முழங்கினார். அமெரிக்க மக்களின் இவ் எதிர்ப்பலைகளின் தாக்கத்துக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல் முதன் முறையாக அமெரிக்க ஜனாதிபதி டொனால்ட் ட்ரம்ப் வெள்ளை மாளிகையின் பதுங்கு குழிக்குள் ஒதுங்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அணுவாயுத வல்லரசே அதிர்ந்துபோய் இறுகி இருந்தது. இதன் பாதிப்புக்களும், எதிர் முழக்கங்களும் உலக மக்களின் குரலாக, உலக நாடுகள், நகரங்களெங்கும் எதிரொலித்தன. பிரிட்டனில் முன்பு

ஆபிரிக்க அடிமை வர்த்தகத்தால் பெரும் செல்வம் ஈட்டிய தனவந்தர்களின் உருவச் சிலைகள் பெயர்க்கப்பட்டு ஆற்றில் வீசப்பட்டன. அதுபோன்று அமெரிக்காவிலும் பல நிற வெறியர்களின் சிலைகள் பெயர்த்து வீசப்பட்டன.

இந்நிகழ்வுகளால் தாக்கமடைந்த தமிழர் நெஞ்சங்களிலும் அம் மானுடத்தின் அவலக் குரல் பற்றிப் பிடித்தது. தமது உணர்வுகளை பல்வேறு வடிவங்களிலும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டனர்.

ஜோர்ஜ் பிளயிட்...

நீ.. சுவாசிக்க மறுக்கப்பட்ட

மூச்சுக் காற்று

இன்று பெருங் காட்டுத் தீயாய்.

உலகெங்கும்...

பொசுங்கட்டும் இனவெறி..

முகநூலில் பதியப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான உணர்வுக் குவிப்புகளில் இதுவும் ஒன்று. குறுங்கவிதை வடிவில் அமைந்துள்ள இந்த வரிகள் எமது ஏற்புடமைக்கு அப்பால் இராமாயணத்தில் இலங்கையின் எரிப்பையும், சிலப்பதிகாரத்தில் மதுரையின் எரிப்பையும், எமது மண்ணில் நிதர் சனமாகக் கண்ட பல எரிப்புக்களையும் நினைவுபடுத்தி நின்றன. காலங்கள், களங்கள் மாறி இருப்பினும் இவை சமூக முரண்பாடுகளின் வெளிப்பாடுகளாக உள்ளன. நிறவெறிக்கு எதிரான உணர்வை மட்டுமல்ல, “தனி ஒருவனுக்கு உணவில் லையெனில் இந்த ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்” என்ற பாரதியின் உணர்வை நிகர்த்த காட்சிகளையும் ஜோர்ஜ் பிளையிடின் மரணத்தால் எழுச்சியுற்ற மக்களிடம் காண முடிந்தது. மிக எளிமையாக குழந்தைகளுக்கும் புரியும்படி நிறபேதத்துக்கு எதிராக எழுதிய மக்கள் கவிஞன் பாரதியின் ‘முரசு’ கவிதை வரிகளையும் இச்சம்பவங்கள் நினைவிற் கொள்ள வைத்தது.

“வெள்ளை நிறத்தொரு பூனை- எங்கள் வீட்டில் வளருது கண்டீர்

பிள்ளைகள் பெற்றதப் பூனை - அவை

பேருக் கொரு நிறமாகும்.

வண்ணாங்கள் வேற்றுமைப்பட்டால் - அதில் மானுடர் வேற்றுமை யில்லை

எண்ணங்கள் செய்கைக ளெல்லாம்

யாவற்கும் ஒன்றெனல் காணீர்.”

என்ற பாரதியின் சிறு குழந்தைகள் கூட இலகுவாகப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் அமைந்த கவிதை வரிகள், ஒரு நூற்றாண்டு கடந்த பின்னரும் இன்றைய நிகழ்வுகளுடன் இணைந்து எமது சமூக மனத்தின் மீது மட்டுமல்ல மானுடத்தின் மனச்சாட்சி மீதும் மீண்டும் மீண்டும் ஓங்கி அறைவதை உணர்கிறோம். இவைபோன்ற குறுகிய உணர்வுகளில் இருந்து விடுபடவேண்டும் என்பதையே கவிஞர் முருகையன் அவர்கள் “இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுமை எங்களுக்கு” என்று தனது கவிதை வரிகளில் குறிப்பிட்டார். எனவே பழைய சுமைகளான காலம் கடந்த பண்பாடு, இறுகிப்போன பழைய சிந்தனை எனும் சுமைகளை இறக்கி, குப்பை கூழங்களை விலக்கி ‘மணிகளைப் பொறுக்கி அப்பால் செல்லும்’ அறிவையும், உணர்வையும் தருபவையே சமூக மாற்றத்துக்கான கலை இலக்கியங்களாக அமைய முடியும். சூழலியத்தாக்கத்தின் வெளிப்பாடான ‘கொரோனா’ பெருந்தொற்றின் வருகையுடன் குடும்பம், சமூகம் என்ற எல்லைகளுக்கும், அதற்கு அப்பால் தேசம், உலகம் எனவும் இவ்விழிப்புணர்வு விரிவடைய வேண்டிய அவசியம் உள்ளது இதனை ஏற்படுத்துவதில் கலைஞர்களும், எழுத்தாளர்களும் தமது பங்கையும், பணியையும் ஆற்றவேண்டும். அவைகளே சமூக மாற்றத்துக்கான மக்கள் கலை இலக்கியங்களாக மலரது சமூகமாறுதல்களுக்கு துணை புரிவதாக அமையும்.

தனித்துவ அடையாளம்

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்

உருப்பளிங்கினில் நெருப்புக்கள்

- இதன் ஆசிரியர் அனா டீவரே சிமித் (பிறப்பு 1950) என்பார். இவர் ஒரு ஆபிரிக்க அமெரிக்கப் பெண். அராங்கத்துறையில் பணிபுரிபவர். அராங்கக் கல்வியில் பட்டம் பெற்றவர். அராங்காற்றுகைத்துறையில் நடிப்பைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியராகவும் ஆற்றுகையாளராகவும் அமெரிக்காவிலுள்ள ஏழு பல்கலைக்கழகங்களில் அராங்கவியல் ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்துள்ளார். நடிக்கையென்ற வகையில், மேடை, தொலைக்காட்சி மற்றும் திரைப்படங்கள் ஆகியவற்றில் பாகமேற்று நடித்துள்ளார். நாடகாசிரியர் மற்றும் ஆற்றுகையாளர் என்ற வகையில், பெண்ணொருவரை மட்டும் கொண்ட பல தொடர்காட்சிகளை ஆற்றுகை செய்வித்தவில் மிகச் சிறந்தவராகக் கணிக்கப்படுகிறார். 'நேர்காணல்' என்ற அடிப்படையான உத்தியைக் கையாண்டு, தொடர்ச்சியான பல சிறந்த ஆற்றுகைகளை நிகழ்த்திவந்துள்ளார். சமூக முக்கியத்துவம் கொண்ட பல கருப்பொருள்களில் அவர் பலப்பல இடங்களில் 'நேர்காணல்' ஆற்றுகைகளை நிகழ்த்தியுள்ளார். இங்கு இடம் பெறும் பகுதியானது 'உருப்பளிங்கினில் நெருப்புக்கள்' (Fires in the Mirror) எனும் இருபத்தியேழு நிகழ்வுகளைக் கொண்ட தொடர் நிகழ்வில் முதலாவதாக நிகழ்கிறது. -

தனித்துவ அடையாளம்

பாலவணம்

- IDENTITY -பாத்திரம்: என்டஷக்கே ஷங்கே -- நாடகாசிரியர், கவிஞர், நாவலாசிரியர்.
- இந்நேர்காணல் மாலை நான்கு மணியளவில் நிகழ்த்தப்பட்டது: பிடெல் பியாநேரம். தொலைபேசியில் கதைப்பதற்காகத் தனது காதலிகளில் ஒன்றினைக் கழைந்தமையே, தனது உடற்தோற்றம்சார்ந்து என்டஷக்கே வெளிப்படுத்திய ஓரேயொரு நடிப்புக்குறிப்பாக (ஊரந) அமைந்திருந்தது. புகைபிடித்தவாறு கைப்பிடி நாற்காலியொன்றில் அமர்ந்திருக்கும் வகையில், அவரைநாம் மேல் மத்திய மேடையில் அமர்வித்திருந்தோம். பின்னர், அவரை நாம் முன்மேடையில் நிறுத்தினோம் -

ஹ, அ,ம்,ம்,ம்
தனித்துவ அடையாளம் -

அது, வந்து, எ, எ...

ஒரு வகையிலை அ, அது,
அ...ம்... அது ஒருவிதமான....
அது அ...

அது இடம் சம்பந்தப் பட்ட,
அ... மனம் சார்ந்ததொரு...அ..
புலனுணர்வு.
நான், ஒரு கற்பாறையோ,
அல்லது...
அ, அ... அந்த மரமோ அல்ல...
என்பதை அறிந்து கொள்ளுமொரு...
வழி, மார்க்கம்?

இங்கு வாழுகிற மற்று மொரு
படைப்புயிர்தான் நான்...?

என்னை நான் எந்த இடத்தில்,
அமைவித்துக்கொள்கிறேன் -
பொருத்திக்கொள்கிறேன்,
என்பது,

எந்த வகையிலுமொரு பொருட்டே அல்ல -
என்பதையும்,
வெகு கட்டாயமாக நான்
என்னைச் சூழ்ந்துள்ளவையாக
இருக்க வேண்டியதே இல்லை,
என்பதையும்,
அறிந்து கொள்ளுமொரு மார்க்கமது.

எனது சுற்றுச் சூழலினது
ஒரு பகுதியாக நான் இருப்பதோடு,
அவற்றிலிருந்து வேறுபட்டும் நிற்கிறேன்
அந்த வேறுபாடுகள் அனைத்தையும்
தெளிவான முறையில்
வகுத்தறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக
இருப்பதால் தான்,
தனித்துவமானதொரு அடையாளத்தை
நாம் வைத்துக் கொள்வதற்கு,
விடப்பட்டுள்ளோம்

அத்தோடு,
எப்போதும் எக்காலத்திலும்
எமக்கு நடந்து விட்டவையாக
உள்ளவைதான்,
எமது தனித்துவ அடையாளங்களாக
இருக்கின்றன -
எக்காலத்திலும்

எமக்கு நடந்து விட்டவையும்
அவற்றுக்கான எங்கள் யாவரதும்
எதிர்வினைகளும்
பாலைவனம் போன்ற தொரு இடம்தனில்,
தனிமையில், தன்னிலை மறந்த நிலையில்,
ஒருகால் நாம் இருந்திருக்கக் கூடும்:

அப்பாலைவனத்தின் ஒரு பகுதியாக
நாமிருப்பதாக மெல்ல உணர,
நாம் தலைப்பட்டு விடக் கூடும் -
குறித்த அந்த வேளையில் நாம்
அந்தவாறுணர்தல் சரியான ஒன்றே -
இருப்பினும், நாமந்தப் பாலைவன மல்ல
எ,எ,எ...

பாலைவனத்தின் ஒரு பகுதி நாம்
வீடு நோக்கி நாம் செல்கையில்,
பாலைவன மெமக்குத் தந்துவிட்ட
தனியொரு பகுதியை
எம்முடன் நாம் எடுத்துச் செல்கிறோம்.

ஆயினும் நாம்,
இன்னமும் அந்தப் பாலைவனமல்ல.
நாம் வகுத்தறிந்து கொள்ளவேண்டிய
முக்கியமானதொரு வேறுபாடிது
உன்னிடமுள்ளது என்ன என்பதை
நீ அறியாமல் இருக்குமிடத்து,
எதனை நீ கொடுக்கிறாய் என்பதையும்
அறிந்து கொள்ள மாட்டாய் நீ.

எது உனது,
எது வேறொருவருக்குரியது,
என்பதை நீ அறியாத விடத்து,
எதை நீ எடுக்கிறாய் என்பதையும் அறியாய்...

நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் மரபும் நவீனமும்

சீ. குருபரநாத்

பிற்போக்குச் சிந்தனைக்கெதிரான தார்மீகக்குரல், முற்போக்குச் சிந்தனை, சமூகநலன் சார்ந்த கருத்துக்கள் முதலானவை பிரசுரமாக அல்லாமல் காட்சி மற்றும் கதையாக்கல் உத்திகளினூடாக இயன்றளவு கவித்துவமாக புலவரின் படைப்பில் உரைநடையாக வெளிப்படுவதனை நாம் அவதானிக்கலாம்.

01. அறிமுகம்

தமிழ் நாட்டைப் போலவே ஈழமும் ஓர் இலக்கிய வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தினைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. தமிழ் நாட்டின் இலக்கிய வரலாறு சங்க காலத்துடன் ஆரம்பிக்கின்றது. ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாறு அவ்வாறு அமையாது போனாலும் ஈழத்துப் புலவர்கள் சிலர் சங்ககாலம் முதல் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. ஈழத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்குச் சென்று கவிகள் இயற்றிய ஈழத்துப்பூதந்தேவனார் முதலிய புலவர்கள் ஈழத்தினைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறப்படுகிறது. இதனை ஈழத்துப் புலமை மரபின் தோற்றுவாய் என்றே கருதத் தோன்றுகிறது. ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலமை மரபு போர்த்துக்கேயர் காலத்துடனேயே ஆரம்பமாகின்றது. அது கனகசபாபதியோகி எனப்படும் கூழங்கைத்தம்பிரான் என்பவருடன் ஆரம்பமாகின்றது. இவரையே ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலமை மரபின் ஊற்றுக்கால் என்று அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலமை மரபு பற்றிப் பேசுவவர்கள் கூழங்கைத் தம்பிரானை விடுத்துப் பேசமுடியாது. இவருடைய மாணவ

பரம்பரையே ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலமைப் பாரம்பரியத்தை வளர்த்தவர்கள் என்றும் வளர்த்து வருபவர்கள் என்றும் கூறலாம். இத்தகைய ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலமை மரபினைப் பின்னணியாகக் கொண்டவரே ஈழத்துத் தமிழ் உலகம் தங்கத்தாத்தா எனப் போற்றும் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர்.

ஈழத்துப் புலமை மரபு பற்றி விளங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு அரசியல், பொருளாதார, சமுதாய, சமயச் சூழலை முதலில் நாம் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். ஈழத்துக் கென்ற தமிழ்ப் புலமை மரபு ஒன்று தோற்றம் பெறுவது இக்காலத்திலேதான். அதன் காரணத்தினால் தான் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுச் சூழல் பற்றிய பின்புலங்களை அறிய வேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது.

ஈழத்தில் அதுவும் ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஒரு முக்கியமான காலப்பகுதியாக வரலாற்றாய்வாளர்களால் கொள்ளப்படுகிறது. அரசியல், பொருளாதாரம், சமயம், சமூகக் காரணிகளில் ஒரு நிலைமாறு காலமாக இக்காலம் விளங்குகின்றது.

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி முதலான அறிஞர்களும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டை கவிதைப் போக்கின் நிலைமாறுகாலகட்டமாகவே இனங்காட்டுகின்றனர். இவ்வாறாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ்க் கவிதைச் செல்நெறி மற்றும் அதன் அசைவியக்கம், அதன் போக்கு முதலானவற்றைத் தீர்மானித்த காரணிகளாகப் பின்வருவனவற்றை செ. சுதர்சன் குறிப்பிடுகிறார்.

1. கிறிஸ்தவ மிசனரிகளால் வழங்கப்பட்ட கல்வியும் அக் கல்வி கற்ற சுதேசிகளும் மாறாத மரபுக்கல்வியும்.
2. யாழ்ப்பாணப் பூர்வீக மக்களுக்குக் கிடைத்த தொழில் வாய்ப்பும் சமூக அந்தஸ்தும்.
3. யாழ்ப்பாணப் பூர்வீக மக்களின் குடியகல்வும் குடியசைவும்.
4. வணிக நடவடிக்கைகளின் விரிவாக்கமும் சமூகப் பொருளாதார மாற்றமும் நிலவுடைமை சார் பிரபுத்துவமும்.
5. பூர்வீக மக்களின் அரசியல் தொடர்பான விழிப்புணர்வும் செயற்பாடுகளும்.
6. அச்சுப்பண்பாடும் அதன் வழியான பத்திரிகைகளின் தோற்றம், பதிப்பு முயற்சி, பாடநூலாக்கம், அகராதியாக்கம் முதலிய அறிவுப்பரம்பல் முயற்சிகளும்.

இவ்வாறான காரணங்களால் ஈழத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுச் சூழலானது ஆங்கிலம் கற்ற ஓர் நவீன வர்க்கத்தினரையும் மரபுவழி வந்த வர்க்கத்தினரையும் கொண்டு காணப்பட்டது. இவர்களுள் மரபும் நவீனமும் கலந்த ஒரு புலமைப் பாரம்பரியம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துச் சூழலில் உருவாகியது. இத்தகைய மரபும், நவீனமும் இணைந்த புலமை மரபாக நாம் நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவரைக் கொள்ளலாம்.

O2. புலவரின் வாழ்க்கை (1878 - 1953)

நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் 1878ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 25ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த நவாலியில் இலக்குமியம்மையாருக்கும் கதிர்காமம் என்பார்க்கும் புதல்வராகத் தோன்றினார். நவாலியூர் அருணாசல உபாத்தியாயரிடம் தமிழ், இலக்கண இலக்கியங்களையும் தனது உறவினரான இராமலிங்க உபாத்தியாயரிடம் ஆங்கிலத்தையும் கற்றார். சிறுவயதிலேயே பேச்சாற்றலையும் விவாதத் திறமையினையும் பெற்றார். தனது இளமைப் பருவத்திலேயே அட்டகிரி முருகன் பதிகம், அட்டகிரி முருகன் திருவூஞ்சல், சாவித்திரிகதை, பசுவின் கதை போன்ற நூல்களை இயற்றினார். இவர் கவிதைகள் புனைவதில் மிகுந்த திறமை படைத்தவராக விளங்கியிருந்தார். சைவசித்தாந்தத்திலும், கந்தபுராணத்திலும் மிகுந்த பற்றுக்கொண்டவர். “உயிரிளங்குமரன்” எனும் ‘நாடகத்தையும் பல்லாயிரக்கணக்கான தனிப்பாடல்களையும் இயற்றியுள்ளார். பனையின் வரலாறும் பயனும் பற்றியதாய்த் “தாலவிலாசம்” என இவரால் எழுதப்பட்டிருக்கும் நூலானது பொருட்செறிவும் பொருணயமும் கொண்டதெனப் போற்றப்படுகிறது. சிறுவர்களுக்கென இவர் பாடிய “கத்தரி வெருளி”, “ஆடிப்பிறப்பு”, “ஆடு கதறியது” முதலான பாடல்கள் இன்றும் பாலர் முதல் பண்டிதர் வரை எல்லோரது உள்ளங்களையும் ஈர்த்துக் கவர்ந்தனவாய் அமைந்துள்ளன.

O3. புலவரின் படைப்புகள்

பக்தி சார்ந்தவை

- தலங்கள் குறித்த பிரபந்தங்கள்
- பிரார்த்தனைப் பாடல்கள்
- தத்துவச் செய்யுட்கள்
- சமயப் பெரியார் குறித்த பாடல்கள்

1. கந்தபுராணக் கதைகளும் அவை உணர்த்தும் உண்மை நூற்கருத்தும்
 2. கந்தவனக்கடவை நான்மணிமாலை
 3. கந்தபுராண நுண்பொருள் விளக்கம்
 4. நல்லை முருகன் திருப்புகழ்
 5. நல்லையந்தாதி
 6. சுகாதாரக்கும்மி
 7. சூரிய வழிபாடு
 8. மருதடி விநாயகர் பாமாலை
 9. கந்தவனநாதர் திருப்பள்ளியெழுச்சி
 10. அட்டகிரிப் பதிகம்
 11. கல்லுண்டாய் வைரவர் பதிகம்
 12. கதிரைமலை வேலவன் பதிகம்
 13. நாமகள் பாமாலை
 14. செந்தமிழ்ச்செல்வியாற்றுப்படை
 15. அருணாசலத்துரை சரித்திரச் சுருக்கம்
- முதலானவை

சமூக நன்மைசார் படைப்புகள்

1. தாலவிலாசம்
2. பனைமரக்கும்மி
3. சுகாதாரக்கும்மி

பாநாடகம்

- தத்துவச்சார்பானவை
 - சிறுவர்க்கானவை
1. உயிரிளங்குமரன்

தேசம் குறித்த படைப்புகள்

1. இலங்கை வளம்
2. மரதன் அஞ்சலோட்டம்

தன்வாழ்வியல் படைப்புகள்

1. தந்தையார் பதிற்றுப்பத்து

2. தாரமாய்த்தாயானாள் கை
3. தனிப்பாடல்கள்

சீறுவர் பாடல்கள்

1. சிறுவர் செந்தமிழ்
2. சாவித்திரிகதை
3. பசுவின் கதை

முதலானவை.

O4. புலவரின் மரபு சார்ந்த படைப்புகள்

ஈழத்திலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுச் சூழலிலே மரபுசார்ந்த கவிதைகளைப் படைத்த புலவர்களுள் சோமசுந்தரப்புலவரும் ஒருவர்.

சோமசுந்தரப்புலவர் மரபு சார்ந்த கவிதைக் கட்டமைப்பினைப் பின்பற்றியிருந்த போதிலும் அவருடைய படைப்புக்களில் ஏனைய மரபார்ந்த புலவர்களின் கவிதைகளில் காணப்படும் இறுக்கமும் சொல்லாட்சியும் இல்லாமல் எளிமைத் தன்னையும், இலகு நடையும் காணப்படுவதனை நாம் அவதானிக்கலாம். அதுவே புலவரின் சிறப்பும் கூட. புலவரின் காலத்தில் இலங்கையில் தோற்றம்பெற்ற படைப்புகளுள் மிகப் பெரும்பான்மையானவையாக சமயப் பிரபந்தங்களே தோற்றம் பெற்றன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுச் சூழலில் நிலவிய ஆலயம் சார்ந்த சுதேசியப் பண்பாட்டு பாதுகாப்பு, மீட்டெடுப்பு நடவடிக்கைகள் அதிகளவில் தலங்கள் சார்ந்த படைப்புக்கள் தோற்றம்பெறக் காரணமாக அமைந்தன.

சோமசுந்தரப்புலவரின் மரபு சார்ந்த படைப்புக்களுள் பெரும்பாலான ஆக்கங்கள் சமயச்சார்பானவை. ஈழத்து ஆலயங்கள் பலவற்றின் மீது பதிகம், நான்மணிமாலை, அந்தாதி ஊஞ்சல் கலம்பகம், அட்டகம், சிலேடைவெண்பா, திருப்பள்ளியெழுச்சி,

அம்மாணை, புராணம், பள்ளு, தாலாட்டு முதலான பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளார். சைவத்தலங்களை மையமாகக் கொண்டு அட்டமுகிக் கலம்பகம், தில்லை அந்தாதி, கதிரைச்சிலேடை வெண்பா போன்ற பிரபந்தங்களையும் பாடியுள்ளார். குறிப்பாக முருகன் தலங்கள் மீது இவர் பாடியவை அனேகம். அட்டகிரிப்பதிகம், நல்லை முருகன் திருப்பதிகம், நல்லை அந்தாதி, நல்லூர்க்கந்தன் பதிகம், நல்லூர் கந்த சாமி அட்டகம், மாலைமுருகன் பதிகம், கதிரைச்சிலேடை வெண்பா, கந்தவனக் கடவை நான்மணிமாலை, கந்தவனநாதர் திருப்பள்ளியெழுச்சி, பொலிகண்டி கந்த வனநாதப் பதிகம், போன்ற பிரபந்தங்கள் இவற்றுள் சில, பிற ஆலயங்களையும் அங்கு உறைந்துள்ள கடவுளர்களையும் பாடியுள்ளார்.

ஆயினும் பிற பலரது கடின நடையி லான பிரபந்தங்களுக்கும் புலவரின் படைப் பிற்குமிடையே கணிக்கத்தக்கவொரு வேறு பாடு காணப்பட்டது. சோமசுந்தரப் புலவரின் செய்யுட்கள் எளியநடையினவாகவும், கவித்துவம் நிறைந்தனவாகவும் விளங்கியிருந்தன.

“சந்தனச் சிலம்பினி லிசைக்குயில் கூவுந் தருமருட் பாவினச் சங்கொலி மேவுந் செந்தமிழ்த் திருப்புகழ்ச் சேவல்கள் யாவூந் சிறைபுடை யடித்தெதிர் சிலப்பிடக் கூவும் அந்தமில் கலைக்குரு கரற்றிய வொலியும் அடியவர் சயசய வமலையு மலியும் எந்தமை யாண்டருள் முத்தமிழ்க் கடலே இன்னமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே
(நாமகள் பாமாலை)

புலவர் முருகன் மீது தீராத பற்றுக் கொண்டவராக விளங்கியிருந்தார். அவரது கடவுளர் மற்றும் தலங்கள் பற்றிய பக்தி சார்ந்த படைப்புக்களில் அனேகம் முருகன் மீது பாடப் பட்டவையாகவே

விளங்குகின்றன.

“அஞ்சு முகத்தவர் கொஞ்சி முகந்திடும்
ஆறுமுகப் பதுமம்
அந்திமுகத்தர் மனத்தில் இனிந்திடும்
ஆறிரு கண்வேழம்
கொஞ்சு மொழிக்கொரு வஞ்சி முலைக்கொரு
கொண்டுமு திடுகோடு
குஞ்சரி சஞ்சரி கம்தொடர் மஞ்சரி
கொண்டனை யண்டர் தரு...”

புலவர் பக்திசார்ந்த படைப்புக்களை மட்டுமல்லாமல் பிற சமூகநலன் சார்ந்த விடயங்களையும், பிற பொதுவான விடயங்களையும் மரபுக் கவிதை வடிவத்தி னூடாக வெளிப்படுத்தி யிருப்பதனை நாம் அவதானிக்கலாம். மரபுக் கவிதை வடிவத்தினைப்புலவர்கையாண்டிருந்தாலும் அவற்றினூடாக நவீன கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியமை மற்றும் புதிய நவீன இலக்கியப் பரிசோதனை முயற்சிகளை மேற்கொண்டமை அவரது குறிப்பிடத்தக்க ஆளுமையினை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

05. புலவரின் நவீனத்துவம் சார்ந்த படைப்புக்கள்

ஈழத்து நவீனத்துவ சிந்தனையின் வளர்ச்சிக்காலமாக நாம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டைக் கொள்ளலாம். இக்கால கட்டச் சூழலில் வாழ்ந்த புலவர் நவீனத்துவ சிந்தனைகளையும் உள்வாங்கிக் கவிதை களைப் படைத்திருந்தார். ஈழத்திலே நவீனத்துவ சிந்தனையினை உள்வாங்கி முதலில் கவிதை படைத்தவராக தி.த சரவணமுத்துப்பிள்ளை விளங்குகின்றார் (தத்தை விடு தூது). அவரைத் தொடர்ந்து பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை, மஹாகவி முதலானோரின் கவிதைகளில் அவை முழுவீச்சுடன் வெளிப்பட்டிருந்தன. இவர் களுடன் ஒப்பிடுமளவிற்கு புலவரின் கவிதைகளில் நவீனத்துவ சிந்தனைகள்

வெளிப்படாவிட்டாலும் மரபுசார்ந்த கவிதைகளை அதிகமாகப் படைத்த ஒரு மரபுக் கவிஞரின் நவீனத்துவ சிந்தனை வெளிப்பாட்டு முயற்சி என்ற வகையில் அவருடைய நவீனத்துவம் சார்ந்த கவிதைகள் போற்றத்தக்கன.

மரபும் நவீனமும் மற்றும் செய்யுள் நடையும் உரைநடையும் இணைந்த மரபினைப் புலவரின் கவிதைகளில் நாம் அவதானிக்கலாம். பாரதியின் சமகாலத்திலும் பாரதியின் மறைவிற்குப்பின்னான முதல் மூன்று தசாப்த காலத்திலும் வாழ்ந்தவர் சோமசுந்தரப்புலவர். ஈழத்து மஹாகவியான உருத்திரமூர்த்தியும் இளமைத்துடிப்போடு கவிதைகள் படைத்தகாலமும் புலவர் வாழ்ந்த சமகாலத்திலாகும். பல சமயப் பிரபந்தங்களைப் பாடிய இவர் தாம் வாழ்ந்த கால கட்டத்திற்கு அவசியமானவையாக விளங்கிய தேச முன்னேற்றம், சுகாதாரநலன், சமுதாய ஏற்றதாழ்வு, சாதிய ஒடுக்கு முறைகள், ஜீவகாருண்யம் போன்ற சமூக அக்கறை கொண்ட விடயங்களையும் பாட விழைந்தார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுச் சூழலிலே ஈழத்து நவீனத்துவ சிந்தனைகளின் வளர்ச்சிக்களமாக ஈழகேசரிப் பத்திரிகை விளங்கியது. நவீனத்துவம் மற்றும் முற்போக்குச் சிந்தனை கொண்ட படைப்புக்களைப் படைத்த ஈழத்துப் படைப்பாளிகளுக்கு இப்பத்திரிகை தக்க தொரு நிலைக்களமாக அமைந்திருந்தது. நவீனத்துவ சிந்தனைகள் நிறைந்த அக்காலச் சூழலானது புலவரையும் நவீனத்துவ சிந்தனை கொண்ட படைப்புக்களைப் படைக்கத் தூண்டியது. புலவருடைய படைப்புக்கள் பலவும் அக்காலத்திலே ஈழகேசரியில் வெளிவந்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக் கவிதையுலகம் மற்றும் ஈழகேசரிப் பத்திரிகை தொடர்பாக கலாநிதி செ. யோகராசா குறிப்பிட்ட செய்தி இங்கு எடுத்துக்காட்டத்தக்கது.

ஈழத்து நவீன கவிதை ஊற்று வளமாகப் பிரவாகித்த 1930களில் ஈழகேசரிக் கவிஞர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும் மலையகக் கவிஞர்கள் மலையகத்திலும் அவற்றை முன்னெடுத்தனர். இத்தகைய ஈழகேசரிக் கவிஞர்களுள் முக்கியமானவர்களாக அல் வையூர் மு. செல்லையா, சோமசுந்தரப் புலவர், மு. நல்லதம்பி, வேந்தனார், மனுப்புலியார் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.¹

புலவருடைய “ஏறாத மாட்டுக்கு இரண்டு துலை” எனும் படைப்பானது சாதிய ஏற்றதாழ்வு, புலால் உண்ணல் பற்றிப் பேசுகிறது. புலவரின் சமகாலத்தவரும் நவீன கருத்துக்களை முதன்முதலில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை உலகில் வெளிப்படுத்தியவருமான பாவலர் துரையப்பா பிள்ளை வெளிப்படுத்திய சாதிய ஏற்றதாழ்வு, ஜீவகாருண்யம், முதலிய குறித்த பாடல்களோடு புலவரின் மேற் குறித்த படைப்பை ஒப்பு நோக்கினால் புலவரின் கவித்துவ ஆளுமை புலப்படும்.

“புலையரென்றே எமைக் கழிப்பீர்
புலையர் தம் மலமுண்டு
நிலையுண்ட சேவல் தனை
நீர் உணர் இன்றென்றான்
ஏறாத மேட்டினுக்கே
இரண்டு துலை இட்டதுபோல்
நாறுகின்ற மலமதனை
நாம் கோழி வயிற்றேற்றி
நயிந்தை வயிற்றேற்றுகிறோம்”

சாதிய ஏற்றதாழ்வு, புலால் உண்ணல் ஆகிய இரண்டுக்கும் எதிரான கண்டனத்தினை வெளிப்படுத்தியதோடு நல்ல குணங்களால் உயர்வதுதான் உண்மையான மேன்மையாகும் என்பதைப் புலவர் இக்கவிதையினூடாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“பொல்லாத குடியோடு
புலான் மிசையும் தொழில் விட்டு

நல்லார்கள் தொடர்புடனே
நாளும் அவர் உயர்கின்றான்”

இவ்வாறு புலவரின், பிற்போக்குச் சிந்தனைக்கெதிரான தார்மீகக்குரல், முற்போக்குச் சிந்தனை, சமூகநலன் சார்ந்த கருத்துக்கள் முதலானவை பிரசாரமாக அல்லாமல் காட்சி மற்றும் கதையாக்கல் உத்திகளினூடாக இயன்றளவு கவித்துவமாக புலவரின் படைப்பில் உரைநடையாக வெளிப்படுவதனை நாம் அவதானிக்கலாம். இத்தகைய சிறப்புத்தன்மையே ஏனையோரிடமிருந்து புலவரை வேறுபடுத்துகின்றது. இலக்கியப்படைப்பில் புலவர் மேற்கொண்ட நவீனத்துவ முயற்சிகளை நாம் அவருடைய சிறுவர் பாடல்களில் அவதானிக்கலாம்.

- அபிநயித்து நடித்தற்கேற்ற பாடல்கள்
- துண்டு துண்டான சிறிய வாக்கியங்களால் கவிதைகளை ஆக்கியுள்ளமை
- பல செய்திகளையும் கதைப்பாடல்களையும் தந்திருக்கின்றமை
- நாட்டுப்புறக் கதையம்சங்களைப் பயன்படுத்தல்
- சிறுவர்களின் உளவியலுக்கேற்ற கட்டமைப்பு மற்றும் வெளிப்பாடு
- சிறுவர்களின் இரசனை மிகும் வண்ணம் விகடமாக வெளிப்படுத்துகின்ற பாங்கு
- இனிய சந்தம் எளிமையான மெட்டு

முதலானவற்றைப் புலவரின் சிறுவர் பாடல்களில் அவதானிக்கலாம்.

புலவரின் “உயிரிளங்குமரன்” நாடகம் ஈழத்தின் முதலாவது பாநாடகமாகும். செய்யுள் நடையும் உரைநடையும் கலந்து உருவாக்கப்பட்ட நாடகமாக இந் நாடகம் விளங்குகின்றது பெரும்பாலும் சைவ

சித்தாந்தக் கருத்துக்களையே வெளிப்படுத்துகின்றது.

சமுதாயத்தினதும் நாட்டினதும் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாக விளங்குவது கல்வியாகும். முப்பதாண்டுகால ஆசிரிய வாழ்க்கை மற்றும் அனுபவம் புலவரைக் கல்வியின் சிறப்பினை உணர்த்தும் கவிதைகளைப் பாடத் தூண்டியது மட்டுமல்லாமல் சிறுவர்களின் உள்ளத் துணர்விற்கேற்ற பாடல்களைக் கட்டமைத்ததோடு சிறுவர் இலக்கிய முன்னோடி என்னும் அடையாளத்தினையும் அவருக்கு அளித்தது.

“கல்வியே யிருவிழி கல்வியே யிருநிதி
கல்வியே துணைவன் கல்வியே தோழன்
.....

கல்வியே முதலொம் கல்வியே யின்பம்
கல்வியே சிறப்புக் கல்வியே காவல்
கல்வியே தனிவழிக் கருந்துணை யாமென்
றைய மெடுத்துஞ் செய்ம்முறை கடவா
தொல்லும் வகையா லோதுவித் தருளிய
நன்றியை எம்பெரு மானே
என்றும் மறவா தேத்துகம் யாமே
(கற்பித்த பத்து)

புலவரின் படைப்புக்களில் காந்தியச் சிந்தனைகள் விரவிவருவதனை நாம் அவதானிக்கலாம். புலவர் முதலான சமகால ஈழகேசரி எழுத்தாளர்கள் மு. செல்லையா, வேந்தனார், மு. நல்லதம்பிப் புலவர், மனுப்புலியார் முதலானோரின் படைப்புக்களில் இத்தகைய காந்தியச் சிந்தனையின் செல்வாக்கினை நாம் அவதானிக்கலாம். இவர்களுள் மு. செல்லையாவின் படைப்புக்களில் காந்தியச் சிந்தனையின் செல்வாக்கினை அதிகம் அவதானிக்கலாம்.

புலவரின் படைப்புக்களில் வெளிப்படும் காலனித்துவ எதிர்ப்பு

புலவர் வாழ்ந்த காலப்பகுதியில் பெரும் பகுதி ஐரோப்பியக் காலனித்துவ ஆட்சிக் காலமாகும். இக்காலத்திலே இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் காலனித்துவத்துக்கு எதிரான குரல்கள் மரபுக்கவிதைகளினூடாகவும், நவீன கவிதைகளினூடாகவும் வெளிப்படுத்தப் பட்டன. இலங்கையிலே காலனித்துவத்திற்கு எதிராக ஒலித்த குரல்கள் இந்திய அளவில் இல்லாவிட்டாலும் கவனிக்கத்தக்க வெளிப்பாடுகளை அவை கொண்டிருந்தன.

ஈழகேசரிக் காலம் ஈழத்து அரசியலில் விழிப்புணர்ச்சி பெருமளவில் ஏற்பட்ட காலமாகும். தேசிய மற்றும் சுதேசிய அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியும் இந்தியத் தமிழகத் தொடர்பும் இந்திய சுதந்திர விடுதலைப் போராட்ட சிந்தனையும், மகாத்மாகாந்தி, ராஜாஜி போன்றோரின் ஈழத்து வருகையும் ஈழத்துக் கவிஞர்கள் மத்தியில் தேசிய உணர்வு எழுச்சி பெறக்காரணமாக அமைந்தன. ஆயினும் அன்றைய சூழலில் இத்தேசியம் இலங்கைத் தேசியமாகவும் இருந்தது. தமிழர் என்ற பரந்துபட்ட உணர்வு காரணமாக தமிழகத் தேசியமாகவும் இருந்தது. ஈழகேசரிப் படைப்பாளர்களிடம் இத்தகைய சிந்தனைகள் இயல்பாகவே காணப்பட்டிருந்தன. ஈழகேசரிப் படைப்பாளியான புலவரிடமும் இத்தகைய சிந்தனைகள் இயல்பாகவே அவரது படைப்புகளில் வெளிப்பட்டிருந்தன.

புலவரின் காலனித்துவ எதிர்ப்பு நேரடியாகக் காலனித்துவ அரசைச் சாடவில்லை. அவருடைய காலனித்துவ எதிர்ப்பு பின்வரும் வகையில் அமைந்திருந்தன.

1. தேசிய ஒருமைப்பாடு
2. விதேசியப் பண்பாட்டுக்கெதிராகச் சுதேசியப் பண்பாடுகளைப் போற்றுதல்
3. நாட்டு வளங்களைப் போற்றுதல்.

4. சுதேசிய மதங்கள் மற்றும் தலங்களைப் போற்றுதல்
5. ஆங்கிலக் கல்வியை எதிர்த்தல்
6. சுதேசிய மொழியான தமிழைப் போற்றுதல்
7. நாட்டு வரலாற்றினைப் போற்றுதல்
8. தேசிய மற்றும் சுதேசியப் பற்று

காலனித்துவம் மற்றும் சுதந்திரத்தை ஒட்டிய காலப்பகுதியில் பாரதம் மற்றும் ஈழம் ஆகிய தேசங்கள் மேற்குறித்தவழிகளில் பலகவிதைப் படைப்புக்களும் வெளிவந்தன. இவ்வாறான பார்வை ஈழகேசரிக் கவிஞர்கள் பலரிடமும் காணப்பட்டது. ஒவ்வொரு கவிஞரும் ஏதோ ஒரு விடயத்தினை முதன்மைப் படுத்தியிருந்தனர். சிலர் ஆங்கிலமொழிக் கல்வி முறையினைக் கண்டித்தனர், சிலர் சுதேசியப் பொருட்களின் பயன்பாட்டினை வற்புறுத்தினர், சோமசுந்தரப்புலவர் வரலாறு, 'பண்பாடு சார்ந்த பாரம்பரியங்களை, கொண்டாட்டங்களை முதன்மைப் படுத்தியிருந்தார்.²

சுதேசிய வளப்பயன்பாடு குறித்து மக்களுக்குக் கருத்துக்களை வழங்கும் பொருட்டு தாலவிலாசம், பனைமரக்கும்மி என்பவற்றைப் பாடியிருந்தார். ஈழத்தின் தேசிய வளமான பனையின் பற்பல பயன்பாடுகளையும் கொள்ளாது விதேசியப் பொருட்களின் இறக்குமதிகளை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்ற சமகால நிலைமையை விமர்சிக்கத்தலைப்பட்டு அவ் விமர்சனத்தை அனைவருக்கும் புரியத்தக்க மெட்டில் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்.

“வாய்ச்சிட்ட கற்பக தாருவெனும் பனை
மதுரப்பழத்தினை யாமறந்தே
ஈச்சம் பழத்திற்கு வாயூரிக் கைப்பொருள்
இழக்கின்ற வாறென்ன ஞானப் பெண்ணே!
சொங்கதிரோன் சுடுமிந்தப் பலகாரம்
செய்து வைத்துத்தின்ன மாட்டாமல்

அங்கே பிறர் சமைத்திங்கே விடுமனதுக்
காசைப் பட்டோமடி ஞானப் பெண்ணே!"

நானூறுக்கும் மேற்பட்ட அடிகளைக் கொண்ட கலிவெண்பாப் பாவகையால் அமைந்த தாலவிலாசம் என்ற இவரது செய்யுள் நூல் பனையின் பெருமைகளைக் கூறுகின்றது. இவ்வாறு சுதேசிய வளம் புறக்கணிக்கப்படுதல் குறித்த வருத்தத்தை வெளிப்படுத்தும் புலவர் காலனித்துவத்திற்கு முன்பிருந்த கைத்தொழில் சிறப்புரிமை நீங்கிவிட்டதே என்ற கவலையும் மீளவும் பண்டைய நிலை வரவேண்டுமெனவும் விருப்பை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“வாராதோ வெமக்கது போலின்றி
யொருகாலம்
வருகால மெம்முடைய வறுமை
தொலைகாலம்”

காலனித்துவ காலப்பகுதியில் ஆங்கில மொழி மோகத்தால் சுதேசிய மொழியான தமிழ்மொழி புறக்கணிக்கப்பட்டது. நாடும் சமூகமும் விடுதலை பெறவேண்டுமானால் முதலில் நாட்டுப் பற்றும், சுதேசிய மொழிப்பற்றும் அவசியம். இச்சிந்தனை சிறு பராயத்திலேயே வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதனை உணர்ந்த புலவர் செந்தமிழ்த்தாயினுடாக அதனை வெளிப்படுத்தியிருந்தார்.

“செந்தமிழ் மக்களே வாரீர் - எங்கள்
தெய்வத் தமிழ்மொழிச் சீரினைத் தேரீர்
அந்தமி லெம்மொழி மாதா - படும்
அல்லைத் தீர்க்க அறிவுவ ராதா
முச்சங்கத் தரியணை யேறி - மன்னர்
முடிதொட்ட மூவரும் அடிதொட்டுப் போற்ற
விச்சையா லரசாண்ட மாதா - அவள்
வேதனை தீர்க்க விரக்கம்வ ராதா”
(செந்தமிழ்த்தாய்)

காலனித்துவ காலத்திலே இலங்கையின் இயற்கை வளங்கள் சுரண்டப்பட்டன. ஈழத்து வளங்கள் சுரண்டப்படுவதனை விரும்பாத

புலவர் ஈழத்து வளங்களின் சிறப்பினை எடுத்துரைத்து அதன்மூலம் இயற்கை வளங்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டியதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தியிருந்தார். ஈழ நாட்டின் வரலாறு, அதன் பழம்பெருந்தொன்மை, நீர்வளம், தேயிலை பனை மரம் முதலான இயற்கை வளங்களைப் பற்றிப் பாடிய இலங்கை வளமும் தால விலாசமும் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையினுடைய முக்கியமான ஏற்றுமதிப் பொருளாக விளங்கும் தேயிலையினையும் வாணிகனையும் சிலேடையாகப் பாடியிருக்கும் பாடல் நயக்கத்தக்கது.

“கிளைகள் செறிதலாற் கிள்ளி நிறுத்தேற்றி
வளைகடல்போ யீட்டி வரலால் -
விழைமார்க்கு
வாயிலையே மூடாத வேலாயு தன்னுரையில்
தேயிலையே செட்டியெனத் தேர்”

புலவரின் இலங்கை வளம் குறித்த பாடல்களுள் மகாவலிகங்கை குறித்துப் பாடிய பாடல் குறிப்பிடத்தக்கது.

“மன்னுமா வலிகங்கை காணு கங்கை
வளர்கழுனி கங்கைமா ணிக்க கங்கை
இன்னுமுள பலநதிகள் வரியா யோடி
யெங்கொங்கு மணக்கோல மியையக் காட்டிக்
கன்னியிள வாழைதெங்கு புலவி பூகங்
கன்னலொடு செந்நெல்வளங் கலிக்க வீந்தே
அன்னைதனை யுன்னிவினை முடித்து
மீளும்
அடல்மைந்தன் போற்கடலை யுடையு மாதோ”

இவ்வாறு இலங்கை வளங்களைப் போற்றிப் பாடுவதினூடாக அவை பாதுகாக்கப்படவேண்டியதன் அவசியத்தையும் புலவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். சுதேசிய வளச்சுரண்டலுக்கெதிரான எதிர்ப்பு இலை மறைகாய் போல இக்கவிதைகளில் இடம் பெற்றிருப்பதனைக் காணலாம்.

விதேசியப் பண்பாடு மேலோங்கியிருந்த சூழலில் சுதேசியப் பண்பாடுகளைப் போற்றி அவற்றை அடையாளப்படுத்துகின்ற புலவரின் செயற்பாட்டினையும் ஒருவகைக் காலனிய எதிர்ப்பாகவே நாம் கருதலாம். இவ்வகையில் “ஆடிப்பிறப்பு” முதலான பாடல்களைக் குறிப்பிடலாம்.

முடிவுரை

ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதை மரபில் குறிப்பாக 19ஆம் நூற்றாண்டு கவிதைச் சூழலில் தவிர்க்கமுடியாத ஓர் ஆளுமையாக விளங்குபவர் நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவர். மரபும், நவீனமும் சார்ந்த கவிதைகளைப் படைத்த முக்கியமான ஆளுமையாளர். சிறுவர் இலக்கியத்திலே நவீனத்துவத்தினைச் செலுத்திய சிறுவர் இலக்கிய முன்னோடி. காலனியச் சூழலிலே கிடைத்த மரபுக்கல்வியும், நவீன கல்வியும் மற்றும் தமிழக அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி, காந்தியச் சிந்தனையின் செல்வாக்கு, ஈழத்து அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி, ஈழகேசரியுடனான தொடர்பு முதலானவை புலவரை மரபும் நவீனமும் நிறைந்த படைப்புக்களைப் படைக்கத் தூண்டுகோலாக அமைந்தன.

மரபும் நவீனமும் கலந்த ஓர் ஆளுமையாக அவர் விளங்குகின்றார்.

அடிக்குறிப்பு

01. பண்பாடு, இதழ் - 36, 2009, ப.26.
02. பண்பாடு, இதழ் - 36, 2009, ப.38.

உசாத்துணை நூற்பட்டியல்

கனகரத்தினம், த. (2007) ஈழநாட்டுப் புலவர்களின் கவித்திறமும் தனிப்பாடல்களும்,

சென்னை : மணிமேகலைப் பிரசுரம்.

சோமசுந்தரப்புவர், (1933) தந்தையார் பதிற்றுப்பத்து, சுன்னாகம் : திருமகள் அழுத்தகம்.

சோமசுந்தரப்புவர், (1936) நாமகள் புகழ்மாலை, யாழ்ப்பாணம் : ஒறியன் பதிப்பகம்.

பண்பாடு, இதழ் - 36, 2009.

ஈழத்து முற்போக்கு இதழ்கள் வரிசையில் தாயகம்

தாயகம் 96வது இதழை முன்வைத்து...

எம். எம். ஜெயசீலன்

“ முற்போக்கு இலக்கியத்தின் பிரதான பயன் பாட்டினை அது இலக்கியம் பற்றி முன் வைத்த கோட்பாட்டிலே கண்டுகொள்ளலாம். சமூக மாற்றத்துக்கான செயற்பாடுகளில் இலக்கியத் துக்கு முக்கியமான ஓர் இடம் உண்டு. சமூகத்தின் மேற் செல்கைக்கு இலக்கியம் வழிகாட்ட வேண்டும். அதனைச் சாதிப்பதற்கான அதன் அணுகுமுறை வாழ்க்கைப் பிரச் சினைகளைத் தெளிவுபடுத்துவதாக அமைய வேண்டும் என்பவை இந்தக் கோட்பாட்டின் தளமாக அமைந்தன. இந்த இலக்கியக் கோட்பாட்டுக்கு ஓர் இடதுசாரி அரசியல் இயல்பு இருந்தது”

(சிவத்தம்பி, 2010, ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம்: 201)

மேற்கூறிய கோட்பாட்டுத் தளமே, ஈழத்தின் முற்போக்கு இலக்கிய அமைப்புக்கள், அவற்றின் எழுத்துக்கள், அவை வெளியிட்ட இதழ்கள் மற்றும் பத்திரிகைகள் போன்ற யாவற்றினதும் அடிப்படை இயங்குசக்தியாக விளங்கியுள்ளது, விளங்கி வருகின்றது. அதேவேளை இந்தக் கோட்பாட்டுத்தளமே இலக்கியத்தின் சமூகப் பயன்பாட்டை மறுதலிக்கின்ற முற்போக்கு எதிர் முகாமினரின் எதிர்ப்புக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது, அமைந்துள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு, ‘இந்த இலக்கியக் கோட்பாட்டுக்கு ஓர் இடதுசாரி அரசியல் இயல்பு இருந்தது’ என்ற வாதம், பலருக்கு ஒவ்வாமையை ஏற்படுத்தலாம். முற்போக்குச் சிந்தனை என்பது அடிப்படையில் இருக்கின்ற நிலையில் இருந்து முன்னோக்கி, மேல்நோக்கி நகர்வதற்கான சிந்தனையைக் குறிப்பதால், அச்சிந்தனையை யாரும்

முன்வைக்கலாம். இடதுசாரிகள் அதற்கு உரிமம் கோரமுடியாது என்பது அவர்களின் வாதம். அவ்வாதத்தில் உண்மையும் உண்டு. மேல் நோக்கிய நகர்வுக்கான கருத்துக்கள் - சிந்தனைகள் இடதுசாரிய அரசியல் சார்பு கொண்டவர்களால்தான் காலம்தோறும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன என்று கூறுவதற்கில்லை. சமூக நிலைமையை உற்றுநோக்கும் யாரும் அந்தச் சமூகத்தின் மேல் நோக்கிய நகர்வுக்கான சிந்தனைகளை முன்வைக்கலாம். ஆனால், அச்சிந்தனைகள் மேல்நோக்கிய நகர்வுக்கான வரலாற்று வளர்ச்சியின் அடிப்படையிலான, விஞ்ஞான பூர்வமான அடிப்படைகளையே முழுமையாகக் கொண்டிருக்கும் என்று கூறமுடியாது. சில கருத்துக்கள் தர்க்கபூர்வமான விஞ்ஞானப் பார்வை கொண்டிருக்கலாம். சில கருத்துக்கள் அத்தகைய அடிப்படைகள் அற்றவையாக இருக்கலாம். இந்தப்

புள்ளியில் தான் இடதுசாரிய முற்போக்கு வாதிகளும் ஏனைய முற்போக்குவாதிகளும் வேறுபடுகின்றனர். இடதுசாரிய முற்போக்கு வாதிகளின் கருத்துக்களில் இயங்கியல் மற்றும் வரலாற்று வளர்ச்சியின் அடிப்படையிலான தர்க்கரீதியான பார்வையே மேலோங்கிக்காணப்படும். அதனால், ஒரு சமூகத்தின் மேல்நோக்கிய நகர்வில் தீர்க்கமான திசையைக் காட்டுவதில், செயற்பாட்டுத் திறன்மிக்க சிந்தனைகளை முன்னெடுப்பதில் ஏனைய முற்போக்கு வாதிகளை விட இடதுசாரி அரசியல் சார்புகொண்ட முற்போக்குவாதிகளுக்கே அதிக வாய்ப்பு உண்டு. முற்போக்கில் ஆர்வம் கொண்ட பலர் பின்னர் இடதுசாரி அரசியலில் ஆர்வம் கொண்டு செயற்பட்டமைக்கு இதுவும் பிரதான காரணியாகும்.

ஈழத்தில் முற்போக்குத்தளத்தில் பிரக்ஞை பூர்வமாக இயங்கிய சக்திகள் யாவும் இடதுசாரி சிந்தனைகளை உள்வாங்கியே செயற்பட்டுள்ளன. ஒருவகையில் முற்போக்கினை பிரக்ஞைபூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டோரால் இடதுசாரிச் சிந்தனைகளை புற மொதுக்க, நிராகரிக்க முடியாதுள்ளது எனலாம். மறுவகையில் கூறினால் இடதுசாரிச் சிந்தனைகளை நிராகரித்துப் பேசும் முற்போக்குப் பார்வை, முற்போக்கு எனும் முழுமையை அடைய முடியாத குறுகிய நிலைப்பாடாகவே எஞ்சி நிற்கும். எனவே தான், சிவத்தம்பி, முற்போக்கு இலக்கியத்தின் கோட்பாட்டுத்தளத்துக்கு ஓர் இடதுசாரி அரசியல் இயல்பு இருந்தது என்றும் 'இலக்கியத்தில் முற்போக்கு வாதமென்பது மார்க்சிய வளர்ச்சியினை வற்புறுத்தும் வாதமென்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகும்' (மேலது:191) என்றும் கூறுகின்றார். இலங்கையின் முற்போக்குவாத இலக்கியச் செயற்பாடுகள் இதற்குத் தக்க எடுத்துக்

காட்டாக அமைவதைக் காணலாம்.

இலங்கையில் இயங்கிய, இயங்கிவரும் இடதுசாரி இயல்பு கொண்ட முற்போக்குச் சக்திகளுக்கு நல்ல வளமானதொரு அத்திவாரத்தை 1946ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கை எழுத்தாளர் சங்கம் ஏற்படுத்தித் தந்தது எனலாம். அதனைத் தொடர்ந்து 1954 ஆம் ஆண்டு இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அவ்வமைப்பின், 'மனிதவர்க்கம் யுக யுகாந்திரமாகக் கண்ட இலட்சியக் கனவைச் சாதனையாக்க, வர்க்க பேதமற்ற ஒப்பில்லாச் சமுதாயத்தைச் சிருஷ்டிக்க, மனித இனம் நடத்தும் போராட்டத்தையும் அதில் தோன்றும் புதிய சமுதாய அமைப்பையும் பிரதிபலிக்கும் சோஷலிஸ யதார்த்தவாதம் என்ற இலக்கியத் தத்துவத்தை இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தனது இறுதி இலட்சியமாக ஏற்றுக்கொள்கிறது. எனினும் இன்றைய காலகட்டத்தில் மக்களின் சகல பகுதிகளையும் பிரதிபலித்து நிரந்தர உலக சமாதானம், தேசிய விமோசனம், உண்மை ஜனநாயகம், உயர்ந்த வாழ்க்கைத்தரம், சிறந்த கலாசாரம், நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார சமுதாய முன்னேற்றம் ஆகியவற்றிற்காக மக்கள் நடத்தும் போராட்டங்களை கருவூலமாகக் கொண்ட மக்கள் இலக்கியமே சங்கத்தின் உடனடியான இலட்சியமாக இருக்கும்' (இளங்கீரன், 1994, ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியமும் இயக்கமும்: 05) என்ற கொள்கையே - பேராசிரியர் சிவத்தம்பி பின்நாளில், தாங்கள் சோஷலிஸ யதார்த்த வாதத்துக்கு மாறாக விமர்சன யதார்த்த வாதத்தையே பேசியிருக்க வேண்டும் என்று கூறினாலும் - நாட்டில் உருவாகிய அனைத்து முற்போக்கு இலக்கிய அமைப்புக்களும் வெவ் வேறு வகைகளில் உள்வாங்கியுள்ளன. இத்தகைய இலட்சிய இயக்கம், இலங்கையின் ஏனைய முற்போக்குசாரா இலக்

கிய அமைப்புக்களிடம் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை அவ்வமைப்புக்களின் நோக்கும் இத்தகைய பரந்த சமூகத் தளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவும் இல்லை.

இலங்கையில் இயங்கிய முற்போக்கு அமைப்புக்கள், உழைக்கும் வர்க்கத்தினரிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும் அவர்களை அணிதிரட்டவும் தமது குறிக்கோள்களையும் நோக்கங்களையும் மக்களிடத்தே கொண்டு செல்லவும் அவற்றுக்குச் செயற்பாட்டு வடிவம் கொடுக்கவும் சஞ்சிகைகளையும் பத்திரிகைகளையும் வெளியிடுவதைத் தமது பிரதான செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக மேற்கொண்டு வந்துள்ளன. அச்சஞ்சிகைகளும் பத்திரிகைகளும் உழைக்கும் வர்க்க அடையாளத்தைக் கட்டியெழுப்பத் துணை நின்றனவோடு அவ்வர்க்கத்தினரின் விடுதலைப் போராட்டக் கருவியாகவும் செயற்பட்டுள்ளன. அவை கட்டியெழுப்பிய இலக்கியக் கலாசாரமே, இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியச் செல்நெறியில், இலக்கிய உருவாக்கமும் அதன் பயன்பாடும் தனிமனிதன் சார்ந்தது என்ற கருத்தாக்கத்தை அறுத்தெறிந்து, இலக்கியத்தின் சமூகப் பயன்பாட்டையும் சமூகத் தளத்திலிருந்து இலக்கியத்தை அணுக வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தின் இலக்கியத்தைச் சமூக மயப்படுத்தியதில், இலக்கியத்தைச் சமூக விடுதலைப் போராட்டக் கருவியாக வடிவமைத்ததில், இலக்கியம் மூலம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டைக் கட்டி யெழுப்ப முயன்றதில் அம் முற்போக்கு சஞ்சிகைகளுக்கும் பத்திரிகைகளுக்கும் முதன்மையான இடமுண்டு.

இலங்கையில் வெளிவந்த முதலாவது முற்போக்குச் சஞ்சிகையாக 1946ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த பாரதி அமைகின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து வெளிவந்த முற்போக்குச் சஞ்சிகைகளுள் புதுமை இலக்கியம் (1956), மரகதம் (1961),

வசந்தம் (1965), மல்லிகை (1966), குமரன் (1970), தாயகம் (1974), நதி (1975), சமர் (1979), தீர்த்தக்கரை (1980), வயல் (1986), நந்தலாலா (1992) போன்றன குறிப்பிட்டுக் கூறத்தக்கனவாகும். எம். பௌசர் நடாத்திய மூன்றாவது மனிதன் (1996) இதழும் முற்போக்கு இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கு முன்னுரிமை அளித்திருந்தது. இந்தியாவில் இயங்கிய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட கே. இராம நாதன், கே. கணேஷ் ஆகியோர் இலங்கை எழுத்தாளர் சங்கத்தை உருவாக்கி, பாரதி எனும் இதழை வெளியிட்டுள்ளனர். அக் காலத்தில் வெளிவந்த மறுமலர்ச்சிச் சஞ்சிகை அளவுக்கு, பாரதியினால் பரந்த செல்வாக்கைப் பெறமுடியாமல் போனாலும் இலங்கையில் முற்போக்கு இலக்கியம், முற்போக்கு இலக்கியச் செயற்பாடுகள் என்பன செழித்து வளர்வதற்கான வளமானதொரு பாதையை அவ்விதழ் அமைத்துத்தந்துள்ளது எனலாம். 'மார்க்ஸிய அரசியல் இயக்கமே மக்களிடையே பெரிதும் விருத்தியடையாதிருந்த அந்நாட்களில், இவ்வெழுத்தாளர் சங்கம் (இலங்கை எழுத்தாளர் சங்கம்) புத்திஜீவிகளின் முயற்சியாகவே நின்றுபோனமை ஆச்சரியத்தைத் தருவதன்று' (சிவத்தம்பி, 2010, ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம்: 164) என்ற சிவத்தம்பியின் கூற்று, பாரதி இதழின் பரந்த சமூகச் செல்வாக்கின்மைக்கான காரணத்தையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

மறுமலர்ச்சி இதழ், சமூக நோக்குக்கு இடமளித்த போதிலும் அதன் சமூக நோக்கு இடதுசாரிச் சிந்தனைகளுக்கு மாறானதாகவே அமைந்திருந்துள்ளது. பழைய பண்டிதர்களின் பிடியிலிருந்து இலக்கியத்தை விடுவித்து, சிறுகதை, நவீன கவிதை, இலக்கிய விமர்சனம் போன்றவற்றுக்கு முதன்மையளித்ததால் இலக்கிய ஜனநாயகம் ஒன்றை அக்குழுவினர்

ஏற்படுத்தினர். அதனாலேயே கைலாசபதி, “இப்பண்டிதர்கள் ‘முற்போக்குப் பண்டிதர்கள்’ என வைக்கப் பண்டிதர்களால் கருதப்படவும் நேர்ந்ததுண்டு” (கைலாசபதி, 1955, ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் - சாந்தி இதழ்) என்கிறார். அப்பண்டிதர்கள் தமது இடதுசாரி எதிர்நிலைப்போக்குக் காரணமாக, முற்போக்குச் சிந்தனையாளர் என்ற பரந்த சமூகத் தளத்துக்குள் நகராமல் இலக்கிய ஜனநாயகத்துக்குள்ளேயே குறுகி விட்டனர் எனலாம். உதாரணத்துக்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகளைக் கூறலாம்:

1. மறுமலர்ச்சி முதலாவது இதழின் முகத்துவாரத்தில், ‘அரசியல், சமூக விடயங்களைக் குத்திக் கிளறுவதற்காகவே ஒரு புதுமையான இலக்கியத்தை ‘மறுமலர்ச்சி’ சிருஷ்டிக்கப் போவதில்லை. ஆனால், இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியிலே சமூகத்தின் வளர்ச்சி பின்னி வரும் என்பதை மறுமலர்ச்சி நிரூபிக்கும்’ என்ற கொள்கைப் பிரகடனம் இடம்பெறுகின்றது. இது இலக்கியத்தில் அரசியல், சமூக விடயங்களைப் புறமொதுக்கும், இலக்கிய உருவாக்கத்தில் சமூகத்தின் முதன்மையை இரண்டாம் நிலைக்குத் தள்ளும் பிரகடனமாகும்.
2. மறுமலர்ச்சி இரண்டாவது இதழின் இறுதியில் ‘ஐயா வாசகரே’ என்ற தலைப்பில் இடம்பெறும் குறிப்பில், ‘உம்மைத் திருப்திப் படுத்தவும் உமக்குப் பொழுது போகவும் தலை வெடிக்க எண்ணாத எண்ண மெல்லாம் எண்ணி எண்ணி எழுதித் தேய்ந்து போகிறார்களே...’ என்ற பதிவு உண்டு. இப்பதிவு இலக்கியத்தின் சமூக பயன்பாட்டை மறுதலிக்கும், இலக்கியத்தை வெறும் பொழுது போக்குச் சாதனமாகக் கருதும் பழைய மனோநிலையின் வெளிப்பாடாகும்.

அத்தோடு அப்பகுதியில், வாசகர்களிடம், நீங்கள் எதையாவது படித்து முடித்தவுடன் அதுபற்றி உங்கள் மனதில் தோன்றும் அனுபவத்தை எழுதி அனுப்புங்கள் என்ற வேண்டுகோளும் விடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ் வேண்டுகோள் வாசக அனுபவத்தை முன்வைக்கும் ரசனை முறை விமர்சனத்தை ஏற்று அங்கீகரிக்கின்றது.

3. பாரதியின் ஜனனதினம் ஒன்றில் வெளிவந்த மறுமலர்ச்சி எட்டாவது இதழில், பாரதி பற்றி மறுமலர்ச்சி குழுவினரின் சிறு பதிவு இடம்பெற்றுள்ளது. அப்பதிவில், ‘தனியொருவனுக் குணவில்லையெனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்’ என்று கதறிச் செத்த பாரதியின் இறந்த தினத்தையும் பிறந்த தினத்தையும் பல்லாண்டுகளாக கொண்டாடி வருகிறோம். ஆனால், பாரதி அன்று மனங்கொதித்து இந்த அடிகளைப் பாடியதற்குக் காரணமாயிருந்த நிலமையில் இன்று சீர்திருத்தம் கண்டிருக்கிறதா? எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் என்போருக்கு அவர்களுக்குரிய உரிமைகளும், வாழ்க்கைத் தேவைகளும் இன்றைக்குச் சரி வரக் கிடைத்திருக்கின்றனவா? முதலாளித்துவக் கொடுங்கோன்மைக்கு ஆளாகா மல் அவர்கள் சுகமாக மூச்சு விடுகிறார்களா...’ என்ற செய்தி உண்டு. பாரதி பற்றிய முற்போக்கு சாராத ஒரு குழுவினரின் புரிதலாக இதனைக் கூறலாம். ‘தனியொருவனுக் குணவில்லையெனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்’ எனப் பாரதி முழங்கிய போர் முழக்கம், இவர்களுக்குக் கதறலாக இருக்கிறது. ஒட்டுமொத்த மானுட விடுதலைக்காக பாரதியிடம் தோன்றிய எழுச்சிமிக்க அவ்வரிகள், எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் என்போருடைய உரிமைகள், வாழ்க்கைத் தேவைகள் என்ற மட்டில் சுருங்கியுள்ளன.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் குறிக்கோள்களும் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றும் வழிமுறைகளும் மிகவும் பரந்துபட்டதாகும். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துக்குப் பின்னர் பரந்து பட்ட குறிக்கோள்களையும் குறிக்கோள்களை அடைவதற்கான விரிவான செயற்பாடுகளையும் கொண்ட பண்பாட்டு அமைப்பாக தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையே இயங்கி வருகின்றது. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் யாப்பில் 'அ' தொடக்கம் 'ஃ' வரையுள்ள அதன் குறிக்கோள்கள், அவ்வமைப்பின் இடதுசாரி அரசியல் சார்பையும் ஒட்டுமொத்தமான விடுதலையை அவாவி நிற்கும் அதன் இலட்சிய இயக்கத்தையும் வெளிக் காட்டுகின்றன.

இத்தகைய சிந்தனைகளாலேயே மறுமலர்ச்சிக் குழுவினரால் முற்போக்குத் தளத்தில் முழுமையாக பயணிக்கமுடியாமல் போனது எனலாம். இவ்விடத்தில் கைலாசபதியின், 'மறுமலர்ச்சிக் குழுவினர் இலக்கியத்தின் மேலிருந்த ஆர்வ மிகுதியால் கலை கலைக்காகவே என்ற பழைய கொள்கைக்குள் தம்மை அறியாமலே சிக்கிக் கொண்டனர் என்பது என் அபிப்பிராயம்' (மேலது) என்ற மதிப்பீட்டையும் இணைத்து நோக்கலாம். இருப்பினும் மறுமலர்ச்சிக் குழுவினர் இலக்கியச் செல்நெறியில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியப் போக்கில் பெருந்திருப்பத்தை ஏற்படுத்தின என்பதும் அவர்களின் இலக்கியச் செயற்பாடுகளும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கான ஒரு பின்னணிகளாக்கி உருவாக்கித்தந்தன என்பதும் மறுக்கமுடியாததாகும்.

பாரதிக்குப் பின்வந்த முற்போக்கு இதழ்களின் புதுமை இலக்கியம், மல்லிகை, குமரன், தாயகம் ஆகியன நீண்ட காலமாக வெளிவந்து இலங்கையின் இலக்கியச்

செல்நெறியில் மிகப்பரந்தளவு தாக்கத்தைச் செலுத்தியுள்ளன. மரகதம், வசந்தம், நதி, சமர், தீர்த்தக்கரை, வயல் போன்றன குறுகிய காலத்தில் நின்றுபோனாலும் அவற்றின் தாக்கங்களும் குறைத்து மதிப்பிடுவதற்கு இல்லை. உதாரணத்துக்கு, மரகதத்தில் இடம்பெற்ற தேசிய இலக்கியப் பற்றிய உரையாடல்கள், சமர் தொடக்கி வைத்த முற்போக்கு இலக்கியத்தில் அழகியல் பிரச்சினைகள் பற்றிய விவாதம், தீர்த்தக்கரையில் இடம்பெற்ற சிறுகதைகள் மற்றும் விமர்சனக் கட்டுரைகள் போன்றன இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியப் போக்கில் ஆழமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியவை யாகும். இம்முற்போக்கு இதழ்கள் யாவும் இடதுசாரி அரசியல் இயல்பைச் சார்ந்திருந்தாலும் உலகளாவிய ரீதியில் மார்க்ஸியத்தில் ஏற்பட்ட பிளவுகளை உள்வாங்கி, பல்வேறுபட்ட மார்க்ஸிய இலக்கியப் போக்குகளைப் பிரதிபலித்துள்ளன. எனினும் இலக்கியத்தின் சமூகப் பயன்பாட்டை முதன்மைப்படுத்தல், இலக்கியத்தைச் சமூக மாற்றத்துக்கான கருவியாகக் கொள்ளல், இலக்கியத்தில் அரசியல், சமூக விடயங்களை வெளிப்படையாகப் பேசுதல் போன்ற பல அம்சங்களை அவை பொதுவாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. உதாரணத்துக்கு, புதுமை இலக்கியம் சோவியத் சார்பையும் வசந்தம் சீனச் சார்பையும் கொண்டிருந்த போதும் அவற்றினிடையே மேற்கூறிய பொதுப்பண்புகளைக் காணலாம்.

இலங்கையில் 1950களுக்குப் பின்னர் வேகமாக வளர்ந்து வந்த இடதுசாரி அரசியலும் முற்போக்கு இலக்கியச் செயற்பாடுகளும் 1963ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு ஒரு வீழ்ச்சியினை எதிர்கொண்டன. உலகளாவிய ரீதியில் இடம்பெற்ற இடதுசாரி அரசியல் பிளவுகளும் இலங்கைக் கம்யூனிசக் கட்சியின் அகமுரண்பாடுகளும் பிளவுகளும் முற்போக்கு இலக்கியச் செல்நெறியின்

வேகத்திலும் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தின. அவ்வீழ்ச்சியைத் தடுத்து முற்போக்கு இலக்கியச் சிந்தனைகளைப் பரவலாக்கும் பல செயற்பாடுகள் வெவ்வேறுதளங்களில் தொடர்ந்தும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அச் செயற்பாடுகளின் தொடர்ச்சியும் 1970களில் இலங்கை அரசியலில் ஏற்பட்ட மாற்றமும் மீண்டும் இடதுசாரி அலையினை ஏற்படுத்தின. இடதுசாரி அமைப்புக்களின் செயற்பாடுகள் வேகம் பெற்றதோடு இலக்கியத்தில் முற்போக்குவாதம் மீண்டும் அழுத்தம் பெற்றது. இக்காலத்தில் தோன்றிய குமரன், தாயகம், நதி முதலிய சஞ்சிகைகள் முற்போக்குவாதத்துக்கு உரிய களம் அமைத்துக்கொடுத்தன. அவ்விதழ்களுள் இன்றும் தொடர்ந்து வெளிவருவதாக தாயகம் அமைகின்றது.

புதிய ஜனநாயக மார்க்ஸிச லெனினிச கட்சியின் பண்பாட்டு அமைப்பாக இயங்கும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் உத்தியோகபூர்வ இதழாக தாயகம், 1974 ஆம் ஆண்டு முதல் வெளிவருகின்றது. இலங்கையின் சமூக அரசியல் பண்பாட்டு அசைவிலும் இலக்கியச் செல்நெறியிலும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் தாக்கங்கள் கனதியானவையாகும். 1973 ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்ட இவ்வமைப்பு, 1980களில் நாட்டில் உக்கிரம் பெற்ற இனமுரண்பாட்டுப் போர், பேரினவாத அடக்குமுறை, விடுதலை அமைப்புக்களின் முரண்பாடுகள் மற்றும் அவற்றின் செயற்பாடுகள், ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்களின் அத்துமீறிய போக்குகள், ஜே.வி.பியின் செயற்பாடுகள், 1990களில் உலகளாவிய ரீதியில் இடதுசாரி அரசியலில் ஏற்பட்ட பாரிய வீழ்ச்சி போன்றன இடதுசாரி அரசியலை முன்னெடுப்பதில் பெரும் சவால்களை ஏற்படுத்தியபோதும் தமது நிலைப்பாட்டிலிருந்து மாற்றமடையாமலும் சமரச அரசியலை முன்னெடுக்காமலும்

தொடர்ந்தும் செயற்பட்டு வருகின்றது. எங்கெல்லாம் அநீதியும் அடக்குமுறையும் இடம்பெறுகின்றதோ அவற்றுக்கெதிரான எதிர்க்குரலை எழுப்பி, எதிர்ப்புப் போராட்டங்களிலும் இவ்வமைப்பினர் ஈடுபட்டு வருவதோடு சமூகத்தில் புரட்சிகர மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும்நோக்கில் பல்வேறு விதமான செயற்பாடுகளை ஆக்க பூர்வமாக முன்னெடுத்துவருகின்றனர்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் குறிக்கோள்களும் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றும் வழிமுறைகளும் மிகவும் பரந்து பட்டதாகும். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துக்குப் பின்னர் பரந்துபட்ட குறிக்கோள்களையும் குறிக்கோள்களை அடைவதற்கான விரிவான செயற்பாடுகளையும் கொண்ட பண்பாட்டு அமைப்பாக தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையே இயங்கிவருகின்றது. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் யாப்பில் 'அ' தொடக்கம் 'ஐ' வரையுள்ள அதன் குறிக்கோள்கள், அவ்வமைப்பின் இடதுசாரி அரசியல் சார்பையும் ஒட்டுமொத்த மானுட விடுதலையை அவாவி நிற்கும் அதன் இலட்சிய இயக்கத்தையும் வெளிக்காட்டுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக:

அ). சமூக மாற்றத்துக்கான மக்கள் கலை இலக்கியக் கோட்பாடு தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் அடிப் படைக் கருத்தியலாகும்.

ஆ). கலை இலக்கியத்தினூடாக மானுட விடுதலையையும் சுதந்திரத்தையும் சமத்துவ நெறியையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய பண்பாட்டு உருவாக்கத்துக்காக பணியாற்றுவதல்.

இ). நமது சமூகத்தில் நிலைத்து நீடித்து வரும் வர்க்க, இன, சாதிய, பால் அடிப்படையிலான ஒடுக்குதல்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட

பழமைவாத ஆதிக்கக் கருத்தியல், சிந்தனை, நடைமுறை என்பவற்றை நிராகரித்தல்.

உ). தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை அடிப்படையிலான இன, மொழி, பிரதேச தனித்துவங்களையும் தன்னடையாளங்களையும் மதித்துப் பேணி வளர்க்கும் வகையிலான பல்லினத் தேசியப் பண்பாட்டை அங்கீகரித்து செழுமைப் படுத்தி முன் னெடுத்தல்.

ஊ). வர்க்கச் சுரண்டலையும் சமூக அநீதிகளையும் இல்லா தொழிப்பதற்காக உழைத்தல்.

ஓ). மானுட விடுதலைக்கும் மேம்பாட்டுக் குமான உலகக் கலை இலக்கியப் பண்பாட்டுச் செயற்பாடுகளுடன் நமது ஒருமைப்பாட்டைத் தெரிவித்து ஒன்றிணைத்தல்.

போன்ற குறிக்கோள்கள், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் அடிப்படை இயக்கத்தையும் அதன் சமூக பண்பாட்டு அரசியல் முக்கியத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இக்குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றும் வழிமுறைகளுள் ஒன்றாகவே அதன் தாயகம் சஞ்சிகை வெளியீடு அமைகின்றது.

இலங்கையின் முற்போக்கு இதழ்களுள் தாயகத்துக்கென்று சில சிறப்புகள் உண்டு. அவற்றுள் பிரதானமானவற்றைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக்கொள்ளலாம்:

1. ஒரு அமைப்பு சார்ந்த பின்னணியில் நீண்ட காலம் இலங்கையில் வெளி வருகின்ற முற்போக்கு இதழ்களுள் ஒன்றாக தாயகம் விளங்குகின்றது. 1974 சித்திரையில் கலை இலக்கிய மாத இதழாக வெளிவந்து சில இதழ்களுடன் நின்றுபோனாலும் 1983 சித்திரையில் இருந்து மீண்டும் வெளிவரத் தொடங்கி, 44வது இதழிலிருந்து (ஏப்ரல் 2002 இருந்து) கலை இலக்கிய சமூக

விஞ்ஞான இதழாக தொடர்ந்தும் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றது. மாத இதழாக வெளிவந்து காலாண்டு இதழாக மாறிய தாயகம், தற்போது இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறையோ மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறையோ வெளிவருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

2. தாயகம் வெளிவரத் தொடங்கிய காலம் முதல் எந்தவித குறுகிய அடையாளங்களுக்குள்ளும் தன்னைச் சிறை வைத்துக் கொள்ளாமல் பிராந்திய, இன அடையாளமற்று முற்போக்கு சக்திகளின் ஐக்கிய இதழாக வெளிவருகிறது.

3. சமரச இலக்கிய அரசியலை முன் னெடுக்காமல் தொடர்ந்தும் தமது நிலைப் பாட்டில் உறுதியாக நின்றலும் தாயகத்தின் ஒரு சிறப்பம்சம் எனலாம். நீண்ட காலம் வெளிவந்த முற்போக்கு இதழ்களுள் சில, சமரச அரசியலுக்குள் சிக்குண்டது போல அல்லாமல் தாயகம், மாறிவரும் அரசியல் சமூக பொருளாதார நிலவரங்களை தமது அடிப்படைக் கருத்தியல் தளத்தில் நின்று அணுகிவருவதைக் காணலாம். உதாரணமாக, தாயகம் முதலாவது இதழில் பிரகடனப்படுத்திய, 'முற்போக்கு விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்துடன், சரித்திர மாறுதல்களைப் பிரதிபலித்தும், அதற்காக வேண்டியும் நிற்கிற தேசிய சக்திகளின் ஆயுதமாக தாயகம் விளங்கும். புதிய ஜனநாயகம், மனித குலத்தின் நல்வாழ்வு, புதிய நாகரீகத்தை வேண்டி புத்துலகத்தை உருவாக்கும் மார்க்கம் என்பது தாயகத்தின் நோக்கமும் அபிலாசையுமாகும். கலை இலக்கியங்களில் மக்கள் விரோத, ஜனநாயக விரோத, தேசவிரோத கருத்தோட்டங்களை எதிர்த்தல்' முதலிய கொள்கைகளை இன்றும் உறுதியாக

பின்பற்றிவருவதைக் காணலாம்.

4. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியச் செல் நெறியிலும் ஓட்டுமொத்தத் தமிழ் இலக்கியச் செல்நெறியிலும் கனதியான தாக்கங்களைச் செலுத்தி வரும் முற்போக்கு இதழ்களுள் ஒன்றாக தாயகம் விளங்கி வருகின்றது. பாரதி ஆய்வுகள், இலக்கிய விமர்சனம், மொழிபெயர்ப்புகள், கவிதைகள், சிறு கதைகள் ஆகியவற்றில் தாயகம் வலுவான தாக்கங்களைச் செலுத்தியுள்ளது. அத்துடன் தாயகத்தில் இடம்பெற்றுள்ள ஆசிரியத் தலையங்கங்களும் அரசியல் விமர்சனக் கட்டுரைகளும் உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச அரசியல் அசைவுகளின் போக்குகளையும் அதில் நிறைந்துள்ள ஆதிக்க அரசியலையும் அம்பலப்படுத்தி வருவதோடு அவற்றுக்கு எதிரான தீவிர எதிர்ப்பையும் வெளிப்படுத்தி வருகின்றன.

5. முற்போக்குச் சிந்தனைகளையும் முற்போக்கு நிலைப்பாட்டின் அவசியத்தையும் தொடர்ந்தும் வலியுறுத்தி வருவதோடு அவற்றை அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கையளித்து வருவதிலும் தாயகத்துக்கு தலையான இடமுண்டு.

இலங்கையில் தற்போது வெளிவருகின்ற சஞ்சிகைகளுள் பெரும்பாலானவற்றுக்கு எவ்வித உறுதியான கொள்கைகளும் நோக்கங்களும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதனால் அச் சஞ்சிகைகளின் கருத்துநிலை நின்று இயங்கும் எழுத்தாளர் குழாமொன்றும் உருவாக்கம் பெறுவதற்கான அக, புறச் சூழலும் வாய்க்கவில்லை. கலை இலக்கியச் செல்நெறியின் செழிப்பில் அத்தகைய சஞ்சிகைகளின் வருகை பெருந்தாக்கத்தைச் செலுத்துவதாகவும் இல்லை. தற்புகழ்ச்சியும் வெற்றுப்புகழுரைகளும் தன்முனைப்பும் பிறர் புகழ்பாடி அனுசரணை தேடும்

எழுத்துக்களும் அச்சஞ்சிகைகளில் நிறைந்துள்ளன. கருத்துநிலைசார் விவாதங்களும் மாற்று உரையாடல்களும் அவற்றுக்கு அந்நியப்பட்டதாகவே விளங்கிவருகின்றன. இத்தகைய பின்னணியில் நோக்கும்போது தாயகம் தனித்த கவனத்துக்குரிய சஞ்சிகையாகவே அமைகின்றது.

தாயகம் குறித்தும் தாயகம் முன்னெடுக்கும் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் குறித்தும் பலரிடம் எதிர்நிலைப்பாடுகள் பல உண்டு என்பதையும் இவ்விடத்தில் பதிவு செய்தல் அவசியமாகும். குறிப்பாக, தாயகம் முன்முடிவோடு இலக்கியத்தை அணுகுகிறது, குழுச்சார்பு கொண்டது, சார்புநிலை மிக்கது, உள்ளடக்கவாதம் மிக்கது, அழகியலுக்கு முதன்மை தராதது, பிரசாரத்தன்மை கொண்டது போன்ற பல குற்றச்சாட்டுக்கள் பலரிடம் வெளிப்படுவதை அவதானிக்கலாம். இவையாவும் புதியன அல்ல. முற்போக்கு இலக்கியச் செயற்பாடுகள் குறித்து காலம்காலமாக முன்வைக்கப்படும் குற்றச் சாட்டுக்களே அவை. இந்த எதிர் நிலைப்பாட்டுக்கான மூலம் தாயகம் தனக்கெனத் தனித்த கோட்பாட்டை, இடதுசாரி அரசியல் சார்பினைக் கொண்டது என்ற தளத்திலிருந்தே தொடங்குவதைக் காணலாம். மறுவகையில் கூறினால் இடதுசாரி கலை இலக்கியச் செயற்பாட்டின் மீதான எதிர்ப்பின் வெளிப்பாடாகவே தாயகம் பற்றிய மதிப்பீடு அமைகிறது எனலாம். அத்தகைய எதிர்நிலைப்பாட்டாளர்களுக்கு, இலக்கியச் செயற்பாட்டில், இலக்கிய இயக்கத்தில் சார்புநிலை என்பது தவிர்க்கமுடியாதது அந்தச்சார்புநிலை யாருக்கானது, எதை நோக்கியது என்பதை முக்கியமானது தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும் தாயகம் இதழும் ஓட்டுமொத்த மனிதகுல விடுதலை எனும் சார்புநிலையினை கொண்டுள்ளது. அந்தச்சார்புநிலை மனித குலத்தைச்

இலக்கியச் செயற்பாட்டில், இலக்கிய இயக்கத்தில் சார்புநிலை என்பது தவிர்க்கமுடியாதது அந்தச்சார்புநிலை யாருக்கானது, எதை நோக்கியது என்பதே முக்கியமானது தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும் தாயகம் இதழும் ஒட்டுமொத்த மனிதகுல விடுதலை எனும் சார்புநிலையினை கொண்டுள்ளது. அந்தச்சார்புநிலை மனிதகுலத்தைச் சுரண்டும், மானுடவிடுதலைக்குத் தடையாக அமையும் அனைத்து சக்திகளுக்கும் அவற்றின் கருத்துருவங்களுக்கும் எதிராக அமைகிறது

சுரண்டும், மானுடவிடுதலைக்குத் தடையாக அமையும் அனைத்து சக்திகளுக்கும் அவற்றின் கருத்துருவங்களுக்கும் எதிராக அமைகிறது என்பதைப் பதிலாகக் கூறலாம். இந்தப்பின்னணியில் தாயகம் 96வது (ஏப்ரல் - ஜூலை 2019) இதழ் குறித்து நோக்கலாம்:

தாயகம் 96வது இதழில், பேயரசுகளும் பிணம் தின்னும் சாத்திரங்களும், மக்கள் விரோத பயங்கரவாதம் எனும் இரு தலைப் புக்களில் ஆசிரியத் தலையங்கமும், நாளுக்கு கட்டுரைகளும் பத்து சிறுகதைகளும் பன்னிரண்டு கவிதைகளும் இரண்டு மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகளும் ஒரு மொழி பெயர்ப்பு சிறுகதையும் இடம்பெற்றுள்ளன.

உயிர்த்த ஞாயிறு அன்று இடம்பெற்ற தாக்குதல்களையும் அதன்பின்னர் நாட்டில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக முன்னெடுக்கப் பட்ட வன்முறைகளையும் மையப்படுத்தி, அவற்றுக்குப் பின்னால் இயங்கிய குறுகிய, பிழைப்புவாத, ஆதிக்க உள்நாட்டு அரசியல் செயற்பாடுகளும் சர்வதேச புவியரசியலின் சுயலாப நகர்வு களும் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் கேள்விக்

குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அக்கேள்விக் குட்படுத்தல்களுக்கு அல்தூசர் கூறும் ஆளும் வர்க்க அரசு, ஒடுக்குமுறை எந்திரம் என்றவகையில் கருத்துக்களால் மக்களை ஒடுக்கும் முறையும், கிராம்சி கூறும் பண்பாட்டு மேலாண்மையும் துணையாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பண்பாட்டு மேலாண்மையை - மனிதர்கள் மீது மனிதர்கள் செலுத்திவரும் கொடுமான ஒடுக்குதல்களை கடவுளின் பெயரால் புனிதப்படுத்தி நியாயப்படுத்தும் மதவெறியுணர்வு, அனைத்தையும் கேள்விகளின்றி ஏற்று, மக்களை அடங்கி ஒடுங்கி வாழச் செய்யும் கருத்துக்கள் ஆகிய பிணம் தின்னும் சாஸ்திரங்களை - களைய வேண்டியதன் அவசியம் இலங்கை அரசியல் நிலைமைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. மதச்சார்பற்ற அரசு, மதச்சார்பற்ற கல்வி என்பன நாட்டில் இடம்பெற்ற முப்பது ஆண்டுகால யுத்தம் மற்றும் அண்மையில் இடம்பெற்ற தாக்குதல்கள் ஆகியவற்றின் பேரழிவுகள்தரும் முக்கியமான பாடங்களில் ஒன்றாக அமைய வேண்டும் என்பதும் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அந்தப் படிப்பினை மிகவும் முக்கியத்துவம்வாய்ந்ததாகும். மக்களின் விடுதலைக்கும் சுதந்திரமான வாழ்வுக்கும் அப் படிப்பினையே செயற்றிறன்மிக்கதாக அமைந்திருக்கும். ஆனால், நடைமுறையில் மதம்சார் அரசிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கான எந்த ஒளிக்கீற்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அண்மையில் இடம்பெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தல் மற்றும் பாரளுமன்றத் தேர்தல் என்பவற்றின் பிரசாரங்களும் அந்தப் பிரசாரங்களின் வெற்றியும் அரசையும் மதத்தையும் மிகவும் நெருக்கமாகப் பிணைத்துள்ளதைக் காட்டுகின்றன. சுயலாபத்தை மட்டுமே இலக்காகக் கொண்ட ஆளும் அதிகார வர்க்கங்கள், வெறுப்பு அரசியலை உமிழ்ந்து இன, மத, சாதி, வர்க்க பேதங்களை வளர்த்து மக்கள்

மத்தியில் பிளவுகளையும் குரோதங்களையும் விதைத்து வருகின்றன. இப்போக்கு ஒட்டுமொத்த மானுட விடுதலைக்கும் எதிரான பெரும் சவாலாகும். அதனை மக்கள் விரோத பயங்கரவாதமாகக் கருதும் தாயகம், பயன்மிக்க பன்மைத்துவ அடையாளங்களைப் பாதுகாப்பதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றது. இந்தப் பயன்மிக்க பன்மைத்துவ அடையாளத்தைக் குறுந்தேசியவாதத்தால் அன்றி இடதுசாரி அரசியலால் மட்டுமே அடைய முடியும் எனக்கூறி, அதற்கு இடதுசாரிகளும் பிற ஜனநாயக சக்திகளும் ஐக்கியப்படவேண்டும் எனக்கோரியுள்ளதுடன் அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஆகியோர் இளைய தலைமுறையினரிடம் அறிவியல் பூர்வமான உலகப்பார்வை உள்ளிட்ட முற்போக்குக் கருத்துக்களைக் கொண்டு சேர்ப்பதன் மூலம் பேயரசுகளையும் பிணம் தின்னும் சாஸ்திரங்களையும் விலக்கி வைக்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கையையும் ஆசிரியர் தலையங்கம் வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

இந்த இதழில் இடம்பெறும் கட்டுரைகளுள் மிகுந்த கவனத்தைக்கோருவதாக கருணாகரனின் 'சுத்தமாக காண்பித்தலும் சுத்தப்படுத்திக் கொள்ளலும்' என்ற கட்டுரை அமைந்துள்ளது. சமகால இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் அவசியம் உரையாடியே தீர்வேண்டிய சில அம்சங்களை, கருணாகரன் அக் கட்டுரையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இலக்கியப் போலிகளின் உண்மை முகத்தை அம்பலப்படுத்திக் காட்டும் கருணாகரன், இலங்கையில் இன்று மலிந்து கிடக்கும் இலக்கியப் போலிகளுக்கும் அரசியல் போலிகளுக்கும் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை என்பதை அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவ்வொப்பீட்டைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்: 'இலக்கியப் போலிகளும் அரசியல் போலிகளும் தங்களைச் சுத்தப் படுத்திக்

கொள்ளாமல் தந்திரமாகச் சுத்த மாகக் காண்பிக்கவேமுனைகின்றனர்மற்றவைகளின் மீது எந்த ஆதாரமும் நியாயமும் இல்லாமல் பழித்துரைக்கின்றனர் அதன்மூலம் உண்மையை மறைத்து தம்மை மேலுயர்த்த முனைகின்றனர். அவர்கள் தன்னலம் சார்ந்து வணிக அடிப்படையில் இயங்குபவர்கள். அதனால் சனவிரோதம், சமூக விரோதம், சூழல்விரோதம், வரலாற்று விரோதம் என விரோதங்களையே அவர்கள் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளனர். ஆனால், இவை குறித்த எந்த குற்ற உணர்ச்சியோ வெட்கமோ கவலையோ அவர்களுக்கு இல்லை. அறத்தின் வீழ்ச்சியில் உயிர்வாழும் அவர்கள், அனைத்தினதும் காவலர்களெனத் தம்மைத் தாமே நிறுவ முற்படுகின்றனர். இந்த ஒப்பீடு சமகால இலங்கையில் மேலோங்கியுள்ள போலி எழுத்தினதும் போலி அரசியலினதும் இயங்குதளத்தை, அதன் அருவருப்பான பக்கத்தை வெளிச் சமிட்டுக்காட்டுகின்றது. இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக, கலை வெளிப்பாட்டின் அடிப்படைகள், அதில் அழகியலின் முக்கியத்துவம் பற்றி வலியுறுத்துபவர்கள், தமது அணியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிலிருந்து விடுபட்டுள்ள போது அதைக் கண்டுகொள்வதில்லை என்பதைத் தீபச்செல்வனின் நடுகல் நாவல் குறித்த மதிப்பீடுகளையும் மதிப்பீடற்ற மௌனங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு சுட்டிக்காட்டியுள்ளார், கருணாகரன். இன்றைய புதியதலைமுறைப் படைப் பாளிகளில் தமிழ்த்தேசியம் என்ற உணர்வை சமகால அரசியல் சமூக நடைமுறைகள், யதார்த்த வாழ்வு என்பவற்றுக்கு அந்நியப்பட்ட வகையில் ஒரு பெரும் விம்பமாக கட்டியெழுப்ப முனைபவர்களுள் தீபச்செல்வனுக்கு முக்கியமான இடமுண்டு. அவருடைய படைப்புக்களில் விரியும் தமிழ்த்தேசியக் குரல் பொற்கால கனவு நிறைந்தது சாமான்யர்களின் வாழ்வியலுக்கு வெகுதூரத்தில் நிற்பது. இப்போக்கின்

அபாயகரம் குறித்து உரையாடவேண்டிய கட்டாயத் தேவை உண்டு. அதற்கான தொடக்கத்தைக் கருணாகரன் இக் கட்டுரையில் விதைத்துள்ளார் எனலாம். அதே வேளை, கருணாகரன் இங்கு அ. யேசு ராசா மீது முன்வைக்கும் கள்ள மெளனம் என்ற குற்றச்சாட்டு வலுவற்றவாதமாகவே அமைகிறது. முற்போக்குவாதிகள்மீது, அவர்கள் தாம் சாராத அணியினரின் படைப்புக்கள் பற்றிப் பேசாது கள்ள மெளனம் காத்தனர் என முன்வைக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டு எவ்வளவு அபத்தமானதோ அதேபோல கருணாகரனின் குற்றச்சாட்டும் அபத்தமானதாகும். விமர்சகரொருவர் வெளிவருகின்ற எல்லா நூல்கள் குறித்தும் எதிர்வினையாற்ற வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு யதார்த்தத்துக்கு பொருந்துவதாய் இல்லை. அது சாத்தியமானதும் இல்லை.

தொடர்ந்து, இலக்கியப் போலிகள் தாம் பேசுகின்ற அரசியலுக்கும் அரசியல் நிலைப் பாட்டுக்கும் விசுவாசமற்றவர்கள் எனக் கூறும் கருணாகரன், தமிழ்த்தேசிய அரசியல் பேசுபவர்கள், அந்த அரசியல்வழி மக்கள் போராட்டங்களில் பங்கெடுக்காது ஒதுங்கியிருப்பதை உதாரணமாகக்கொண்டு அதனை விளக்கியுள்ளதோடு 'தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் தாம் பேசுகின்ற அரசியலுக்கு விசுவாசமாக மக்கள் போராட்டங்களில் பங்கேற்கின்றனர் இதுதான் அழகு அதுவே சொல்லுக்கும் செயலுக்குமிடையே இடைவெளியும் மாறுபடுதலும் இல்லாத பொய்மையும் போலியுமில்லாத தூய நிலை' எனக்கூறுகின்றார். இந்த விளக்கத்தைப் பார்க்கும்போது, சாதாரணமாக எழுகின்ற தார்மீக வினாக்களான, எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் கட்டாயம் போராடித்தான் ஆகவேண்டுமா, போராட்ட இயக்கங்களோடு தம்மை அடையாளப்படுத்திக்

கொள்ள வேண்டுமா, இது கட்டாய விதியா? போன்றவற்றைக் கருணாகரனே எழுப்பி, 'தாம் வலியுறுத்தும், தாம் நேசிக்கும் அரசியலோடு தம்மை இணைத்துக் கொள்ள முடியாதென்பதும் அதற்குமக்களும்பிறருமே பொறுப்பு, அவர்களே போராட வேண்டும் என்று கருதுவதும் அதிகாரநிலைப்பட்ட மனோ பாவமாகும்' எனப் பதிலளித்துள்ளார். இத்தீர்ப்பு சற்று மீளப்பரிசீலிக்க வேண்டிய தேவைகொண்டது எனலாம். உலக வரலாறு முழுதும் மேலான படைப்பாளிகளாக மிளிர்பவர்களுள் அதிகமானோர் சமூகப் போராட்டங்களில் தம்மைப் பிணைத்துக் கொண்டவர்கள் என்பது உண்மைதான் இருப்பினும் எல்லாப் படைப்பாளிகளும் களத்தில் இறங்கி போராட வேண்டும் என்பதை எப்படி நியாயப்படுத்தலாம் என்பதில் சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. தமது அரசியல் நிலைப்பாடோடு இணைந்த போராட்டங்களில் பங்கெடுக்கின்றாரா, யாதாயினும் ஓர் இயக்கத்துடன் இணைந்து இயங்குகின்றாரா என்பதையெல்லாம்விட அவரது உலகப் பார்வை, வாழ்க்கை குறித்த அவரது நோக்கு என்பனவே முக்கியமானவை. அதேவேளை ஒரு குறித்த படைப்பாளியின் எழுத்துக்களில், அப்படைப்பாளி விரித்துக் கொண்ட விடுதலை சார் கருத்துநிலையை மக்கள் மத்தியில் பரவலாக்கம் செய்வதற்கு, அக்கருத்து நிலையைக் காரண காரிய அடிப்படையில் நியாயப்படுத்துவதற்கு, அக்கருத்து நிலையின் அடிப்படையில் மக்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டுவதற்கு, அணி திரட்டுவதற்கு வலிமை உண்டா என்பதும் அவசியமானதே. மக்களின் போராட்டங்களில் நேரடியாகப் பங்கெடுக்காத எழுத்தாளர்களாலும் போராட்ட எழுச்சியைத் தூண்ட, போராட்டத்துக்கான திசையினைக் காட்ட முடியும். அதனால் தான்சார்ந்த அரசியல் நிலைப்பட்ட போராட்டங்களில் நேரடியாக கலந்து கொள்ளாதவர்கள், யாதாயினும் இயக்க

நிலைப்பட்ட செயற்பாடுகளுடன் ஒன்றிணையாதவர்கள் போன்றோரை இலக்கியப் போலிகள் என்று தீர்ப்பு வழங்குவதும் அதிகாரநிலைப்பட்ட அபாயகரமான முடிவாகவே அமைகின்றது. இக் கட்டுரை குறித்த ஓர் எதிர்வினையினை அ. யேசுராசா அவர்கள், தாயகம் 97வது இதழில் நிகழ்த்தியிருந்தார். அவ்வெதிர்வினை, கருணாகரனின் கட்டுரைக்கு வெளியே சென்று தனி மனித நிலைப்பட்டதாகவும், குறைந்த எண்ணிக்கையினரால் முன்னெடுக்கப்படுகின்ற எதிர்ப்புப் போராட்டங்களின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைந்து மதிப்பிடுவதாகவும் அமைந்திருந்தாலும், கருணாகரனுடைய கட்டுரையின் பிரதான பலவீனங்களையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது என்பது இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக, 'நிறுவனமயப்பட்ட அரசியல் கட்சி/குழுக்கள் சார்ந்தவர்களையும் அமைப்பாக்கம் செய்யப்படாமல் உதிரிகளாகவே உள்ள எழுத்தாளர்களையும் சமப்படுத்தி விமர்சிக்க வருவதே தவறானது, இலக்கியப் படைப்பாளிகள் களச் செயற்பாடுகளில் நேரடியாக ஈடுபடாதபோது குற்றஞ்சாட்டுவது தேவையற்றது, கள்ளமௌனம் என்ற குற்றச்சாட்டு பொருத்தமற்றது' ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கன. இருப்பினும் கருணாகரன் தனது கட்டுரையின் மைய இழையான எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் தம்மை சுத்தமாகக் காண்பிப்பதிலிருந்து வெளியேறி சுத்தப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை மிக அழுத்தமாக உணர்த்தியுள்ளதோடு அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய அறம் சார் ஒழுக்கத்தையும் தார்மீக கடமையையும் சமூகத்தளத்தில் நின்று உணர்வுபூர்வமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோவின், கடந்த இதழின் (95வது தாயகம்) தொடர்ச்சியாக அமைந்துள்ள, '2018இல் வெளியான ஏழு அரசியல் நூல்கள் பற்றிய குறிப்புக்

கள்' என்ற கட்டுரையும் தனித்த கவனத்துக்குரியதாகவே அமைந்துள்ளது. 'நாம் வாசிப்பது மட்டுமன்றி நமது அடுத்த தலைமுறையினரையும் வாசிப்பை நோக்கிக் கவர வேண்டும்' என்ற உயரிய நோக்கோடு அவர் வாசித்த நூல்களுள் உலகின் அரசியற்போக்கில் வேறுபட்ட அதேநேரம் அவசியமான மாற்றுப்பார்வையைத் தருகின்ற, நக்சல்பாரிக்கு பின்பு இந்தியா: முடிக்காத வரலாறு, கொம்யூனில் இருந்து முதலாளித்துவத்துக்கு: சீன விவசாயிகள் எவ்வாறு கூட்டு விவசாயத்தை இழந்து நகர்புற வறுமையைப் பெற்றனர், இளஞ்சிவப்பு அலையின் வற்று : இலத்தீன் அமெரிக்காவில் இடதின் சரிவு, இடது ஜனரஞ்சகத்துக்காக, உயிர் எரிபொருட்கள் ஏமாற்று, காலநிலை திமிங்கலம், லெனினிய அரசியல் மெய்யியற் கையேடு ஆகிய ஏழு நூல்களை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். இந்தியா, சீனா, இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் ஆகியன பற்றியும் காலநிலை மாற்றம் மற்றும் லெனின் குறித்ததாக அமைந்துள்ள அந்நூல்களின்வழி, ஆளும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் அராஜகத்தையும் பல்தேசியக் கம்பனிகளின் சுரண்டல்களையும் வெளிச்சமிட்டுக்காட்டி, அப்போக்கினால் விளையும் அபாயங்களையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளதோடு இடதுசாரி அரசியலின் வீழ்ச்சிகளையும் அவ்வீழ்ச்சிகளில் இருந்து மீண்டெழ வேண்டியதன் அவசியத்தையும் உணர்த்த முயன்றுள்ளார். சமகால உலக அரசியல் சமூக பொருளாதார அசைவுகள் குறித்தும் அந்த அசைவுகளுக்குப் பின் இயங்கும் ஆதிக்க சக்திகள் குறித்தும் ஒரு மாற்றுப்பார்வைக்கான திறப்பினை இந்நூல்களில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம். அதேவேளை கட்டுரையின் இறுதியில், ஜனநாயகமயமாக்கலை நோக்கி நகர வேண்டிய இலங்கை போன்ற மூன்றாம் உலக நாட்டினர் வாசிக்க வேண்டியது என, 'துருக்கி ஏன் சர்வாதிகாரமாக

இருக்கிறது: அட்டடுக் முதல் எர்டோகன் வரை' என்ற நூலை முன்மொழிந்துள்ளார். இந்நூல்களின் தெரிவும் அவைகுறித்த விளக்கங்களும் குறுகிய சுயலாப அரசியல் சமூக சிந்தனைகளில் இருந்து விடுபட்டு, விரிவுபெற வேண்டியதன் அவசியத்தையும் உலக அரசியலில் மக்கள் போராட்டங்களின் முக்கியத்துவத்தையும் வலுவாக வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இந்த நூல்களை தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப் படுத்திய ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ மிகுந்த பாராட்டுக்குரியவராவார்.

ஐரோப்பிய அரங்க வரலாற்றில் பெருந்திருப்பத்தை ஏற்படுத்திய இப்சனின் 'ஒரு பாவை வீடு' குறித்த நல்லதொரு அறிமுகத்தை சோ. பத்மநாதன் வழங்கியுள்ளார். ஒரு பாவை வீட்டின் கதைச் சுருக்கம், அது ஒரு பெண்ணிய நாடகமா?, துணைப் பாத்திரங்கள், இப்சனுடைய அரங்கு, அரங்க உத்திகள், இப்சன் புகுத்திய புதுமை ஆகிய உபதலைப்புக்களைக் கொண்டுள்ள அக்கட்டுரையில், அரங்கியல் நோக்கிலும் பார்க்க சமூக நோக்கே மேலோங்கியுள்ளது. ஒரு பாவை வீடு பெண்ணிய நாடகமா? என்ற வினாவை எழுப்பிய சோ. பத்மநாதன், அது குறித்த விமர்சகர்களது கருத்துக்களையும் தனது கருத்துக்களையும் இணைத்துக் கூறியுள்ளபோதும் இன்னும் சற்று அழுத்தமாக தனது நிலைப்பாட்டினை தெளிவுபடுத்தியிருக்கலாம் போலத் தெரிகின்றது. அநாதரட்சகனின் 'பின்நவீனத்துவ இலக்கியம்: உள்முகமயக்கங்கள் - சில குறிப்புகள்' என்ற கட்டுரை, மார்க்சியத் தளத்தில் நின்று பின்நவீனத்துவம்மீது முன் வைக்கப்படுகின்ற குற்றச் சாட்டுக்களின் திரட்டாக அமைந்துள்ளது. தமிழ்ச் சூழலில் பின்நவீனத்துவச் சார்பினர் தம்மிடையே முரண்பட்ட கருத்துக் களைக் கொண்டிருந்த போதிலும் மார்க்சியத்தை மறுப்பதில் ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டு வருகின்றனர்

எனக்கூறும் அநாதரட்சகன், அப் பின்நவீனத்துவச் சார்பினர் முன்னெடுக்கும் இலக்கியக் கலாசாரம், சமூகத்தின் இருப்பினை மறுத்து தனி மனிதவாதத்தினை நிலை நிறுத்த முயல்கின்றது எனக் கூறி, அக்கலாசாரத்தை நிராகரித்து மார்க்சிய இலக்கியக் கலாசாரத்தை நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியுள்ளார். அவர் முன்வைக்கும் குற்றச்சாட்டுக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கனவே. தமிழ்ச் சூழலில் இவை வெவ்வேறு தளங்களில் உரையாடப்பட்டுமுள்ளன. அதேவேளை தலித்தியம், பெண்ணியம் முதலிய அடையாள அரசியலை முன்னெடுப்பதற்கான தேவை ஏன் எழுந்தது, அதற்கான வரலாற்றுப் பின்னணி யாது, தமிழகத்தில் இடதுசாரி அமைப்புக்கள் தலித் மற்றும் பெண்களின் விடுதலையில் எத்தகைய கரிசனை காட்டின அல்லது அவர்களின் விடுதலையில் ஆக்கபூர்வமாக பங்களித்துள்ளனவா போன்ற பல வினாக்களுக்கும் விடை காணவேண்டிய தேவை உள்ளது. தமிழக இடதுசாரி அமைப்புக்களின் பலவீனமும் தலித் முதலிய ஒடுக்கப்பட்டோரை வர்க்க அரசியலிலிருந்து வெளியேற்றி, அடையாள அரசியலில் தஞ்சமடைய வைத்தன என்பதை மறுக்கமுடியாது. ஆகவே, கருத்தியல் தளத்தில் மாத்திரமன்றி செயற்பாட்டுத் தளத்திலும் இப்பிரச்சினையைக் கூர்ந்து அவதானித்தலும் அதற்கேற்ப இடதுசாரி அமைப்புக்களை மறுசீரமைத்தலும் செயற்பாடுகளைத் திட்டமிடலும் காலத்தின் தேவையாகும்.

இந்த இதழில் கே.ஆர். டேவிட், சை. கிங்ஸ்லி கோமஸ், க. சிவகரன், பெண்ணியம் செல்வகுமாரி, ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார், சு. தவச்செல்வன், மகிழ்ச்சி ஆ. ராம்குமார், செம்மன்சு செல்வி, செம்மலர் மோகன், கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன் ஆகியோரின் சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. யாழ்ப்ப

பாணம், மலையகம், தமிழ்நாடு, ஜேர்மன் ஆகிய களங்களை விரிக்கும் அக்கதைகள், யுத்தகால மற்றும் யுத்தத்துக்குப் பிந்திய கால வாழ்வியல், சாதாரண குடும்ப விவகாரங்கள், தாய்மையின் பரவசம், வறுமை, பசி, தேர்தல் அரசியல், சாதிய ஆதிக்கம், சாதிய ஆதிக்கத் தகர்ப்பு, மதப்பற்று, பிரமிட் வியாபாரம், பாடசாலைச் செயற்பாடுகள், தொழிலாளர்களின் புரட்சிகர செயற்பாடுகள், அரசியல் விமர்சனம் போன்ற பல விடயங்களைப் பேசுகின்றன. சராசரி குடும்ப உறுப்பினர்கள், பிச்சைக் காரன், அரசியல்வாதி, ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், தொழிலாளர்கள், சட்டத் தரணிகள், சாதிய ஆதிக்க வாதிகள், புரட்சிகர செயற்பாட்டாளர்கள் எனப் பன்முகப்பட்ட பாத்திரங்கள் அக்கதைகளில் உலாவுகின்றன. உதாரணமாக, செம்மலர் மோகனின் 'கூடைச்சமை' என்ற கதையில் மலையகப் பாடசாலை ஒன்றில் புரட்சிகர செயற்பாடுகளுக்கான விதையினைத் தூவும் ஆசிரியரையும் அந்த ஆசிரியரின் செயற்பாடுகளால் கவரப்படும் மாணவர்களையும் காண முடிகின்றது. அந்த மாணவர்களின் துணையுடன் தேயிலைத் தோட்டமொன்றில் மேற்கொள்ளப்படவிருந்த கருப்பந்தேயிலை (Turpentine tree) மரநடுகைக்கு எதிரான அலையினை தொழிலாளர்களிடம் ஏற்படுத்துகின்றார், அந்த ஆசிரியர். சு. தவச் செல்வனின் 'முனியாண்டி' என்ற கதையில், தோட்டமொன்றில் இடம்பெறும் கருப்பந்தேயிலை மரங்களை வெட்டும் செயற்பாடு, அத்தோட்டத்தில் காவல் வேலை செய்து ஓய்வுபெற்ற தொழிலாளியின் தூண்டு தலினால் தொழிலாளர்களால் தடுத்து நிறுத்தப்படுகின்றது. மேற்கூறிய இரு கதைகளும் மலையகத்தில் இடம்பெறு கின்ற முக்கியமான பிரச்சினைகளைப் பேசுகின்றன. கூடைச்சமை கதையில் மலையகத் தோட்டங்களில் நீராதாரம் வற்றுவதற்கு அங்கு நாட்டப்பட்டுள்ள கருப்பந்தேயிலை

மரங்களே காரணமென்றும் அம்மரச் செய்கையை இனியும் மேற்கொள்ள இடமளிக்கக்கூடாது என்றும் கூறப்படுகின்றது. முனியாண்டி கதையில் தொழிலாளர்களால் நடப்பட்டுப் பேணி வளர்க்கப்பட்ட கருப்பந்தேயிலை மரங்கள் வெட்டப்படுவதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து அதனைத் தடுத்து நிறுத்துவதோடு மரங்கள் விற்கப்படுவதால் கிடைக்கின்ற இலாபமும் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்ற விசனத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. ஆனால், முனியாண்டியில் வரும், 'கருப்பந்தேயிலை மரங்கல்லாம் இப்ப வெட்ட சொல்றாங்கதானே, அதுனாலதான் தண்ணி இல்லாம போவதுனு சொல்றாங்களே காவல்?. பழனி...னீ அது உம்மதான் அது எனக்கு தெரியும்' என்ற உரையாடலும் '... அந்த வருமானம் நமக்குதானே வரனும் பத்தாதுக்கு நம்ம குடிக்கிற தண்ணியதானே இந்த மரோ உறிஞ்சி வச்சிருக்கு? ஆமாம் கருப்பந்தேயிலை நம்ம தண்ணிய உறியிது கம்பேனிகாரன் நம்ம ரெத்தத்தை உறிஞ்சுகிறான்' என்ற உரையாடலும் ஒன்றோடு ஒன்று முரண்படுவதைக் காணலாம். தேயிலைத் தோட்டங்களில் நாட்டப்பட்டுள்ள கருப்பந்தேயிலை மரங்கள் நீராதாரங்களை இல்லாமல் செய்கிறது என்பது விஞ்ஞான அடிப்படையில் இன்று நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. அதேவேளை நாட்டப்பட்டுள்ள மரங்களை வெட்டுதல், சூழல்சார்ந்த வேறுபல பிரச்சினைகளையும் கொண்டு வரக் கூடியது. அதனால், கூடைச்சமையில் வருவதைப்போல புதிதாக கருப்பந்தேயிலை மரங்களை நடுவதை எதிர்ப்பதும் முனியாண்டியில் வருவதுபோல் இருக்கின்ற மரங்களை வெட்டவிடாது தடுப்பதும் அவசியமான செயற்பாடுகளாகும். இவ்விரு செயற்பாடுகளையும் இக்கதைகள் அழுத்தமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளன. மலையகச் சிறுகதைகள் என்ற பெயரில் அரைத்த

20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் போலஸ்லாதுவிட்டாலும் 21ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் உலகம் முழுதும் சோஷலிச சிந்தனைகளிலும் செயற்பாடுகளிலும் ஒரு வேகம் ஏற்பட்டு வருவதை அவதானிக்கமுடிகின்றது. அந்த வேகத்தைப் புரட்சிகர மாற்றங்களை நோக்கி நகர்த்த வேண்டியது முற்போக்குச் சக்திகளின் பெருங்கடமையாகும். இலங்கையில் அதற்கான பூர்வாங்கச் செயற்பாடுகளைத் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை முன்னெடுத்துவருவதை அவதானிக்கமுடிகின்றது.

மாவையே மீண்டும் மீண்டும் அரைக்கும் எழுத்துக்களில் இருந்து விடுபட்டும் பாலியல் வக்கிரங்களைக் கதைகளாகச் சொல்லும் மூன்றாம் தர மலையக எழுத்தாளர்களிலிருந்து விடுபட்டும், மலையகத்தின் சமகால சூழல்சார் பிரச்சினைகளை, சமூக பொருளாதார தளத்திலும் பண்பாட்டுத்தளத்திலும் நின்று வெளிப்படுத்தியுள்ளமை இக்கதைகளின் சிறப்பு எனலாம்.

செம்மனச் செல்வியின் 'பற்று' என்ற கதையும் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாகவே அமைந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணம், ஜேர்மனி ஆகிய இருவேறு பண்பாட்டு நிலப்பரப்பை நிகழ்களமாகக் கொண்டுள்ள அக்கதை, யாழ்ப்பாணத்தின் சாதிய ஆதிக்க மனோபாவம், சைவ மதப்பற்று, கிறிஸ்தவ மதமாற்றம், கிறிஸ்தவ மதப்பற்று, கிறிஸ்தவ மதத்தழுவல் சாதாரண குடும்பம் ஒன்றில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் முதலியவற்றைப் பேசுவதாக அமைந்தாலும் அவற்றினூடாக அக்கதை எழுப்பும் தார்மீக வினாக்கள் அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக அமைகின்றன.

அக்கதையில் வரும் கணவனும் மனைவியும் கடவுள் விசுவாசிகளாக இருக்கின்றனர். ஆனால், வெவ்வேறு மதங்களில் பற்று கொண்டுள்ளனர். ஒருவர் மற்றவர் மதத்தை, மதப்பற்றை நிராகரிக்கின்றார். இதனை எவ்வாறு நியாயப்படுத்துவது, இவர்கள் உண்மையில் கடவுள் விசுவாசிகளா, அல்லது மதப்பற்றாளர்கள் மட்டுமா, மதப்பற்றின் இயங்குதளம் எது போன்ற பல வினாக்களை அக்கதை எழுப்புகின்ற அதேவேளை மதப்பற்றின் போலிமையையும் நுட்பமாக அம்பலப்படுத்த முனைந்துள்ளது.

'புரட்சிகர மனைவியின் வாக்குமூலம்' என்ற கிங்ஸ்லி கோமலின் கதை, இலங்கையில் பிறந்து ஜேர்மனியில் கிங்தோரை என்ற ஆபிரிக்க இளைஞனைக் காதல் திருமணம் செய்து வழக்கறிஞராக வாழும் எலிசபெத் என்ற பெண்ணைப் புரட்சிகர மனைவியாகக் காட்டுகிறது. எலிசபெத்துக்கும் கிங்தோரைக்கும் இடையிலான முரணையும் அதனால் இடம் பெறுகின்ற விவாகரத்து வழக்கையும் பேசுவதாக அமைந்தாலும் அக்கதையில் விமர்சனத்துக்குள்ளாக்கப்படுவது மலையகத்தின் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பின ரொருவரே ஆவார். ஆபிரிக்க இளைஞனாகக் காட்டப்பட்டுள்ள வழக்கறிஞர் கிங்தோரை, புரட்சிகர செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டு, பின்னர் ஐக்கிய முன்னணிக்கும் முதலாளித்துவ கட்சிக்கும் மாறிமாறி தாவி, பதவி ஆசையால் கேவலப்படும் வெட்க மற்ற ஜந்துவாக சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளான். அவனது அச்செயற்பாடே எலிசபெத்தின் விவாகரத்துக்குக் காரணமாக அமைகின்றது. கிங்தோரை முதலாளித்துவ கட்சியில் மீண்டும் இணைவதற்கு தொழிலாளர் தினமொன்றில் மேடைக்கு வந்தபோது, முதலாளித்துவ கட்சித் தலைவனின் ஏற்பாட்டிலே கிங்தோரைமீது செருப்புகளை எறிதலும், அதனை ஏற்பாடு செய்த

கட்சித்தலைவனே கிங்தோரையைக் காப் பாற்றுவதுபோல பாசாங்கு செய்தலும் கதையில் இடம்பெறுகின்றன. அந் நிகழ்வு மலையக அரசியலில் ஒரு சட்டத் தரணிக்கு, முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பின ரொருவருக்கு நடந்த சம்பவத்தையே நினைவுபடுத்துகின்றது. அதனைக் கதையின் இறுதிப்பகுதியில் வெளிப்படையாகப் போட்டுடைத்துள்ளார், கிங்ஸ்லி கோமஸ்.

க. சிவகரனின் 'மேல் ஏறிப் போகும் வழி' என்ற கதை, சமகால இலங்கையின் முக்கிய பிரச்சினைகளுள் ஒன்றான பிரமிட் வியாபாரம் பற்றிப் பேசுவதாக அமைந்துள்ளது. சட்டவிரோத வியாபாரமான பிரமிட் வியாபாரம் பற்றியும் அதன் தன்மை அறிந்தவர்களே தம்மை எப்படியாவது உயர்த்திக்கொள்வதற்காக அதில் இணையும் அபத்தத்தையும் அக் கதையில் காணமுடிகின்றது. அண்மைக் காலங்களில் ஆசிரியர்களே அத்தகைய பிழையான வழிமுறைகளில் தம்மை அதிக மாக ஒப்புக்கொடுத்துள்ளனர் என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க செய்தியாகும். அதனைக் க. சிவகரன் வெகுலாவகமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இந்த இதழில் உள்ள கதைகளின் முக்கியமான பலவீனங் களாக, பல கதைகளில், இயல்பான வாழ்வோட்டத்துக்கு அப்பாலான யந்திரப் பாங்கான சித்தரிப்புகள் சில இடம் பெற்றுள்ளமை, சில கதைகள் வாசக பங்கேற்புக்கான இடங்களை அழித்து, வெறும் தகவல்களால் நிறைந்துள்ளமை ஆகியவற்றைக் கூறலாம். இருப்பினும் பல செழுமையான கூறுகள் இவ்விதழில் இடம்பெறும் கதைகளில் வெளிப் பட்டுள்ளன.

இந்த இதழில் 12 கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. சிறுகதைகளைப் போலவே கவிதைகளும் பன்முகத்தன்மை கொண்டன வாய் அமைந்துள்ளன. எல்லாக் கவிதை

களிலும் சமூக நோக்கமும் சமூக மேம் பாட்டுச் சிந்தனையும் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக, மு. மயூரனின் அஞ்சற்க, அழ. பகீரதனின் கோலம் செய், சி. கிருஷ்ணப்பிரியனின் குழந்தைகள், த. ஜெயசீலனின் தருமம், சிவசேகரத்தின் நுகர்வுப் பொருளாதாரச் சிந்தனை: கூந்தல் அழகியும் பொய்பேசாத சிகையலங்கார நிபுணரும் போன்ற கவிதைகள் தனித்துச் சுட்டிக்காட்டத்தக்கனவாகும். இருமைத் தன்மை, படிமம் போன்றவற்றில் அக்கறை யற்று எளிமையை அழகியலாகக் கொண் டுள்ளமை அக்கவிதைகளின் சிறப்பு எனலாம். சிவசேகரத்தின் கவிதை, நாடக எழுத்துரு பாணியில் சிகையலங்கார நிபுணருக்கும் கூந்தல் அழகிக்கும் இடையிலான உரையாடலாக அமைந்து நுகர்வுப் பொருளாதாரச் சிந்தனையின் அற்பத்தனமான போக்கை நகைக்கிறது. கிருஷ்ணப்பிரியனின் குழந்தைகள் என்ற கவிதை, குழந்தைகள் மீதான நேயத்தையும் ஆளும் அதிகார வர்க்கத்தின் சுயநலப் போக்குகளால் உலகமெங்கும் நிறைந்துள்ள அவலங்களையும் அந்த அவலங்களுக்குள் சிக்குண்டு சிதைந்துபோகின்ற குழந்தைகள் மீதான ஆத்மார்த்த பற்றையும் வெளிப் படுத்தியுள்ளது.

முரண் சுவையின் அடிப்படையில் அஞ்சுக, அஞ்சற்க என்ற இணைமுரணை அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்துள்ள மு. மயூரனின் அஞ்சற்க என்ற கவிதை, சமகால இலங்கையின் அரசியற் சூழல் குறித்து, அதன் அபாயகரமான போக்குக்குறித்து கூர்மையான விமர்சனத்தை முன்வைக்கிறது. கவிதையின் முதற்பகுதியில்,

கண்ணீரும் வற்றிய கண்களை அஞ்சற்க
காற்றுக்கும் கேட்காத கதறலை அஞ்சற்க...
பன்னாட்டுப் போர்க்குற்றச் சாட்டுகளை
அஞ்சற்க
படங்களாக வெளிவந்த சான்றுகளை

அஞ்சற்க

மண்ணுக்குள் ஆழத்தில் அழகுண்ட

பிணாங்களின்

மனதுக்குள் ஓலமிடும் உண்மைகளை

அஞ்சற்க...

என அஞ்ச வேண்டியதற்கு அஞ்சாத, பேரினவாத அரசின் எதேச்சதிகார அறமற்ற போக்கு முரணநிலையில் பேசப்பட்டுள்ளது. கவிதையின் அடுத்த பகுதி, காலந்தோறும் எவை எவற்றுக்கு அஞ்ச வேண்டும் எனக் கற்பிக்கப்பட்டு வந்ததோ அவற்றுக்கு மாறாக பேரினவாத அரசும் அந்த அரசைக் கொண்டாடும் மக்களும் எவற்றுக்கு அஞ்ச வேண்டும் என்பதாக விரிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 'தெய்வத்தையன்று, உம் தெரிவினை அஞ்சுக! விதியினையன்று, நீர் விதைத்ததை அஞ்சுக! கொடும்வதை வலியினை சுதறலையன்று, - நீர் கொடியாட்டி வரவேற்ற கொடியோரை அஞ்சுக! பழியினையன்று, உம் வழியினை அஞ்சுக! பாவத்தையன்று, உம் ஆபத்தை அஞ்சுக... எதிர்ப்பதையன்று, நீர் வளர்ப்பதை அஞ்சுக...' என நீளும் கவிதையில், அஞ்சுக எனக்கூறப்படும் தெரிவு, விதைத்தது, கொடியாட்டி வர வேற்றது, தெரிவு செய்த வழி, வரும் ஆபத்து, வளர்ப்பது என எல்லாமே பேரினவாத ஆட்சியும் அந்த ஆட்சியைக் கொண்டாடும் மக்களும் போற்றிப்பாடும் இராணுவத்தையே குறித்துநிற்கின்றன. ஏன் அந்த இராணுவத் தெரிவை, இராணுவத்தைக் கொண்டாடுவதைக் கண்டு அஞ்ச வேண்டும் என்பதற்கான பதிலை,

அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழகு கண்ணீரன்று

- உம் கொள்கைதான் கொல்லும் உமை

எனக் கவிதையின் இறுதியில் ஆழமாக தைக்கும் வண்ணம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார், கவிஞர். அதன்படி, பேரினவாதம் தெரிவு செய்திருக்கும், பின்பற்றும் இராணுவ நிலைப்பட்ட வழி மிகவும் ஆபத்தானது

அதனைக் கண்டு அஞ்சாவிட்டால், அந்தக் கொள்கையே - நிலைப்பாடே அதனை அழிக்கும் என்பது கவிஞரின் வெளிப்பாடாக உள்ளது. இராணுவ வழியைப் பின்பற்றி, ஆயுத ஆதிக்க நிலைப்பாட்டை எடுத்த உலக நாடுகள் கற்றுத்தரும் பாடமும் அதுவாகவே அமைந்துள்ளது. அந்த ஆபத்தான நிலையிலிருந்து இலங்கை வெளியேற வேண்டும் என்ற நோக்கும் அக்கவிதையில் உள்ளுறைந்துள்ளது. கவிஞர் அறிவுறுத்தியது போலவே, அதன் நிதர்சனமான உண்மையை நாடு இப்போதே அனுபவிக்கத்தொடங்கிவிட்டது. அவர் அஞ்ச வேண்டும் எனக் கூறியவற்றுக்கு இனியும் அவர்கள் அஞ்சாது விட்டால், அக்கொள்கையே அவர்களைக் கொல்வது உறுதி எனலாம்.

மொழிபெயர்ப்பு என்ற வகையில் இந்த இதழில் இரண்டு கவிதைகளும் ஒரு சிறு கதையும் இடம்பெற்றுள்ளன. கவிதைகளை நிலங்கோ மொழிபெயர்த்துள்ளார். மாஸ்கோ பதிப்பக வெளியீடாக வந்த சிலந்தியும் ஈயும் என்ற வில்ஹெல்ம் லீப்னெஹட்டின் சிறுகதை, வினவு இணையத்தளத்திலிருந்து பெறப்பட்டு மீளப் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. சிலந்தியையும் ஈயையும் குறியீடாகக் கொண்டுள்ள அக்கதை, இலங்கை போன்ற தீவிர ஒடுக்குமுறை நிலவும் நாடொன்றில் தொழிலாளர்கள் ஒன்றிணைந்து போராடுவதற்கான தூண்டலை விளைவிக்கக்கூடியதாகும். நிலங்கோ மொழிபெயர்த்துள்ள ரோக் டால்ட்டனின் செயல் என்ற கவிதை, தனிச்சொத்து ரிமையை எதிர்ப்பதற்கான காரணங்களை வன்மையாகப் பேசுகின்றது. ஸ்பானிய உள்நாட்டுப் போரின்போது தேசியவாதிகளால் கொல்லப்பட்ட ஃப்ரெட்சிக்கோ கார்சியா லோர்க்கா என்ற படைப்பாளிக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள, 'பாடல்கள் கொல்லப்பட்ட ஆண்டொன்றில்' என்ற கவிதை,

எமது நாட்டில் கொல்லப்பட்ட படைப் பாளிகளுக்கும் சமர்ப்பிக்கக் கூடியதாகும். அந்தக்கவிதையின் இறுதியில் இடம்பெறும் 'பாடல்கள் கொல்லப்பட்ட ஆண்டின் இறந்த பாடல்களை நாம் பாடுகிறோம்' என்ற வரிகள் தரக்கூடிய வலியும் எழுச்சியும் சாமான்யமானதல்ல.

தாயகம் 96வது இதழை மொத்தமாக தொகுத்து நோக்கின், வழமை போலவே சமூக நேயம், சமூக மாற்றம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட எழுத்துக்களை இந்த இதழும் தாங்கிவந்திருப்பதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. இருப்பினும் தொடக்க காலத் தாயகம் இதழ்களுடன் ஒப்பிடும் போது அண்மைக்கால இதழ்களின் உள்ளடக்க செறிவில் சிறு தளர்ச்சியைக் காணக்கூடியதாக உள்ளமை சுட்டிக்காட்ட வேண்டியதாகும். குறிப்பாக, கூர்மையான இலக்கிய விமர்சனங்கள், சமகால அரசியல் பொருளாதார சமூக சிக்கல்களையும் உலக மாற்றங்களையும் இடதுசாரி தளத்தில் நின்று விவாதிக்கும் தன்மை, பொருட் செறிவும் கவித்துவமும் நிறைந்த கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்புகள் போன்ற பலவற்றில் தாயகம் மேலும் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டிய தேவை யுண்டு. அத்தேவைகளை நிவர்த்தி செய்து வளமான போக்கில் தாயகம் வெளிவர வேண்டும் என்பது எம் அனைவரதும் விருப்பமாகும்.

சோவியத் யூனியனின் உடைவுக்குப் பின்னர் சோஷலிசம் மடிந்துவிட்டது என்ற கோஷங்கள் பெருகியதோடு பிரான்சிஸ் பூக்கியாமா போன்றோர் முதலாளித்துவ சக்திகளுக்குச் சார்பான கருத்துரு வாக்கங்களை வடிவமைத்து, உலகின் ஏக

தலைமைத்துவமாக முதலாளித்துவத்தைக் கட்டமைக்க முயன்றனர். இருப்பினும் சமத்துவமின்மையும் ஆதிக்கமும் சுரண்டலும் இருக்கும் வரை சோஷலிச செயற்பாடுகளுக்கான தேவை உண்டு எனும் குரல்கள் உலகமுழுதும் ஒலித்துக்கொண்டே வந்தன. பல அமைப்புக்கள் சிறுசிறு வட்டாரங்களிலும் பிராந்தியங்களிலும் இடதுசாரி தளத்தில் உயிர்ப்புடன் செயற்பட்டுவந்தன. அவற்றின் வளர்ச்சியே, இன்று உலகம் முழுதும் சோஷலிச சிந்தனை, அதன் தேவை குறித்த பரந்த உரையாடல்களைத் தோற்று வித்திருக்கின்றன. 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் போலல்லாதுவிட்டாலும் 21ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் உலகம் முழுதும் சோஷலிச சிந்தனைகளிலும் செயற்பாடுகளிலும் ஒரு வேகம் ஏற்பட்டு வருவதை அவதானிக்கமுடிகின்றது. அந்த வேகத்தைப் புரட்சிகர மாற்றங்களை நோக்கி நகர்த்த வேண்டியது முற்போக்குச் சக்திகளின் பெருங்கடமையாகும். இலங்கையில் அதற்கான பூர்வாங்கச் செயற்பாடுகளைத் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை முன்னெடுத்துவருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அச்செயற்பாடுகளை அனைத்து முற்போக்குச் சக்திகளையும் ஒன்றிணைத்து சமூகத்தின் எல்லாத் தளங்களிலும் பரவலாக முன்னெடுக்க வேண்டிய தேவை உண்டு.

(20.07.2019 அன்று ஹற்றன் நகரசபை மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் மூன்றாவது அனைத்திலங்கை மாநாட்டில், தாயகம் 96வது இதழ் குறித்து ஆற்றிய விமர்சன உரையின் விரிவாக்கப்பட்ட வடிவம்)

கிரேக்க நாடக ஆசிரியர் ஈஸ்கலசின் 'கட்டுண்ட புரொமிதியஸ்'

மானுட விடுதலைக்கான கலைப்படிமம்

க. தணிகாசலம்

கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு கிரேக்க அவலச்சுவை நாடகமான 'ஈஸ்கலஸ்' ளின் 'கட்டுண்ட புரொமிதியஸ்' ஆங்கிலத்தில் இருந்து குழந்தை ம. சண்மூலிங்கம் அவர்களின் தமிழ்வடிவமாக 'தாயகம்' இதழில் 2007ல் தொடராக வெளிவந்தது. அதன் அனுபவப் பகிர்வாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

மனிதகுல வரலாறு மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்து முன்னேறிய நிலையை நோக்கியும், பல்வேறு சமூக, இன, மத, பால், நிற, வர்க்க ஒடுக்குதல்களில் இருந்து விடுதலையை நோக்கியும் நகர்ந்து வருகிறது என்பது வெளிப்படையானது. அது போலவே இவற்றின் கால விரைவின் வேகத்தை பின்தள்ள எண்ணும் சக்திகளின் செயற்பாடுகளும் இருந்து வருவதும் இயல்பானதே. இத்தகைய விடுதலைகள் யாவும் மனித உழைப்பு, அறிவியல் விழிப்பு, அற்பணிப்பு மிக்க மனிதச் செயற்பாடுகளால் எட்டப் படுகின்றன என்ற உண்மைகள் மக்களுக்கு திட்டமிட்டே மறைக்கப்

படுகின்றன. எனினும் பண்டைய மத நம்பிக்கைகளை அடியொற்றி எழுந்த கற்பனைப்புராணக்கதைகள், இதிகாசங்களிற் கூட ஒடுக்குதல்களுக்கு உட்பட்ட அன்றைய மனிதனின் வாழ்வியல் உண்மைகளின் சாரங்களை நாம் அடையாளம் காணமுடிகிறது.

மனிதர்களை மனிதர் ஒடுக்கி ஆண்டுவருவது போலவே மனிதர்களின் புனைவுகளால் உருவாக்கப்பட்ட பண்டைய புராணக் கடவுளர்களும் அதிகார விருப்பு உடையவர்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். பண்டைய இந்தியப் புராணக் கடவுளர்களில் பெரும் பாலோர் இன்றும் பல்வகை ஆயுதங்களை

ஏந்திய ஆயுததாரிகளாக காட்சி தருவதும் அதிகாரப் போட்டிகளில் ஈடுபட்ட கதைகளையும் எம்மால் அவதானிக்க முடியும். எம்மால் அவதானிக்க முடியும். அது போன்றே பண்டைய கிரேக்கக் கடவுளர்களும் தமக்குள் அதிகாரங்களுக்காக மோதிக் கொள்வதை அவர்களது புராணக் கதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. அப்புராணக் கதைகளை அடியொற்றி எழுந்த நாடகங்களுக்கூடாக அன்றைய கிரேக்க மக்களின், சிந்தனையையும், ஒடுக்குதல்கள் நிறைந்த வாழ் நிலையையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஆதி மனிதர்கள் தமது வன வாழ்க்கையின் அச்சம் தரும் இரவுப் பொழுதுகளில் துணைபுரிந்த அழகு நிலவையும், காரிருளையும், கடுங்குளிரையும் கிழித்து எழும் காலைச் சூரியனின் இதமான ஒளி அலைகளின் வெப்பத்தையும், பசுல் ஒளியில் தமது வாழ்வின் தேவைகளுக்காக விழித்திருக்கும் இயற்கையின் வனப்புக்களையும், வளங்களையும் கண்டு வியப்பும் மகிழ்வும் அடைந்தனர். ஆனால் இயற்கை நிகழ்வுகளாகப் பற்றிப் படர்ந்து எரியும் காட்டுத்தீயும், தீப்பிழம்புகளைக் கக்கி எறியும் எரிமலைகளும், சுற்களே உருகி ஓடும் நெருப்பாறுகளும் அவர்களுக்கு அழிவையும் அச்சத்தையும் தந்தன. அமைதியாக இருக்கும் தாம் சிலபொழுதுகளில் ஆத்திரம் கொள்வது போலவே தம்மிலும் வலிமைமிக்க, வெற்றிகொள்ள முடியாத அமானுடசக்திகளின் பெருஞ் சீற்றங்களாக இவற்றை அவர்கள் கருதினர்.

பண்டைய இந்தியச் சூழலில் மட்டுமல்ல கிரேக்கம், எகிப்து பாரசீகம், சீனா என உலகின் பழம்பெரும் நாகரிகம் தோற்றம் அடைந்த நாடுகள் யாவற்றிலும் சூரியக் கடவுளாக, தீக்கடவுளாக அவற்றைப் புனைவு செய்து அச்சத்துடன் வழிபட்டனர். தம் உடற்பசிக்கும், மனதுக்கும்

ஆறுதலையும், திருப்தியையும் தரும் சுவை மிகுந்த உணவுகளை, உயிர்ப் பலிகளாகவும், படையல்களாகவும் அவர்களுக்கு இட்டு அவர்களது கோபத்தை தணித்து திருப்தி செய்ய முயன்றனர். இதுபோன்று மனிதர்களைப் பாதித்த பல்வேறு இயற்கை, மனித வாழ்க்கைப் பாதிப்புகளுக்கு ஏற்ப கடவுளர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தன. கீழ்த்திசை நாடுகளில் மட்டுமன்றி ஆரம்ப காலங்களில் மேற்கு நாடுகளிலும் கடவுளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருந்தன. வரலாற்றின் வளர்ச்சிப் போக்கில் மனிதனது வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப கடவுளர்களும் மறுதல்களை அடைந்தனர். சாதாரண உருவங்களாக வைத்து வழிபட்டு வந்த கடவுளர்களை, முடிசார்ந்த மன்னர்களின் காலத்தில் தமக்குப் பக்கபலமாக புதிய புனைவுகளை உருவாக்கி, தம் கடவுளர்க்கும் முடி அணிந்து அவர்களை அரியணைகளிலும் ஏற்றி அழகு பார்த்தனர். தமக்குள் நடப்பது போலவே அதிகாரத்துக்கான போட்டிகளை, புனைவுகளாக அவர்களிடையேயும் ஏற்படுத்தினர், அவற்றை நியாயப் படுத்தி தம்மைப் பாதுகாக்கும் நீதி, அறநெறிமுறைகளாக இறை பக்தியின் துணையுடன் மக்கள் மீது இலகுவாகத் திணிப்பதற்கு வாய்ப்பாக்கிக் கொண்டனர். இன்றைய மக்களாட்சிக் காலத்திலும், மன்னர்களால் கனவுகளில் மிதப்போர் அவற்றை மக்களிடம் திணிப்பதற்கு, இத்தகைய நம்பிக்கைகளை தமது அதிகாரங்களை தடையின்றித் தொடர்வதற்குத் துணையாக்கிக் கொள்கின்றனர்.

இவை அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களின் புனைவுகளின் படிவளர்ச்சியாக அமையும் போது, அதிகாரத்தால் பாதிக்கப் படுபவர்களின் சந்தேகங்கள், கேள்விகள், எதிர்ப்புக்களை உளத்திற்கொண்டு தமது கலைப் படைப்புக்களை உருவாக்கிய கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகள், அப்புனைவுகளில் மக்கட் சார்பான பக்கங்களை

வெளிப்படுத்தி நின்றனர். கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் கிரேக்கத்தின் அவலச்சுவை நாடகங்கள் போலவே, அவற்றில் ஒன்றான ஈஸ்கலஸின் “கட்டுண்ட புரொமிதியஸ்” நாடகம் இத்தகைய படைப்பாக்க இயல்புகளைச் சிறப்பாகப் பிரதிபலித்து நிற்கிறது. மானுடத்தின் விடிவுக்காக தீயைத் திருடி மக்களுக்கு அழித்தமைக்காக கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் பாறையில் அறைந்து கொடும் மரணப் பாடுகளுக்கு உட்படுத்தப்படும்பாத்திரமாகபுரொமிதியஸ் பாத்திரம் படைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் கார்ல் மாக்ஸ் உட்பட மானுட விடுதலைச் செயற்பாட்டாளர்களின் மனங்களில் பதிந்து நிற்கும் மானுட விடுதலைப் பாத்திரமாக ‘புரொமிதியஸ்’ பாத்திரம் அமைந்துள்ளது.

தீயைத் தெய்வமாக வணங்கிய மனிதன் அதே தீயை தனது கரங்களால் உருவாக்கி கட்டுக்குள் வைத்து, தனது கைவினைத் திறனை உயர்த்திக் கொண்டபோது, பழைய நம்பிக்கைகளுக்கும், மாறுதல் அடைந்த புதிய நிலைமைகளுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட கருத்து முரண்கள் ‘கட்டுண்ட புரொமிதியஸ்’ நாடகத்தின் கருப்பொருளாக விரிகிறது. தனக்கு அபாற்பட்ட சக்திகளை தொழுது வணங்கி தன்னை ஈடேற்றுமாறு இறைஞ்சுவதை விடுத்து, தீயின் துணையுடன் தனக்கு வேண்டியவற்றை உருவாக்கிப் பெற்றுக் கொண்டு தன்நம்பிக்கையுடன் மக்கள் வாழ்முற்பட்ட போது ஏற்பட்ட முரண் நிலை புரொமிதியஸ் பாத்திரத்துக்கு ஊடாக வெளிவருகிறது. தீக்கடவுளிடம் தீயைத் திருடி மனிதருக்கு அளித்தமையினால் கடவுளர் வெறுக்கும் கடவுளரான புரொமிதியஸ் பாறையில் அறைந்து பிணைக்கப்படுகிறார். புரொமிதியஸ் கூறுவதாக வரும் பாடல் வரிகளில் வெளிப்படுவது அப் பாத்திரம் படுகின்ற கொடுந்துயர் மட்டுமல்ல அன்றைய அரச அதிகாரத்துக்கு எதிரான குரல்களுடன்,

கிரேக்கக் கடவுளர்க்கு எதிரான குரல்களும் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றன.

“மானிடம் மீது பரிவு கொண்டவன் பரிவு மறுக்கப்பட்ட ஒருவனாய் பரிதவித்திங்கு கிடக்கிறேன் காணும் தந்திரம் மிக்க சித்திரவதையினுள் நொந்திடுமாறு வீழ்த்தப்பட்டு நீட்டி நிமிர்த்திக் கிடத்தப்பட்டுளேன் ‘மேதகு ஜோவின் மேன்மைக் கிழக்கு’ எனப் பறை சாற்றும் காட்சிப் பொருளாய்” “இறைவருள் ஒருவனாய் நானிருந்தும் நியாயமில்லாக் குற்றங்கள் ஏற்றி துயர்ப் பேரழிவினுள் எனைக் கடவுளர் ஆழ்த்தி களிப்புற்றுக் கிடப்பதை வந்து பாருங்கள்”

சாவுக்காட்பட்ட மனித குலத்துக்குச் சாலச் சிறந்ததைச் செய்தேன் என்ற தவறொன்றே என்னைத் தண்டனைத் தளையுள் தாழ்த்திப் பிணைத்தது.”

இவை புரொமிதியஸின் கூற்றாக வெளிவரும் பொழுது, கடவுளரின் தண்டனையை நிறைவேற்றுபவர்களின் கூற்றுக்கள் இவ்வாறு அமைகின்றன.

எம் பெரும் தேவன் ஆண்டகை ஜோவ் (Jove) இட்ட மேதகு கட்டளையை கருத்திற்கொள்வீர் இக்கணம்! நீள நிலைத்திடும் உறுதியோடு கோர்தமைத்த சங்கிலி கொண்டு, நெடிது நிற்கும் இப்பாறைகளில் பழியஞ்சாக் கடையவனிவனைப் பிணைத்து விடும்!

இக்கயவன், இவ்வீணன்

கைவினையாவினதும் அன்னை,
உமது கருவளத்து வளர்ந்த மலர் -
புறங்கொளிக் கதிருடை நெருப்பினை
கடவுளர்பாற் களவாடி,
சாவினுக் கென்றும் இரையாகும் மனிதரிடம்
கையளித்து விட்டான்'

'அறைந்திடு ஓங்கிச் சம்மட்டி கொண்டு
பாறையொடு அவனை அறைந்து
பிணைத்திடு...
அறைந்திடு! அறைந்திடு!
வளையம் பற்றாணி
இரண்டையும் சேர்த்தறை
ஆற்றிய பணியின் செம்மைப்பாட்டினை
ஆப்பிரும்பொன்றே உறுதிசெய்திடும்.
கூர்மதி நுட்பம் கொண்ட ஒருவன்
வழியேது மற்றதோர் காப்பிடம் தன்னிலும்
வழியொன்று கண்டு வெளியேறி விடுவான்.'

'வளையா வைரமிகு செருகு
தண்டினை
இனி எடு: அதன்
தடுத்து நிறுத்திடவொண்ணாக்
கூர்முனையை
இவனது கலகம் செய் மார்பினில்
அறைந்துவிடு.'

இயேசுநாதரின் சிலுவைப் பாடுகளை
நினைவூட்டும் இக்காட்சிகள் கிரேக்கத்தின்
அவலச்சுவை நாடகமாக கி.மு. ஐந்தாம்
நூற்றாண்டில் அம்மண்ணில் அரங்கில்
நிகழ்ந்தவை. நாடகத்தின் ஏனைய
பாத்திரங்கள் மூலமும், பாடற்குழு மூலமும்
வெளிப்படும் பாடல்கள் சிலவற்றிலும்
பண்டைய கிரேக்கத்தின் சமூக வாழ்வின்
முரண்கள், அவலங்கள் இலக்கிய நயத்
துடன் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. உதார
ணமாக பண்டைய கிரேக்க மக்களின்
வாழ்வில் 'வருவது உரைத்தலும்' ஒரு

நம்பிக்கையாக இருந்தமையால் அது நாடகப்
பாத்திரங்களால் கேள்விக்குட்படுத்துவதாக
அமைகிறது.

"கடவுளர் எமது
அரும்பொருள் பேற்றினைக் களவாடி
நிலையற்ற மனிதற்கு நல்கிய
உனது இறுமாப்பினை
இப் பாலைப் பாறையில் மேயவிடு
இவ் அரும்பாட்டில் இருந்து
உன்னை விடுவித்து மீட்க
உன் மனிதரில் எவன் வருவான்?
"முன்னறிவுடையோன்" என
வீணை அழைக்கப்பட்டாய்
இப்பெயரின் நற் சிறப்பு
உனதாத்மாவிற்கு குடியிருப்பின்
தந்திரத்தால் விளைந்த இவ்வழல்களை
முன்னுணர்ந் திருப்பாய் நீ
அவற்றின் பிடியில் இருந்து
விடுவித்திருப்பாய் உன்னை.'

புரொமிதியஸ் பாத்திரம் வருவது உரைத்தல்,
முன்னுணர்ந்து கூறலில், (சாத்திரம் கூறல்
போல) தேர்ச்சி உடைய பாத்திரமாகப்
படைக்கப்பட்டுள்ளது. மக்களுக்கு உதவ
முனைவதால் தனக்கு வரப்போகும் கொடுந்
துயரை முன்னுணர்ந்தும் உதவ முன்வந்த
புரொமிதியஸின் மனிதாபிமான மன
உறுதியின் பலத்தை வெளிப்படுத்தும்
வரிகளாக அவை அமைந்தாலும், எள்ளல்
சுவையுடன் அந்த 'நம்பிக்கை வழக்கும்'
இங்கு ஏனைய பாத்திரங்களால் கேள்விக்குள்
ளாக்கப்படுகிறது.

தூதாக வந்தவர்களிடம் கடவுளரின்
ஆதிக்க முனைப்பை எடுத்துக் கூறி, தனது
உறுதிப்பாட்டை உணர்த்தும் இடத்திலும்
புரொமிதியஸின் கடவுள் மீதான கோபம்
வெளிப்பட்டு நிற்கிறது.

'முற்று முழுதான வாசகம் சொல்வேன்
தன்னைக் காயப் படுத்தாத

என்னைக் காயப் படுத்தும்
ஒவ்வொரு கடவுளையும்
வெறுக்கிறேன் நான்.'

'தானே படைத்த சட்டவிதிகளால்
ஆட்சிசெய்கிறார் ஆண்டகை 'ஜோவ்'
முன்னிலைக் கடவுள் யாவற்கும் எதிராய்
ஆதிக்க ஈட்டியை நீட்டி நிற்கிறார்'

'வீணே அவரிடம் இரந்து நில்லாதீர்
அன்னவர் செவிகள் செவிடாய் உள்ளன
உமக்குக் காவல் தேடி நில்லும்
பாதுகாப்பற்றது நின் தூதுப் பயணம்'

மனிதகுல வரலாற்றில் தீயின் கண்டு
பிடிப்பும், அதனைப் பயன்படுத்தி
உற்பத்தி செய்த பெரும் எண்ணிக்கையான
கைவினைப் பொருட்களும், அதனால்
விரிந்து பரந்த வர்த்தக முயற்சிகளும்,
மனித, சமூக உறவுகளிலும், பாரம்பரியமாக
நிலவிவந்த நம்பிக்கைகளிலும் பல
மாறுதல்களை உலகின் பலபாகங்களிலும்
ஏற்படுத்தின. கிரேக்கத்தின் அவலச்சுவை
நாடகத்தின் நாயகனான புரொமிதியஸ்
பாத்திரத்துக் கூடாக நாடக ஆசிரியர்
ஈஸ்கிலஸ் இவற்றைக் கலை நயத்துடன்
வெளிப்படுத்துகிறார்.

'இருளடர்ந்து கிடந்த மனிதர் உள்ளத்துள்
ஆர்வத்தோடென்றும் நல்லதை
எதிர்பார்க்கும்
முந்துறு மூர்க்கத்தை முனைப்புடன்
விதைத்தேன்.'

'வருதீங்கு முன் உணர்ந்து
சோம்பிக் கிடக்காதிருக்கவும்
விதியினை முந்திச் செயலாற்றிச் செல்லவும்
வல்லமை இல்லா மானுடற்கு நான்
கற்றுத்தந்தேன்'

'எருது, கமுதை இரண்டினையும்

நானே முதலில் நுகர்த்திலிட்டேன்...
கடிவாள வாரினை நேசிக்கும் குதிரையை
தேரினிற் பூட்டி, உழைத்து உழுவும்
மனிதனின் சுமையை தணித்துவிட்டேன்'

இவ்வாறு மனித உழைப்பின் அவலங் களை
முன்னுணர்வதும், மாறுதல்களை வேண்டி
நிற்பதும் ஈஸ்கலசின் அவல நாயகன்
புரொமிதியஸ் பாத்திரத்தின் இயல்பாக
நாடகத்தில் வெளிப்படுகின்றன.

'தகிக்கும் எரிநெருப்புச் சுவாலைச்
சுருள்களை

என்னைச் சூழப் பரவ விட்டும்...

இடிகொண்டும்,

வெறிகொண்டும் வீசும் காற்றுக்கள்

கொண்டும்

வளிமண்டலத்தைப் பதற வைக்கட்டும்:

விதியின் இரும்புப் பிணைப்புள் கட்டுண்டு

கிடக்க விட்டும்

நானதைச் சகிப்பேன்: நான் சாகமாட்டேன்'

'நியாயத் தீர்ப்பிடும் அன்னை தேமிஸ்
(Themis) சின் சிந்தனைச் செழுமை மிகு
மேன்மைகொள் மகனான' புரொமிதியஸின்
மனிதகுல மேன்மைக்கான செயல்களும்,
அதிகாரங்களுக்கு எதிரான எதிர்ப்புக் குரல்
களும் மானுட விடுதலைக்கான குரல்களாக
ஒலித்தன. அத்தகைய செயல்களுக்காக பாறை
யில் அறைந்தும், கொடிய இன்னல்களுக்கு
ஆட்படுத்தியும் கேடுகள் செய்த, கடவுளர்
யோவுக்கு (Jove)குப் பணிந்து போகாத
புரொமிதியஸின் மனஉறுதியும், மக்கள்
இலக்கியங்களை முன்னெடுத்த உலக கலை
இலக்கியப் படைப்பாளிகள் பலரது மனங்
களிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி இருந்தது.

லூசன்

நவசீனத்தின் மகத்தான மக்கள் கலை
இலக்கியப்படைப்பாளியானலூசன் 'தி' என்ற
தலைப்பில் அமைந்த தனது கட்டுரையில்

‘புரொமிதியஸ்’ பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“புரொமிதியஸ் மனிதகுலத்துக்காக தீக் கடவுளரிடமிருந்து தீயைத்த திருடியபோது சுவர்க்கத்தின் சட்ட விதிகளை மீறியமைக்காக நரகத்தில் விடப்பட்டார். ஆனால் சீனப் பழங்கதையில் வரும் ‘சூயி ரென்’ என்ற அரசன் வெளிப்படையகவே மரத்தை தேய்த்து நெருப்பைப் பெற்றபோது, திருட்டுக்குற்றம் இழைத்தவராகவோ, புனிதமான தனிச் சொத்தை அழித்தவராகவோ கருதப்படவில்லை. அப் பொழுது மரங்களுக்குச் சொந்தக்காரர் எவரும் இருக்கவில்லை. சுயிறென்னும் மக்களால் மறக்கப்பட்டு விட்டார். இன்று அவருக்கு அர்ப்பணிப்பு நிவேதனங்கள் நடப்பதில்லை. ஆனால் சீனர்கள் தீக் கடவுளுக்கு நிவேதனம் செய்வதை இன்றும் நாம் காண்கிறோம்” (லூசன், தேர்ந்த தொகுப்புக்கள் III)

தொடர்ந்து செல்லும் இக்கட்டுரையில் லூசன் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் எவ்வாறு மக்கள் நலன்களுக்கு எதிராக தீயை துணையாகக் கொண்டு வரலாறுதோறும் நூலகங்களை எரித்தும், மதங்களை விமர்சித்தவர்களை நெருப்பில் இட்டுப் பொசுக்கியும், தீயின் நவீன வடிவங்களான குண்டுகளால் மக்களையும், வாழ்விடங்களையும் அழித்து வருவது பற்றியும் லூசன் குறிப்பிட்டுள்ளார்

மாக்கீம் கோர்க்கீ

ருஷ்ய எழுத்தாளர் மாக்கீம் கோர்க்கீயும் தனது ‘நான் எவ்வாறு எழுதக் கற்றுக் கொண்டேன்’ என்ற தனது கட்டுரையில்,

“ஆத்மாவுக்கு ஆறுதல் அழிப்பது”. புரொமிதியஸ், ஹம்லெற், டொன் குவிஸ்ரே, பெளஸ்ற் பற்றியும் மற்றும் பால்சாக், டிக்கின்ஸ், ரோல்ஸ்ரோய், சென்ட்கோல், அவைபோலவே டெஸ்ரோவஸ்கி, செக் கோவ் ஆகியோரின் படைப்புக்களை

வாசிக்கும் பொழுதும் எந்த ஒரு உயிரியின் ஆத்மாவும் ஆறுதலை - மகிழ்வைக் - கண்டு கொள்ளும் என்பதை கற்பனை செய்வதே கடினமாக இருக்கிறது.

பொதுவாகச் இப்புத்தகங்கள் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் சிந்தனைச் செறிவுள்ள உணர்வுகளையும், இரத்தம் தோய்ந்த அனுபவங்களையும், சுட்டெரிக்கும் கண்ணீர்த் துளிகளையும், உள்ளடக்கியுள்ளன, ஒரு நிறைவான கலையாக்கத் திறனுடன், சொற்களினூடாகவும், காட்சிப் படிமங்களுக்கூடாகவும் அவற்றை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன”. (On the Art and Graft and Writing. page 111.)

கார்ல் மாக்ஸ்

மனிதகுல வரலாற்றை பொருள் முதல்வாத இயங்கியல் நோக்கோடு அணுகி, ஆய்ந்து மனிதகுல விடுதலைக்கான செயல்முறைத் தத்துவமான மாக்கீயத்தை முன்வைத்த கார்ல் மாக்ஸ், புரொமிதியஸ் பாத்திரத்துக்கு அளித்திருக்கும் முதன்மையான இடம் மனிதகுலம் விடுதலை பெறும்வரை நினைவிற் கொள்ளக் கூடியதாக அமைகிறது. கிரேக்க நாடக ஆசிரியர் ஈஸ்கலசின் ‘கட்டுண்ட புரொமிதியலை’, ‘கட்டவிழ்ந்த புரொமிதியஸ்’ ஆகப் புனைந்தளித்த கவிஞர் ஷெல்லியை, அவரது கவிதைகளுக்காக கார்ல் மாக்ஸ் நினைவு கூர்ந்ததாக கார்ல் மாக்ஸின் மகள் எலியானா மாக்ஸ் குறிப்பிட்டுள்ளமையும் கருத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

மூலதனத்தின் குவிதலும், பெருகலும், பரவலும் எவ்வாறு மனிதவாழ்வில் தாக்கம் புரிகின்றன என்பதை மார்க்ஸ் ஏங்கெல்ஸ் இணைந்து வெளியிட்ட ‘கம்யூனிஸ்த் அறிக்கை’யில் ஒரு கவிதையைப் போல அன்றே பதிவு செய்துள்ளனர்.

மூலதனம் “அப்பட்டமான சுயநலம் மற்றும் பரிவுணர்ச்சிக்கு இடமில்லாத பண வரவு

செலவு உறவைத்தவிர எந்தவிதமான உறவுகளையும் மனிதர்களுக்கு இடையே இல்லாமல் செய்து விட்டது மனிதனது உழைப்பை கொடுக்கல் வாங்கல் அடிப்படையிலான மதிப்பாக மாற்றியுள்ளது. இழக்கவோ, ரத்துச் செய்யவோ, கைவிடவோ முடியாத எண்ணற்ற சாசன உரிமைகளின் இடத்தில் நியாயமற்ற சுதந்திர வர்த்தக உரிமையை அமர்த்தி உள்ளது. சுருக்கமாகச் சொன்னால் மதத் திரை மற்றும் அரசியல் திரை என்ற மாயைகளால் மூடி மறைக்கப்பட்ட சுரண்டலுக்குப் பதிலாக அம்மணமான, வெட்கங்கெட்ட நேரடியான, மிருகத்தனமான சுரண்டலை நிலை நாட்டியுள்ளது.

மதிப்புடனும் மரியாதையுடனும் இதுவரை போற்றப்பட்டு வந்த ஒவ்வொரு பணிக்கு முரிய ஒளிவட்டத்தை முதலாளி வர்க்கம் அகற்றிவிட்டது. மருத்துவரையும், வழக்கறிஞரையும், மதகுருவையும், கவிஞரையும், அறிவியல் அறிஞரையும் தனது கூலி உழைப்பாளராக அவ் வர்க்கம் மாற்றி விட்டது.

குடும்பத்தில் இருந்த நேச உணர்வுகள் என்ற திரையை கிழித்து எறிந்து விட்டது. குடும்ப உறவை வெறும் காசு பண உறவாக சிறுமைப்படுத்தி விட்டது.”

இத்தகைய இழிநிலை நோக்கி மனிதகுலத்தை மூலதனம் இட்டுச் செல்கிறது என்ற ஆய்வறிவுடன் கூடிய விடுதலை உணர்வு மேலிட, ஈஸ்கலஸின் ‘புரொமிதியஸ்’ பாத்திரத்தை நோக்கிய போது அப்பாத்திரம் காலத்தின் படிமமாக கார்ல் மாக்ஸின் கருத்தில் பதிந்தது.

கார்ல் மாக்ஸின் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற நூலான ‘மூலதனம்’ என்ற நூலில் ‘புரொமிதியஸ்’ பற்றி அவர் குறிப்பிடும் இடம்,

பல்வேறு ஒடுக்குதல்களுக்கும் உள்ளாகும் மக்கள் நினைவற்ற கொள்ள வேண்டிய உயரிய கலைப் படிமமாக பதியப்பட்டுள்ளது.

கார்ல் மாக்ஸின் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற நூலான ‘மூலதனம்’ என்ற நூலில் புரொமிதியஸ் பற்றி குறிப்பிடும் இடம்,

“மூலதனம் குவிகின்ற வீதத்திற்கேற்ப தொழிலாளியின் நிலைமை - அவருடைய ஊதியம் உயர்ந்தோ, தாழ்ந்தோ - மோசமடைந்துதான் ஆகவேண்டும்... ஒப்பீட்டளவு உபரி மக்கள் தொகை அல்லது தொழில்துறைச் சேமப்பட்டாளத்தின் தொகையானது செல்வக் குவிப்பின் பரப்பு மற்றும் ஆற்றல் ஆகியவற்றுடன் எப்போதுமே சமநிலையில்தான் இருக்கும் என்று கூறுகின்ற விதியானது - பாறைமீது ‘புரொமிதியஸை’ இறுகப் பிணைத்திருந்த ஹிப்பேஸ்தஸின் ஆப்புக்களையும் விட உறுதியாகத் தொழிலாளியை மூலதனத்துடன் பிணைத்து வைக்கிறது.

(Marx, Capital I, page 280)

கால் மாக்ஸின் இந்த வரிகள் முதலாளித்துவம் உலகமயமாகிட்ட இன்றைய சூழலில், திறந்த போட்டிச் சந்தை தொடர்ந்து முன்தள்ளும், கட்டற்ற நுகர்வுக் கலாசார ஆக்கரமிப்புடன் மேலும் விரிவு பெற்றுள்ளது. இன்று தொழிலாளியை மட்டுமல்ல அனைத்து மக்களையும், புவிவாழ் உயரினங்களையும், நாம் வாழும் புவியையும் கூட புரொமிதியை பிணைத்த ஆப்புக்கள் போல, மூலதனம் தனது ஆதிக்கத்துடன் இறுகப் பிணைத்துள்ளது என்பதை அன்றாட வாழ்வின், உலக அனுபவங்களில் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. அவற்றில் இருந்து விடுபடும், மனிதகுல விடுதலைக்கு உயிர்ப்பளிக்கும் உயர்ந்த கலைப் படிமமாக, ஈஸ்கலஸின் புரொமிதியஸ் பாத்திரம் அமைகிறது.

அட்டைக் கத்தி போர் வீரர்

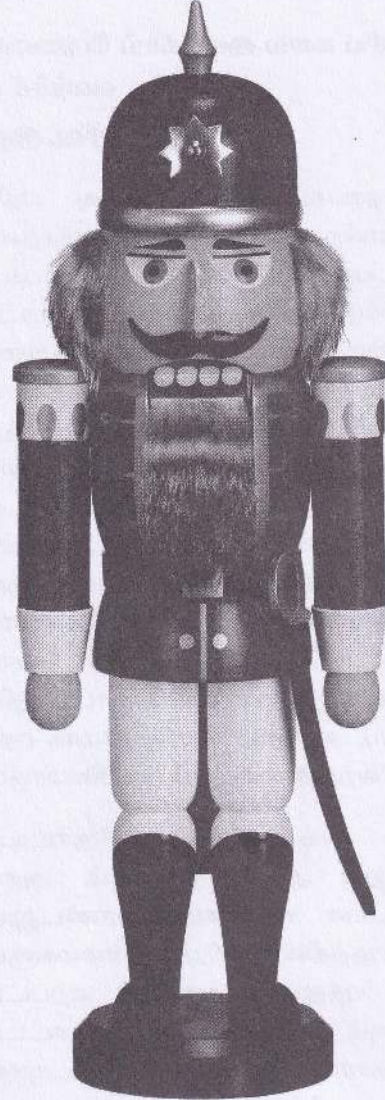
சீவ.ஆராஜேந்திரன்

ஆளுயர அட்டை வெட்டி
அதிலே ஒரு பிடியும் வைத்து
மின்னிடும் பேப்பர் ஒட்டி
மின்னலென சுழற்றிடுவார்
மேசை மீதும் ஏறிடுவார்

இனம் என்பார் மதம் என்பார்
எகிறியே குதித்திடுவார்
கத்தியை எடுத்தேன் என்றால்
கழுத்துகள் பறக்கும் என்பார்
இடுப்பிலே கத்தி வைத்து
எடுத்தெடுத்து மிரட்டிடுவார்

தனி மனித வன்முறையால்
தலைகள் சீவும் நாயகன் போல்
இந்தப் பக்கம் நூறு தலை
அந்தப் பக்கம் நூறு தலை
வெட்டியே வீழ்த்திடுவார்
வீரம் தனை காட்டிடுவார்

கோபம் வந்ததென்றால்
கொதித்தே எழுந்திடுவார்
வசனங்களைக் குண்டாய் வீசி
வம்புக்கும் அழைத்திடுவார்
முகம் காட்டும் புத்தகத்தில்
போர் முரசம் காட்டிடுவார்
அட்டைக்கத்தியினை
அடுக்களையில் ஒளித்து வைத்து
அமைதியாய் சாய்ந்திருப்பார்
ஆட்களையும் சேர்த்திடுவார்
வலிக்காமல் வெட்டுதற்கு
வழிவகைகள் தேடிடுவார்

வாளை சுருட்டி வைத்து
வாசல் விட்டு வாங்க என்றால்
நெஞ்சம் பதறிடுவார்
நேரமில்லை என்றிடுவார்
தூரமாய் ஓடிடுவார் - இனி
தொடர்பில்லை மறைந்திடுவார்

வகுப்பறை சந்திப்பிலிருந்து தேசிய மகாநாடு வரை

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் மலையகப் பிரதேச செயற்பாடுகளின்
வளர்ச்சி குறித்த பார்வை
சீவ.ஓராஜேந்திரன்

புதிய ஜனநாயகம், புதிய வாழ்வு, புதிய பண்பாடு என்ற உன்னதமான நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு கடந்த நாற்பத்து நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக செயற்பட்டு வரும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை மலையக உழைக்கும் மக்கள் சார்பான கலை இலக்கிய முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து முன்னெடுத்து வருகின்றது. இப்பணிகளை மேலும் விரிவாக முன்னெடுப்பதுடன் அதன் பலத்தினை அதிகரிப்பது அவசியம் என்பதை பேரவையின் மலையகக் குழு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. புதிய பண்பாட்டினைக் கட்டியெழுப்புவதிலுள்ள சவால் களை சமூக விஞ்ஞான கண்ணோட்டத்தில் அணுகுவதும் அவற்றை வெற்றிகரமாக எதிர்கொண்டு வெற்றி காண்பதும் அவசியமாகும்.

அரசியல் அடிப்படையில் நாட்டின் முதலாளித்துவ ஆட்சி முறையும், அதன் வெளிப்பாடான ஈவிரக்கமற்ற சுரண்டலும், இன மதவாதத்தின் தீவிரத் தன்மைகளும், உள்நாட்டு யுத்தமும் அதனால் ஏற்பட்ட பேரழிவுகளும், அடக்குமுறைச் சட்டங்களும் சாதாரண ஜனநாயக நடைமுறைகளையேனும் பின்பற்ற முடியாத சூழலை ஏற்படுத்தியுள்ளன. பொருளாதார அடிப்படையில் தனியார்மயமும், திறந்த பொருளாதாரமும், பல்தேசிய கம்பனிகளின் விரிவாக்கமும், நுகர்வு கலாசாரம் மற்றும் விளம்பரங்களும், போதைப் பொருள் விற்பனையும் பாரிய எதிர்விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. சமூக ஐக்கியத்தைக்

குலைக்கும் வகையில் அமைந்த சிந்தனைகளுக்கு பொருத்தமற்றக் கல்விமுறை, நச்சுக்கலைகளின் பெருக்கம், பின் நவீனத்துவம், பெண்ணியம், தலித்தியம் போன்ற பின்முதலாளிய சிந்தனைகளும் ஐக்கியத்துக்கான விருப்பம், போராட்டம், படிப்பினைகள், வளர்ச்சி போன்றனவற்றுக்கு பாரிய தடைக் கற்களாக அமைந்து விட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மலையகத்தைப் பொருத்த மட்டில் உழைக்கும் மக்கள் மீதான பொருளாதாரச் சுரண்டலும் இனவாத தாக்குதல்களும் பாரிய அளவில் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரத்தைத் திட்டமிட்ட வகையில் சீரழித்து மக்கள் செறிவை இல்லாமலாக்கும் போக்கும் தீவிரமடைந்து காணப்படுகின்றன. அதன் விளைவாக பெருமளவிலான இளைஞர்கள் தலை நகரை நோக்கி வேலைவாய்ப்புகளுக்காகப் பெயர்ந்து செல்கின்றனர். பேசாக்கின்மை வாழிடப் பிரச்சினைகள், கல்வியில் புறக்கணிக்கப்படல் போன்றன பொதுக் கல்வியைப் பெறுவதில் தடைகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. தேசிய ரீதியில் ஏற்பட்டுள்ள பண்பாட்டுச் சீரழிவு நிலைமைகள் மலையக பகுதிகளிலும் தீவிரமடைந்து வருகின்றன. அவ்வாறே சமூக அக்கறை மற்றும் ஒற்றுமை, பொதுநலன் பேணுதல் போன்ற விடயங்களிலும் பலவீனமான நிலைமைகளே காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறான சூழலில் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் செயற்பாடுகளை மக்கள் மத்தியில் விரிவாக்கம் செய்வது அவசியமாகின்றது. இத்தகைய பணிக்காக கடந்த காலங்களில் முன்னெடுக்கப்பட்ட வேலைகள் பற்றிய மீள் மதிப்பீடும் கற்றலும் அவசியமான பணிகளாக உள்ளன. மேலும் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துக் கொள்ளுதல் புதிய நம்பிக்கையைத் தோற்றுவிக்கும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தற்காலத்தில் பேரவையுடன் இணைந்த செயற்பட தயாராகி வரும் இளையர்களுக்கு இத்தகைய தகவல்கள் பெரிதும் பயன்படும்.

தோற்றம்

பேரவையின் செயற்பாடுகளை மலைய கப்பிரதேசத்தில் முன்னெடுப்பதற்கான முயற்சி 1976 ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் முதன் முதலாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஹைலண்ட்ஸ் கல்லூரியில் உயர்தரத்தில் கற்றுக் கொண்டிருந்த இ.தம்பையா, சிவ. இராஜேந்திரன், க.சதாசிவம் ஆகியோரால் வகுப்பறை மட்டத்தில் நடைபெற்ற தொடர்ச்சியான கலந்துரையாடலும் தீர்மானங்களும் மாணவர் மத்தியில் மக்கள் நலன் சார்ந்த கலை இலக்கியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு வழி வகுத்தது. இதன் அடிப்படையில் செந்துளி என்ற கையெழுத்துப் பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது. உழைக்கும் மக்கள் நலன் சார்ந்த, புதிய பண்பாட்டுக்கான அடிப்படைகளை உள்ளடக்கிய விடயங்கள் இதில் வெளிவந்தன. இலக்கியம் மற்றும் தத்துவம் சார்ந்த நூல்களைத் தொடர்ந்து வாசிக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானமும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1976-1979 காலப் பகுதியில் நிலவிய அரசியல் மாற்றங்கள் 1977ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் பாடசாலையின் நிருவாகத்தில் காணப்பட்ட பலவீனங்கள், அரசியல் தலையீடுகள், காட்டிக் கொடுப்புகள், அடக்குமுறைகள் போன்றன இளம்

மாணவர்களை பட்டைத் தீட்டின. பல்கலைக்கழக மாணவன் வீரதூரிய சுட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டமைக்கு எதிரான கண்டன ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம், சிவனு இலட்சுமணன் மீதான துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைக் கண்டித்து இடம் பெற்ற கண்டன ஊர்வலம் மாணவர்கள் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டமை, 1977 தேர்தலின் பின்னர் இடம்பெற்ற வன்செயல்கள், அதிபர் திரு. எஸ்.கிருஷ்ணன் காதையர்களால் தாக்கப்பட்டமை போன்ற நிகழ்வுகள் பேரவையின் உறுப்பினர்களை மேலும் சிந்திக்கத் தூண்டின.

பாடசாலைக்கு வெளியேயும் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதனடிப்படையில் நோர்வூட் பகுதியில் இடம்பெற்ற கலந்துரையாடல் பேரவையின் கொள்கை சார்ந்த விடயங்களின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியது. மேலும் இக்கலந்துரையாடலின் பின்னர் இடம் பெற்ற கைது மற்றும் விசாரணை செயற்பாடுகளை மக்கள் மத்தியில் கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளை மேலும் விரிவாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியது. நோர்வூட், அட்டன் தலவாக்கலை, பூண்டிலோயா ஆகிய பகுதிகளில் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் முக்கிய உறுப்பினர் ந. இரவிந்திரனின் வழிகாட்டல்கள் பெரிதும் பயனுடையதாக அமைந்தது.

பேரவையின் செயற்பாடுகளது விரிவாக்கத்தின் வெற்றியாக 1980ம் ஆண்டு தலவாக்கலையில் இடம்பெற்ற இளைஞர் மகாநாடு அமைந்தது. இடதுசாரி அரசியல் சிந்தனையுடன் செயற்பட்ட தேசபக்த வாலிப இயக்கத்தின் நடவடிக்கைகளுக்கு துணையாக பேரவையின் நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. தாயகம் சஞ்சிகையின் விநியோகம், பாரதி விழா, லூசன்

ஞாபகார்த்த நிகழ்வு, இலக்கிய கலந்துரையாடல்கள் வாசகர் வட்டங்களை உருவாக்குதல், இலக்கிய வாதிகளுடனான தொடர்பு மற்றும் கருத்துப் பகிர்வு போன்ற நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. எஸ். ஜோன்சன், வி. விஜயரட்ணம், எம். சிங்கராயர், எம். பத்மநாதன், எஸ். சக்திவேல், எம். கனகரத்தினம் போன்றோர் பேரவையின் செயற்பாடுகளை மேலும் விரிவுபடுத்தவதற்கு பங்களித்தனர். மலையக மக்கள் ஒரு தேசிய இனம் என்ற வகையில் இனத்துவ தன்னடையாளங்களைப் பாதுகாப்பதும் புதிய சிந்தனைக்கான பண்பாட்டு எழுச்சியை உருவாக்குவதும் பிரதான பணிகளாக அடையாளங் காணப்பட்டன. இக்காலத்தில் கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளை ஒழுங்கமைப்பதில் மூத்த உறுப்பினர் கே.ஏ. சுப்பிரமணியம் சட்டத்தரணி சோ. தேவராசா, தாயகம் ஆசிரியர் க. தணிகாசலம் ஆகியோரின் வழிகாட்டல் மிகவும் பயனுடைதாக அமைந்தது. பேரவையின் வேலைகளை முன்னெடுப்பதில் எம். முத்துவேல், எம். நாகலிங்கம் ஆகியோரின் பங்களிப்பும் இருந்தது.

1985ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இராகலை பகுதிக்கு செயற்பாடுகள் விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டன. குறிப்பாக மேடை நாடகங்களை தோட்டப்பகுதிகளில் நடத்தும் முயற்சி பெரும் வெற்றிகளையும் படிப்பினைகளையும் வழங்கின. தட்டு, கருப்புக் கிராமும் பாதிரியாரும், திசைமாறும் வரலாறுகள், 'இது நம்ம கதை' போன்ற நாடகங்கள் புதிய செயற்பாட்டாளர்களின் வருகைக்கு வித்திட்டன. 'இது நம்ம கதை' மேடை நாடகம் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஜெ. சற்குரு நாதன், பெ.ராஜதுரை, எஸ். பன்னீர்செல்வம், எஸ்.புகழேந்திரன், எம். நாகராஜன் போன்றவர்களின் செயற்பாடுகள் பேரவையைப் பலப்படுத்தின. வாசகர் வட்டம், சுய கற்றல்,

கலந்துரையாடல்கள் நாடகப்பயிற்சி ஆகிய செயற்பாடுகள் உத்வேகம் பெற்றன. செந்தென்றல் இசைக்குழு உருவாக்கப்பட்டது. விடுதலை பாடல்கள், எழுச்சி கீதங்கள் இசைக்கப்பட்டன. எம். ஞானாம் பிகை, எஸ்.கார்மேகம், எம். சிவராஜா, வி. விஜயரத்தினம், சிவ. இராஜேந்திரன் போன்றோர் இக்குழுவின் செயற்பாடுகளை வலுப்படுத்தினர். தப்பு எனும் இசைக்கருவி பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

பேரவையின் கொள்கை மற்றும் செயற்பாடுகள் பிற்போக்குவாதிகளின் விருப்பங்களுக்கும் எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் இடமளிக்கவில்லை. திசைமாறும் வரலாறுகள் மேடை நாடகத்தின் தாக்கம் 'படித்தவர் களுக்கும் உள்ளூர் அரசியல் வாதிகளுக்கும் எதிர்ப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்தியது. நாடக இயக்குநர்கள் விசாரணைக்கு உள்ளாகினர். இதனால் மேடைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதில் பல தடைகளை சந்திக்க நேர்ந்தது. பேரவையின் தலைமை உறுப்பினர்களின் முடிவுக்கிணங்க வீதி நாடகம் மற்றும் பட்டிமன்றம் பிரதான செயற்பாடுகளாக மாறின.

தொண்ணூறுகளில் வீதி நாடகம், பட்டிமன்றம் ஆகிய செயற்பாடுகள் மூலமாக கலை இலக்கியப் பணிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. நுவரெலியாவில் 1997ம் ஆண்டு இடம் பெற்ற இளைஞர் மகாநாட்டில் மலையக மக்களின் வாழ்வை எடுத்துக்காட்டும் 'இளையரே எழுக' எனும் வீதி நாடகம் முதல் முயற்சியாகியது. 'யுத்தம் வேண்டாம்', 'இது தான் மேதினம்', 'இது தான் மலையகம்' ஆகிய வீதி நாடகங்கள் புதிய அனுபவங்களை வழங்கின. வெ.மகேந்திரன், சு.சுசேசனன், சு.சுப்பிரமணியம், பெ.சந்திரகுமார், எம். மலர்ராஜ், எஸ்.வாசுதேவன், எம்.சண்முகராஜ், வே.இராமர், கிங்ஸ்லி கோமஸ் போன்றோரின் வருகை மேலும் பலத்தை வழங்கியது. செம்மலர்கள் வீதி நாடகக் குழு

அமைக்கப்பட்டது. இனவாத யுத்தத்தை எதிர்த்து கொழும்பு புகையிரத நிலையத்துக்கு முன்பாக நிகழ்த்தப்பட்ட வீதி நாடகம் பார்வையாளரின் கவனத்தை ஈர்த்தது. நடிகர்கள் அச்சுறுத்தலுக்கு முகங் கொடுக்க நேரிட்டது. சிங்கள கலைஞர்களும் யுத்தத்துக்கு எதிரான நாடகங்களை நிகழ்த்தியதோடு பாதுகாப்புக்கான ஆலோசனைகளையும் வழங்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 2002ம் ஆண்டு இராகலை நகரில் ஐந்து வீதி நாடகங்களை ஒரே நாளில் மக்கள் பார்வைக்கு கொண்டு வந்து விமர்சனம் மற்றும் கலந்துரையாடல்களை மேற்கொண்ட நிகழ்வு வீதி நாடக முயற்சியின் வெற்றிகரமான அடைவாகப் பதிவானது. பேரவையின் நிருவாகக் குழு உறுப்பினர் போராசிரியர் சி.சிவசேகரம் மற்றும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் எஸ். ஜெயசங்கர் உள்ளிட்ட நாடக இலக்கியவாதிகள் இந்நிகழ்வில் கலந்துக் கொண்டனர். வீதி நாடகங்களின் கலை நுணுக்கங்கள் பற்றியும் உரையாடப்பட்டது. எழுத்தாளரும் விமர்சகருமாகிய பி.மரிய தாஸ் அவர்களின் பங்கேற்றல் மேலும் உற்சாகத்தை வழங்கியது.

பேரவையின் வெளியீடான குன்றத்துக் குழறல் கவிதைத் தொகுதி மற்றும் ஒலிப்பேழை ஆகியன புதிய பாய்ச்சலுக்கு வித்திட்டன. இராகலை பன்னீரின் புதிய தலைமுறை கவிதை நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வுகள் மேலும் உத்வேகத்தை அளித்தது. குறுகிய காலத்திலேயே அச்சிடப்பட்ட அனைத்து கவிதை நூலும் விற்பனையாகியமை குறிப்பிடத்தக்கது. தலாத்துஓயா கே.கணேஸ் அவர்களின் மொழி பெயர்ப்பு நூல் வெளியீடும் இடம் பெற்றது.

கல்வி பிரச்சினைகளுடன் தொடர் புடைய அரசியல், பொருளாதாரம், பண்பாடு போன்ற காரணிகளை வெளிப்படுத்தக் கூடிய பட்டிமன்ற செயற்பாடு முதன் முதலாக

1998ம் ஆண்டு பத்தனை டெரிக்கிளயர் தோட்டத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்டது. பெரும் வரவேற்பைப் பெற்ற இந் நிகழ்வு படிப்படியாக தலவாக்கலை, கொட்டகலை, விந்துலை, உடபுசல்லாவ, இராகலை, ஹைபோரஸ்ட், பண்டாரவளை எல்ல, இரத்தினபுரி போன்ற பகுதிகளில் முன்னெடுக்கப்பட்டன. ஏ. சி. ஆர்.ஜோன், சந்திரலேகா கிங்ஸ்லி, என்.சுதர்சன், வே.தினகரன், செம்மலர் மோகன், சட்டத்தரணி எஸ். மோகன் ராஜன், மாத்தளை மோகன், டேவிட் சுரேன், மோகனதர்சினி, எம். கார்மேகம் போன்றோரின் வருகை மற்றும் செயற்பாடுகள் பேரவையை வலுப்படுத்தின.

மேற்குறித்த செயற்பாடுகள் 2000 - 2010ம் ஆண்டுகளில் மேலும் விரிவாக்கம் பெற்றன. சுபமங்களா சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் கோமல் சுவாமிநாதன், பெ.சு. மணி, மலேசிய எழுத்தாளர் மு.வரதராசு ஆகியோருடனான கலந்துரையாடல் நிகழ்வுகள் பேரவைக்கு வலுச் சேர்த்தன. பேரவையின் இரண்டு தேசிய மகா நாடுகளில் பங்கேற்றதன் மூலமாக மலையகச் செயற்பாட்டாளர்களுக்கு புதிய அனுபவங்கள் பெறப்பட்டன.

மேல் கொத்மலைத் திட்டத்துக்கெதிரான மக்கள் இயக்க செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்ட போது பேரவையின் செயற்பாடுகள் அப்போராட்டத்தக்கு வலுவூட்டின. 'கொத்துமாலா' மற்றும் 'இந்நாடு விற்பனைக்கல்ல' ஆகிய வீதி நாடகங்கள், கவியரங்குகள், கவிதா நிகழ்வுகள், கருத்தரங்குகள் போன்றன பரவாலாக முன்னெடுக்கப்பட்டன. பெண்கள் மட்டும் பங்கேற்று நடத்த 'யுவதீ' வீதி நாடகம், பாரதி விழாவை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிகழ்த்தப்பட்ட 'பாரதி வருகிறார்' வீதி நாடகம் கலை சார்ந்த அனுபவங்களை மேலும் வளர்த்தது. கெலிவத்தை (போகாவத்தை) தோட்ட இளைஞர்களால் நடத்துக் ககாட்டப்பட்ட 'நிமிர்தல்' வீதி நாடகம்

பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. தேசிய தொலைக்காட்சியிலும் நேரடியாக காட்சிப் படுத்தப்பட்டது. 2005ம் ஆண்டு டயகம பகுதியில் கண்ணுக்குப் புலப்படாத தியேட்டர் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் அது பிற்காலத்தில் விரிவுபடுத்தப் படவில்லை.

1996ம் ஆண்டு வவுனியாவில் இடம்பெற்ற தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை நிகழ்வில் மலையக இலக்கியம் மற்றும் பண்பாடு குறித்த ஆய்வறிக்கைகள் முன்வைக்கப் பட்டன. பேரவையின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் சட்டத்தரணி எல். ஜோதிசுமார், ஜேம்ஸ் விக்டர், வ. செல்வராஜா ஆகியோரால் கருத்துகள் முன்வைக்கப்பட்டு கலந்துரையாடப்பட்டன. மலையக மக்கள் எனும் இன அடையாளத்தைப் பாதுகாப்பதில் புதிய பண்பாட்டின் அவசியம் பற்றி விரிவாக பேசப்பட்டது. மேலும் வன்னி, மற்றும் கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் வாழும் மலையக மக்களின் பண்பாட்டு அம்சங்களைப் பாதுகாப்பது குறித்தும் கருத்துரைக்கப்பட்டது.

இந்த கலந்துரையாடலில் பேசப்பட்ட விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இராகலையில் இரண்டாவது அமர்வு இடம் பெற்றது. இந்நிகழ்வுக்கான தலைமையை பி. மரியதாஸ் அவர்கள் ஏற்றிருந்தார். நாட்டாரியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட கலை இலக்கிய முயற்சிகளை விரிவுபடுத்துவது குறித்து தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. மக்கள் போராட்டங்களை வலுப்படுத்துவதில் கலை இலக்கியம் எவ்வாறு பங்களிக்கலாம் என்பது குறித்தும் கருத்ததுப் பறிமாறப்பட்டன.

நாடகப் பயிற்சி பட்டறைகளை நடத்துவதன் மூலமாக புதிய கலைஞர்களை அடையாளங்கண்டு வளர்க்கும் பணி ஆரம்பதிலிருந்தே இடம் பெற்று வந்தது.

1981-1983 காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தில் இடம் பெற்ற குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் பயிற்சி செயற்பாடுகளில் பங்கேற்ற சிவ. இராஜேந்திரன் மூலமாக அட்டன், இராகலை, மஸ்கெலியா ஆகிய பகுதிகளில் தொடர்ந்து பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன. 2019 செப்டம்பர் மாதத்தில் தமிழகத்திலிருந்த வருகைத் தந்த பேராசிரியர் அ. இராமசாமியின் பங்கேற்றலுடன் நுவரெலியா இராகலை ஆகிய பகுதிகளில் அமர்வுகள் இடம் பெற்றன. இதன் மூலமாக வி. சுதர்சன் சே. ஜீவன், எம். அகிலேஸ் போன்றோரின் செயற்பாடுகள் விரிவாக்கம் பெற்றன. வேர்கள் அமைப்பின் மூலம் கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துவரும் ஜோதிராஜ். ஜெகன் பேரவையின் பணிகளை நோட்டன் பகுதிக்கு விரிவாக்கம் செய்து வருகின்றமை இளைஞர்களின் வீரியத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

பேரவையின் காவத்தை (இரத்தினபுரி) கிளையின் செயற்பாடுகள் 2011 - 2012 காலப்பகுதில் முன்னெடுக்கப்பட்டன. 'காலம் மாறுது' என்ற கருப்பொருளில் இறுவட்டு வெளியீட்டு நிகழ்வுகள் இடம் பெற்றன. பா. மகேந்திரன், இரா.நெல்சன், என்.செல்வகுமார், சு.விஜயகுமார் ஆகியோர் இப்பணியில் ஈடுபட்டனர். அப்புத்தளை பகுதியில் து. மார்க்ஸ் பிரபாகர் தலைமையில் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

மாத்தளை பகுதி செயற்பாட்டாளர்களின் ஒழுங்கமைப்பில் பயிற்சி பட்டறைகள் 2014, 2015 மற்றும் 2019 காலப்பகுதியில் நடத்தப்பட்டன. பயிற்சிகளை கலைஞர் சீலன் மற்றும் மயூரன் ஆகியோர் வழங்கினர். இதனடிப்படையில் செங்கதிர் கலைக்குழு உருவாக்கப்பட்டு செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பேரவையின் மூன்றாவது தேசிய மகா

நாட்டை 20.07.2019 அன்று அட்டன் நகரில் வெற்றிகரமாக நடத்தியதன் மூலம் மலையக செயற்பாடுகளில் புதிய அனுபவங்கள் பறிமாறப்பட்டுள்ளன. தேசிய ரீதியில் புதிய பண்பாட்டுக்கான செயற்பாடுகளை மேலும் விரிவாக அவ்வப்பிரதேச அமைப்புகள் முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

மலையகத்தில் இடம்பெற்ற போராட்டங்களில் பங்கேற்று இன்னுயிர்களை தியாகம் செய்த போராளிகளை நினைவு கூறும் நிகழ்வு 2020 ஜனவரி மாதத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்டது. கொட்டகலையில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில் சிவனு இலட்சுமணனின் மீள் வருகையைக் காட்டும் நாடகம், முதல் தியாகி முல்லோயா கோவிந்தனின் போராட்ட குணாம்சத்துக்கு வலு சேர்த்த ஆசிரியர் ஜெகநாதனை நினைவுபடுத்தும் வீதி நாடகம், உள்ளிட்ட கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

மறைந்த எழுத்தாளர் மல்லிகை சி. குமாரின் ஒரு மாத நினைவு நிகழ்வு தலவாக்கலையில் நடாத்தப்பட்டது. பரந்த ஐக்கிய முன்னணியின் அவசியத்தை வலியுறுத்திய இந்நிகழ்வில் மக்கள் கலை இலக்கிய செயற்பாட்டாளர்கள் பலரும் கலந்துக் கொண்டு கருத்துரைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. தலவாக்கலை பகுதியில் பேரவையின் நிகழ்வுகளை விரிவாக்கம் செய்ய வேண்டும் என்பது மக்களின் கோரிக்கையாக முன்வைக்கப்பட்டது.

அன்று வகுப்பறைக் கலந்துரையாடலில் தொடங்கி தேசிய மகாநாட்டை நடத்துவது வரை பயணித்த தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையை மலையகத்தில் மேலும் பலப்படுத்தும் முயற்சிகளில் கடுமையான உழைப்பு தேவைப்படுகின்றது என்பது உணரப்பட்டுள்ளது. எல்லையில்லாத சுய நலம், நுகர்வு கலாசார மோகம், ஊடக சீரழிவு, பண்பாட்டுச் சிதைவு போன்ற காரணிகள் முயற்சிகளுக்கு பெரும் தடையாக அமைந்துள்ளன. அவற்றை தகர்த்தெறிந்து புதிய அரசியல், பொருளாதார, சமூக, கலாசார பண்பாட்டினை வளர்த்தெடுப்பது மிகவும் அவசியமான பணியாக உள்ளது. இந்த நோக்கங்களுக்காக பேரவையைப் பலப்படுத்துவது செயற்பாடுகளை விரிவாக்குவது புதிய நுட்பங்களைக் கண்டறிந்து பயன்படுத்தவது, ஐக்கிய முன்னணிக்கான தளத்தைக் கட்டியெழுப்புவது அவசியமாகின்றது. அத்தகைய செயற்பாடுகளுக்கு தாயகம் சஞ்சிகை பெரிதும் பயன்படும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தாயகம் ஆரம்பத்திலிருந்து மலையகத்தின் கலை இலக்கிய ஆக்கங்களுக்கும் சமூக அரசியல் கட்டுரைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்துள்ளமை காணக் கூடியதே. மலையகத்தின் படைப்பாளிகளுக்கு ஊக்கம் அளிப்ப தில் தாயகம் முன் நின்று வருகிறது. அதனை விரிவுபடுத்திப் பலப்படுத்துவது மலையகப் பேரவையினதும் கலை இலக்கியப் படை பாளிகளதும் கடமையாகிறது.

காணாமல்போன அரசாங்கம்

— கருணாகரன்

தாமரைத் தடாகத்தில்

பெளர்ணமி நிலவு தூய ஒளியை

பொன்னாக ஊற்றிக் கொண்டிருந்தபோது

தூய வெண்ணாடைகளில் வந்த தேவர்கள்

பவ்வியமாய் மதகுருக்களின் தாழ்பணிந்து தட்சிணை வழங்கினர்

தலை தாழ்த்திப் பணிந்து ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்ற பின்

அரசாங்கத்தைத் தங்கள் சட்டைப் பையினுள் எடுத்துச் சென்றனர்.

அரசாங்கத்தை அப்படிக் கொண்டு போவதொன்றும்

லேசப்பட்ட காரியமில்லை

அதுவும் குருவானோரின் ஆசீர்வாதங்களோடு...!

என்ற வியப்பில் சனங்களெல்லாம் பூக்களை அள்ளிச் சொரிந்தனர்

வழி நெடுக்கக் கூடி ஆரவாரித்தனர்.

பூரித்த மகிழ்ச்சியில் ஒருவரை ஒருவர் ஆரத் தழுவி முத்தமிட்டனர்.

அரசாங்கத்தை எங்கே அவர்கள் எடுத்துச் சென்றனர் என்று

யாரும் கேட்கவேயில்லை

நம்பிக்கையின் நிலத்தில்

கேள்வியின் விதைகள் முளைப்பதில்லையல்லவா!

கண்களை மூடியோரின் கனவில்

வெள்ளை யானைகளில் ராஜாக்கள் ஊர்வலம் போனார்கள்

தாமரை மொட்டுகளில் மந்திரிகள்

நாட்டின் சரித்திரத்தைத் தேடிக் கொண்டிருந்தனர்.

பகலிலும் கூட இந்த மாதிரிக் கனவு கனவாகவே வந்தது சனங்களுக்கு

குளிராடையில்லாமல் இனி இரவுகள் வரும்

பதப்படுத்தப்பட்ட மென்னிரவுகள் எல்லோருக்கும் வாய்க்கும்

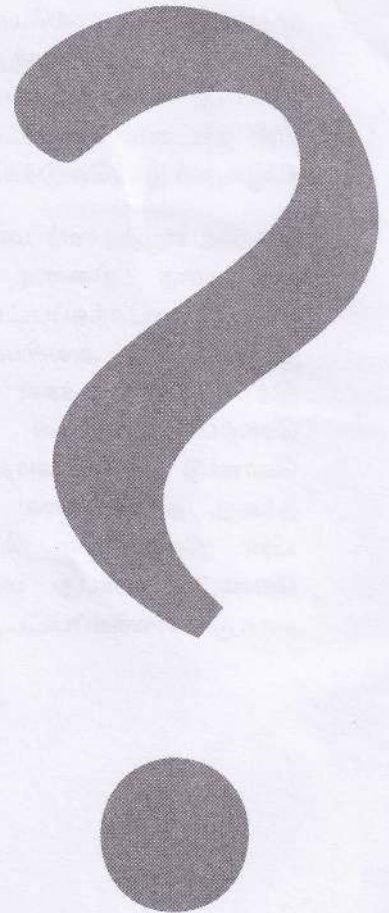
பதனிடப்பட்ட பகலுமினிக் கிடைக்கும்

காற்றும் கூட இனாமாகவே தரப்படும்

உணவுக்கான மீனுக்கு மீன் தொட்டித் திட்டமும் உண்டு

எல்லாமே அரசு உபயம் என்ற அறிவிப்பில்

திளைத்தனர் எல்லோரும்

இதுவொரு அபத்த நாடகம்

அநீதியின் காலம் பாம்பாக வளருது

என்று எச்சரித்தோரை முறைத்துப் பார்த்தார் மந்திரியொருவர்

எச்சரிக்கை வியூகத்தை வகுத்தனர்

பாதுகாப்புப் பிரிவினர்.

“அரசாங்கத்தைப் பாதுகாப்பதொன்றும் லேசுப்பட்ட காரியமில்லை

சனங்கள் சாட்சியிருக்க

குருவானவர்களின் ஆசீர்வாதத்தோடு

அரசாங்கத்தைப் பாதுகாப்பாக எடுத்துச் சென்றோம்

வல்லமையும் மாட்சிமையும் பொருந்தியவர் நாமே

வரலாறு எங்களின் வழிவரும்” என்றார் அமைச்சரவைப் பேச்சாளர்

ஆமாம் ஆமாம் என்றனர் சனங்கள்

ஆமாம் ஆமாம் என்றனர் மதகுருக்களும்

அதுசரிதான் என்றனர் அதிமேதாவிகளும்

எல்லாம் சரியாகத்தான் இருக்கும் என்றாகியது அந்த நாட்கள்

அப்படியிருக்கும்போதுதான் குடிப்பதற்குத் தண்ணீரில்லாமற்போனது

தண்ணீரைக் காணவில்லை தண்ணீரைக் காணவில்லை

என்று தவித்த சனங்களைப் பார்த்துச் சொன்னார் அமைச்சர்

இதுவொரு வெயிலின் சதி

உக்கிர வெயில் எறித்து உறிஞ்சியது நீரையெல்லாம்

வானத்தின் சதிக்கு நாமென்ன செய்ய? எனச் சனங்களைக் கேட்டார் அவர்.

தாகத்தினால் வாடிச் சுருண்ட பயிர்களைக் காப்பாற்ற வழியற்றிருந்த

சனங்களைப் பிரார்த்திக்குமாறு கட்டளையிட்டார் அரசர்.

சனங்களின் பிரார்த்தனை ஒருநாள்

பெரு வெள்ளத்தைப் பூமிக்குக் கொண்டு வந்தது

வெள்ளத்தினால் மூழ்கிய நாட்டைப் பார்த்து

சனங்களின் சதியிது என்று குற்றஞ்சாட்டினர் அமைச்சர்கள்

வெள்ளத்தில் காணாமல் போன வீதிகள், சந்தை, கடை, பள்ளிக்கூடங்கள்,

மருத்துவமனைகள் எல்லாவற்றுக்கும் சனங்களே பொறுப்பும் என்றனர்.

கவிதை

சனங்களுக்கு எதுவுமே புரியவில்லை
ஒன்றுமே விளங்காதிருக்கும் நீங்களே
இந்த நாட்டுக்குக் கிடைத்த துரதிருஷ்டம் என்று
சனங்களைத் திட்டினார் அரசர்
அப்போதும் சனங்களுக்கு எதுவுமே புரியவில்லை

அந்த நேரம் ஓடிவந்த முதிய தாயொருத்தி
காணாமல் போனவர்களைப் பற்றி நான் தந்த கடிதம் எங்கே ஐயா எனக் கேட்டாள்
அதுவும் காணாமல்போன அரசாங்கத்தோடு காணாமலே போய்விட்டது
எனக் கையை விரித்தார் அமைச்சரவைப் பேச்சாளர்.

இப்படித்தான் எல்லாமே காணாமல் போய்க்கொண்டிருந்தன
தாமரைத் தடாகமிருந்த
அந்த நாட்டில்.

கலை இலக்கியங்கள் தம்பளவிலேயே சமுதாயத்தை மாற்ற வல்லன அல்ல. எந்தக் கலை இலக்கியவாதிகளும் சமுதாயத்தைத் தனியாக நின்று மாற்றவும் முடியாது. இவ்விடயங்களில் மாக்ஸியக் கலை இலக்கியவாதிகளது மனதில் பிரமைகட்கு இடம் இல்லை. அதே வேளை, மாற்றத்துக்காகத் துடித்துக் கொண்டுள்ள ஒரு சமுதாயத்தில் அந்த மாற்றத்தைக் கொண்டு வருவதற்குரிய ஆற்றலை உடைய ஒரு சமுதாயச் சக்தியின் கையில் கலை இலக்கியங்கள் வலிய ஆயுதங்களாகின்றன. மக்களைப் போதையூட்டி மயக்கத்தில் ஆழ்த்தும் முதலாளியக் கலை இலக்கியங்கட்கு எதிரான வலிய கவசமாகவும் அவை செயற்படுகின்றன.

சி. சிவசேகரம்

முதிர்கன்னி

க. தவச்செல்வன்

மழை பெய்து முடிந்த முன்னதிப் பொழுது! மழைத்தூறல் அல்ல ஸ்தம்பிக்கும் அடுத்த கணம் வெய்யில் தேயிலை அரும்புகளை பொன்னிறமாக தீட்டிக்கொண்டிருந்தது. தூரத்தே சுவாமிமலை கல்லின் உச்சியில் வானவிலொன்று தோன்றி நிலைத்திருக்கும் நிமிடங்கள் அவை. அந்தக் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டே காய்ந்த குறிஞ்சாச் செடிகளை தனது பெரிய மட்டத்து கத்தியால் கழித்துக் கொண்டிருந்த பரமேசுக்கு அவளது பால்யகால ஞாபகம் வானவில்லைப் போலவே வந்து போனது. அன்று அவள் மட்டுமே அந்த துண்டு காட்டில் விறகு பொறுக்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

போன ஞாயிற்றுக்கிழமை அவள் கொண்டு போன ஓடிகள் முடிந்துவிட்டன. இன்றைக்கு சோறாக்க காய்ந்த குறிஞ்சாச் செடிகளைத் தேடி தேடி பொறுக்கிக் கொண்டிருந்த வளுக்கு திடீர் மழையும் அதனுடன் போட்டியிட்ட வெய்யிலும் அவளுக்கு “மழைக்கும் வெயிலுக்கும் கல்யாணம்...” என்று சிறுவயதில் மழையும் வெய்யிலும் சேர்ந்து வரும் போது ஆடிப்பாடிய பாடலை நினைவுக்கு வாரிக்கொண்டிருந்தது.

மௌன மொழியால் அந்த நினைவுகளுக்கு எதிர்ப்பு காட்டியவள் மீண்டும் குறிஞ்சாச் செடிகளுக்குள் மறைந்தாள். காய்ந்த குறிஞ்சா விறகுகளை தேடுவதிலேயே அவளது கைகளும், கால்களும் அலைந்துக்

கொண்டிருந்தாலும் எண்ணமெல்லாம் வீட்டை நிலைகுத்தி நின்றது. “இருட்டுறதுக்கு முன்னுக்கு வீட்டுக்கு போக வேணும். போனவுடன் ஊத்துப்பீலிக்கு ஓடனும், நாளைக்கு காலமறவரைக்கும் தண்ணி புடிச்சு வைக்கணும், சோறாக்கணும், கறிவைக்கணும் என்று பல வேலைப் பட்டியல் அவளது மனதில் மின்னலாய் பளிச்சிட்டுக் கொண்டிருந்தது. இந்த வேலைகள் அவளுக்கு புதிதொன்றல்ல. ஆனால் தண்ணீர் பிடிக்க ஊத்து பீலிக்கு போவனும் என்பதை நினைத்த மாத்திரமே அவளது அண்ணனும் அண்ணியும் செய்த துரோகம் மனதை சிராய்த்தது. “வீட்டுக்கு பக்கத்துல பைப்பு வந்தும் ஊத்துக்குத்தான் போவனும்” என்று அழுது கொண்டே அந்த துண்டு காட்டுக்குள் மொட்டையாய் நின்ற சாணிக்கருப்பந்தேயிலை மரத்தில் மட்டத்துக் கத்தியை கொத்தி வைத்துவிட்டு இடுப்புக்கட்டி ரெட்டுடன் சொருகியிருந்த வெற்றிலையை எடுத்து மென்றாள். பாக்குத் துண்டை எடுத்துப் பார்த்தாள். வெட்டிய பாக்குத் துண்டுகளின் பின்புறம் ஓட்டியிருந்த தோலை அந்த கருப்பந்தேயிலைப் பட்டையில் தேய்த்து விட்டு வாய்க்குள்ளே போட்டு மென்றுக் கொண்டாள். பழைய சித்தாலேப டப்பியில் வைத்திருந்த சுண்ணாம்பை சுண்டு விரலால் எடுத்து பல்லிடுக்கில் வழித்தாள். வெற்றிலையை அசைபோட்டுக் கொண்டே கண்களை சிமிட்டாது தூரத்தே நோட்ட மிட்டவளின் கண்ணுக்கு தூரத்திலே ‘காட்டுமூலை’ புல்லுமலையில் யாரோ

ஒருவன் தலைப்பாகை கட்டிய உருவத்துடன் மறைவது தெரிந்தது. வாயில் நிறைந்திருந்த வெற்றிலை எச்சிலை புளிச் சென்று துப்பியவளின் முகம் நன்கு சிவந்திருந்தது. மூக்கின் மேல் வியர்வை துளிர்விட்டுக் கொண்டது. நேற்று அந்திக்கு நடந்த சம்பவத்தை யோசித்துப் பார்த்தாள். அவளது குசினிக்கு முன்னே வந்து மேய்ந்துகொண்டிருந்த அண்ணன் வீட்டு சேவலுக்கு அடிபானையில் மிஞ்சியிருந்த தீஞ்ச சோற்றை வழித்துப் போட்டாள். அவளது வீட்டில் வளர்க்கின்ற பொட்டை கோழிகளுடன் சேர்த்து அது மேய்ந்துக் கொண்டிருந்தது.

வெளியே அந்த பக்கமாய் வந்த அவளது அண்ணி பொட்டைகளுடன் அந்நியோண்ய மாய் தீனி பொறுக்கிக் கொண்டிருந்த சேவலை “ஏய் ஓனக்கு மேயிறதுக்கு வேற எடமே கெடைக்கலயா? காலையில் இருந்து நல்லா தீனி திண்ணு புட்டு பொட்டைகள கண்டோன அங்க பொயிட்டியா? இந்த ஊரு சுத்தி பொட்டைகளோட திரிஞ்சிகிட்டு இருக்காம சுருக்கா கொடாப்புல வந்து அடயி” என்றவள் மேலும் சில வார்த்தைகளை வாய்க்குள்ளாகவே மொனகிக் கொண்டு உள்ளுக்கு போனாள். அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் அவளுக்கு சுருக்கென்றிருந்தது.

அவளுடைய வீட்டின் ஒரு பகுதியை அரைவாசி நிறைந்துவிட்டே அண்ணனும் அண்ணியும் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் வீட்டின் முன்பாதியில் வசிக்கிறார்கள். பரமேஸின் தாய் பொட்டு அவளது கணவன் இறந்த பின்னர் நான்கு பெண்களையும் ஒரு மாதிரியாக கரை சேர்த்துவிட்டாள். ஐந்தாவது ஆண்பிள்ளை சுந்தரத்துக்கு திருமணம் முடிக்கும் வரை அவளது பெரிய குடும்பம் அந்த ஒரே வீட்டில் தான் பொட்டுக்கு பரமேஸ் பற்றிய ஒரு கவலை மட்டும்தான். அவளை கரை சேர்த்துவிட்டால் பணி முடிகிறது.

விறகுக்கு வந்த இந்த அந்திப்பொழுது குடும்பத்திலிருந்து மட்டுமல்ல மலையிலிருந்தே அவளை தனித்துவிட்ட உணர்வுகள் அவளிடம் மேலிடச் செய்கிறது. பலவிதமான யோசனைகளை மெல்லாமலேயே அசை போட்டவாறு விறகு பொறுக்கிக் கொண்டிருந்த அவளுக்கு ஸ்....க்கென்று ரெக்கையடித்து குடும்பத்துடன் கூடுகளுக்குத் திரும்பும் காக்கைகளும் குறிஞ்சாத்தோப்பிலுள்ள மாணாத்தூறில் குஞ்சுகளுடன் கிச்சிடும் மைனாக்களின் அதிரொலிகளும் அவளை இந்த மலை வாழ்க்கையிலிருந்து இன்னும் அந்நியப் படுத்துவதாகவே தோன்றியது.

பத்தொன்பது வயதில் பேர் பதிந்தவள். ‘அக்கா கல்யாணம், அண்ணே கல்யாணம்’ என்று எல்லாத்துக்கும் பங்கிட்ட பரமேஸின் உழைப்பு. அவளது வாழ்க்கையை மட்டும் இப்படி அந்தரத்தில் தொங்கவிட்டதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது திருமணமாகி மூன்றே மாதத்தில் அண்ணனும் அண்ணியும் சண்டைபோட்டு அவளையும் அம்மாவையும் தனியே தவிக்கவிட்டார்கள். நான்கு அறைகளைக் கொண்ட குவார்ட்டலின் மூன்று அறைகளை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு சாமியறையுடன் அவர்களை கடவுளிடம் பாரம் கொடுத்தார்கள்.

ஒரே வீட்டில் இரண்டு குடும்பம், இரண்டு இரண்டு அடுப்பு சோத்துப்பானைகள் என்று ஏட்டிக்கு போட்டியாக போய் கொண்டிருந்தது. அந்தக்குடும்பம் அண்ணிக்காரியின் தொடர்ச்சண்டையால் வீட்டைப் பிரிக்கும் மனநிலையில்லாத பொட்டு அவளது பழைய சீலையொன்றை எடுத்து திரைபோட்டு வாசப்படியை மறைத்திருந்தாள். இந்த அறுபது வருட வாழ்க்கையில் எத்தனையோ பெண்பிள்ளைகளோடு வாழ்ந்து கழித்த பொட்டுவின் வீடு ஒரு காலமும் இப்படி நாலா கோலமாகியதில்லை.

“இந்த தத்திரியம் புடிச்சவ என்னைக்கு இந்த வீட்டுல காலடி எடுத்து வச்சாளோ அன்னையோட ஏங்கும்பம் சீரழிஞ்சி போச்சி” என்று அக்கம்பக்கத்தவர்களிடம் பொட்டு புலம்பினாலும் மகளுக்காக மனதை இறுக்கமாக கட்டிபோட்டு வைத் திருந்தான்.

சுந்தரம் செய்ற கொடுமைகளை தொடர்ந்தும் பொட்டுவாலும் பரமேஸாலும் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஜி.எஸ்.பி வரிச்சலுகையை தடை செய்வது போல மின்சாரத்தை துண்டித்தான், அவளது வீட்டுப்பீலியில் தண்ணீர் பிடிக்க தடைவிதித்தான். அவனது தோட்ட வேலியில் உடுப்பு காயபோட முடியாது. இப்படி பலவாறு அவர்கள் இருவரும் செய்த சதிகளை தாயும் மகளும் பொருத்துக் கொண்டார்கள். காலம் போனால் எல்லாம் சரியாகிடும் சமாதானமாகிடும் என்று நினைத்தாலும் போக போக அவனது வீட்டு வாசல்வழியாக நடப்பதற்கும் தடைவிதித்தான். தாயும் புள்ளையும் சேர்ந்து குடுப்பத்துடனேயே போராட வேண்டியதாயிற்று.

பல தடவைகள் பொட்டு அவளது மகளுடன் நல்லத்தங்காவைப் போல ஆற்றில் குதித்து தற்கொலை செய்ய முயற்சிகள் எடுத்தான். அவளது வீட்டுக்கு முன்னே நிற்கும் அந்த பெரிய மலைதான் பல தடவைகள் தைரியத்தை சொல்லிக் கொடுத்தது. பொட்டு காலையில் எழுந்ததும் முகத்தை கழுவிவிட்டு அந்த மலையுச்சியில் உதிக்கும் சூரியனை கையெடுத்து கும்பிட்டு விட்டு தான் மறுவேளை பார்ப்பான். மரணத்தின் விளிம்பில் எத்தனை தடவைகள் வீர நடைபோட்டவள் அவள். ‘எது வந்தாலும் சரி’ “மண்ணோடு மண்ணா போனாலும் பரவாயில்லை” என்று மனதை திடப்படுத்தி கொண்டு வாழ்கிறார்கள்.

அவளது அண்ணி அந்தப்பக்கம் புகை வந்தாலே சாடைப் பேசுவாள்.

என்பதை நினைத்தால்தான் மனம் தடுமாற்றமாயிருக்கும். பரமேசுக்கு ஒரு முறை அவளது வீட்டுப்புகை கூரைவழியே போன தென்று பெரும் சண்டையிழுத்தான். பக்கத்திலுள்ள செந்தாமரைதான் வந்து அந்த பிரச்சினையை தீர்த்து வைத்தான். பரமேஸின் அடுத்த வீட்டிலுள்ள யூனியன் தலைவர் ரங்கன் “அது குடும்ப பிரச்சனை அதுலையெல்லாம் யூனியன் தலையிடக்கூடாது” என்று ஒதுங்கிக் கொண்டான். ஆனால் பொட்டுவின் வீட்டுக்கு முருகன் தண்ணீரை நிப்பாட்டியபோது கட்சித் தலைவர் என்ற ரீதியில் முருகனை சமாதானப்படுத்திவிட்டு ரங்கன் தனது வீட்டு குசினி வழியே வரும் ‘பைப்லைனிலிருந்து’ பொட்டுவின் வீட்டுக்கு தண்ணீர் வசதி ஏற்படுத்தி கொடுத்தான். இரண்டு குடும்பத்திலிருந்து சந்தா போகத்தொடங்கியதும் வீடு ரெண்டுங்கெட்டானாகிவிட்டது.

ஒருமுறை ரங்கனை கூப்பிட்டு பொட்டுவும் பரமேசுவும் கதைத்தார்கள். “இங்க பாரு ரங்கா! எனக்கு இந்த குடும்பத்தோட சேந்து இருக்க முடியாது. இந்த வீட்ட விட்டு போகவும் முடியாது நானும் ஏம் புள்ளயும் இப்படியே ஒதுங்கிக்கிறோம். எங்களுக்கு தண்ணிவசதியும் போய் வர வசதியும் செஞ்சி குடுத்தா போதும், அதுக்கு தலவரு நீதான் வழிபண்ணனும் ஒனக்கு சந்தாவும் கோடுக்கிறோம்” என்று எடுத்துச் சொல்லி ஒரு வருடமாகியும் எந்தத் தீர்வுமில்லை பரமேசு ஒருமுறை தோட்டத்து ஒப்பீஸீக்குப் போய் சந்தாவை நிறுத்தச் சொல்லிவிட்டான். அடுத்த கிழமை ரங்கனும் தனது கைவரிசையை காட்டி விட்டான். அன்றிலிருந்து இன்று வரை ஊத்துப் பீலியில் தான் தண்ணீர் பிடிக்கிறார்கள். அவனது யூனியனுக்கு சந்தா கொடுப்பவன் என்ற நன்றி விசுவாசத்துக்காக முருகனுடன் சேர்ந்து பரமேசு குடும்பத்தோடு பகைத்தான். இரு

தலைக்கொல்லி ஏறும்பானது அவ்விரு
பெண்களின் வாழ்க்கை.

பரமேசின் தினசரி வாழ்க்கை அந்
தரத்தில் தொங்குவது போலதான். மணி
இருட்டுகிறது. அவள் வீட்டுக்கு போக
வேணும். எல்லாத்தையும் சேர்த்து
இந்த தோட்டத்தையும் தூக்கி வீசிட்டு

போயிடலாம்னு நினைத்துக் கொண்டு
விறகுக்கட்டை இருக்கமாகக் கட்டினாள்.
அவளும் போய்விட்டால் பொட்டுவின்
நிலை! பொட்டுவுக்காகவே அவளது திரு
மணத்தை பல காரணங்களைச் சொல்லி
தவிர்த்துவிடுகிறாள் என்பது அவளுக்கு
மட்டுமே தெரியும்.

கௌதமனைக் காத்தல்

அகீதன்

கோபமும் கையறுநிலையும் சேர்ந்து
பற்றிக்கொண்ட மனதுடன்
நடந்துகொண்டிருந்தேன்.
முகத்தில் இருப்பின் அச்சமும்
ஒட்டியிருந்தது ஒரு முகமூடிபோல.
இரைச்சலாக மழை,
அதைவிட இரைச்சலாக மனது.

நடப்பதை நிறுத்தி
ஒரு கல்லில் அமர்ந்தேன்.
இப்போது இன்னொரு புதிய சத்தம்.
வேகமாக அடிக்கும் ஒரு நெஞ்சு
எதற்கோ பயந்து அதே கல்லோடு
யாருமறியாமல் ஒட்டியிருக்கும்
இன்னொரு உருவத்தின் நெஞ்சு.
அந்த முகத்திலும் அச்சத்தின் வரைபடம்.
வார்த்தைகள் இல்லாமலே
அத்தனை முன் கதைகளையும் சொன்னது.

எந்த முகத்தை தாங்கிய உடைகளுக்கு
சிறை சொந்தமானது எனச் சொன்னபோது
எனது முகத்தில்
கையறுநிலையின், கோபத்தின், அச்சத்தின்
வரைபடத்தில் புதிய புள்ளிகள் முளைத்தனவோ,
அதே முகத்தை தாங்கியபடி
குறுகி அமர்ந்திருக்கிறான்,

வெடகத்தில் புத்தரின் அடையாளத்தைத் துறந்த
கௌதமன்.
எல்லா உணர்வையும்
தொலைத்துக் கிடந்தவனுக்கு,
பயமெனும் ரசத்தை பரிசாய் கொடுத்து
அனுப்பியிருக்கிறார்கள், சீடர்கள்.

குறுகிய உடல் நிமிர்த்த
முகம் வெளியே தெரிந்தால்
சிறையா பரிசு?
குறுகிக் கிடக்கும் கௌதமனுக்கு
அது தெரியாது.
ஆனால் எனக்குத் தெரியும்.
இந்த தேசம் கௌதமனையும்
அதே முகத்தை தாங்குவதற்காய்
சிறையில் அடைக்கும்.
அது எனக்கு நன்கு தெரியும்.
பாவம் கௌதமன்.

"பாவப்பட்ட கௌதமா இந்தா உனக்கு ஒரு
முகமூடி"
என் முகத்தை கிழித்துக் கொடுத்தேன்.
"அணிந்துகொண்டு எங்காவது தப்பி ஓடிவிடு"
ஒடுக்கப்பட்ட என் முகத்தோடு
இப்போது கௌதமனும் ஓடுகிறான்.

இன்றிலிருந்து

நாளை

பற்றி

த.வி.ரீஷாங்கள்

அடித்தலும் ஒடுக்கலும்
பிரித்தலும் பெருக்கலும்
பரப்பலும் பரவுதலும்
பொய்யும் விஷமும் விஷமமும்
எத்தனை எத்தனை

சுடுவதும்
சுட்ட கதைகளும்
சுட்டவனையும் சேர்த்துச் சுடுவதும்
எடுப்பதும் பறிப்பதும்
கெடுப்பதும் கொடுப்பதும்
விலங்கிடுவதும் விளக்கங் கொடுப்பதும்
மன்றாட்டமும் வெற்றிக்கூச்சலும்
தியாகமும் ஈனமும்
சாதியும் சல்லியும்
எத்தனை எத்தனை

கடந்து வந்த ஒப்பந்தங்களும்
களவாணித்தனங்களும்
உண்டு திளைத்த அப்பமும்
போரும் பெயரும்
போரின் இழி சாவும்
சமாதானமும் சமதானத்தின் பெயரும்
பாவிகளும் பம்மாத்துகளும்
பாடத்துப் பாடத்துக் கடந்த காலங்கள்
எத்தனை எத்தனை

எல்லாமும் கண்டும் கடந்தும் காத்திருந்தும்
இன்னமும் வாழச் சொல்கிறது கொடுங்காலம்

ஒரு தீபாவளித் தீர்வுக்காய் ஏங்கி இருக்கச்
சொல்கிறது
அந்த கிழட்டுக் காலம்.

வெள்ளைப் புறாக்களின் இறகுகளை
இருள் படிந்த வீதியெங்கும் வீசியெறிந்து
அமைதி பற்றியும் நல்லிணக்கம் பற்றியும்

அலங்கரித்த சொற்களை கோர்வையாக்கி
வெந்த புண்ணுக்கு மருந்திடாமல்
பாடம் எடுப்பவர்கள் அப்பாலே
இறந்த புறாக்களின் உடல்களில் சேறு பூசி
ஆழ் கடலில் ஒளித்தும் வைக்கிறார்கள்.

கண்களைத் தொலைத்தபின்
அதைத் தொலைத்த இடத்தில் தேடாமல்
அந்நிய தேசத்தில் தேடுகிறார்கள், திரிகிறார்கள்
அலையோ அலையென்று அலைகிறார்கள்.

தீபாவளிக்கு கிடையாத தீர்வு
குளிர் தேசமதில் கிடைக்குமென்று
கண்ணை மூடிக்கொண்டு
கிணற்றுக்குள் இருக்கும்படி
மாமனிதர்களின் மகன்கள்
கூவுகிறார்கள்.

இன்னமும் வாழ்வதற்காய் காத்திருக்கின்றோம்
எதற்கென்று தெரியாமலும்
ஏன் என்று புரியாமலும்.

முன்னையிட்ட தீ
கனன்றுகொண்டிருக்கிறது
நம்பிக்கைக்கும் நம்பிக்கையினத்துமிடையில்.

நேற்றைய மரணச் சடங்குகளில் கேட்ட ஓயாத ஓலக்குரல்கள்
இன்னமும் வாழ்பவர்களின் காதுகளில் ஒலித்துக்கொண்டேயிருக்கின்றன.

இழந்தவை பற்றிய பேச்சை நீக்கி
இருப்பவை பற்றி பேசினோவோம் என்றபடி எங்கிருந்தோ வந்து குதிக்கிறார்கள்
இத்தனை காலமும் நெடுந்தொலைவில் உயர் மலைக் குகைகளுக்குள் பாதுகாப்பாய்
ஒளிந்துகொண்டிருந்தவர்கள்.

அறுந்து தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் இழைகளை எப்படியேனும்
முடிந்துகொண்டு இன்னமும் வாழ்வதற்காய் ஏங்கித் தவிக்கிறது
எதிர்காலக் குழந்தையொன்று.

தலைநகரில் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை அதன் இலக்கியக் கொள்கை, கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்ப நாடு தழுவிய பரந்த ஒரு இலக்கிய அமைப்பாகவே உருவானது. யதார்த்த உலகை, சமூகத்தை பிரதிபலிப்பதுடன் நின்று விடாது, அதனை மாற்றி அமைத்தற்கான உணர்வுந்தலை கொடுப்பதும் மக்கள் கலை இலக்கியத்தின் உயரிய பணியாகும் என்ற மாக்கிய உலகநோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்ட கலை இலக்கிய அமைப்பாக இது திகழ்கிறது. குறுகிய அடையாளம் கடந்து நாடு தழுவிய வகையில் செயற்பட்டு வரும் ஊறுப்பினர்களின் அர்ப்பணிப்புள்ள செயற்பாடுகளால் இதன் பணி விரிவடைந்து வருகிறது. ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணம், மலையகம், கொழும்பு பிரதேசங்களில் கிளைகளை உருவாக்கிச் செயற்பட்டு வந்த இவ் அமைப்பு வவுனியாவிலும் அதன் கிளையை உருவாக்கி சிறப்பாக இயங்கி வருவதுடன், கிழக்கு மாகாணத்திலும் அதன் செயற்பாடுகளை விரிவாக்கி உள்ளது.

கொழும்பில் 1975ல் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையை உருவாக்கி வழி நடத்துவதில் முன்னின்று உழைத்த இளைய பத்மநாதனுடன் இணைந்து சோ. தேவராஜா, அ. சந்திரஹாசன் ஆகியோர் பல ஆக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். அன்று கவிதை, சிறுகதை பயிற்சி வகுப்புகளும், நாடகப் பட்டறைகளும் நடத்தப்பட்டன. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை தலைநகரில் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் செயற்பாடுகளை விரிவாக்க உதவும்

வகையில் தனக்கென ஒரு தலைமைப் பணிமனையை உருவாக்கி தொடர்ந்து செயற்பட்டு வருகிறது. எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் 'தாயகம்' மீண்டும் வெளிவந்தபோது அதன் விநியோகம், வெளியீட்டு நிகழ்வுகள், 'லூசன் நூற்றாண்டு' நிகழ்வு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இடம்பெற்றவேளை மலையகத்தின் மூத்த எழுத்தாளர் சி. வி. வேலுப்பிள்ளை கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இவற்றை நடத்துவதில் நீர் வளத் திணைக்களத்தில் பணிபுரிந்த க. நடனசபாபதி, சட்டத்தரணி இ. தம்பையா, அ. சந்திரஹாசன், க.விமலன் உட்பட பலர் இணைந்து சிறப்பாகச் செயற்பட்டனர்.

போர்க்காலத்தில் பெருமளவு தடையற்றுச் செயற்படும் வாய்ப்பை சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொண்ட கொழும்புப் பேரவையின் செயற்பாடுகள் ஏனைய பிரதேசக் கிளைகளின் செயற்பாடுகளுக்கு உரம் சேர்ப்பவையாக அமைந்தன. சோ. தேவராஜா செயலாளராக இருந்த காலப் பகுதியில் மாவை வரோதையன், சிவசோதி போன்ற பலர் பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்களிக்க முன்வந்தனர். சமாதான காலத்தில் 'தாயகம்' சஞ்சிகையை கொழும்பில் இருந்து வெளியிட்டமை, ஆண்டு மலராக 'புது வசந்தம்', மாணவர்களுக்கான 'பயில் நிலம்' சஞ்சிகையின் வருகையுடன் இளைஞர் யுவதிகளின் செயற்பாட்டிற்கும் கொழும்பு பேரவை பெரும் பங்களித்திருந்தது. சுபமங்களா ஆசிரியர் கோமல் சுவாமி

நாதனின் இலங்கைப் பயணத்துக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதிலும், சுபமங்களாவும் தாயகம் இதழும் இணைந்து நடாத்திய 'ஈழக் குறுநாவல் போட்டியை' நடத்துவதிலும் கொழும்புக் கிளை முன்னின்று செயற்பட்டது. அத்துடன் 'சென்னை புகல்' (சவுத் விஷன்) நிறுவனத்துடன் இணைந்து தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை, காலத்தின் தேவை அறிந்து வெளியிட்ட நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை பொறுப்பேற்று வெளியிடுவதில் கொழும்புக் கிளையின் பங்கு சிறப்பானதாகும்.

அதுபோன்றே கருத்தரங்குகள், நாடக நிகழ்வுகள், புத்தக வெளியீடுகள், கவியரங்கம், பட்டிமன்றம், விவாத அரங்குகள், மாநாடுகள் என கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க மண்டபம், இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபம், பேரவையின் கைலாசபதி கேட்போர் கூடம் என்பவற்றில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகள் பல இன்றும் நினைவில் நிற்பவையாக உள்ளன. குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் எழுதிய 'மனத்தவம்' உட்பட பேராசிரியர் சிவசேகரம் எழுதிய நாடகங்களும் அரங்க நிகழ்வுகளாக நடைபெற்றன.

மாணவர்களிடமும், பொதுமக்களிடமும் அருகிவரும் புத்தக வாசிப்புப் பழக்கத்தை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் வீடுதோறும் வாசகர் வட்டங்கள், கொழும்பிலிருந்து வடபகுதிவரை தொடர்ந்த புத்தகப் பண்பாட்டுப் பயணங்கள், வடபகுதியின் பாடசாலைகள் பலவற்றில் நடந்த புத்தகப் பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் போன்ற பல முயற்சிகள் குறிப்பிடத் தக்கன. இன்றும் பேராசிரியர் கைலாசபதி, கவிஞர் முருகையன், மாவை வரோதயன் நினைவு நிகழ்வுகள் தொடர்ந்து இடம்பெற்று வருகின்றன.

வாராந்த நிகழ்வாக 'சமூக விஞ்ஞானக் கற்கை வட்டம்' புதிய சிந்தனையையும்,

சமூக விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்தும் தலைப்புக்களை பேசு பொருளாகக் கொண்டு முன்னெடுத்து வருகிறது. இவற்றில் பல்லினம் சார்ந்த முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட, அறிவியல், சமூக ஆர்வலர்கள் பங்கு கொள்கின்றனர். சமூக நீதிக்கான வெகுஜன அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு அதன் நடவடிக்கைகளும் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதன் கூட்டங்களை ஆரம்பத்தில் நடாத்துவதற்கு தனது இல்லத்தில் இடமளித்ததுடன் தேசியகலை இலக்கிய பேரவையின் நடவடிக்கைகள் யாவற்றிலும் கலந்துகொண்டு தனது உற்சாகமான பங்களிப்பை நல்குபவராக மறைந்த சிரேஷ்ட சட்ட ஆலோசகர் க. மு. தர்மராஜா இருந்து வந்துள்ளார். அவரைப் போன்ற பல நண்பர்களைக் கொழும்புக் கிளை உள் வாங்கிச் செயற்பட்டது.

இவர்களைப் போன்ற பலரின் பங்களிப்புடன் பேரவை தனது செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்து வருகிறது. இவை யாவற்றுக்கும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் வழிகாட்டியாகவும் குறிப்பிட்ட காலம் கலை இலக்கியப் பேரவையின் செயலாளராகவும் பேராசிரியர் சிவசேகரம் பணியாற்றி இருந்தார். பேராசிரியர் சி தில்லைநாதன், மறைந்த கவிஞர் முருகையன் ஆகியோர் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று சிறப்பாக வழிநடத்தி இருந்தனர். கொழும்பு பேரவையின் செயலாளராக தெ. மீநிலங்கோ செயற்பட்டுவந்தார். மு. மயூரன், என். கிருஷ்ணப்பிரியன், தி. அனோஜன், எஸ். கஜேந்திரன், த. சுதாகரன், த. வி. ரிஷாங்கன், க. ஆதித்தன், தே. ஜனமகன், ந. நவாஸ்சங்கர், சுதனுஜன், செ. நந்தமோகன் அவர்களுடன் இணைந்து செயற்படும் பல நலன்விரும்களும் இதன் வளர்ச்சிக்கு உற்சாகமாக இன்றும் உழைத்து வருகின்றனர்.

தாயகம் சஞ்சிகை அறிமுகமும் கலந்துரையாடலும் - ஹட்டன்

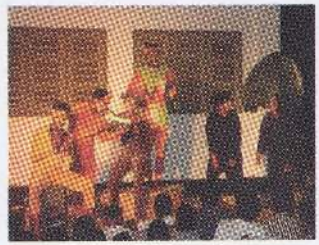

பாராளுமன்றப் பொதுத்தேர்தல் 2020 முடிவுகள் பற்றிய கலந்துரையாடல் - கொக்குவில்

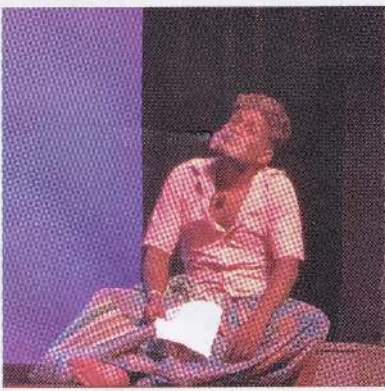
சமூக நீதிகளான வெகுஜன அமைப்பின் அனுசரணையில் இடம்பெறும் தெல்லிப்பளை பிரதேச "சுபசார்பு செயலணியின்" உற்பத்திகள்.

செம்முகம் ஆற்றுகைக்குழுவின் புதிய வாழ்விற்கான அரங்கப் பயணம் , சிறுவர் விடுதிகளில் கோமானிகள் அரங்காற்றுகை.

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களின் எழுத்துருவில் க . சத்தியசீலனின் நெறியாள்கையில் செம்முகம் ஆற்றுகைக்குழுவின் "பஞ்சவர்ண நிறியார்" சிறுவர் நாடகம் 07.10.2020 சிறுவர் நன்நடத்தை பள்ளியில்

ரவர் மண்டபத்தினரின் ஏற்பட்டில் மருதானை எல்பின்ஸ்டேன் அரங்கம் 03.10.2020 மூலம் நிகழ்ந்த செம்முகம் ஆற்றுகை குழுவினரின் யோ . பக்தரவின் 'அடையாளம்' தனிபாள் ஆற்றுகையும் , ஸ்ரீ லேக்கா பேர்பைகுமாரின் எழுத்துருவில் க . சத்தியசீலனின் "சிமஹாவின் கனிந்த இரவு" குறுநாடகமும் .

northern PC PARK

வடக்கின் கணினிப்பூங்கா

கணினி உலகில் நம்பகமான சேவையில் # 10, Muddaskadai Junction,
15 வருடங்களுக்கு மேலாக யாழ் மண்ணில் Stanley Road, Jaffna.

	Northern Pc Park	077 757 0124	021 567 5566
	NPcpark	077 336 6443	021 222 9581
	northernpcpark	075 555 7327	021 222 2050
	Northern PC Park	071 777 2377	021 222 0388

info@pcpark.co

www.pcpark.co

Hot Line:- 077 777 1545

EUT

Let's Think Modern

Hotline : 077 6566 873

SHOW ROOMS

150 K.K.S Road, Chunnaram, Jaffna
021 454 6330
helpdesk@eut@gmail.com

FACTORY

Palaly Road, Punnakulam, Jaffna
021 224 0110

அண்ணா

விரைவுப் பொதிகள் சேவை

வெளிநாடு மற்றும் உள்நாடுகளுக்கான பொதிகள் சேவை

யாழ்ப்பாணம் / வேலளை / ஊர்காவற்றுறை / சங்கானை / நெல்வியழ / மீசானை /
கிளிநொச்சி / முல்லைத்தீவு / கவராயத்தினம் / வவுனியா / மன்னார் / கொழும்பு

தொ.பெ: 075 330 5500, 070 330 5500

97B, சே.சே. எஸ் வீதி, நாச்சினேறி, சேரவிலை, யாழ்ப்பாணம்

Sentha

Watch Service Center

Watch Repaires and Dealers in Wall Clock
Batteries , Belts & New Model Watch ect

Jaffna Road , Manipay

0773363007

நிலா

உயர்தர சைவ உணவகம்

077 850 3153

077 212 8586

மணிப்பாய் வீதி, மணிப்பாய்

Northway Family Mart

Save Money. Live Better.

Navali Road
Anaikkodai

☎ 0777033902
f Chandran Studio

Reg. No. DS 882

THE **SASIKA**
LEARNERS

L சசிகா லேர்னர்ஸ்

அரச அங்கீகாரம் பெற்ற சாந்தி பயிற்சிப் பாடசாலை
sasikadrivingschool@gmail.com Sasika Learners

இப்போது யாழ் நகர்ன் மத்தியில்

கி. 821 C 070 301 5004
மணக்கட்டு கோயர் வீதி, 021 222 8004
யாழ்ப்பாணம்.

தலைமைக் காரியாலயம் 0777 22 6247
கி. 57 வேம்பு வீதி, 021 221 7678
யாழ்ப்பாணம். 077 614 0361

வேலாணை 021 221 5472 மல்லாகம் 021 224 3393 சாங்காணை 021 225 1664
வங்கனாவடி சாந்தி 070 301 3012 கே. கே. எஸ். வீதி 070 301 3014 ஓடக்கரை வீதி 070 301 3016

வாகன விபத்தைக் தவிர்ப்பதற்கு உயிர்களைக் காப்போம்

MILAN MART

MILAN MOTORS

Registered, Unregistered Vehicles For Sales

Genuine Spare Parts Dealers

Jaffna Road , Manipay.

077 400 4727

021 225 5312

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | raavanaham.org